

ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សហការជាមួយអង្គការសកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅកម្ពុជា(ខេប) រួមជាមួយអង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍផ្សេងៗទៀត ក្នុងគោលបំណងជួយដល់ការយល់ដឹង និងការអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន នៅគ្រប់សាលារៀនបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សាក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

សូមដកស្រង់ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះចេញពីឯកសារខាងក្រោម៖

MoEYS (2024). Local Life Skills Training Manual. Phnom Penh.

រចនាក្រប៖ ដោយអង្គការសកម្មភាពសម្រាប់ការអប់រំនៅកម្ពុជា ©

© ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា, ២០២៤

អ្នកអានអាចថតចម្លង ឬបោះពុម្ពការបោះពុម្ពនេះសម្រាប់តែការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន នៅក្នុងឯកសារការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬក គេហទំព័រ និងឯកសារបង្រៀន ដោយត្រូវផ្តល់ការទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្នុងនាមជាប្រភពដើម និងម្ចាស់កម្មសិទ្ធិបញ្ញា។

គណៈកម្មការ

គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង

- ១ - ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ **ហង់ជួន ណារ៉ុន** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ
យុវជន និងកីឡា
- ២ - ឯកឧត្តមបណ្ឌិតសភាចារ្យ **ណាត ម៉ិនឡើង** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ៣ - ឯកឧត្តម **អ៊ុន បូរាត** រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ៤ - ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ចាន់ សុភា** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ៥ - ឯកឧត្តម **អ៊ុន ជិនណា** អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
- ៦ - ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ឱម សិទ្ធិ** អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
- ៧ - លោកបណ្ឌិត **កាន់ ពុទ្ធិ** ប្រធាននាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
- ៨ - លោកបណ្ឌិត **ឈុន រ៉ាមី** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា

គណៈកម្មការរៀបចំ និងកែសម្រួលខ្លឹមសារ

- ៩ - ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ចាន់ សុភា** អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
- ១០ - ឯកឧត្តម **អ៊ុន ជិនណា** អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
- ១១ - លោកបណ្ឌិត **កាន់ ពុទ្ធិ** ប្រធាននាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
- ១២ - លោកបណ្ឌិត **ឈុន រ៉ាមី** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
- ១៣ - លោក **តុន បូរិទ្ធ** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
- ១៤ - លោក **ទួន វណ្ណសៀង** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានតម្រង់ទិសវិជ្ជាជីវៈ
- ១៥ - លោក **លី គាង** អនុប្រធានគ្រប់គ្រងបណ្តោះអាសន្ន
នាយកដ្ឋានកិច្ចការវិក្រិតការ
- ១៦ - លោក **ព្រំ វិបុល** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
- ១៧ - កញ្ញា **សេង ស៊ីណេត** អនុប្រធាននាយកដ្ឋានបរិវត្តកម្មឌីជីថល
- ១៨ - លោក **ហុន ពិដោរ** ប្រធានការិយាល័យ នា.បឋមសិក្សា
- ១៩ - លោក **ឈឹម គំនិត** ប្រធានការិយាល័យនា.មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ
- ២០ - លោក **គុយ ច័ន្ទមង្គល** ប្រធានការិយាល័យ នា.បឋមសិក្សា
- ២១ - លោក **ហង់ ពិសិដ្ឋ** ប្រធានការិយាល័យ នា.បឋមសិក្សា
- ២២ - លោក **ឈុន ត្រី** អនុប្រធានការិយាល័យ នា.បឋមសិក្សា

២៣ - លោក	សេង ពិសិដ្ឋ	អនុប្រធានការិយាល័យ នា.បឋមសិក្សា
២៤ - លោកស្រី	អ៊ិន សេងលីម	អនុប្រធានការិ. នា.កិច្ចការបណ្តុះបណ្តាល
២៥ - លោកស្រី	ហ៊ុន សោភ័ណ	អនុប្រធានការិយាល័យ នា.សុខភាពសិក្សា
២៦ - លោក	លីម សេងហួត	អនុប្រធានការិយាល័យ នា.ធានាគុណភាពអប់រំ
២៧ - កញ្ញា	អយ សុគន្ធា	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
២៨ - លោក	ម៉ម វិបុល	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
២៩ - លោកស្រី	វ៉ា ចិន្តា	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
៣០ - លោកស្រី	សួស ឆាវី	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
៣១ - លោក	ឡេង ផល្លា	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
៣២ - លោក	លី តេនា	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា
៣៣ - លោក	ជា យុទ្ធី	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានតម្រង់ទិសវិជ្ជាជីវៈ
៣៤ - លោក	ញឹក វិបុល	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ
៣៥ - លោក	សោមនស្ស តិរេម្យ	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
៣៦ - លោក	អ៊ុន សាវ៉ាត	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
៣៧ - លោក	ស ប្រុស	មន្ត្រីនាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា
៣៨ - លោក	ស្នង សិទ្ធិ	នាយកសាលាបឋមសិក្សាអង្គរ នេត្តតាកែវ
៣៩ - លោកស្រី	ព្រំ សុឡន	នាយិការងារអនុវិ.ហ៊ុន សែន រលួសខេត្តសៀមរាប
៤០ - លោក	ច្រៀន ប្រញូ	នាយកអនុវិទ្យាល័យអរញ្ញវង្សី ខេត្តសៀមរាប
៤១ - លោក	តោត នួក	នាយកអនុវិទ្យាល័យ ថ្មស ខេត្តតាកែវ
៤២ - តំណាងអង្គការ	UNICEF	
៤៣ - តំណាងអង្គការ	KAPE	
៤៤ - តំណាងអង្គការ	Plan International	
៤៥ - តំណាងអង្គការ	Room To Read	
៤៦ - តំណាងអង្គការ	Child Right Foundation	
៤៧ - តំណាងអង្គការ	World Education	
៤៨ - តំណាងអង្គការ	Save the Children International	
៤៩ - តំណាងអង្គការ	Child Fund	
៥០ - តំណាងអង្គការ	RTI	

មាតិកា

មុខងារ	viii
១. សេចក្តីផ្តើម	១
១.១ ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃឯកសារ	១
១.២ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃឯកសារ	២
១.៣ របៀបប្រើប្រាស់ឯកសារ	៦
២. ផែនការមេរៀនសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល	៩
ផ្នែកទី១៖ សេចក្តីណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា	១០
មេរៀនទី១៖ ការអប់រំបំណិនជីវិត និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា	១១
មេរៀនទី២៖ ដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ	២៦
ផ្នែកទី២៖ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាសម្រាប់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	៣៨
មេរៀនទី៣៖ ទ្រឹស្តីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម ការសិក្សាបែបគម្រោង និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	៣៩
មេរៀនទី៤៖ គំរូអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ ការអនុវត្តទាំង ៦ដំណាក់កាល	៥២
មេរៀនទី៥៖ វិធីបញ្ចូល ICT នៅក្នុងដំណើរការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	៧៦
មេរៀនទី៦៖ ការបង្កើតភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាសម្រាប់ធ្វើឱ្យការសិក្សាប្រសើរឡើង	៩២
មេរៀនទី៧៖ របៀបវារៈគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា	១០៨
ផ្នែកទី៣៖ ការបង្កើតបរិស្ថានគាំទ្រនៅតាមសាលារៀន	១២២
មេរៀនទី៨៖ គាំទ្រការបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅតាមសាលារៀន	១២៣
មេរៀនទី៩៖ យន្តការគាំទ្រគ្រូបង្រៀន និងនាយក នាយិកាសាលារៀន	១៣៨
៣. ឯកសារចែកសម្រាប់សិក្សាកាម	១៥៥
ឯកសារផ្នែកទី១៖ សេចក្តីណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា	១៥៦

ឯកសារ ១.១៖ ការបង្រៀនបំណិនជីវិត	១៥៦
ឯកសារ ១.២៖ ករណីសិក្សារបស់សម្បត្តិ និងមករា	១៥៧
ឯកសារ ១.៣៖ បំណិនទន់ និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន.....	១៥៩
ឯកសារ ១.៤៖ ការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា.....	១៦០
ឯកសារ ២.១៖ កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន	១៦២
ឯកសារ ២.២៖ ការជ្រើសរើសប្រធានបទ (វីដេអូ)	១៦៣
ឯកសារ ២.៣៖ ការកំណត់បញ្ហា.....	១៦៤
ឯកសារ ២.៤៖ ប្រធានបទ និងការរំពឹងទុកនៃការសិក្សា.....	១៦៦
ឯកសារ ២.៥៖ បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន-ឧទាហរណ៍លើប្រធានបទ	១៦៧

**ឯកសារផ្នែកទី២៖ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាសម្រាប់ការអប់រំបំណិន
ជីវិតតាមមូលដ្ឋាន** **១៦៨**

ឯកសារ ៣.១៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម	១៦៨
ឯកសារ ៣.២៖ ឧទាហរណ៍នៃការងារគម្រោងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន	១៦៩
ឯកសារ ៣.៣៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការងារគម្រោង.....	១៧២
ឯកសារ ៣.៤៖ ការសិក្សាបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា	១៧៣
ឯកសារ ៣.៥៖ ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល	១៧៤
ឯកសារ ៣.៦៖ ផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល	១៧៦
ឯកសារ ៣.៧៖ បំណិនទន់នៅក្នុងប៉ុស្តិ៍បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	១៧៧
ឯកសារ ៣.៨៖ ការយល់ដឹងអំពីបំណិនទន់.....	១៧៨
ឯកសារ ៤.១៖ ដើមឈើបញ្ហា និង ដើមឈើវត្ថុបំណង.....	១៧៩
ឯកសារ ៤.២៖ ការកំណត់សកម្មភាព	១៨៥

ឯកសារ ៤.៣៖ ការបង្កើតក្រុមអនុវត្តការសិក្សាបែបគម្រោងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងតុល្យភាព	១៨៦
ឯកសារ ៥.១៖ ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នករៀនក្នុងរូបភាពឧបករណ៍ប្លែកៗ	១៩០
ឯកសារ ៥.២៖ ការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងដំណាក់កាលទាំង៦ នៃការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	១៩៦
ឯកសារ ៥.៣៖ បំណិន និងគុណវុឌ្ឍិសម្រាប់អាជីព ICT នៅកម្ពុជា	១៩៨
ឯកសារ ៥.៤៖ គន្លឹះខ្លះៗសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ដោយជោគជ័យនៅក្នុងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	២០១
ឯកសារ ៦.១៖ និយមន័យ	២០៣
ឯកសារ ៦.២៖ កម្រិតផ្សេងៗគ្នា – លទ្ធភាពផ្សេងៗគ្នា	២០៥
ឯកសារ ៦.៣៖ វីដេអូ ស្រី ចិន និងសមិទ្ធផលរបស់នាង	២០៧
ឯកសារ ៧.១៖ ផ្នែកសំខាន់ៗនៃរង្វាយតម្លៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	២០៨
ឯកសារ ៧.២៖ ការយល់ដឹងពីវិធីផ្សេងគ្នានៃរង្វាយតម្លៃ និងនិរន្តរភាពសម្រាប់ប្រភេទផ្សេងគ្នានៃការសិក្សាបំណិនជីវិត	២១៤
ឯកសារ ៧.៣៖ ភាពផ្ទុយគ្នានៃការវាយតម្លៃការសិក្សាបែបប្រពៃណី និងការសិក្សាបែបគម្រោង	២១៨
ឯកសារ ៧.៤៖ យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃនៅក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	២១៩
ឯកសារ ៧.៥៖ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងពីបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃបែបស្ថាបនានិយម និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	២២១
ឯកសារ ៧.៦៖ ដំណើរការវាស់វែងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៃអនុវិទ្យាល័យ អរញ្ញរង្សី	២២៤
ឯកសារ ៧.៧៖ ទម្រង់ការវាយតម្លៃការអនុវត្តរបស់សិស្សបឋមសិក្សា និងអនុវិទ្យាល័យ	២២៥
ឯកសារផ្នែកទី៣៖ ការបង្កើតបរិយាកាសគាំទ្រនៅក្នុងសាលារៀន	២២៦
ឯកសារ ៨.១៖ ក្រោយបណ្តុះបណ្តាល	២២៦
ឯកសារ ៨.២៖ គំរូសិក្សា ៧០-២០-១០	២២៧
ឯកសារ ៨.៣៖ សេណារីយ៉ូ៖ សុភា និងការសិក្សាថ្មីៗ	២២៨

ឯកសារ ៨.៤៖ ប្រព័ន្ធអេកូឡូកេស្យូននៅតាមសាលារៀនរបស់អ្នក	២៣០
ឯកសារ ៨.៥៖ អ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ	២៣១
ឯកសារ ៨.៦៖ ករណីសិក្សានៅសាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់.....	២៣៣
ឯកសារ ៨.៧៖ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងធនធាន	២៣៥
ឯកសារ ៩.១៖ ការវាយតម្លៃចំណេះដឹងរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិ និងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ	២៣៨
ឯកសារ ៩.២៖ ក្របខណ្ឌការងារ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន.....	២៣៩
ឯកសារ ៩.៣៖ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក	២៤០
ឯកសារ ៩.៤៖ ការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដ៏ជោគជ័យមួយ.....	២៤២
ការដាក់ផែនការរួមគ្នាមួយដើម្បីដាក់ប្រព័ន្ធ CPD មួយតាមសាលារៀន.....	២៤២
ឯកសារ ៩.៥៖ ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ	២៤៥

បុព្វកថា

ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជាការបណ្តុះបំណិនសតវត្សទី២១ ដល់សិស្សានុសិស្សចាប់ពីកម្រិតបឋមសិក្សា រហូតដល់មធ្យមសិក្សា និងបន្តទៅឧត្តមសិក្សា ដើម្បីឱ្យក្លាយជាពលរដ្ឋពេញលេញ។ កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ត្រូវបានអនុវត្តនៅកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០០៦ និងបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាចាប់ពីថ្នាក់ទី៤ ដល់ទី១២ ក្នុងឆ្នាំ២០១៦។ ការលើកកម្ពស់មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជាអាទិភាពមួយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្នុងការរួមចំណែកកែលម្អគុណភាពនៃការបង្រៀន និងរៀននៅគ្រប់កម្រិតសិក្សា។

សៀវភៅណែនាំអនុវត្ត ស្តីពីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សម្រាប់សាលារៀន ត្រូវបានចងក្រង ផ្អែកលើវឌ្ឍនភាព និងឧត្តមានុវត្តន៍ល្អៗអំពីការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានកន្លងមក ស្របតាមអាទិភាពកំណែទម្រង់វិស័យអប់រំ ដើម្បីគាំទ្រដល់គណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀន លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងអ្នកអប់រំនៅមូលដ្ឋានក្នុងការអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅគ្រប់សាលារៀនទាំងអស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា សំដៅអភិវឌ្ឍបំណិនទន់ដល់សិស្សានុសិស្សប្រកបដោយគុណភាព។ សៀវភៅណែនាំនេះ បានរំលេច និងជំរុញនូវការអនុវត្តវិធីសាស្ត្របង្រៀនមួយចំនួន រួមមានការសិក្សាបែបគម្រោង ការសិក្សាផ្នែកលើបញ្ហា ការស្រាវជ្រាវ ការពិភាក្សាក្រុម ការធ្វើបទបង្ហាញ និងការដោះស្រាយបញ្ហា។ សៀវភៅណែនាំនេះ ក៏ជាឯកសារសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូតាមសាលាគុកោសល្យ កម្មវិធីសិក្ខាសាលា និងជាឯកសារជំនួយសម្រាប់ការប្រតិបត្តិផ្ទាល់នៅតាមសាលារៀនផងដែរ។

ក្នុងនាមក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំ បុគ្គលិកអប់រំ នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងដៃគូអភិវឌ្ឍ ដែលបានខិតខំអស់កម្លាំងកាយចិត្ត ប្រាជ្ញា ស្មារតីក្នុងការរៀបចំសៀវភៅណែនាំនេះឡើង។

ក្រសួងសង្ឃឹមថា សៀវភៅណែនាំអនុវត្ត ស្តីពីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សម្រាប់សាលារៀន នឹងត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដល់គ្រប់គ្រឹះស្ថានសិក្សា និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដើម្បីចូលរួមអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងធ្វើទំនើបកម្មការបង្រៀននៅគ្រប់សាលារៀនទូទាំងប្រទេស។

ថ្ងៃចន្ទ ១៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស.២៥៦៨

រាជធានីភ្នំពេញ ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤

បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ ជួន ណារ៉ុន

១. សេចក្តីផ្តើម

១.១ ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃឯកសារ

ឯកសារបច្ចុប្បន្ននេះនឹងផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពទូទៅផ្នែកបច្ចេកទេសគន្លឹះមួយ ដែលអ្នកអប់រំអាចយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅតាមសាលារៀនរបស់ពួកគាត់បាន និងការបំពេញបន្ថែមការណែនាំមុខវិជ្ជាសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិច ដែលអាចចូលទៅប្រើប្រាស់បានតាមរយៈប្រព័ន្ធគេហទំព័រ MoEYS E-Learning និងឯកសារណែនាំអនុវត្តដែលបានផលិតរួចមកហើយកាលពីឆ្នាំមុន ដោយមានសេចក្តីពន្យល់លម្អិតនូវបញ្ញត្តិសំខាន់ៗ ដូចជាវិធីសាស្ត្របង្រៀន និងយុទ្ធសាស្ត្រអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅតាមសាលារៀន។

កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានត្រូវបានណែនាំដំបូងនៅកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០០៦ ហើយត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាផ្លូវការទាំងកម្រិតបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សានៅឆ្នាំ២០១៦។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក អង្គការ UNICEF ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានគាំទ្រការអនុវត្តសាកល្បងដោយទទួលបានលទ្ធផលជោគជ័យគួរឱ្យកត់សម្គាល់។ ការបង្រៀនដែលដាក់ចេញនៅក្នុងបរិបទនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺពិតជាមានឫសគល់នៅក្នុងគោលការណ៍នៃការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន។ វាដាក់ចេញពីការបង្រៀនតាមកម្មវិធីសិក្សាបែបប្រពៃណីមកជាការបង្រៀនបែបថ្មីដោយចាប់ផ្តើមជាមួយបញ្ហា ឬឱកាសដែលបានកំណត់នៅមូលដ្ឋាន ដែលមានបញ្ហាប្រឈម និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនធម្មតា។ វិធីសាស្ត្រនេះបានផ្លាស់ប្តូរពីការសិក្សាដោយផ្ដោតលើការទទួលបានចំណេះដឹងជាចម្បង មកជាការសិក្សាដោយទទួលបានការអភិវឌ្ឍបំណិនជាសំខាន់ៗ សិស្សចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងសកម្មភាពដែលជំរុញការលូតលាស់ផ្នែកបំណិនទន់របស់ពួកគេ លើកកម្ពស់ស្វ័យភាពក្នុងការសិក្សា ធ្វើឱ្យពួកគេយល់កាន់តែច្បាស់ យកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាប្រឈម និងហានិភ័យនានាដែលកើតមានឡើងនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះឆ្ពោះទៅរកវិធីសាស្ត្រការសិក្សាសកម្មជាងមុនដែលបង្កឱ្យមានបញ្ហាប្រឈមដ៏សំខាន់ដល់អ្នកអប់រំជាច្រើន។ ដើម្បីគាំទ្រការផ្លាស់ប្តូរនេះ ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលបច្ចុប្បន្នត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងណែនាំពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនតាមបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា។ វិធីសាស្ត្រទាំងនេះ ស្របគ្នាទៅនឹងទ្រឹស្តីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយមនៃការអប់រំ ដែលសិស្សធ្លាប់តែរៀនដោយផ្អែកលើការចងចាំ និងយល់ដឹង មកជាការបង្កើតចំណេះដឹងថ្មីយ៉ាងសកម្មតាមរយៈការងារគម្រោង។ អ្នកចូលរួមក្នុងការអនុវត្តការបង្រៀននេះ នឹងទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការសិក្សាតាមបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហាក្នុងការអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនទាំងនេះនឹងផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសចូលរួមក្នុងគម្រោងពិតប្រាកដពិតពិត និងដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ។ តាមរយៈការអនុវត្តចំណេះដឹង និងបំណិនរបស់ពួកគេក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែង សិស្សនឹងអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅលើប្រធានបទ និងទទួលបានបំណិនដ៏មានតម្លៃដូចជាការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ ការដោះស្រាយបញ្ហា និងការសហការគ្នាជាដើម។

ឯកសារបណ្តុះបណ្តាលនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីរួមបញ្ចូលទាំងផែនការបង្រៀនសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលនៅពេលខាងមុខ ដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានឹងប្រគល់ការកិច្ចឱ្យបណ្តុះបណ្តាលនាយកសាលារៀន និងគ្រូបង្រៀនក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅតាមសាលារៀន ព្រមទាំងសំណុំឯកសារដែលអ្នកសម្របសម្រួលអាចចែករំលែកដល់សិក្ខាកាម។ ការណ៍នេះនឹងធានាបានថា សិក្ខាកាមទាំងអស់មានឯកសារយោងត្រឹមត្រូវ ហើយពួកគេអាចពិនិត្យមើលឡើងវិញ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាល។ អ្នកអភិវឌ្ឍឯកសារនេះ ព្យាយាមចៀសវាងការប្រើប្រាស់ការបរិយាយរៀបរាប់ច្រើនពេក ដែលអាចនឹងពិបាកយល់ និងកាន់តែពិបាកសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលនៅថ្ងៃខាងមុខក្នុងការចែករំលែកជាមួយគ្រូបង្រៀន និងអ្នកអប់រំផ្សេងទៀតនៅកម្រិតសាលារៀន។ ដូច្នេះ ឯកសារនេះ ផ្តល់ការណែនាំច្បាស់លាស់ដល់អ្នកបណ្តុះបណ្តាលពីរបៀបប្រើប្រាស់សកម្មភាពនិងសម្ភារៈជាក់ស្តែង ដើម្បីធានាថាសិក្ខាកាមទទួលបានចំណេះដឹងល្អប្រសើរនូវវិធីអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅតាមសាលារៀន។ សិក្ខាកាមនឹងចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងដំណើរការសិក្សាតាមរយៈការប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៃបច្ចេកទេសជាច្រើនតាមរយៈអ្នកសម្របសម្រួល ដែលនឹងរួមបញ្ចូលទាំងការបំផុសគំនិត ករណីសិក្សា ការសម្តែងតួ កិច្ចពិភាក្សាយ៉ាងសកម្ម និងរៀនពីបទពិសោធន៍របស់គ្រូបង្រៀន សិស្ស និងនាយកសាលារៀននៅកម្ពុជាផ្សេងទៀតដែលពួកគេទទួលបានជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលារៀន។

១.២ គោលបំណង និងខ្លឹមសារនៃឯកសារ

គោលបំណងនៃឯកសារនេះ គឺផ្តល់សេចក្តីណែនាំជាចរនាសម្ព័ន្ធដល់អ្នកសម្របសម្រួលដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលាអំពីរបៀបអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងអនុវត្តវិធីសាស្ត្រការសិក្សាតាមបែបគម្រោង ឬ អាស្រ័យលើបញ្ហា ដោយពន្យល់ច្បាស់ៗពីឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង ករណីសិក្សាពិតប្រាកដ និងឧបករណ៍បណ្តុះបណ្តាលផ្សេងទៀតដែលពន្យល់ពីការអនុវត្តការងារគម្រោង និងការបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យនៅតាមសាលារៀនដែលអាចគាំទ្រដល់ការអនុវត្តទាំងអស់។ ឯកសារនេះមានបណ្តុំផែនការបណ្តុះបណ្តាលងាយស្រួលចំនួន ៩មេរៀន ដើម្បីណែនាំដល់អ្នកសម្របសម្រួលក្នុងការធ្វើបទបង្ហាញក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាក់ស្តែងដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធពីបញ្ញត្តិមូលដ្ឋានខ្លះនៃការងារគម្រោង និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យ។ ផែនការបណ្តុះបណ្តាលនីមួយៗរួមបញ្ចូលព័ត៌មានដូចខាងក្រោម៖

- វត្ថុបំណងសិក្សា
- រយៈពេលប្រើសម្រាប់សកម្មភាពនីមួយៗ
- សេចក្តីណែនាំស្តីពីសកម្មភាពដែលអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀមទុកមុន
- ដំណើរការអនុវត្ត

- បញ្ជីសម្ភារៈ និងធនធានចាំបាច់ដើម្បីសម្របសម្រួលការបណ្តុះបណ្តាល។ ក្នុងន័យនេះគួរកត់សម្គាល់ផងដែរថា នៅក្នុងឯកសារណែនាំនេះមានឯកសារចែកសម្រាប់អ្នកចូលរួមដើម្បីឱ្យពួកគេអាចប្រើប្រាស់ជាឯកសារយោងបន្ទាប់ពីសិក្ខាសាលាបណ្តុះបណ្តាលបានបញ្ចប់ផងដែរ។

១.២.១ ខ្លឹមសារលម្អិត

ឯកសារស្តីពីការបណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ត្រូវបានរៀបចំជាបីផ្នែកផ្សេងគ្នាដែលផ្នែកនីមួយៗ រៀបរាប់អំពីធាតុជាក់លាក់នៃការអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ គោលបំណងចម្បងនៃឯកសារនេះ គឺបង្កើនការយល់ដឹងរបស់នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀនទាក់ទងនឹងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងផ្តល់វិធីសាស្ត្របង្រៀនបែបគម្រោងជាឯកសារយោង។ វាជាការសំខាន់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថាសាលារៀន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មួយៗនឹងមានសេរីភាពក្នុងការជ្រើសរើសប្រធានបទជាក់លាក់របស់គម្រោង។

ផ្នែកទី១ ដើរតួជាការណែនាំអំពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗ ដែលទាក់ទងនឹងការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា។ ផ្នែកនេះ មានគោលបំណងយ៉ាងច្បាស់ថា សិក្ខាកាមទាំងអស់នឹងមានការយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីបញ្ញត្តិជាមូលដ្ឋាន ដូចជាការអប់រំបំណិនជីវិត ការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់ និងរបៀបដែលពួកវាទាក់ទងគ្នា និងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ សិក្ខាកាមនឹងមានឱកាសពិនិត្យមើលឡើងវិញ និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទសម្រាប់មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅដើមឆ្នាំសិក្សាដោយពិចារណាលើតថវិកា និងពិនិត្យមើលលើការអនុវត្តគំរូពីសាលារៀននានានៅកម្ពុជា។

ផ្នែកទី២ ផ្តោតលើគុកោសល្យនៃការបង្រៀនមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើទស្សនវិជ្ជាបែបស្ថាបនានិយម និងការពាក់ព័ន្ធរបស់វាជាមួយវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា។ អ្នកអប់រំនឹងទទួលបានការយល់ដឹងអំពីរបៀបអនុវត្តគម្រោងជាមួយសិស្សក្នុងបរិបទនៃប្រធានបទកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលជាធម្មតាចាប់ផ្តើមពីបញ្ហាក្នុងជីវិតពិត ឬទាក់ទងស្ថានភាពនៅក្នុងសហគមន៍ និងសាលារៀន។ សិក្ខាកាមនឹងស្វែងយល់ពីទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមករវាងការបង្រៀនបែបគម្រោង ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា និងការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងប្រៀបធៀបពួកវាជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្របង្រៀនតាមបែបប្រពៃណី ការវិភាគគុណសម្បត្តិ និងបញ្ហាប្រឈមនានាដែលពួកគេមាន។ តាមរយៈការសិក្សាលើករណីសិក្សាដែលបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្ន សិក្ខាកាមនឹងទទួលបានចំណេះដឹងអំពីរបៀបដែលវិធីសាស្ត្រទាំងនេះអាចអនុវត្តបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ លើសពីនេះ សិក្ខាកាមនឹងត្រូវបានណែនាំពីគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងទៀតដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានៅគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ចាប់ពីកម្រិតសាលារៀនរហូតដល់កម្រិតអន្តរជាតិ ដែលលើកកម្ពស់ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់យុវជន និងការស្ម័គ្រចិត្តក្នុងសហគមន៍។ ពួកគេនឹងត្រូវបានណែនាំឱ្យកំណត់ពីភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាដ៏មានសក្តានុពលរវាងប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងឧត្តមានុវត្តដែលមានស្រាប់។

ផ្នែកទី៣ ណែនាំអំពីបញ្ញត្តិនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកៅសល្យនៅក្នុងសាលារៀន ដោយសង្កត់ធ្ងន់ពីការកែលម្អសាលារៀនប្រកបដោយភាពជោគជ័យ មិនមែនពីផ្នែកតែលើការលើកកម្ពស់វិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបថ្មីៗតែមួយមុខនោះទេ។ សិក្ខាកាមនឹងវិភាគសមាសធាតុផ្សេងៗនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកៅសល្យ ពិនិត្យមើលគំរូសាលារៀនជំនាន់ថ្មី និងសាលារៀនរដ្ឋផ្សេងទៀតនៅកម្ពុជាដែលទទួលបានជោគជ័យ និងធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីការអនុវត្ត ឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ និងប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) ដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធនៅក្នុងសាលារៀនដើម្បីបង្កើនគុណភាពបង្រៀន និងរៀន។

ខ្លឹមសារបណ្តុះបណ្តាល និងសិក្ខាកាមគោលដៅ នៅពេលបង្កើតឯកសារសម្រាប់ទាំងគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា និងគ្រូបង្រៀនមធ្យមសិក្សា និងនាយកសាលា អាចមានសារៈប្រយោជន៍ក្នុងការបែងចែកក្រុមគោលដៅជាសំខាន់សម្រាប់មេរៀននីមួយៗ។ ខណៈពេលដែលខ្លឹមសារមេរៀនទាំងអស់អាចមានតម្លៃសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាលជាមួយចំពោះក្រុមដែលបានគ្រោងទុក ការផ្តល់អាទិភាពលើខ្លឹមសារនៃការបណ្តុះបណ្តាលនឹងជួយដល់អ្នកសម្របសម្រួល ក្នុងការគ្រប់គ្រងពេលវេលាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ វិធីសាស្ត្រនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលកំណត់មេរៀនដែលជាអាទិភាព ដោយផ្អែកលើតម្រូវការជាក់លាក់នៃក្រុមគោលដៅនីមួយៗ ដំណើរការបណ្តុះបណ្តាល និងធានាឱ្យបាននូវការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

មេរៀន	ក្រុមគោលដៅចម្បង		
	គ្រូបង្រៀន	នាយក ឬ នាយិកា សាលារៀន	បុគ្គលិកអប់រំ ថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់ក្រោម ជាតិ
មេរៀនទី១ ការអប់រំបំណិនជីវិត និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា	✓	✓	✓
មេរៀនទី២ ដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ៖ កម្មវិធីសិក្សាតាមសាលារៀន		✓	✓
មេរៀនទី៣ ទ្រឹស្តីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម៖ សេចក្តីណែនាំ	✓	✓	✓
មេរៀនទី៤ គំរូអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា	✓		
មេរៀនទី៥ វិធីបញ្ចូល ICT នៅក្នុងដំណើរការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	✓		
មេរៀនទី៦ ការបង្កើតភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាសម្រាប់ធ្វើឱ្យការសិក្សាប្រសើរឡើង៖ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងការអនុវត្តរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដទៃទៀត	✓		
មេរៀនទី៧ រង្វាយតម្លៃគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា៖ អ្វីត្រូវវាស់វែង និងតាមរបៀបណា	✓		

មេរៀនទី៨ គាំទ្រការបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅ តាមសាលារៀន		✓	✓
មេរៀនទី៩ យន្តការគាំទ្រសម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងនាយក នាយិកាសាលារៀន	✓	✓	✓

១.៣ របៀបប្រើប្រាស់ឯកសារ

ឯកសារណែនាំនេះ ប្រើប្រាស់និមិត្តសញ្ញាស្តង់ដារជាមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ដើម្បីជួយអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់ឯកសារ។ និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ បង្ហាញពីប្រភេទសកម្មភាពត្រូវប្រើជាមួយសិក្ខាកាមសម្រាប់ជំហានផ្សេងៗនៃផែនការបង្រៀននីមួយៗ។

រយៈពេលបណ្តុះបណ្តាល

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖ មានព័ត៌មានពីរបៀបរៀបចំកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលរបស់អ្នកសម្រាប់សកម្មភាពសិក្សា។ វាក៏ផ្តល់យោបល់ពីរបៀបរៀបចំសម្ភារៈដែលត្រូវការសម្រាប់សកម្មភាពផ្សេងៗផងដែរ។

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖ ផ្នែកនេះបង្ហាញពីសម្ភារៈចាំបាច់ផ្សេងៗមានដូចជាហ្វឺត ឬក្រដាសផ្ទាំងធំជាដើម។ សម្ភារៈសិក្ខាសាលាផ្សេងទៀតនឹងមានភ្ជាប់មកជាមួយបន្ថែមក្នុងឯកសារចែកសម្រាប់សិក្ខាកាម។ ជាទូទៅ អ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀមថតចម្លងឯកសារចែកឱ្យបានលឿនយ៉ាងតិចចំនួន២ច្បាប់។

វត្ថុបំណងសិក្សា៖ បង្ហាញពីអ្វីដែលសិក្ខាកាមនឹងទទួលបានពេលចប់ផ្នែកនីមួយៗនៃការបណ្តុះបណ្តាល និងរបៀបក្នុងការវាស់វែងការយល់ដឹងរបស់សិក្ខាកាម។

និមិត្តសញ្ញាបង្ហាញពីជំហាន និងដំណើរការ៖

សៀវភៅណែនាំនេះ ផ្តល់នូវវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាបន្តបន្ទាប់អំពីរបៀបបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ដែលរំពឹងថានឹងអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយយកចិត្តទុកដាក់លើការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោងនៅតាមសាលារៀន និងបង្កើតសហគមន៍វិជ្ជាជីវៈនៃការរៀនដើម្បីគាំទ្រចំណេះដឹង និងឧត្តមានុវត្ត។ និមិត្តសញ្ញាខាងក្រោមត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីណែនាំពីផែនការបណ្តុះបណ្តាលជាក់ស្តែង។ និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះនឹងប្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលពីសកម្មភាពគួរត្រៀមជាមុនសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល។ ផ្នែកនេះ រួមមានសកម្មភាពអាចអនុវត្តបានការបង្កើត

សំណួរគន្លឹះ៖ ឧទាហរណ៍គំរូពីការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងសកម្មភាពផ្សេងៗបន្ថែមទៀត។ ទោះជាមានការណែនាំថាអ្នកសម្របសម្រួលទាំងអស់ត្រូវអានមេរៀនទាំងមូលឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាមុនក៏ដោយ តែពួកគេក៏អាចមើលទៅតាមនិមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ ហើយយល់ពីសកម្មភាពត្រូវអនុវត្តជាមួយសិក្ខាកាមបានដែរ។

- **សកម្មភាពត្រូវអនុវត្ត៖** និមិត្តសញ្ញានេះបង្ហាញថាអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវធ្វើសកម្មភាពជាក់ស្តែងដូចជាចែកឯកសារ រៀបចំកន្លែងអង្គុយ រៀបចំក្រុមសិក្ខាកាម។ល។
- **ការសួរសំណួរ៖** និមិត្តសញ្ញានេះបង្ហាញថាអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវសួរសំណួរគន្លឹះ ដើម្បីឱ្យសិក្ខាកាមចាប់ផ្តើមការពិភាក្សា ឬធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ។
- **ការពិភាក្សា៖** និមិត្តសញ្ញានេះ បង្ហាញថាអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវដឹកនាំការពិភាក្សា ឬទុកឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សាអ្វីមួយជាក្រុម។
- **ការកត់ត្រា៖** និមិត្តសញ្ញានេះ បង្ហាញថាសិក្ខាកាមត្រូវសរសេរ ឬកត់ត្រាអ្វីមួយលើក្រដាសផ្ទាំងធំ បំពេញកិច្ចការណាមួយ ឬការងារសរសេរផ្សេងៗ ។
- **ការពន្យល់៖** និមិត្តសញ្ញានេះ បង្ហាញថាអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវបកស្រាយ ឬពន្យល់អ្វីមួយទៅសិក្ខាកាម។

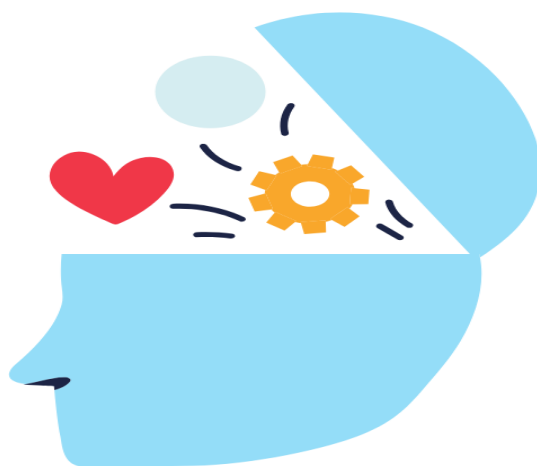
ពាក្យជាអក្សរកាត់

CPD	ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ
DCD	នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា
DIT	នាយកដ្ឋានព័ត៌មានវិទ្យា និងបច្ចេកវិទ្យា
DOE	ការិយាល័យអប់រំស្រុក
EMIS	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានអប់រំ
HR	ធនធានមនុស្ស
HRMIS	ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានធនធានមនុស្ស
LLS	បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
LNGO	អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក
LSE	ការអប់រំបំណិនជីវិត
MoEYS	ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា
NGPRC	មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យជំនាន់ថ្មី
NIE	វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ
PLC	សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ
POE	មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡា
SBM	ការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន
SEAMEO	អង្គការរដ្ឋមន្ត្រីអប់រំអាស៊ីអាគ្នេយ៍
SIPs	ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រការអភិវឌ្ឍសាលារៀន
TPAP	ផែនការសកម្មភាពគោលនយោបាយគ្រូបង្រៀន
TTI	គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន
UNESCO	អង្គការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ
UNICEF	មូលនិធិអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីកុមារ
VMC	ការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ
VOD	នាយកដ្ឋានតម្រង់ទិសវិជ្ជាជីវៈ

២. ផែនការបេឡេន
សម្រាប់
អ្នកសម្របសម្រួល

ផ្នែកទី១៖ សេចក្តីណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា

សេចក្តីសង្ខេប៖ នៅផ្នែកទី១នេះ មាន២មេរៀន ដែលនឹងណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា និងសង្ខេបបញ្ញត្តិសំខាន់ៗដែលបានរៀនក្នុងអំឡុងវគ្គដំបូងនៃការរៀនតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិករបស់សិក្ខាកាម។ យើងនឹងពិនិត្យមើលបញ្ញត្តិជាមូលដ្ឋានមួយចំនួនឡើងវិញដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីធានាបាននូវការយល់ដឹងរួមរវាងសិក្ខាកាមទាំងអស់ និងបរិបទកម្ពុជា ត្រឹមត្រូវនៃកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលជាអាទិភាពនៃការអប់រំនៅកម្ពុជាក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១។ សិក្ខាកាមនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងកំណត់បាននូវវាក្យសព្ទមួយចំនួន ដែលជារឿយៗត្រូវបានប្រើប្រាស់ជំនួសគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីជៀសវាងការភាន់ច្រឡំដូចជា បំណិនជីវិត បំណិនទន់ បំណិនដែលអាចផ្ទេរបាន ឬបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១។ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីទំនាក់ទំនងរវាងការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ការសិក្សាបែបសកម្ម និងការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់ក្រោមទស្សនវិជ្ជាការសិក្សាតាមបែបស្ថាបនានិយម ដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមក្នុងការរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងវិធីសាស្ត្របង្រៀនដែលសមស្របជាងនេះ។ នៅក្នុងមេរៀនចុងក្រោយ សិក្ខាកាមនឹងយល់កាន់តែស៊ីជម្រៅពីដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទបានត្រឹមត្រូវ និងរបៀបដែលដំណើរការនេះ អាចអនុវត្តដោយជោគជ័យ ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗព្រមទាំងសិស្សផងដែរ។

មេរៀនទី១៖ ការអប់រំបំណិនជីវិត និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា

រយៈពេលមេរៀន៖ បង្រៀន ៥ម៉ោង (បន្ថែម១០ម៉ោងសម្រាប់ស្វ័យសិក្សា ការហាត់សម និងការអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ពិនិត្យមើលស្លាយទាំងអស់សម្រាប់មេរៀន រួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារទាំងអស់ខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ និងម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ (LCD projector)
- ថតចម្លងឯកសារគេហទំព័រ
- ក្រដាស A4 & ប៊ិក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ១.១ (ទំព័រ ១៥៦)៖ ការបង្រៀនបំណិនជីវិត
- ថតចម្លងឯកសារចែក ១.២ (ទំព័រ ១៥៧)៖ ការណ៍សិក្សារបស់សម្បត្តិ និងមករា
- ថតចម្លងឯកសារចែក ១.៣ (ទំព័រ ១៥៩)៖ បំណិនទន់ និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ១.៤ (ទំព័រ ១៦០)៖ ការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា

វត្ថុបំណងមេរៀន៖

ពេលបញ្ចប់មេរៀនទី១ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- ពិពណ៌នាអំពីអាទិភាពនៃការអប់រំនៅសតវត្សរ៍ទី២១
- កំណត់លក្ខណៈសំខាន់ៗនៃការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ពន្យល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងកម្មវិធីបំណិនជីវិត និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា
- ពិពណ៌នាអំពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ពិពណ៌នាអំពីធនធានដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធសំខាន់បំផុតទៅនឹងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការងារជាក់ស្តែង សិក្ខាកាមនឹង៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបដែលការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំនៅកម្ពុជា
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបដែលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានឆ្លើយតបទៅនឹងអាទិភាពនៃការអប់រំសតវត្សរ៍ទី២១ នៅក្នុងបរិបទកម្ពុជា
- ឆ្លុះបញ្ចាំងលើទំនាក់ទំនងរវាងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន (SBM)

ឯកសារ និងការអាន៖

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (ឆ្នាំ២០២១)៖ ក្របខណ្ឌការងារសតវត្សរ៍ទី២១ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា៖ ជំពូកទី២ “ហេតុអ្វីបានជាប្រទេសកម្ពុជាត្រូវការក្របខណ្ឌការងារគរុកោសល្យថ្មី”។ ភាសាខ្មែរ និងភាសាអង់គ្លេស([Khmer version](#), [English version](#).) ។
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (ឆ្នាំ២០១៩)៖ ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ជំពូកទី២៖ បញ្ញត្តិ និងគំរូនៃការអប់រំបំណិនជីវិត។

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី១

ពិនិត្យវត្ថុបំណងមេរៀន

បិតក្រជាសម្តែងធំលើការខៀន ឬស្លាយ ដែលសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀននេះ។ ចូរពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សា ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលសិក្ខាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។ បន្ទាប់មកពន្យល់ពីវត្ថុបំណងមេរៀនសម្រាប់មេរៀនទី១នេះ។

ការធ្វើតេស្តដើមគ្រា (Pre-test) កំណត់សមត្ថភាពមូលដ្ឋានរបស់សិក្ខាកាម៖ ពន្យល់ដល់សិក្ខាកាមថា នៅចុងបញ្ចប់នៃវគ្គសិក្សាពួកគេនឹងត្រូវស្នើសុំឱ្យធ្វើតេស្តចុងគ្រាម្តងទៀត ដើម្បីវាស់វែងសមត្ថភាពដែលទទួលបានពីវគ្គបណ្តុះបណ្តាលប្រធានបទនីមួយៗ។ សូមអានសំណួរឱ្យឮៗ និងសូមបញ្ជាក់ចំណុចណាមួយតាមតម្រូវការរបស់សិក្ខាកាម។ (ពេលវេលាវែងទុក៖ ៣០នាទី)។

ចាប់ផ្តើមមេរៀនទី១

ការអប់រំសម្រាប់សតវត្សរ៍ទី២១៖ បញ្ញត្តិគន្លឹះនៅកម្ពុជា

សេចក្តីផ្តើម មេរៀនទី១នេះ ណែនាំអំពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗ ដែលអាចឱ្យសិក្ខាកាមរុករកតាមរយៈវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដែលនៅបន្ទាប់។ អ្នកសម្របសម្រួលនឹងស្វែងរកប្រភពដើមនៃបញ្ញត្តិដូចជា ការអប់រំបំណិនជីវិត ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងអាទិភាពនៃការអប់រំនៅសតវត្សរ៍ទី២១ ការអភិវឌ្ឍបំណិនជីវិត (ឬបំណិនទទ់) ការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន និងថាតើពាក្យ និងបញ្ញត្តិទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់និងយល់ក្នុងបរិបទនៃការអប់រំនៅកម្ពុជា និងមានអន្តរកម្មរវាងគ្នាទៅវិញទៅមកដូចម្តេច។ បញ្ញត្តិទាំងនេះភាគច្រើនបានបង្ហាញរួចហើយដល់សិក្ខាកាមទាំងអស់ក្នុងអំឡុងពេលវគ្គសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិកដែលពួកគេធ្លាប់បានចូលរួមពីមុនមក។ សិក្ខាកាមទាំងអស់ នឹងត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចែករំលែកចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់ និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃការបង្រៀនបំណិនជីវិតនៅក្នុងសាលារៀន។

បញ្ញត្តិគន្លឹះទី១៖ ការអប់រំបំណិនជីវិត តើការអប់រំបំណិនជីវិតគឺជាអ្វី?

សកម្មភាព ធ្វើការជាដៃគូរយៈពេល ២០នាទី៖ ឯកសារ ១.១ (ទំព័រ ១៥៦)៖ ការ

បង្រៀនបំណិនជីវិត។ សូមអានសេចក្តីប្រកាសរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ហើយឆ្លើយនឹងសំណួរដូចខាងក្រោម។

ដកស្រង់ពីអត្ថបទ៖

«ក្រសួងអប់រំរៀបចំផែនការអប់រំបំណិនជីវិត» ថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៣ (កាសែតខ្មែរថៃម Khmer Time) ។

«ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា មានគោលបំណងបង្រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិតដែលអាចជួយឱ្យយុវជនវ័យក្មេង ទទួលបានគោលដៅក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងដើម្បីធ្វើឱ្យជីវិតទាន់សម័យជោគជ័យនៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១។»

[...] បំណិនជីវិតពិតជាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាដែលប្រឈមមុខជាមួយគ្រួសារជាប្រចាំ និង បញ្ហាប្រឈមប្រចាំថ្ងៃដែលកើតឡើងនៅក្នុងសង្គម និងកន្លែងធ្វើការងារ។

[...] ការសិក្សាបំណិនជីវិតអាចធ្វើឱ្យជីវិតរបស់សិស្សប្រសើរឡើង រួមទាំងសុខភាពផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត។ បំណិន ទំនាក់ទំនងយុវជនបានយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើងលើការទទួលខុសត្រូវសង្គម អភិវឌ្ឍន៍តុល្យភាព អារម្មណ៍ និងការគ្រប់គ្រងក៏ដូចជាទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង។

សំណួរពិភាក្សា

- បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើអ្វីទៅជាការអប់រំបំណិនជីវិត ?
- ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់សាលារៀនឱ្យ បង្រៀនកម្មវិធី បំណិនជីវិត ឬបំណិនទន់ ?
- បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើកម្មវិធីបំណិនជីវិតអាចជួយដល់យុវជនបានដោយរបៀបណាខ្លះ ?

សូមពិភាក្សាជាដៃគូនូវសំណួរខាងលើ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវតែសង្ខេបចំណុចសំខាន់ៗ និងផ្តល់ និយមន័យទូទៅនៃការអប់រំផ្នែកលើបំណិនជីវិត (នៅក្នុងប្រអប់ខាងក្រោម) ។

និយមន័យ៖ «ការអប់រំផ្នែកលើបំណិនជីវិត គឺជាទម្រង់មួយនៃការអប់រំដែលផ្តោតលើការសាបព្រះ បំណិនជីវិតបុគ្គល (បំណិនទន់ ឬបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១) ដូចជាការស្វ័យឆ្លុះបញ្ចាំង ការគិត ពិចារណាស៊ីជម្រៅ ការដោះស្រាយបញ្ហា និងបំណិនអន្តរបុគ្គល»។ ជាការពិត បំណិនជីវិតតាមមូល ដ្ឋានកំណត់ចង្អុលមួយនៃកម្មវិធីបំណិនជីវិតស្នូលទាំង១២ ដោយប្រើប្រាស់គំរូការសិក្សាចំនួន៤ សមាសភាគ៖ រៀនដើម្បីចេះ (សមាសភាគចំណេះដឹង) រៀនដើម្បីធ្វើ (សមាសភាគឧបករណ៍) រៀន ដើម្បីមានសីលធម៌ល្អ (សមាសភាគបុគ្គល) និងរៀនដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្នា (សមាសភាគសង្គម) ។ កម្មវិធីបំណិនជីវិតស្នូលទាំង ១២គឺជាការសិក្សាពេញមួយជីវិត និងកសាងភស្តុតាងដែលបានបញ្ជាក់ ពីសារៈខាន់ក្នុងការទទួលបានបំណិនចាប់តាំងពីក្មេងៗ យើងនឹងស្វែងយល់បន្ថែមទៀតនៅក្នុងមេ រៀន ដែលនិយាយពីបំណិនទន់ទាំង ១២នេះ។

^១ <https://www.unicef.org/mena/life-skills-and-citizenship-education>

អ្នកសម្របសម្រួលគួរកត់សម្គាល់លើតំណភ្ជាប់ជាមួយនឹងការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបំណិនទន់ណាមួយនឹងត្រូវពិនិត្យបន្ថែមទៀត។ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសំណួរបំផុសគំនិតខាងក្រោម៖

មញ្ញត្តិគន្លឹះទី២៖ បំណិនជីវិត បំណិនទន់ ឬបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១

  សំណួរបំផុស (១៥នាទី)៖ តើអ្នកអាចប្រាប់ពី «បំណិនទន់» ណាមួយដែលអ្នកបានដឹងដែរឬទេ? គិតអំពីបំណិនទន់ទាំង១២ ដែលជាគោលដៅនៃការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ អ្នកសម្របសម្រួលគ្រាន់តែរៀបរាប់បន្តិចបន្តួច និងអមជាមួយសិក្ខាកាមក្នុងការរៀបរាប់ពីបំណិន១ ឬ ២ក្នុងអំឡុងពេលធ្វើសកម្មភាពនេះ។

  សកម្មភាព៖ សូមចែកគេស្តចុងគ្រា (Post Test) ដល់សិក្ខាកាមទាំងអស់។ ណែនាំពួកគេឱ្យរំលឹកឡើងវិញពីបទពិសោធដ៏មុនមក ប៉ុន្តែជាបទពិសោធដែលបានមកពីការបណ្តុះបណ្តាល តាមអនឡាញដែលពួកគេបានរៀនចប់ (ប្រសិនបើមាន)។ សូមណែនាំឧទាហរណ៍បំណិនទន់គោលដៅ១ ឬ២ពីបំណិនទន់ទាំង១២ នៃការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឧទាហរណ៍ ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង និងការច្នៃប្រឌិត។ អ្នកសម្របសម្រួលក៏ត្រូវផ្តល់និយមន័យដំបូងនៃបំណិនទន់ផងដែរ៖

«... គឺជាអ្វីដែលចាំបាច់ដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងបរិបទជីវិតផ្សេងៗ ហើយមនុស្សអាចផ្ទេរប្រកបដោយសក្តានុពលទៅលើផ្នែកផ្សេងៗគ្នានៃសង្គម វប្បធម៌ ឬការងារ។ បំណិនទន់រួមបញ្ចូលទាំងចំណេះដឹង បំណិនសង្គម និងអារម្មណ៍ ដែលអាចធ្វើឱ្យកុមារ និងក្មេងជំទង់បន្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត ក្លាយជាពលរដ្ឋសកម្ម និងមានសមត្ថភាពពេញលេញ។ បំណិនទន់អាចដំណើរការជាមួយបំណិនផ្សេងៗទៀត (បំណិនមូលដ្ឋាន បំណិនការងារ និងបំណិនឌីជីថល) ហើយជួយពួកគេឱ្យមានទំនាក់ទំនង និងពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក»។

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមប្រមូលចម្លើយរបស់សិក្ខាកាម ហើយរៀបចំចម្លើយផ្សេងៗគ្នា ចាត់បំណិនស្រដៀងៗគ្នាជាក្រុម និងបំបែកបំណិនរឹងចេញពីបំណិនទន់ ប្រសិនបើមាន។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថាពាក្យ «**ទន់**» ត្រូវបានប្រើដើម្បីផ្ទុយនឹងពាក្យ «**រឹង**» ដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីកំណត់បំណិនមួយ។ ជាទូទៅ យើងនិយាយអំពីបំណិនទន់ នៅពេលណាយើងសំដៅលើសមត្ថភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងលក្ខណៈរបស់មនុស្ស ចំណែកបំណិនរឹងគឺជាសមត្ថភាពបច្ចេកទេសដូចជាការជួសជុលម៉ូតូ ការងារកសិកម្ម ការជួសជុលកុំព្យូទ័រ ជាដើម។ មុននឹងចាប់ផ្តើមធ្វើការជាមួយនឹងបំណិនទន់ វាជារឿងសំខាន់ដែលគ្រូបង្រៀន និងសិស្សនឹងត្រូវយល់ច្បាស់អំពីអ្វីជាបំណិនទន់។

(ជាជម្រើស)

បញ្ជីបំណិនរឹច ឬទន់ ដើម្បីជួយបញ្ជាក់ពីភាពខុសប្លែកគ្នារវាងបំណិនរឹច និងបំណិនទន់

បំណិនរឹច ឬបំណិនទន់ ?	ចម្លើយត្រឹមត្រូវ
១) សរសេរកម្មវិធីកុំព្យូទ័រ	បំណិនរឹង
២) ដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយដៃគូ	បំណិនទន់
៣) ធ្វើទំនាក់ទំនងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	បំណិនទន់
៤) ដោះស្រាយបញ្ហា	បំណិនទន់
៥) ធ្វើរបងផ្ទះ	បំណិនរឹង
៦) រចនាប្លង់ស្ថាន	បំណិនរឹង
៧) ដំណើរការចុះបញ្ជីសាច់ប្រាក់	បំណិនរឹង

១) បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមគិតប្រសិនបើតាមទស្សនៈរបស់ពួកគេ បំណិនរឹងមានសារៈសំខាន់ជាងបំណិនទន់ ឬបំណិនទន់មានសារៈសំខាន់ជាងបំណិនរឹង។

បន្ទាប់មកសួរសិក្ខាកាម៖ «តើគេអាចប្រើប្រាស់បំណិនទន់ ដើម្បីធ្វើឱ្យបំណិនរឹងកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពបានដែរឬទេ?»

ឧទាហរណ៍៖ គិតអំពីវិស្វករដែលរចនាប្លង់ស្ថាន៖ នាងមានចំណេះដឹងបច្ចេកទេសគ្រប់បែបយ៉ាងក្នុងការធ្វើកិច្ចការនេះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានបញ្ហាដែលនឹកស្មានមិនដល់ តើបំណិនរឹងគ្រប់គ្រាន់ដែរ ឬទេ? ឬក៏បំណិនការច្នៃប្រឌិត ឬការដោះស្រាយបញ្ហាចាំបាច់ក្នុងការចូលរួមកែប្រែស្ថានភាពនោះ?

ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀត៖ ដូចជាការធ្វើស្រែចំការ បើកសិករមិនដឹងពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ តើបំណិនរឹង (ចំណេះដឹងក្នុងការដាំដុះ) គ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ?

 សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

បំណិនទាំងពីរមានសារៈសំខាន់ និងជាញឹកញាប់វាតែងតែបំពេញបន្ថែមឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពទាំងនៅសាលារៀន និងការងារនាពេលអនាគត ដូច្នេះបំណិនទាំងពីរចាំបាច់ត្រូវតែជាផ្នែកនៃការសិក្សានៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ បំណិនរឹងមិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការទប់ទល់នឹងបញ្ហាប្រឈមប្រចាំថ្ងៃបានទេ។ បំណិនទន់រួមចំណែកដល់ដំណើរការសិក្សាទាំងក្នុងប្រធានបទបំណិនជីវិតសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ ជាឧទាហរណ៍កសិករត្រូវការបំណិនទន់ច្រើនជាងត្រូវការអ្នកឯកទេសព័ត៌មានវិទ្យាម្នាក់។ ទាំងនេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទាំងពីរអាចទប់ទល់នឹងការផ្លាស់ប្តូរ បញ្ហាប្រឈម និងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រការងាររបស់ពួកគេ។ សូមស្វែងយល់បន្ថែមនៅក្នុងករណីសិក្សាបន្ទាប់។

ហេតុអ្វីបំណិនទន់មានសារៈសំខាន់?

សំណួរបំផុស (៥នាទី)៖ បច្ចុប្បន្ននេះវាជារឿងធម្មតាទេដែលឮថា បំណិនរឹងតែមួយមុខ មិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សជំនាន់ថ្មី ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ រួមទាំងកន្លែងធ្វើការ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាមនុស្សនិយាយដូច្នេះ?

សកម្មភាព ឯកសារ ១.២ (ទំព័រ ១៥៧)៖ ករណីសិក្សា

របស់សម្បត្តិ និង មករា

- រយៈពេល (៣០នាទី)
- គំរូ៖ ដៃគូ

សំណួរបំផុស (ដើម្បីពិភាក្សាជាមួយសិក្សាកាម)៖

- តើ មករា ធ្វើអ្វីដើម្បីប្រឈមនឹងបញ្ហា?
- តើ សម្បត្តិ ធ្វើអ្វី?
- តើលទ្ធផលដូចម្តេច?
- តើបំណិនអ្វីដែល មករា បានអនុវត្តដើម្បីព្យាយាមរកដំណោះស្រាយ?

ចម្លើយរំពឹងទុក៖ បំណិនទន់ជួយឱ្យយល់ដឹង និងដោះស្រាយបញ្ហា បង្កើតគំនិតថ្មីៗ ចែករំលែកគំនិត យោបល់ជាមួយអ្នកដទៃប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រឈមថ្មីៗ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ បំណិនទន់ជួយអ្នកការពារខ្លួនអ្នកពីបញ្ហាដែលអាចកើតមាន ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នក និងមនុស្សជុំវិញ។ គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលារៀនគួរតែអភិវឌ្ឍន៍បំណិនទាំងនេះដល់សិស្សដែលជួយឱ្យពួកគេចេះគិត និងឆ្លើយតបបានល្អដូច មករា។

វាក្យសព្ទ «បំណិនទន់» គឺជាពាក្យដែលប្រើប្រើនបំផុតនៅក្នុងឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ដើម្បីឱ្យស្របជាមួយនឹងការបោះពុម្ពផ្សាយថ្មីៗ ដែលស្របទៅនឹងសំណុំបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១ផងដែរ ឬគ្រាន់តែជាបំណិនជីវិត ឬបំណិនដែលអាចផ្ទេរបាន។ មនុស្សផ្សេងគ្នានឹងប្រើពាក្យផ្សេងគ្នា។

ចុងក្រោយ សូមទស្សនាវីដេអូដែលផលិតដោយអនុវិទ្យាល័យថ្មីស ក្នុងខេត្តតាកែវ។ នាយកសាលាបានរៀបចំវីដេអូនេះ ដើម្បីពន្យល់ដល់សាលារៀនផ្សេងទៀតអំពីឱកាសដែលសិស្សរបស់គាត់មាននៅពេលនេះ តាមរយៈប្រធានបទការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីអភិវឌ្ឍ និងអនុវត្តបំណិនទន់។ (ពេលវេលាសម្រាប់សកម្មភាព៖ ២០នាទី)

វីដេអូទី១.១ បំណិនទន់នៅអនុវិទ្យាល័យថ្មីស

សំណួរបំផុស (ដើម្បីពិភាក្សាជាមួយសិស្សាកាម)៖ អ្នកសម្របសម្រួលសរសេរសំណួរនៅលើក្តារខៀន ឬ ការធ្វើបទបង្ហាញដោយការបញ្ចាំងស្លាយ ហើយសូមអានមុនពេលមើលវីដេអូ។ ស្នើសុំឱ្យសិស្សាកាមធ្វើការកត់ត្រា ហើយបញ្ជាក់ថា សិស្សាកាមនឹងត្រូវពិភាក្សាបន្ទាប់ពីមើលវីដេអូនេះរួច។

- តើបំណិនទន់អ្វីខ្លះដែលគាត់បានលើកឡើងនៅក្នុងវីដេអូ?
- តើសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលជំរុញសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍន៍បំណិនទន់?
- ហេតុអ្វីបានជាវាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្ស?
- តើអ្នកអាចនិយាយពីព័ត៌មានសំខាន់ៗណាមួយ ដែលគាត់បានចែករំលែកបានដែរឬទេ?

ចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ១.៣ (ទំព័រ ១៥៩)**៖ បំណិនទន់ និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលបានបញ្ជាក់ថា មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានបានកំណត់គោលដៅដែលមាន១២បំណិនទន់ ដូចដែលបញ្ជាក់ក្នុងកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានឆ្នាំ២០១៨ ដែលដាក់ជាក្រុម ៤ ប្រភេទ៖

១. បំណិនសម្រាប់ការរៀនសូត្រ (ការច្នៃប្រឌិត ការវិះគិតពិចារណា ការដោះស្រាយបញ្ហា)
២. បំណិនសម្រាប់ ពង្រឹងអំណាចផ្ទាល់ខ្លួន (ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ភាពធន់ និងទំនាក់ទំនង)
៣. បំណិនសម្រាប់លទ្ធភាពរកការងារ (សហប្រតិបត្តិការ ការចរចា និងការសម្រេចចិត្ត)
៤. បំណិនសម្រាប់ភាពជាពលរដ្ឋ (ការគោរពពហុភាព សមាសចិត្ត និងការចូលរួម)

ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ទៅតាមប្រភេទដោយប្រើប្រាស់គំរូសិក្សាបួនសមាសភាគដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសសរស្តម្ភទាំង៤ របស់លោក **Delors** ដែលបានកំណត់ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៦។ តើសិស្សាកាមចាំបានទេថា តើអ្វីជាសសរស្តម្ភទាំង៤?

ក្រុមគោលដៅ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	ចតុស្តម្ភ	គំរូសិក្សាតាមសមាសភាគទាំង៤
បំណិនសម្រាប់ការរៀនសូត្រ	រៀនដើម្បីចេះ	សមាសភាគពុទ្ធិ
បំណិនសម្រាប់ពង្រឹងអំណាចផ្ទាល់ខ្លួន	រៀនដើម្បីមានសីលធម៌ល្អ	សមាសភាគបុគ្គលិកលក្ខណៈ
បំណិនសម្រាប់លទ្ធភាពរកការងារ	រៀនដើម្បីធ្វើ	សមាសភាគឧបករណ៍
បំណិនសម្រាប់ភាពជាពលរដ្ឋ	រៀនដើម្បីរួមរស់ជាមួយគ្នា	សមាសភាគសង្គម

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ គោលដៅចុងក្រោយនៃការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់របស់សិស្សគឺធ្វើឱ្យកុមារ និងក្មេង ជំទង់បន្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត និងក្លាយជាពលរដ្ឋសកម្ម និងពលរដ្ឋប្រកបដោយផលិតភាព។ ឧទាហរណ៍៖ បំណិនសម្រាប់ការសិក្សានឹងអាចឱ្យសិស្សរៀនបង្កើតចំណេះដឹងដោយខ្លួនឯង ទីបំផុត ពួកគេសម្រេចបាន «រៀនពីរបៀបរៀន» ដែលជាបំណិនសំខាន់បំផុតនៅក្នុងពិភពលោក ដែលអាច មានការផ្លាស់ប្តូរជាបន្តបន្ទាប់ ហើយជារឿយៗនោះយើងមិនអាចទាយទុកជាមុនបានឡើយ។ នៅ ពេលដែលគ្រូបង្រៀនអនុវត្តវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបសកម្មនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដែលយើងនឹងស្វែងយល់ បន្ថែមនៅក្នុងផ្នែកទី២។ វិធីសាស្ត្រនេះផ្ទាល់នឹងជួយគ្រូបង្រៀនក្នុងការលើកកម្ពស់ការសិក្សាបែប សកម្មរបស់សិស្ស និងធ្វើឱ្យសិស្សដឹកនាំការសិក្សា និងអនុវត្តបំណិនទន់ដូចជា ការប្រឈមមុខនឹង បញ្ហា ហើយព្យាយាមដោះស្រាយវា គិតអំពីដំណោះស្រាយដែលសមស្រប ធ្វើការសម្រេចចិត្ត ទំនាក់ ទំនងជាមួយសមាជិកសហគមន៍ សហការជាក្រុមជាមួយមិត្តភក្តិ។ នេះជាហេតុផលដែលការបង្រៀន បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមានសារៈសំខាន់ វាបង្ហាញសិស្សនូវបទពិសោធន៍សិក្សាដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួក គេអភិវឌ្ឍបំណិន និងក្លាយជាបុគ្គលដែលអាចឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈម ការផ្លាស់ប្តូរ និងសកម្ម នៅក្នុងសង្គម។

ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីបំណិនទន់ និងវិធីជំរុញពួកគេក្នុងការអនុវត្ត កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន អាចរកបាននៅក្នុងឯកសារ ក្រសួង អប់រំ យុវជន និងកីឡា (២០១៩) ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិត តាមមូលដ្ឋាន ជំពូកទី៤ ពីទំព័រ២៨។

អាចទាញយកនៅទីនេះ៖ <https://sala.moeys.gov.kh/library/00000347>

(សម្រាក)

បញ្ញត្តិគន្លឹះទី៣៖ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

ដើម្បីណែនាំពីបញ្ញត្តិនៃការបង្រៀនបំណិនជីវិត និងការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន អ្នក សម្របសម្រួលសូមណែនាំសេចក្តីប្រកាសបន្ថែមមួយពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានៅកម្ពុជា។

ជាក់ស្តែងកាលពីពេលថ្មីៗនេះ ក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡាបានលើកឡើងនៅក្នុងសន្ទរកថា «គ្រូ បង្រៀនទាំងអស់ គួរតែជាគ្រូបង្រៀនបំណិនជីវិត»។

 សំណួរណែនាំសម្រាប់ការពិភាក្សា (១០នាទី)៖

- សំណួរទី១៖ តើអ្នកគិតថាគាត់ចង់មានន័យថាដូចម្តេច ?
- សំណួរទី២៖ តាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើគ្រូបង្រៀនគណិតវិទ្យា គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ ឬ គ្រូបង្រៀនមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ អាចក្លាយជាគ្រូបង្រៀនបំណិនជីវិតបានដោយរបៀបណា ? ហេតុអ្វីអាច ? ហេតុអ្វីមិនអាច ?

 ចម្លើយរំពឹងទុក៖ អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបនូវអ្វីដែលសិក្ខាកាមលើកឡើង ហើយណែនាំពួកគេឱ្យសន្និដ្ឋានថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡារំពឹងថាគ្រូបង្រៀនទាំងអស់ ដោយមិនគិតពីមុខវិជ្ជាដែលខ្លួនកំពុងបង្រៀន តែអាចធ្វើវាតាមវិធីរបស់ខ្លួន ដែលមិនត្រឹមតែបង្កើនចំណេះដឹងរបស់សិស្សប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបំណិន និងអាកប្បកិរិយារបស់ខ្លួនផងដែរ។ សិស្ស «រៀនដើម្បីចេះ» «រៀនដើម្បីធ្វើ» «រៀនដើម្បីមានសីលធម៌ល្អ»និង «រៀនដើម្បីរស់នៅជាមួយគ្នា»។ គ្រូបង្រៀន ត្រូវរៀបចំសិស្សមិនត្រឹមតែការសិក្សាមួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងឱ្យពួកគេអាចប្រឈមមុខ និងឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាប្រឈមក្នុងពិភពពិតដើម្បីអាចទទួលបានជោគជ័យក្នុងជីវិតជាមនុស្សពេញវ័យ។ នេះរួមបញ្ចូលទាំងសមត្ថភាពប្រព្រឹត្តដូចលោក មករា បានធ្វើដែរ។

របៀបដែលគ្រូបង្រៀនក្លាយជា "គ្រូបង្រៀនបំណិនជីវិត" នឹងត្រូវបានពិភាក្សានៅក្នុងផ្នែកទី២ នៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ នៅពេលដែលយើងនឹងពិនិត្យមើលការអនុវត្តការបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់រៀន។

 អ្នកសម្របសម្រួលបន្តធ្វើការណែនាំពាក្យគន្លឹះបន្ទាប់គឺ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ ជាការពិតសិក្ខាកាមនឹងផ្តោតលើការបង្រៀន និងរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលជាឧទាហរណ៍គំរូល្អនៃការអប់រំបំណិនជីវិត ដើម្បីលើកកម្ពស់បំណិនសិស្ស និងការអភិវឌ្ឍអាកប្បកិរិយា។

សូមបញ្ជាក់ជាមុនសិនថា បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាអ្វី។

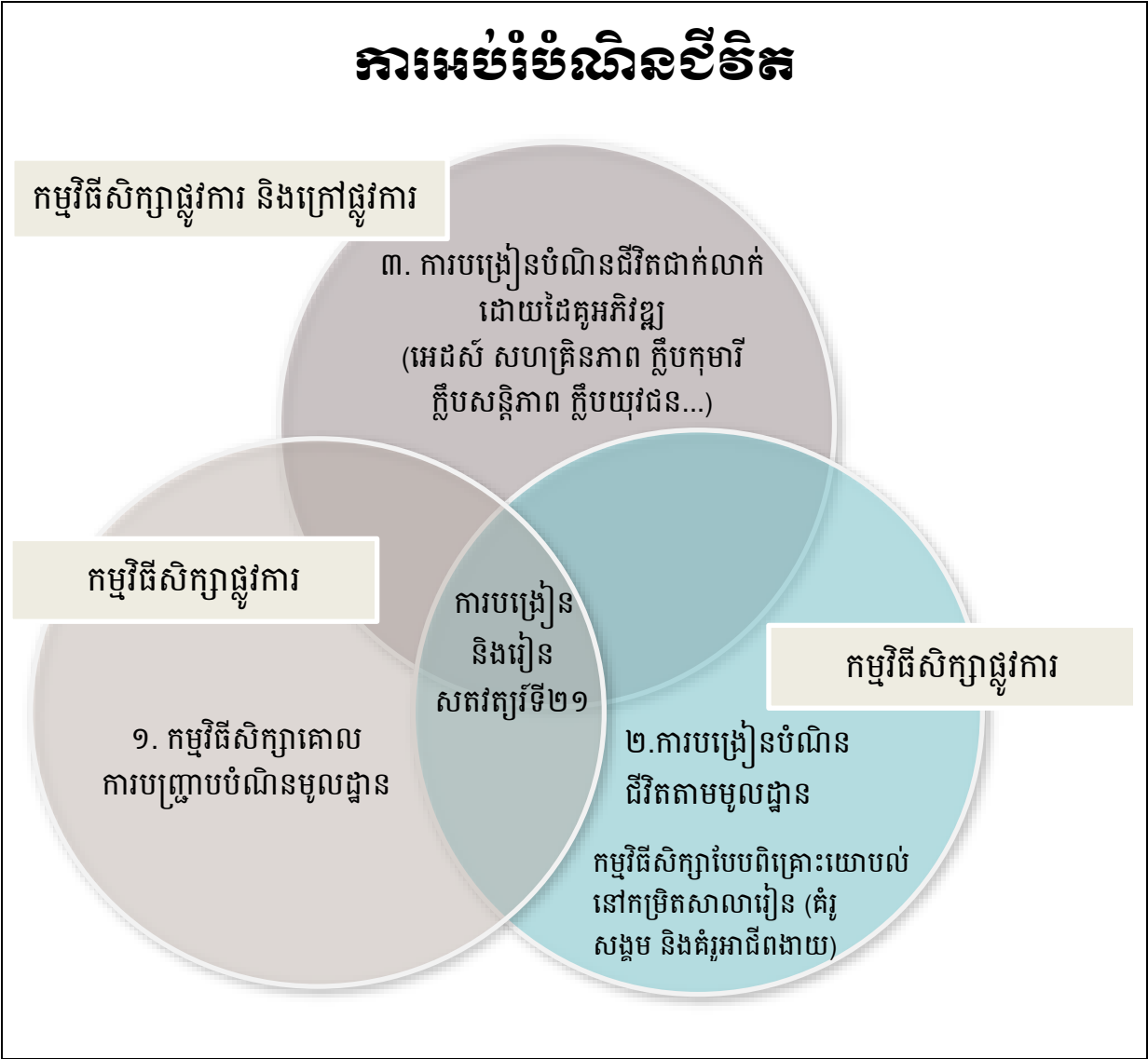
សំណួរណែនាំសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល (១៥នាទី)

- តើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាមុខវិជ្ជាដែរ ឬទេ ?
- តើមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាកាតព្វកិច្ចដែរឬទេ ?
- តើកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ត្រូវបានបង្រៀននៅថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន ?
- តើពាក្យ «តាមមូលដ្ឋាន» សំដៅលើអ្វី ?

 ចម្លើយរំពឹងទុក៖ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺជាមុខវិជ្ជាសិក្សាគោល។ ក្របខណ្ឌកម្មវិធីសិក្សាឆ្នាំ២០១៥ បែងចែក២ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់កម្រិតបឋមសិក្សា (ថ្នាក់ទី៤ ដល់ថ្នាក់ទី៦) ខណៈ១ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់ថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី៩។ វិសាលភាពនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យស្វែងយល់ពីបញ្ហាពិភពពិត និងផលប៉ះពាល់នៅក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលសមស្រប។

យោងតាមក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩ យើងសំដៅលើប្រធានបទដែលសិស្សត្រូវបានណែនាំឱ្យបង្កើតគម្រោង រុករក និងរៀនពីបរិបទក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ដោយមានឯកសារយោងជាក់លាក់ចំពោះបំណិនជីវិតផ្នែកអាជីពងាយ និងបំណិនសង្គម។ វាមានគោលបំណងផ្សារភ្ជាប់សិស្សទៅនឹងពិភពពិត ដែលអនុវត្តចំណេះដឹងដែលពួកគេបានរៀនពីមុខវិជ្ជាផ្សេងៗ និងអភិវឌ្ឍបំណិនតាមរយៈការសិក្សាបែបសកម្ម និងគម្រោងសហគមន៍ ដែលនឹងជួយពួកគេឱ្យចេះប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃដោយផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តីជាមួយនឹងការអនុវត្ត។

 បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលចែក **ឯកសារ ១.៤ (ទំព័រ ១៦០)៖ ការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា** ហើយស្នើឱ្យសិក្សាការរំលឹកឡើងវិញនូវនិយមន័យនៃការអប់រំបំណិនជីវិត។ បន្ទាប់មកទៀត សូមឱ្យសិក្សាការមើលឯកសារណែនាំអនុវត្ត ហើយពិភាក្សាជាដៃគូ ពីរបៀបដែលពួកគេគិតថាមុខវិជ្ជា បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានទាក់ទងនឹងការអប់រំបំណិនជីវិត។

បន្ទាប់មក ដឹកនាំការពិភាក្សាដោយណែនាំអំពីធាតុសំខាន់ៗដែលបង្ហាញក្នុងដ្យាក្រាមខាងលើ ដោយសួរថាតើវាពាក់ព័ន្ធយ៉ាងណាទៅនឹងការអប់រំបំណិនជីវិត។ ព្យាយាមមិនបង្ហាញព័ត៌មាននេះដោយផ្ទាល់ទៅកាន់សិក្ខាកាមទេប៉ុន្តែដើម្បីឈានដល់ការធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានគឺត្រូវផ្អែកលើសំណួរ និងចម្លើយ។ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែអង្កេតឱ្យបានច្បាស់ថា តើសិក្ខាកាមប៉ុន្មាននាក់បានអនុវត្តរួចហើយនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ ដែលទាក់ទងនឹងក្លឹបសិក្សា ឬសកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សា(ចំណុចទី៣) ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺជាឧទាហរណ៍នៃការអប់រំបំណិនជីវិត។ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ផ្ដោតលើការបណ្តុះបណ្តាលទំន់របស់សិស្ស ពីព្រោះសិស្សនឹងត្រូវបានណែនាំឱ្យឈ្វេងយល់លើប្រធានបទនៅក្នុងសហគមន៍មូលដ្ឋានដែលប៉ះពាល់ដល់ពួកគេ និងព្យាយាមស្វែងរកជំនឿស្រាយ។

ហេតុអ្វីការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមានសារៈសំខាន់ ?

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវពន្យល់ថា ឥឡូវនេះយើងនឹងមើលរឿងអ្វីរបស់សាលារៀនមួយនៅខេត្តសៀមរាប។ ពួកគេនឹងឮពីនាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀន ដែលពន្យល់ពីទស្សនៈរបស់ពួកគេ ហេតុអ្វីបានជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមានសារៈសំខាន់ដល់សិស្ស និងការផ្តល់យោបល់មួយចំនួនលើការអនុវត្ត។

តើសិស្សអាចធ្វើអ្វីបានអំឡុងពេលសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ?

សូមចាប់ផ្តើមស្វែងរកអ្វី ដែលសិស្សអាចធ្វើបាននៅសាលារៀនដែលអនុវត្តមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅសាលារៀនដូចគ្នា។

វីដេអូទី១.២ សិស្សមកពីសាលារៀនជាន់រ៉ុន៖

<https://www.youtube.com/watch?v=-ub7FAewxd8&t=855s> (ពីនាទី០:០០ ដល់នាទី១៣:០៥)

សំណួរបំផុសសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងលើខ្លឹមសារវីដេអូ៖

- តើពួកគេស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទអ្វី ?
- ហេតុអ្វីបានជាពួកគេស្រាវជ្រាវប្រធានបទនេះ ?
- តើពួកគេធ្វើអ្វីដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មាន ?
- តើសិស្សបង្ហាញបំណិនអ្វីខ្លះនៅក្នុងវីដេអូនេះ ? (ឧទាហរណ៍៖ តើគេមានទំនុកចិត្តដែរឬទេ ? តើពួកគេប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាយ៉ាងណា ? តើពួកគេសហការគ្នាដោយរបៀបណា ? ។ល។)
- តើអ្នកគិតថាសិស្សក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកអាចធ្វើដូចនេះបានដែរឬទេ ?

វីដេអូទី១.៣ នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀនពីអនុវិទ្យាល័យដានរុន៖ [ហេតុអ្វីបានជាមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមានសារៈសំខាន់?](#) (ពីនាទី៖ ១៣:០៦)

សំណួរបំផុស

- ហេតុអ្វីបានជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមានសារៈសំខាន់សម្រាប់នាយកសាលា?
- តើការផ្តល់យោបល់សំខាន់អ្វីខ្លះពីគ្រូបង្រៀន?

សូមមើលបន្ថែមទៀតនូវអ្វីដែលសិស្សអាចសម្រេចបានការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមរយៈគម្រោងគំនិតផ្តួចផ្តើមជើងឯកនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធអង្គការក្លែងអន្តរជាតិនៅកម្ពុជា។

ជើងឯកនៃការផ្លាស់ប្តូរ (CoC) គំរូ ឬស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុងការដឹកនាំកម្មវិធីសមភាពយេនឌ័រ និងសិទ្ធិកុមារីអង្គការក្លែងអន្តរជាតិកម្ពុជា

ឧទាហរណ៍ដ៏ល្អមួយនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមបំណិនជីវិតដែលកំពុងមានផលជះដល់កុមារ និងយុវជននៅកម្ពុជាគឺជាមេរៀន ជើងឯកនៃការផ្លាស់ប្តូរ (CoC) ដែលជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីជាអ្នកដឹកនាំស្ត្រីវ័យក្មេងរបស់អង្គការក្លែងអន្តរជាតិ។ កម្មវិធីនេះលើកទឹកចិត្តកុមារ និងកុមារីឱ្យវិភាគយ៉ាងស៊ីជម្រៅលើបទដ្ឋានសង្គម និងចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការតស៊ូមតិដើម្បីសមភាពយេនឌ័រក្នុងសង្គមកម្ពុជាដោយផ្តួចផ្តើមឱ្យមានយុវជនដឹកនាំចលនាសង្គមដែលប្រឈមនឹងបទដ្ឋានសង្គម និងទទួលបានការគាំទ្រពីសង្គមទាំងមូលចំពោះសមភាពយេនឌ័រ និងសិទ្ធិកុមារី។ ចូរស្តាប់អ្នកចូលរួមមួយចំនួន៖

កែវ ជាយុវជនមានអាយុ ១៩ឆ្នាំ មកពីខេត្តសៀមរាប និយាយថា៖

«ការផ្លាស់ប្តូរដ៏សំខាន់បំផុតរបស់ខ្ញុំគឺសមត្ថភាពដឹកនាំរបស់ខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំបានរៀនពីរបៀបដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។»

ចៅសង្កាត់រងម្នាក់មកពីខេត្តរតនគិរី មានប្រសាសន៍ថា៖

"យុវជនមានភាពក្លាហាន និងឆ្លាតជាងមុន ដោយសារការចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំ និងចែករំលែកនូវវឌ្ឍនភាពសកម្មភាពរបស់ពួកគេជាមួយភ្លឺបកុមារ ឬយុវជន។ ជាងនេះទៀត កុមារខ្លះបានបោះបង់ការសិក្សាឥឡូវបានចូលរៀនវិញហើយ" ។

ឧត្តម មានអាយុ ១៦ឆ្នាំ ជាមនុស្សម្នាក់មកពីគម្រោង គំនិតផ្តួចផ្តើមកម្មវិធីភាពជាអ្នកដឹកនាំស្ត្រីចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០១៩ នៅខេត្តស្ទឹងត្រែង និងាយថា៖

«ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគំរូសម្រាប់ក្មេងស្រីដទៃទៀតក្នុងសហគមន៍របស់ខ្ញុំ ហើយសង្ឃឹមថាខ្ញុំនឹងជំរុញពួកគេតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្ញុំ និងការចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍសង្គម និងសហគមន៍របស់ខ្ញុំ»។

❓ អ្នកសម្របសម្រួល៖ ឱ្យសិក្ខាកាមចែករំលែកចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេលើឧត្តមានុវត្តដែលបានធ្វើកន្លងមក។

ធនធានដែលមានស្រាប់ដើម្បីណែនាំការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

🗣️ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍ បាននឹងកំពុងបង្កើតធនធានយ៉ាងច្រើនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តលើមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ រួមមានប្រភេទធនធានបានផលិតចែកជាក្រុម ៣ផ្សេងៗគ្នា៖

១. គោលនយោបាយ
២. ឯកសារណែនាំអនុវត្ត
៣. ការគាំទ្រផ្នែកធនធានសម្ភារៈ

សិក្ខាកាមត្រូវបានណែនាំពីឯកសារទាំងអស់នេះ ក្នុងអំឡុងពេលសិក្សាតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក និងចូរធ្វើការរំលឹកឡើងវិញ៖

🗣️👋 សកម្មភាព (៣០នាទី)៖ តើអ្នកស្គាល់បានប៉ុន្មាន? តើអ្នកបានអានប៉ុន្មាន?

<https://forms.gle/5wVjBaWadqXkivx86>

🗣️ រាល់ឯកសារទាំងអស់ គឺទាក់ទិនទៅនឹងកម្រិតសាលារៀនដោយមានគោលបំណងផ្សេងៗគ្នា៖

- គោលនយោបាយ និងនីតិវិធី៖ ដើម្បីផ្តល់ភាពជាផ្លូវការនៃមុខវិជ្ជាដល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និង ផ្តល់នូវលទ្ធផលសិក្សាច្បាស់លាស់ពេលវេលានៃការបង្រៀន វិសាលភាព និងនីតិវិធីទូទៅ។
- ឯកសារណែនាំអនុវត្ត៖ ផ្តល់ឯកសារយោងលើដំណើរការអនុវត្ត។ ឯកសារណែនាំទាំងពីរដែលមាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះពន្យល់ពីអ្វីនិងរបៀបអនុវត្ត។ ឯកសារទាំងនេះតំណាងឱ្យឯកសារយោង

សម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា ដើម្បីគាំទ្រការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជាពិសេសចំពោះសាលារៀនដែលទើបចាប់ផ្តើមអនុវត្ត។

- **ការគាំទ្រផ្នែកធនធានសម្ភារៈ៖** វាមានភាពផ្សេងៗគ្នានៃសៀវភៅណែនាំ ធនធានលើអ៊ីនធឺណិត សៀវភៅណែនាំវីដេអូ កម្មវិធីដែលត្រូវបានអនុម័តដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដែលផ្តល់ខ្លឹមសារ និងរចនាសម្ព័ន្ធការបង្រៀនដែលបានផ្តល់យោបល់សម្រាប់មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនចាប់ពីអក្ខរកម្មឌីជីថល រហូតដល់សុខភាពបន្តពូជផ្លូវភេទ និងបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ។ល។ ធនធាននេះអាចប្រើប្រាស់បានច្រើនយ៉ាង អាស្រ័យលើតម្រូវការរបស់សាលារៀន។ វាត្រូវបានស្នើឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំបែបនេះ ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានដំបូងអំពីប្រធានបទ ហើយបញ្ចូលសៀវភៅណែនាំបែបនេះនៅក្នុងការអនុវត្តគម្រោង ព្រោះយើងនឹងស្វែងយល់បន្ថែមនៅមេរៀនបន្ទាប់។ វាជារឿងសំខាន់ដែលសាលារៀនមានលទ្ធភាពប្រើប្រាស់ធនធានបែបនេះ ជាពិសេសសម្រាប់ប្រធានបទដែលព័ត៌មានទូទៅ គឺវាពិបាកក្នុងការចូលស្វែងរកនៅក្នុងសហគមន៍ ឬសាលារៀន។ ក្នុងអំឡុងពេលបណ្តុះបណ្តាលនេះ យើងនឹងចែករំលែកព័ត៌មានបន្ថែមអំពីរបៀបកំណត់ទីតាំងធនធានជំនួយសំខាន់ៗដែលមាននាពេលបច្ចុប្បន្ន។

☀ **លោកគ្រូ-អ្នកគ្រូ និងនាយកសាលាទាំងអស់ក៏មានលទ្ធភាពចូលរៀនតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ ស្តីពីការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលបំណិនផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយនាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុករបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដូចជា នាយកដ្ឋានតម្រង់ទិសវិជ្ជាជីវៈ (VOD) និង នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា (DCD) ក្នុងការសម្របសម្រួលជាមួយនាយកដ្ឋានបរិវត្តកម្មឌីជីថល (DDT) ។**

☀ **ប្រអប់ផ្តល់អនុសាសន៍៖** ត្រូវប្រាកដថា បុគ្គលិកសាលារៀនទាំងអស់មានសិទ្ធិចូលប្រើប្រាស់ឯកសារ ក៏ប៉ុន្តែត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់លោកគ្រូ-អ្នកគ្រូ សម្រាប់ពេលវេលាជាក់លាក់មួយក្នុងការចរចា និងពិនិត្យមើលគោលការណ៍ណែនាំ។ សូមរំលឹកផងដែរថា គួរតែបែងចែកពេលវេលាជាក់លាក់ដល់គ្រូបង្រៀនថ្មីៗ ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ និងការពិភាក្សា (ឧទាហរណ៍៖ ក្នុងអំឡុងពេលប្រជុំថ្ងៃព្រហស្បតិ៍/សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន។ល។ វាមានសារៈសំខាន់ជាពិសេសសម្រាប់បុគ្គលិកដែលទើបជ្រើសរើសថ្មី សម្រាប់គ្រូបង្រៀនកិច្ចសន្យា និងគ្រូបង្រៀនក្របខណ្ឌ។ ឯកសារនេះផ្តល់ឱ្យគ្រូបង្រៀននូវឧទាហរណ៍ និងការណែនាំសម្រាប់ការអនុវត្ត។

បញ្ចប់មេរៀនទី១

មេរៀនទី២៖ ដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ

រយៈពេលបណ្តុះបណ្តាល៖ ៥ម៉ោង (បន្ថែម១០ម៉ោងសម្រាប់ស្វ័យសិក្សា ហាត់សម និងអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ពិនិត្យមើលស្លាយទាំងអស់សម្រាប់មេរៀនរួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែកដូចខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ
- ក្រដាស A4 & ប៊ិក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ២.១ (ទំព័រ ១៦២)៖ កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ២.២ (ទំព័រ ១៦៣)៖ ការជ្រើសរើសប្រធានបទ
- ថតចម្លងឯកសារចែក ២.៣ (ទំព័រ ១៦៤)៖ ការកំណត់បញ្ហា
- ថតចម្លងឯកសារចែក ២.៤ (ទំព័រ ១៦៦)៖ ប្រធានបទ និងការរំពឹងទុកនៃការសិក្សា
- ថតចម្លងឯកសារចែក ២.៥ (ទំព័រ ១៦៧)៖ បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ ឧទាហរណ៍លើប្រធានបទ
- រៀបចំតំណភ្ជាប់តាមអ៊ីនធឺណិតនៅក្នុងឧបករណ៍វាស់ស្ទង់ (ឬកម្មវិធីអនឡាញស្រដៀងគ្នាផ្សេងទៀត) សម្រាប់សំណួរ «តើសហគមន៍មានបញ្ហាអ្វី?» (ជាជម្រើស)
- ថតចម្លងសៀវភៅឯកសារយោងសម្រាប់ប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

វត្ថុបំណងមេរៀន៖

នៅទីបញ្ចប់មេរៀនទី២នេះ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- ពិពណ៌នាអំពីដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ
- កំណត់ប្រភេទប្រធានបទផ្សេងៗគ្នា ហើយវាមានភាពពាក់ព័ន្ធជាសកល និងតាមមូលដ្ឋាន
- ពន្យល់ពីរបៀបកំណត់បញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍
- ពន្យល់អ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗដែលចូលរួមលើការជ្រើសរើសប្រធានបទ និងតួនាទីរបស់ពួកគេ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការងារជាក់ស្តែង សិក្ខាកាមនឹងមាន៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីបញ្ហាប្រឈមដែលអាចកើតមាននៅក្នុងដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ

- វាយតម្លៃលើដំណោះស្រាយដែលសមស្រប ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ
- រៀបចំផែនការប្រធានបទដែលសមស្រប ដើម្បីពិចារណាក្នុងការអនុវត្តនៅតាមសាលារៀនរបស់ពួកគេ

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (២០១៩) ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជំពូកទី៣ វគ្គទី៣.១ «ការជ្រើសរើសប្រធានបទ»

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី២

ពិនិត្យមើលវត្ថុបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំលើក្តារខៀន ដែលសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀនមេរៀននេះ។ ពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សាដែលនេះគឺជាអ្វីដែលសិក្សាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។

កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន

ចាប់ផ្តើមមេរៀននេះ ដោយចែកឯកសារ ២.១ (ទំព័រ ១៦២)៖ កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន។ សូមមើលពាក្យគន្លឹះទាំងអស់នេះ៖ (១) ដែលបានពិគ្រោះយោបល់ (២) នៅកម្រិតសាលារៀន (៣) កម្មវិធីសិក្សា។

សំណួរបំផុស (១០នាទី)៖ តើអ្នកគិតថា អ្វីទៅជាកម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន?

សកម្មភាព (៣០នាទី)៖

សកម្មភាពទី១៖ រៀបចំក្រដាសផ្ទាំងធំ រួចសរសេរកម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀននៅចំណូលក្រដាសផ្ទាំងធំ និងចែកក្រដាសស្ថិតពណ៌ដល់សិក្សាកាម។ ស្នើឱ្យសិក្សាកាមសរសេរពី ៣ ទៅ ៥ ពាក្យ ឬគំនិតទៅនឹងពាក្យ (ពាក្យនីមួយៗទាក់ទងទៅនឹង «កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់កម្រិតសាលារៀន»)។ បង្កើតជាឧទាហរណ៍មួយចំនួន៖

- ការពិគ្រោះយោបល់ → ការពិភាក្សា និងការប្រឹក្សា
- កម្រិតសាលារៀន → ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច និងការសម្រេចចិត្តតាមមូលដ្ឋាន។

សកម្មភាពទី២៖ រៀបចំពាក្យជាក្រុម ក្រោមពាក្យគន្លឹះនីមួយៗនៃកម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន។

សកម្មភាពទី៣៖ អានចម្លើយមួយចំនួន រួចគូសបញ្ជាក់ពីចម្លើយដែលស្រដៀងគ្នា និងសុំឱ្យសិក្សាកាមចែករំលែកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។

លក្ខណៈសំខាន់ៗនៃកម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន ដែលបានពិភាក្សាគួរតែបញ្ចូល៖

- កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀនសំដៅលើវិធីសាស្ត្រផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់ថ្នាក់ក្រោមដែលចូលរួមធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់សាលារៀនអំពីកម្មវិធីដែលឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស។
- ដំណើរការធ្វើការសម្រេចចិត្តរួមគ្នា (មានអ្នកពាក់ព័ន្ធចូលរួមផ្សេងៗ) និងគណនេយ្យភាពចំពោះការអប់រំរបស់កូនពួកគេ។
- វាតំណាងឱ្យជម្រើសមួយចំពោះការសម្រេចចិត្ត "ពីលើចុះក្រោម" ឬកម្មវិធីសិក្សាមជ្ឈការ។
 - ដោយសារហេតុផលនេះហើយ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានត្រូវបានលើកឡើងជាញឹកញាប់ថាជាគំរូដ៏ល្អនៃការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន។
- វាអនុវត្តតាមគោលការណ៍ និងដំណើរការលម្អិតដោយរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិ ដែលគ្របដណ្តប់អាចសម្របខ្លួន និងមានភាពច្នៃប្រឌិតទៅនឹងតម្រូវការរបស់សិស្សរបស់ពួកគេ (ទាក់ទងនឹងដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ វិធីសាស្ត្រនៃការបង្រៀន និងការវាយតម្លៃ)។
- នៅកម្ពុជា ពាក្យ «ពិគ្រោះយោបល់» ត្រូវបានបន្ថែម ដើម្បីពង្រឹងបញ្ញត្តិដែលកាត់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នា រួមទាំងសិស្ស នាយកសាលា គ្រូបង្រៀន អ្នកតំណាងសហគមន៍ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានរួមចំណែកក្នុងការជ្រើសរើសប្រធានបទ ជ្រើសរើសការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាតាមសាលារៀន ដែលបានរៀបចំជាធម្មតាក្នុងអំឡុងពេលធ្វើផែនការកែលម្អសាលារៀនសម្រាប់ឆ្នាំសិក្សាបន្ទាប់។

 ការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀននៅកម្ពុជា (SBM)៖ ការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀននៅកម្ពុជា គឺជាវិធីសាស្ត្រវិមជ្ឈការមួយសម្រាប់អភិបាលកិច្ចសាលារៀន និងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍។ វាផ្តល់ឱ្យសាលារៀននូវស្វ័យភាពនៅក្នុងផ្នែកដូចជា ការរៀបចំថវិកា និងការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា។ សាលារៀនបង្កើតផែនការកែលម្អសាលារៀន (SIPs) ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសហគមន៍។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការដឹកនាំការសម្រេចចិត្ត។ សរុបសេចក្តីមក ការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀននៅកម្ពុជា (SBM) មានគោលបំណងផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សាលារៀន លើកកម្ពស់លទ្ធផលនៃការអប់រំ និងជំរុញការចូលរួមរបស់សហគមន៍ ដែលមានចែងនៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

ស្តង់ដារសាលារៀនគំរូ នៅដើមឆ្នាំ២០២៤ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់នូវស្តង់ដារសាលារៀនគំរូ។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានកំណត់ស្តង់ដារ៥ ដើម្បីអន្តរាគមន៍ដោយមានសូចនាករកំណត់ ដែលសាលារៀនត្រូវសម្រេចឱ្យបានដើម្បីក្លាយជាសាលារៀនគំរូ។ សាលារៀនចូលរួមក្នុងកម្មវិធីនេះតាមការស្ម័គ្រចិត្ត។ នៅក្នុងស្តង់ដារទី២ «គុណភាពនៃការសិក្សា» ក៏មានសូចនាករដែលសំដៅទៅលើការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (សូចនាករ ២.៦ នៅកម្រិតបឋមសិក្សា «ភាគរយនៃថ្នាក់ទី៤ ដល់ ទី៦ រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន» យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបាន ៧០%។

២.៦	ភាគរយថ្នាក់ទី៤-៦បានបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	- របាយការណ៍ប្រកួតប្រជែងការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់សាលារៀន - បំណែងចែកកាលកំណត់ និងមេរៀនដែលត្រូវបង្រៀនសិស្ស - មានចូលរួមបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ក្នុងបញ្ជីវិទ្យុស្សនាវិទ្យាសាស្ត្រនៃការសិក្សា និងសៀវភៅសិក្សាភាគីជាដើម - ការបញ្ជាក់ពីសិស្សសិស្សនិម្មិតក្នុងវិទ្យុស្សនាវិទ្យា	≤៥០%	>៥០%	≤៥០%	>៥០%	≤៥០%	>៥០%
-----	--	---	------	------	------	------	------	------

របៀបដែលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានចូលរួមចំណែកក្នុងការកសាងសាលារៀនគំរូ៖

ស្តង់ដារសាលារៀនគំរូ	កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានចូលរួមចំណែក
ស្តង់ដារទី១៖ លទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស	ការអភិវឌ្ឍបំណិនសតវត្សរ៍ទី២១ គឺជាអាទិភាពក្នុងដំណើរការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។
ស្តង់ដារទី២៖ ការបង្រៀន និងរៀន	ការលើកកម្ពស់ការងារគម្រោងរបស់សិស្ស ដោយប្រើវិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ដែលជាផ្នែកមួយនៃទស្សនវិជ្ជាការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម គឺជាគោលការណ៍សំខាន់ក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។
ស្តង់ដារទី៣៖ ការចូលរួមរបស់សហគមន៍	ប្រសិទ្ធភាពនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានអាស្រ័យលើការផ្សារភ្ជាប់សិស្ស និងគណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀនដើម្បីទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍។ ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ គឺជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការសិក្សាមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលសិស្សអង្កេតបញ្ហាដែលមាននៅក្នុងសហគមន៍និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលសមស្រប។
ស្តង់ដារទី៤៖ ដំណើរប្រតិបត្តិការ និងរដ្ឋបាលសាលារៀន	ការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺអាស្រ័យលើអភិបាលកិច្ចល្អ និងការបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងសាលារៀន។
ស្តង់ដារទី៥៖ គណនេយ្យភាពរបស់សាលារៀន	អភិបាលកិច្ចល្អ និងគណនេយ្យភាពចំពោះសិស្ស ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍ត្រូវបានលើកកម្ពស់ និងជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការបណ្តុះបណ្តាលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាមួយសាលារៀន។

ដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ

អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ២.២ (ទំព័រ១៦៣)៖ ការជ្រើសរើសប្រធានបទ ពីសកម្មភាពបន្ទាប់របស់អនុវិទ្យាល័យ ចាន់ ស ខេត្តសៀមរាប។ អនុវិទ្យាល័យ ចាន់ ស គឺជាសាលារៀនដំបូងគេដែលចូលរួមនៅក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដើមឆ្នាំសិក្សា២០១៥-១៦។ មិនយូរប៉ុន្មាន សាលារៀនបានក្លាយជាសាលារៀនគំរូសម្រាប់សាលារៀនផ្សេងទៀត ហើយបានចាប់ផ្តើមផលិតវីដេអូ ដើម្បីគាំទ្រដល់សាលារៀនផ្សេងទៀតក្នុងការអនុវត្ត ដូចជាវីដេអូដែលយើងនឹងឃើញនៅពេលនេះ។

សកម្មភាពណែនាំ

- **ជំហានទី១** សូមអានសំណួរខាងក្រោមមុនពេលមើលវីដេអូ វានឹងជួយអ្នកឱ្យយល់អំពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗដែលបានពន្យល់។
- **ជំហានទី២** មើលវីដេអូអំពីដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ។
- **ជំហានទី៣** ពិភាក្សាក្នុងក្រុម ហើយឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងឯកសារចែកជូន។
- **ជំហានទី៤** ចែករំលែកចម្លើយរបស់អ្នកនៅក្នុងក្រុម។

មើលវីដេអូទី២.១ ពីសាលារៀនក្នុងការជ្រើសរើសប្រធានបទ (៣០ នាទី)៖

<https://www.youtube.com/watch?v=b6G7Q8pilAo>

ការកំណត់បញ្ហា

ភាពខុសគ្នាចម្បងរវាងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងមុខវិជ្ជាផ្សេងទៀតគឺបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន មិនមានសៀវភៅសិក្សាគោលទេ ដូច្នេះសៀវភៅសិក្សាគោលមិនមែនជាចំណុចចាប់ផ្តើមនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញសាលារៀន បង្កើតគម្រោងដោយចាប់ផ្តើមពីការកំណត់បញ្ហា នៅក្នុងកម្រិតសាលារៀន ឬសហគមន៍។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហាគឺជាដំណើរការដែលចាប់ផ្តើមពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស និងសេណារីយ៉ូក្នុងពិភពពិតនៅក្នុងសហគមន៍។ ដោយផ្អែកលើគំនិតផ្សេងគ្នា ដែលបានស្នើឡើងសាលារៀននឹងជ្រើសរើសប្រធានបទដោយប្រើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាច្រើន៖ ១) សាលារៀននឹងត្រូវកំណត់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ ២) ពួកគេនឹងត្រូវពិចារណាពីធនធាន និងព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងសាលារៀន និងក្នុងសហគមន៍ ដើម្បីអង្កេតបញ្ហានេះ។ ប្រសិនបើបញ្ហាត្រូវបានជ្រើសរើសត្រឹមត្រូវដែលបញ្ជាក់ថាវាពាក់ព័ន្ធនោះ នឹងមានព័ត៌មានដែលត្រូវប្រមូលជានិច្ច។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ ដូចដែលយើងបានឃើញភាគីផ្សេងគ្នាចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះ។

សំណួរបំផុស៖ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមគិតអំពី «តើសហគមន៍មានបញ្ហាអ្វី?» សិក្ខាកាមត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យគិតអំពីសាលារៀន និងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

ប្រើប្រាស់កម្មវិធី Mentimeter App ដើម្បីធ្វើការបំផុសគំនិតនេះជាផ្នែកមួយនៃការបង្ហាញដល់សិក្ខាកាមពីរបៀបបញ្ជាបព័ត៌មានវិទ្យា ICT ក្នុងដំណើរការបង្រៀន និងរៀន។ (ជាជម្រើស៖ ផ្តល់ក្រដាសពណ៌ស្លីតកត់ចំណាំ (Sticker Note) ដល់សិក្ខាកាមដើម្បីសុំឱ្យពួកគេសរសេរជម្រើសឱ្យបាន ៣ ហើយបិទបង្ហាញនៅក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំ)

ការសន្និដ្ឋានដែលសមស្រប (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល) ។ មានបញ្ហាជាច្រើនដែលសិស្សអាចអង្កេតក្នុងសហគមន៍ ហើយវាមានឥទ្ធិពលដល់ជីវិតរបស់ពួកគេ។ បញ្ហាខ្លះកើតឡើងញឹកញាប់ បញ្ហាខ្លះតែម្តងគត់ បញ្ហាខ្លះពិបាកអង្កេត និង បញ្ហាខ្លះទៀតអាចមាន

ប្រធានបទគំរូសង្គមសមស្រប (បញ្ហា)៖

មិនគួរជាប្រធានបទគំរូសង្គម (ឱកាស)៖

១. បញ្ហាជម្ងឺគ្រុនឈាម
២. បញ្ហាក្មេងទំនើង
៣. ការកើនឡើងកំដៅផែនដី
៤. ការថយចុះសីលធម៌សង្គម
៥. បញ្ហាគ្រឿងញៀន
៦. អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ
៧. បញ្ហាសិស្សរៀនខ្សោយ។ល។

១. បច្ចេកទេសផលិតដីធម្មជាតិ
២. ការញែកសំរាម និងកែច្នៃឡើងវិញ
៣. ការកំណត់គោលដៅទៅថ្ងៃអនាគត
៤. ការធ្វើខ្លួនឱ្យក្លាយជាកុមារបីល្អ
៥. ផលប្រយោជន៍នៃការដាំដើមឈើឡើងវិញ

រូបភាពទី១ បញ្ហាដែលអាចកើតមាន និងឱកាស

គ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែភាគច្រើនយើងត្រូវស្វែងរកបញ្ហាដែលអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ឱ្យឯកភាពគ្នាសម្រាប់កម្រិតថ្នាក់ ឬថ្នាក់រៀននីមួយៗ។ ជាចុងក្រោយ យើងអាចសួរខ្លួនឯងថា តើមានស្ថានភាពដែលយើងមិនចង់ឱ្យមាននៅក្នុងសហគមន៍ ឬសាលារៀនរបស់យើង និងវិធីដែលយើងមិនចង់ឱ្យសិស្សក្លាយជាបែបនោះ។ **ឧទាហរណ៍៖** អំពើហិង្សាក្នុងសាលារៀន ឬការបៀតបៀន ឬក្មេងទំនើង។ សូមមើលឧទាហរណ៍មួយចំនួនដូចខាងក្រោមនៃបញ្ហាពីផ្នែកម្ខាង និងឱកាសផ្នែកម្ខាងទៀត «អ្វីដែលយើងចង់មាន ឬក្លាយជា» នៅក្នុងជួរឈរផ្សេងទៀត។

ជាជាងកំណត់គោលដៅសម្រាប់បញ្ជីបញ្ហាពេញលេញ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវពន្យល់ថា សាលារៀនអាចពិចារណាប្រើប្រាស់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយចំនួនដែលមានរាយដូចខាងក្រោមនៅពេលកំណត់បញ្ហាក្នុងសហគមន៍៖

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ

- បញ្ហាកើតឡើងញឹកញាប់ (ញឹកញាប់)
- បញ្ហាកើតមានមួយរយៈ (រយៈពេល)

- បញ្ហាប៉ះពាល់ដល់មនុស្សជាច្រើន ជាពិសេសសិស្ស (វិសាលភាព ឬទំហំ)
- បញ្ហាគឺមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សិស្សក្នុងការអង្កេត (សុវត្ថិភាព)
- បញ្ហាត្រូវបានគេយល់ថាជាបញ្ហា(ការយល់ឃើញ)^២

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យចុងក្រោយនេះ ការយល់ឃើញ គឺជាកត្តាសំខាន់មួយ ហើយក៏អាចជួយបង្ហាញពីការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងសហគមន៍ផងដែរ។ អ្វីដែលត្រូវបានគេមើលឃើញថាជាបញ្ហា អាចខុសគ្នាពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ និងពីក្រុមមួយទៅក្រុមក្នុងសហគមន៍តែមួយ។ ទោះបីជាមិនមាននិយមន័យផ្លូវការនៃបញ្ហាសហគមន៍ក៏ដោយ ក៏ឧទាហរណ៍ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យខាងលើអាចផ្តល់ឱ្យសាលារៀនក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណបាន។

អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ២.៣ (ទំព័រ ១៦៤)៖** កំណត់បញ្ហា និងពន្យល់ពីតួនាទី។ សិក្ខាកាមត្រូវធ្វើការងារជាក្រុមដែលមានសមាជិកពី ៤ ទៅ ៥នាក់។ វិសាលភាពនៃសកម្មភាព គឺសម្រាប់សិក្ខាកាមធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលជាប្រធានបទដែលអាចកើតមានឡើង និងរបៀបដែលប្រធានបទត្រូវបានជ្រើសរើសដោយចេតនា។ (ពេលវេលាណែនាំ៖ ៤៥នាទី)៖

ទិសដៅ និងតួនាទី៖ នាយកសាលាមានតួនាទីដឹកនាំការសន្ទនា និងធានាថាបញ្ហាដែលបានស្នើឡើងអនុវត្តតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានផ្តល់ ហើយចុងក្រោយត្រូវកំណត់ពីការរួមចំណែកពីភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ។

សមាជិកផ្សេងទៀតមានបញ្ជីបញ្ហាដែលពួកគេអាចស្នើឡើង និងព្យាយាមតស៊ូមតិ។ ប្រសិនបើត្រូវបានជ្រើសរើស ពួកគេក៏មានលក្ខណៈពិសេសផងដែរ ប្រធានបទដែលពួកគេបានចូលរួមចំណែក។ ប្រធានបទចុងក្រោយនឹងត្រូវបានជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោត ប៉ុន្តែសិក្ខាកាមត្រូវតែប្រាកដថាប្រធានបទដែលបានជ្រើសរើសគឺ**ពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ជីវិតរបស់សិស្ស និងផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ**។ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវលើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមគិតអំពីការចូលរួមរបស់កុមារក្នុងការជ្រើសរើសប្រធានបទ។

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង អ្នកសម្របសម្រួលគាំទ្រការសង្ខេបពីសកម្មភាពដែលណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងពីផ្នែកសំខាន់ៗមួយចំនួននៃសកម្មភាពដូចជា៖

- តើអ្វីទៅដែលប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ?
- តើអ្វីជាបញ្ហាប្រឈមចម្បង? តើអ្នកបានដោះស្រាយវាដោយរបៀបណា?

^២ <https://www.youthlead.org/resources/analyzing-community-problems>

- តើអ្នកអាចធ្វើវាបាននៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកបានដែរឬទេ? តើនឹងមានបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ? តើអ្នកនឹងដោះស្រាយវាដោយរបៀបណា?

ប្រភេទប្រធានបទ

នៅពេលគិតអំពីប្រធានបទ ចំណាត់ថ្នាក់ដំបូងដែលអាចពិចារណាបាន គឺរវាងប្រធានបទពាក់ព័ន្ធជាសកល និងក្នុងមូលដ្ឋាន។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្សាកាមថា ប្រសិនបើពួកគេអាចគិតពីឧទាហរណ៍មួយនៃប្រធានបទជាសកល និងមួយទៀតសម្រាប់ប្រធានបទពាក់ព័ន្ធក្នុងមូលដ្ឋាន។

តើអ្វីទៅជាទំនាក់ទំនងរវាងប្រធានបទដែលពាក់ព័ន្ធជាសកល និងពាក់ព័ន្ធក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក?

(សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)

- ឧទាហរណ៍នៃប្រធានបទពាក់ព័ន្ធជាសកល៖ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ បញ្ហាយេនឌ័រ សិទ្ធិកុមារ សុខភាពផ្លូវចិត្ត សុខភាពបន្តពូជផ្លូវភេទ អក្ខរកម្មឌីជីថល...
- ប្រធានបទពាក់ព័ន្ធក្នុងមូលដ្ឋាន៖ ការធ្វើចំណាកស្រុកខ្ពស់របស់យុវជននៅក្នុងភូមិ ករណីគ្រុនឈាមច្រើននៅក្នុងភូមិ ទឹកជំនន់ប៉ះពាល់ដល់ជីវភាពសហគមន៍។ល។

នៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សិស្សត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យអង្កេតប្រធានបទដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ជីវិតរបស់ពួកគេ។ ចាប់តាំងពីការបង្កើតដំបូងនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន បានផ្លាស់ប្តូរបន្តិចម្តងៗពីបំណិនអាជីពងាយ ដើម្បីរួមបញ្ចូលប្រធានបទបំណិនសង្គម។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្សាកាម៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថារឿងនេះកើតឡើង?

ចម្លើយរំពឹងទុក៖ ដំបូងឡើយ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន មានបំណងជាការបណ្តុះបណ្តាលបុរេវិជ្ជាជីវៈ ដែលកុមារកំពុងរៀនបំណិនបច្ចេកទេស ដែលពួកគេអាចប្រើប្រាស់នៅផ្ទះដើម្បីជួយគ្រួសាររបស់ពួកគេ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងវិស័យកសិកម្ម។ បន្តិចម្តងៗ អាទិភាពនៃការអប់រំកំពុងផ្លាស់ប្តូរទៅជាបញ្ហាបំពេញបន្ថែមផ្សេងទៀត ដែលប៉ះពាល់ដល់ជីវិតរបស់សិស្ស និងនាំទៅរកការសម្រេចចិត្តដែលមានព័ត៌មានបន្ថែមទៀតនាពេលអនាគត។ ប្រធានបទពាក់ព័ន្ធសង្គមបានចាប់ផ្តើមរួមមានច្បាប់ចរាចរណ៍ ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន សុខភាពបន្តពូជ មេរោគអេដស៍ ការថែទាំសុខភាពបឋម ការធ្វើចំណាកស្រុក បរិស្ថាន ឬការសេពគ្រឿងស្រវឹង និងមួយចំនួនទៀត។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលបន្ថែមថា គោលការណ៍ណែនាំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានឆ្នាំ ២០១៩ ក៏បានណែនាំគំរូពីផ្សេងគ្នាផងដែរ គឺប្រធានបទបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ ហើយ មានប្រធានបទជាច្រើនដែលអាចជ្រើសរើសបានទាំងផ្នែកបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ។

អ្នកសម្របសម្រួលចែក **ឯកសារ ២.៤ (ទំព័រ ១៦៦)៖ «ប្រធានបទ និងការរំពឹងទុកនៃការសិក្សា»** ឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុមមានគ្នាពី ៤ ទៅ ៥នាក់ ត្រូវមានក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត។ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់សិក្ខាកាមថា ឥឡូវនេះពួកគេនឹងធ្វើការងារជាក្រុម ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងរវាងប្រភេទប្រធានបទ និងលទ្ធផលសិក្សាដែលរំពឹងទុករបស់សិស្ស (២០នាទី)។

នៅចុងបញ្ចប់នៃសកម្មភាព អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាព ដោយប្រើសំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងដូចខាងក្រោម (ជាឯកសារយោងសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួលដែលអាចបន្ថែមសំណួរបន្ថែមទៀតដោយអាស្រ័យលើលទ្ធផលការងាររបស់សិក្ខាកាម)៖

- តើអ្នកយល់ថាវាងាយស្រួលក្នុងការកំណត់ប្រធានបទក្នុងចំណោមគំរូទាំងពីរនេះដែរឬទេ?
- តើមានភាពខុសគ្នាអ្វីខ្លះទាក់ទងនឹងលទ្ធផលសិក្សារំពឹងទុក?

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ ការជ្រើសរើស និងការអង្កេតទាំងប្រធានបទបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ គឺមានសារៈសំខាន់។ សិស្សទទួលបានចំណេះដឹងផ្សេងៗគ្នា តាមរយៈការរៀន និងការអនុវត្តបំណិនស្រដៀងគ្នាក្នុងដំណើរការសិក្សា ប៉ុន្តែពួកគេក៏អភិវឌ្ឍបំណិនបច្ចេកទេសមួយចំនួនទៀត ព្រមទាំងមានសមត្ថភាពទាក់ទងនឹង «បំណិនសហគ្រិន» ផងដែរ ដូចជាការធ្វើផែនការ ការធ្វើផែនការថវិកា ឬផលិតផលទីផ្សារ ឬការសរសេរប្រវត្តិរូបសង្ខេប ជាដើម។

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់ថា ការឆ្ពោះទៅមុខក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ ការសង្កត់ធ្ងន់ជាទូទៅត្រូវបានផ្តល់ទៅឱ្យការជ្រើសរើសប្រធានបទ ដែលផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សក្នុងការអង្កេតបញ្ហា ឬឱកាសបង្កើតគម្រោងមួយនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ (ស្វែងរកដំណោះស្រាយ ឬការកសាងផលិតផល)។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម៖ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថារឿងនេះកើតឡើង?

ចម្លើយរំពឹងទុក៖ ផ្តល់ឱកាសឱ្យសិស្សចូលរួមក្នុងការងារគម្រោងដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេស្វែងយល់ពីបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍ បង្កើតការសិក្សាយ៉ាងសកម្ម ជំរុញការសិក្សាបែបឯករាជ្យ ថែមទាំងផ្តល់ឱកាសឱ្យមានការសិក្សាបែបសហការជាមួយអ្នកដទៃ និងអនុវត្តបំណិនផ្សេងៗ រួមទាំងបំណិនការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ មើលបញ្ហាឱ្យបានស៊ីជម្រៅដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយ ឬរៀនធ្វើការសម្រេចចិត្ត

ឬរៀនទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សផ្សេងៗគ្នា។ ការសិក្សាទាំងអស់នេះនឹងអាចអនុវត្តបាន ហើយមានការពាក់ព័ន្ធក្នុងជីវិតនាពេលអនាគត។

បញ្ជី ប្រធានបទ ឬព័ត៌មានកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត

 សាលារៀនមួយចំនួនប្រហែលជាពិបាកកំណត់ប្រធានបទផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ។ សម្រាប់គោលបំណងនេះតារាងរៀបចំប្រធានបទតាមលំដាប់បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានត្រូវបានរៀបចំតារាងលំដាក់ថ្នាក់នេះរួមបញ្ចូលទាំងឧទាហរណ៍នៃប្រធានបទ ដោយបានបែងចែករវាងប្រធានបទបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ។ វាបានផ្តល់នូវឧទាហរណ៍នៃបញ្ហាដើម្បីអង្កេត និងមានធនធានដែលអាចផ្តល់ព័ត៌មានដំបូងដល់សិស្ស និងគាំទ្រគ្រូក្នុងការដឹកនាំការរៀបចំការងារគម្រោង។

  អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារដែលបានដកស្រង់ចេញពីប្រធានបទ **កម្មវិធីអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសម្រាប់ថ្នាក់ទី ៤-៦ និង ៧-៩ (ឯកសារចែក ២.៥ ទំព័រ ១៦៧)** បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឧទាហរណ៍លើប្រធានបទ) ដែលមានការគូសផែនទីចង្អុលប្រាប់អំពីប្រធានបទដែលត្រូវបានអង្កេតក្នុងកម្មវិធីអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងជាផ្នែកមួយនៃខ្លឹមសារប្រធានបទផ្សេងទៀត។ មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានអាចផ្តល់ពេលវេលា ដើម្បីអង្កេតពីរបៀបដែលបញ្ហាទាំងនេះកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍។ សាលារៀនក៏អាចប្រើប្រាស់បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីស្វែងយល់ពីស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃប្រធានបទដែលសិស្សសិក្សាទ្រឹស្តីនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានៃមុខវិជ្ជាផ្សេងទៀត ដែលជាធម្មតាមាននៅក្នុងមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គមវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ គណិតវិទ្យា ឬកម្មវិធីសិក្សាសុខភាព។ ជាឧទាហរណ៍ សិស្សានុសិស្សទាំងបឋម និងមធ្យមសិក្សា សិក្សាពីច្បាប់ចរាចរណ៍ ប្រធានបទសុខភាព ឬសុខភាពផ្លូវចិត្ត ដើម្បីលើកឡើងតិចតួចនៅក្នុងការសិក្សាសង្គម ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានអង្កេតការអនុវត្តរបស់វានៅក្នុងសហគមន៍ និងមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេទេ។

  សកម្មភាព៖ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា វីដេអូនេះគឺជាឧទាហរណ៍នៃការអនុវត្តចំណេះដឹងកម្មវិធីសិក្សាសុខភាពនៅក្នុងសេណារីយ៉ូពិតនៃសហគមន៍មូលដ្ឋាន តាមរយៈមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

 វីដេអូ ទី២.២ ជំងឺគ្រុនឈាម

 សំណួរបំផុស (វីដេអូឆ្លុះបញ្ចាំង)៖

- តើសិស្សបានអង្កេតប្រធានបទដោយរបៀបណា?
- តើប្រភពនៃព័ត៌មានត្រូវបានប្រើប្រាស់អ្វីខ្លះ?

- តើអ្នកគិតថាសិស្សរបស់អ្នកនឹងអាចធ្វើកិច្ចការនេះបានដែរឬទេ?
- បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក ប្រសិនបើធ្វើសកម្មភាពបែបនេះ តើសិស្សរៀនអ្វីខ្លះទាក់ទងនឹងបំណិនទន់?

ឧត្តមានុវត្ត និងគន្លឹះសម្រាប់ការជ្រើសរើសប្រធានបទ

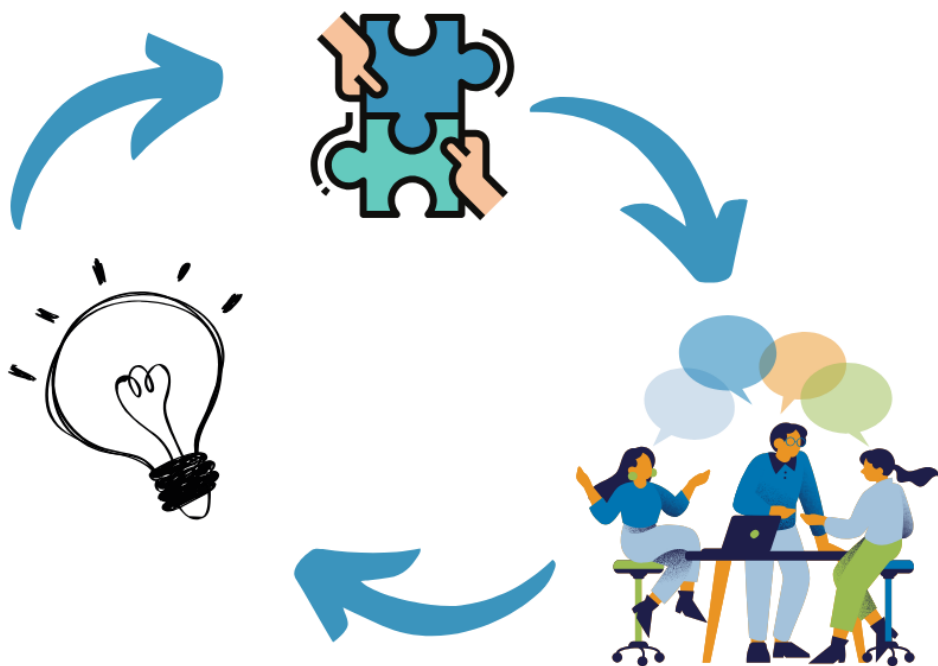

ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញដល់សិក្ខាកាមនូវសៀវភៅយោងសម្រាប់បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលរួមមានធនធានពាក់ព័ន្ធដែលមាននៅកម្ពុជាសម្រាប់ប្រធានបទជាក់លាក់ចំនួន ៥ ដូចជាការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ សមភាពយេនឌ័រ សុខភាពបន្តពូជ អក្ខរកម្មឌីជីថល និងការគ្រប់គ្រងភាពតានតឹង។ ប្រធានបទទាំង ៥ នេះត្រូវបានគេកំណត់ថាជាប្រធានបទពាក់ព័ន្ធទូទៅជាសកល និងក្នុងតំបន់សម្រាប់សិស្ស ប៉ុន្តែពួកគេពិបាកក្នុងការស្វែងរកព័ត៌មាន។ នៅក្នុងឯកសារនេះ សាលារៀននឹងរកឃើញបញ្ជីសម្ភារៈផ្សេងៗដែលមានជាភាសាខ្មែរសម្រាប់ប្រធានបទបំណិនអាជីពងាយ និងបំណិនសង្គម ដែលអាចធ្វើការប្រើក្បាច់បាន។ ផ្តល់ពេលវេលាដល់សិក្ខាកាមដើម្បីមើលឯកសារ។ បើអាចធ្វើបានសូមចែកឯកសារថតចម្លងមួយ ឬយ៉ាងហោចណាស់ឯកសារជាសូហ្វ (Soft) សម្រាប់សិក្ខាកាមម្នាក់ៗ ហើយអាចរកបាននៅលើគេហទំព័ររបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

បញ្ចប់មេរៀនទី២

ផ្នែកទី២៖ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាសម្រាប់ការអប់រំ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

សេចក្តីសង្ខេប៖ ផ្នែកទី២នេះ មានចំនួន៥មេរៀន ដែលផ្ដោតលើរបៀបបង្រៀនមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយមានការណែនាំពីទ្រឹស្តីស្ថាបនានិយម និងទំនាក់ទំនងរបស់វាជាមួយវិធីសាស្ត្ររៀនអាស្រ័យលើបញ្ហា។ អ្នកអប់រំនឹងយល់ពីរបៀបអនុវត្តវិធីសាស្ត្រសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាជាមួយសិស្សក្នុងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយចាប់ផ្តើមជាទូទៅពីបញ្ហាជីវិតពិតនៅក្នុងសហគមន៍ និងសាលារៀន ។ សិក្ខាកាមនឹងយល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងបញ្ហា និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ហើយនឹងប្រៀបធៀបជាមួយវិធីសាស្ត្រប្រពៃណីបន្ថែមទៀតដើម្បីវិភាគពីអត្ថប្រយោជន៍ និងបញ្ហាប្រឈមរបស់វា។ តាមរយៈករណីសិក្សា ដែលបានជ្រើសរើសដោយបំណងប្រាថ្នា សិក្ខាកាមនឹងវិភាគការអនុវត្តការរៀនអាស្រ័យលើបញ្ហានៅក្នុងថ្នាក់រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានវិទ្យា (ICT) ក្នុងការបង្រៀន និងរៀនរបស់កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននឹងត្រូវបានបង្ហាញ។ សិក្ខាកាមនឹងត្រូវណែនាំឱ្យកំណត់នូវភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលមាននៅក្នុងប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅកម្រិតថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលលើកកម្ពស់ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់យុវជន និងការស្ម័គ្រចិត្ត។ ជាចុងក្រោយ មេរៀនទី៧ នឹងអនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីដំណើរការវាយតម្លៃ និងឧបករណ៍ដែលសមស្របបំផុតដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

មេរៀនទី៣៖ ទ្រឹស្តីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម ការសិក្សាបែបគម្រោង និងការអប់រំ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

ពេលវេលាមេរៀន៖ បង្រៀន៥ម៉ោង (បន្ថែម១០ម៉ោងស្វ័យសិក្សា ហាត់សម និងអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- សរសេរវត្ថុបំណងមេរៀននៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំដើម្បីណែនាំមេរៀន
- គូររូបក្រាមដែលបង្ហាញនៅក្នុងឯកសារ ៣.១ (ទំព័រ ១៦៧) នៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ
- គូរលើក្រដាសផ្ទាំងធំនូវដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល (ឯកសារ ៣.៦ ទំព័រ ១៧៥) និងក្រដាសផ្ទាំងធំបំណិនទន់ (ឯកសារ ៣.៧ ទំព័រ ១៧៦)
- ថតចម្លងឯកសារចែកទាំងអស់ដូចមានក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- លទ្ធផលសិក្សានៅលើសន្លឹកក្រដាសផ្ទាំងធំដើម្បីណែនាំមេរៀន
- ក្រដាសផ្ទាំងធំ ហ្វឺត ស្កតបិត
- ឯកសារថតចម្លងរូបក្រាមដែលគូរដោយដៃ ដែលបង្ហាញក្នុងឯកសារ ៣.១
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៣ (ទំព័រ ១៧២)៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោង
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.១ (ទំព័រ ១៦៨)៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.២ (ទំព័រ ១៦៩)៖ ឧទាហរណ៍នៃការសិក្សាបែបគម្រោង
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៤ (ទំព័រ ១៧៣)៖ ការសិក្សាបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៥ (ទំព័រ ១៧៤)៖ ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៦ (ទំព័រ ១៧៦)៖ ផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៧ (ទំព័រ ១៧៧)៖ បំណិនទន់នៅក្នុងប៉ុស្តិ៍បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៣.៨ (ទំព័រ ១៧៨)៖ ការយល់ដឹងអំពីបំណិនទន់

វត្ថុបំណងមេរៀន៖

- នៅពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៣ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖
 ១. កំណត់គោលការណ៍សំខាន់ៗមួយចំនួននៃការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងរបៀបដែលវាទាក់ទងទៅនឹងការងារគម្រោង ជាពិសេស ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។
 ២. កំណត់ការសិក្សាបែប គម្រោងទាក់ទងនឹងលក្ខណៈសំខាន់ៗរបស់វា ព្រមទាំងទម្រង់

ផ្សេងៗមួយចំនួនដែលអាចទទួលយកបាន (ឧទាហរណ៍ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោង ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។ល។)

- ៣. កំណត់គុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃការអនុវត្តប្រភេទផ្សេងៗនៃគម្រោង
- ៤. ពន្យល់ពីរបៀបដែលការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាគឺសក្តិសមបំផុតសម្រាប់ការលើកកម្ពស់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ៥. ពិពណ៌នាអំពីដំណើរការ ទាំង ៦ដំណាក់កាលនៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាដែលបានអនុវត្តចំពោះការបង្រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ៦. កំណត់អត្ថប្រយោជន៍នៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាសម្រាប់សិស្ស និងសហគមន៍

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (២០២០)៖ ឯកសារការបណ្តុះបណ្តាលការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម៖ ឯកសារនេះផ្តល់មូលដ្ឋានគ្រឹះបន្ថែមលើគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងបច្ចេកទេសជាក់លាក់ដែលអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅកម្ពុជា។

តំណភ្ជាប់៖ https://www.kapekh.org/files/report_file/166-en.pdf

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (២០២៣)៖ ការងារគម្រោង ឯកសារនេះផ្តល់ការឆ្លុះបញ្ចាំងស៊ីជម្រៅស្តីពីអ្វីទៅជាការងារគម្រោង របៀបដែលវាពាក់ព័ន្ធទ្រឹមស្តី និងការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម។ វាបង្ហាញពីគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃភាពផ្សេងៗគ្នានៃវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម តួនាទីថ្មីរបស់គ្រូបង្រៀន និងវិធីសាស្ត្រក្នុងការវាយតម្លៃការងារគម្រោង។

តំណភ្ជាប់៖ https://www.kapekh.org/files/report_file/395-en.pdf

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៣

វត្ថុបំណងមេរៀន

ពិនិត្យមើលវត្ថុបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំ ឬស្លាយលើក្តារខៀន ដែលសង្ខេបពីវត្ថុបំណងសម្រាប់មេរៀននេះ។ ពន្យល់ពីវត្ថុបំណង និងអ្វីដែលសិក្សាកាមអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។ បន្ទាប់មកពន្យល់ពីវត្ថុបំណងសម្រាប់មេរៀននេះ។

តើការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយមជាអ្វី ហើយការសិក្សាបែបគម្រោង មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងដូចម្តេចជាមួយការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម ?

សេចក្តីផ្តើម៖ សាលារៀនជាច្រើនក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានអនុវត្តការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយស្វ័យភាព ឬដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយបានបង្កើតធនធានសម្ភារៈជាច្រើន ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តរបស់សាលារៀន។ ធនធានសម្ភារៈទាំងនេះ បានគ្របដណ្តប់លើចំណាប់អារម្មណ៍នៃប្រធានបទផ្សេងៗគ្នា និងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗក្នុងការអនុវត្ត។ ដូចដែលយើងបានសិក្សារួចមកហើយ សាលារៀននីមួយៗមានសេរីភាពក្នុងការសម្រេចចិត្តជ្រើសរើសប្រធានបទណាមួយមកសិក្សា។ ម្យ៉ាងវិញទៀត គោលបំណងនៃសៀវភៅណែនាំនេះ គឺធ្វើឱ្យមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាលើរបៀបនៃការបង្រៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដើម្បីធានាលើការលើកកម្ពស់វិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបសកម្ម និងការសិក្សាបែបគម្រោងក្នុងក្របខណ្ឌនៃការបង្រៀន និងរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

វិធីសាស្ត្រក្នុងការអប់រំដែលលើកកម្ពស់ការសិក្សាបែបសកម្ម

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា កំពុងខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការលើកកម្ពស់គុណភាពនៃប្រព័ន្ធអប់រំទូទៅក្នុងប្រទេស ដោយជំរុញឱ្យសាលារៀនមានការច្នៃប្រឌិតលើការអនុវត្តការបង្រៀន និងរៀននៅក្នុងថ្នាក់ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ និងលើកកម្ពស់ការសិក្សាពេញមួយជីវិតសម្រាប់សិស្សទាំងអស់។ ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ការយកចិត្តទុកដាក់ដាក់លាក់ត្រូវបានផ្តល់ការកែលម្អវិធីសាស្ត្របង្រៀនឆ្ពោះទៅរកវិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបសកម្ម ដោយណែនាំពីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោងនៅក្នុងរបៀបវារៈជាតិ។ អ្នកសម្របសម្រួលបន្តបង្ហាញសៀវភៅណែនាំ និងចែករំលែកតំណភ្ជាប់ទៅកាន់ឯកសារដើម្បីឱ្យសិក្សាកាមយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីប្រធានបទដែលនឹងត្រូវណែនាំនៅពេលនេះ និងពន្យល់ពីរបៀប

ដែលការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោងមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការបង្រៀន និងរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖

❖ បំផុសគំនិត (Brainstorm) ៖ អ្នកសម្របសម្រួលបន្តសួរសិក្ខាកាម តើពួកគេធ្លាប់បានឮដែរឬទេពី «ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម» ឬ «ការសិក្សាបែបគម្រោង» ?

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំការបំផុសគំនិត ឬ៣នាទីដល់សិក្ខាកាម និងត្រូវដឹងថាមានសិក្ខាកាមប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់ស្គាល់ពី «ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម» ឬ «ការសិក្សាបែបគម្រោង»។ បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលចែក **ឯកសារចែក ៣.៣ (ទំព័រ ១៧២)៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោង** ដោយមានបង្ហាញពីនិយមន័យ «ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម» ឬ «ការសិក្សាបែបគម្រោង» ?

❖ អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមពន្យល់ថា ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម គឺជាវិធីសាស្ត្រដ៏លេចធ្លោបំផុតមួយក្នុងការបង្រៀន និងរៀននៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១នេះ ដោយសារតែវាបានផ្តោតលើ «ការបង្កើតចំណេះដឹង» និង «ការរៀនពីរបៀបរៀន»។ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយមគឺជាទស្សនៈវិជ្ជាបង្រៀន ខណៈដែលការសិក្សាបែបគម្រោង ត្រូវបានកំណត់ថាជាវិធីសាស្ត្របង្រៀន ដែលរួមមានសិស្សសកម្ម និងការសហការគ្នាក្នុងសកម្មភាពគម្រោង ជាមួយនឹងវិសាលភាពនៃការដោះស្រាយបញ្ហាស្មុគស្មាញ ការបង្កើតគំនិត ការបង្កើតរបស់គំរូ និងការដោះស្រាយបញ្ហាសាមញ្ញៗ។

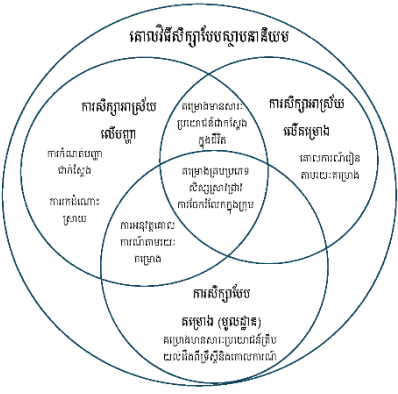
❖ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលស្នើសុំឱ្យសិក្ខាកាមចែករំលែកចម្លើយរបស់ពួកគេទាក់ទងនឹងសំណួរដែលមាននៅក្នុងឯកសារចែក៖

តាមគំនិតរបស់អ្នក «តើការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោង មានទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងដូចម្តេច ? »

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)

- ពិតណាស់ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោង គឺមានភាពស្រដៀងគ្នាជាច្រើនរួមមាន សិស្សធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង សិស្សធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងការបង្កើតផលិតផល ដូចជាការងារគម្រោង។
- ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម គឺជាក្របខណ្ឌទស្សនវិជ្ជាអប់រំទូលំទូលាយមួយដែលមានធាតុផ្សំជាច្រើន ដូចជាសិស្សអាចកំណត់ពីសារៈសំខាន់នៃភាពជាក់ស្តែងដោយ ខ្លួនឯង ដែលមិនមែនពិតណាស់អំពីការសិក្សាបែបគម្រោងមួយមុខនោះទេ។
- សរុបសេចក្តីមក ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម គឺជាក្របខណ្ឌទស្សនវិជ្ជាអប់រំមួយដែលបានគ្រប់ដណ្តប់លើវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោង ក៏ដូចជាវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗទៀត។

  អ្នកសម្របសម្រួលបន្តបង្ហាញក្រាហ្វិកពី **ឯកសារចែក ៣.១ (ទំព័រ ១៦៨) «ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធនឹងការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម»** ដែលពន្យល់ពីទំនាក់ទំនងនេះ។ អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញពីរបៀបដែលការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម គឺជាក្របខណ្ឌទស្សនវិជ្ជាអប់រំទូលំទូលាយ ខណៈដែលមានវិធីសាស្ត្របង្រៀនជាច្រើនបានប្រើប្រាស់គោលការណ៍ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការសិក្សាបែបគម្រោង (មូលដ្ឋាន) ដូចជាការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា និងការសិក្សាតាមបែបគម្រោង។

រូបភាពទី២ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម

   អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារចែក ៣.២ (ទំព័រ ១៦៩)** ឧទាហរណ៍នៃការងារគម្រោង និងសួរទៅសិក្ខាកាម៖ «តើមានវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោងច្រើនជាងមួយប្រភេទមែនដែរឬទេ?»

ចម្លើយសម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល «បាទ ឬចាស»។ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោង មានភាពខុសប្លែកគ្នាក្នុងទម្រង់ជាច្រើនប្រភេទ។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ខាងលើ ពេលខ្លះគេសំដៅថាវិធីសាស្ត្រការសិក្សាបែបគម្រោងគឺជា «ការសិក្សាបែបគម្រោង (មូលដ្ឋាន)»។ អ្នកផ្សេងទៀតនិយាយអំពី «ការសិក្សាតាមបែបគម្រោង» ខណៈអ្នកខ្លះផ្សេងទៀតចូលចិត្តនិយាយអំពី «ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា»។ ទាំងអស់នេះពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ការសិក្សាបែបគម្រោងដើម្បីរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធសិក្សា។

សិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុមតូចៗដើម្បីអានសៀវភៅណែនាំ និងធ្វើលំហាត់ដែលបានដាក់ឱ្យ។

អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សាជាមួយសិក្ខាកាមលើប្រភេទផ្សេងគ្នានៃការសិក្សាបែបគម្រោង ដោយបញ្ជាក់លើវិធីសាស្ត្រទាំង៣ ដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាជាឧទាហរណ៍នៃការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម។ ទាំងអស់នេះគឺជាការបង្កើតគម្រោង។ ខណៈដែលវិធីសាស្ត្របង្រៀននីមួយៗប្រើប្រាស់គោលការណ៍ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម

មានភាពខុសប្លែកគ្នាក្នុងវិធីផ្សេងៗ ប៉ុន្តែតែងតែចែករំលែកនូវបច្ចេកទេសដូចគ្នាមួយចំនួនដូចជា ការរៀនបែបសកម្ម បែបសហការ ការសិក្សាបែបគម្រោង និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់សិស្ស។

 បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមថា៖ តើអ្វីដែលអ្នកបានរៀនកន្លងមកទាក់ទងនឹងការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ហើយបើតាមគំនិតរបស់អ្នក ហេតុអ្វីបានជាវិធីសាស្ត្របង្រៀនការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ត្រូវបានចាត់ទុកថាសមស្របបំផុតសម្រាប់ការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន?

បង្ហាញក្រាហ្វិកម្តងទៀតពី**ឯកសារចែក ៣.១ (ទំព័រ ១៦៨)** ហើយបង្ហាញថាមួយណាជាវិធីសាស្ត្របង្រៀន (ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា) និងការពិតដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគម្រោងដែលមានគោលបំណង (គម្រោងដែលមានគោលបំណង និងហេតុផល៖ ឧទាហរណ៍ ស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហា ឬការបង្កើតផលិតផល។ គម្រោងទាំងពីរនេះនៅតែបន្តបន្ទាប់ពីសកម្មភាពបានបញ្ចប់)។ វិធីសាស្ត្របង្រៀនការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា គឺធ្វើឱ្យយើងយល់ពីដំណើរការនៃការសិក្សា ហើយអំឡុងពេលនៃដំណើរការនេះសិស្សនឹងអភិវឌ្ឍន៍ចំណេះដឹង និងបំណិនបានល្អ។

 អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញក្រដាសផ្ទាំងធំជាមួយការសិក្សាតាមបែបគម្រោង និងគោលការណ៍គន្លឹះនៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា (**ឯកសារ ៣.៤ ទំព័រ ១៧៣**)៖ **ការសិក្សាអាស្រ័យលើគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា**។ ស្នើឱ្យសិក្ខាកាមកំណត់គោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ដែលរួមមាន៖

អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញក្រដាសផ្ទាំងធំ ស្តីពីគោលការណ៍គន្លឹះនៃការសិក្សាបែបគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា (**ឯកសារចែក ៣.៤ ទំព័រ ១៧៣**៖ ការសិក្សាបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា)។ អ្នកសម្របសម្រួលស្នើឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការកំណត់ពីគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ដែលរួមមានដូចខាងក្រោម៖

- ចរិតលក្ខណៈនៃកិច្ចការ៖ ផ្ដោតលើការស្វែងរកដំណោះស្រាយលើសេណារីយ៉ូក្នុងពិភពពិត។

- រចនាសម្ព័ន្ធ និងដំណើរការ៖ មានភាពបត់បែន ផ្ដោតលើការសិក្សាស្រាវជ្រាវបែបសកម្ម ការសាកសួរ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអភិវឌ្ឍបំណិន។
- កិច្ចសហការ៖ ផ្ដោតលើការស្វែងរកដំណោះស្រាយជាក្រុម។
- ការវាយតម្លៃ៖ ផ្ដោតលើការអនុវត្តបំណិនដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយ និងការសហការ (មិនផ្ដោតលើផលិតផលចុងក្រោយ)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ គោលការណ៍ទាំងអស់នេះ ត្រូវធ្វើជាមួយនឹងវិសាលភាពប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖

- វាផ្ដោតលើសេណារីយ៉ូពិភពពិត។
- មានរចនាសម្ព័ន្ធដែលអាចបត់បែនបាន ហើយវិសាលភាពគឺស្វែងរកដំណោះស្រាយ និងលើកកម្ពស់ការសិក្សាបែបសកម្មរបស់សិស្ស និងការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់។
- ការផ្ដោតសំខាន់គឺទៅលើដំណើរការច្រើនជាងផលិតផលចុងក្រោយ។
- ការសហការគឺជាគន្លឹះ។
- ការវាយតម្លៃគឺនៅលើការអនុវត្តបំណិន ជាជាងគុណភាពផលិតផលចុងក្រោយ។

ចុងក្រោយ យើងចាប់ផ្ដើមលើកឡើងថា ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជួយសិស្សឱ្យអភិវឌ្ឍបំណិនដែលនឹងជួយពួកគេឱ្យកាន់តែមានទំនុកចិត្ត ប៉ុន្តែក៏ជាពលរដ្ឋមានទំនួលខុសត្រូវ និងត្រៀមខ្លួនប្រឈមមុខនឹងបញ្ហានានាពេលអនាគត។ មកស្ដាប់ពីការបកស្រាយពួកគេ។ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំដៃអូបន្ទាប់ ពីអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស ក្នុងខេត្តសៀមរាប។ អនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស ជាសាលារៀនគំរូសម្រាប់ការអនុវត្តការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងជាឯកសារយោងសម្រាប់សាលារៀនទាំងអស់ក្នុងខេត្តសៀមរាប។

វីដេអូទី៣.១ វីដេអូចុងក្រោយ ការផ្លាស់ប្តូររបស់សិស្ស៖ ហេតុអ្វីត្រូវសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន <https://www.youtube.com/watch?v=sPjdk39ND9s&t=84s>

សំណួរបំផុស

- តើសិស្សចូលចិត្តអ្វីជាងគេអំពីមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន?
- តើអ្វីជាធាតុសំខាន់ៗក្នុងសាលារៀន ដែលអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរបែបនេះ?
- តើអ្នករកឃើញគុណភាពអ្វីខ្លះរបស់សិស្សនៅក្នុងវីដេអូ? គិតអំពីបំណិនទន់។
- តើភាពជាអ្នកដឹកនាំក្នុងសាលារៀន មានសារៈសំខាន់យ៉ាងណាដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផលបែបនេះ? ហេតុអ្វី?

បន្ទាប់មក យើងចាប់ផ្តើមស្វែងយល់ពីរបៀបដែលគ្រូបង្រៀនអាចណែនាំសិស្សរៀនពីការអប់រំ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ក្រោមក្របខណ្ឌនៃវិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។ ដើម្បីជាការគាំទ្រដល់ការអនុវត្តក្នុងសាលារៀន យើងមានក្របខណ្ឌឯកសារយោងមួយត្រូវបានពន្យល់ និងប្រើប្រាស់ដោយសាលារៀនជាច្រើនរួចមកហើយ ដែលបានផ្តល់នូវដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល៖ ដំណើរការមានភាពបត់បែន ហើយគ្រូបង្រៀនអាចសម្រេចចិត្តជាមួយសិស្សពីរបៀបរៀបចំដំណាក់កាលនីមួយៗ។ យើងនឹងពិនិត្យមើលឧទាហរណ៍ និងករណីសិក្សាជាក់ស្តែងមួយចំនួនទាំងឧត្តមានុវត្ត និងបញ្ហាប្រឈមដែលសាលារៀនបានជួបប្រទះនាពេលកន្លងមក និងផលជះដែលសិស្សកំពុងទទួលបានពីការសិក្សានេះ។

សម្រាក

ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា និងដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល

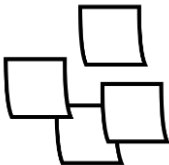
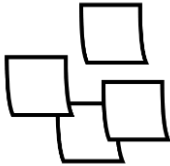
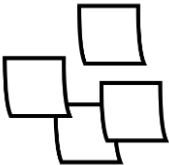
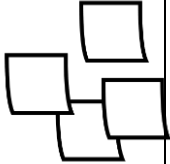
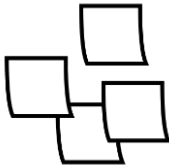
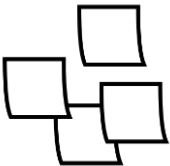

សកម្មភាព (២០នាទី)៖ អ្នកសម្របសម្រួលស្នើឱ្យសិក្ខាកាមគិតអំពីបញ្ហាដែលពួកគេបានជួបប្រទះកាលពីពេលកន្លងមក ហើយព្យាយាមរំលឹកឡើងវិញនូវអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើដើម្បីដោះស្រាយ។ គិតអំពីជំហាន និងសកម្មភាពផ្សេងៗដែលអ្នកបានធ្វើដើម្បីជាដំណោះស្រាយ។

គំរូ៖ ស្នើឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការជាដៃគូ ឬក្រុមតូចៗពី ៣-៤នាក់ (អាស្រ័យលើចំនួនសិក្ខាកាមសរុប)។ ចែកក្រដាសពណ៌ស្ពីតកត់ចំណាំ (Sticker Note) និងទុកពេលឱ្យសិក្ខាកាមពី ១០-១៥នាទីដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា និងសរសេរសកម្មភាព។

ពន្យល់សិក្ខាកាមឱ្យជ្រើសរើសបញ្ហា ដែលពួកគេបានជួបប្រទះកាលពីពេលកន្លងមក។ សរសេរសកម្មភាពដែលពួកគេបានធ្វើក្នុងបញ្ជី និងចុងក្រោយអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហា។ ក្រដាសពណ៌ស្ពីតកត់ចំណាំមួយ សរសេរសកម្មភាពតែមួយប៉ុណ្ណោះ។

ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ អ្នកសម្របសម្រួលគួសតារាងលើក្រដាសផ្ទាំងធំ ឬតារាងមួយនៅលើក្តារខៀន ដែលនឹងត្រូវប្រើសម្រាប់ដាក់ជាក្រុមនៃចម្លើយរបស់សិក្ខាកាម (សូមមើលរូបខាងក្រោម) ដោយប្រើគោលការណ៍ទាំង ៦ ដំណាក់កាល នៃការអនុវត្តការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលនឹងពិភាក្សាបន្ថែមទៀតក្នុងកំឡុងពេលបណ្តុះបណ្តាល។

ការយល់ដឹងពី បញ្ហា	ការប្រមូល ព័ត៌មាន	ការវិភាគ ព័ត៌មាន	ស្វែងរក ដំណោះ ស្រាយនិង ផែនការ	ការអនុវត្ត ផែនការ	ការឆ្លុះ បញ្ចាំង និង វាយតម្លៃ
					

ចម្លើយរំពឹងទុក៖

១. កំណត់បញ្ហា
២. ប្រមូលព័ត៌មាន
៣. បង្កើតដំណោះស្រាយប្រកបដោយសក្តានុពល
៤. វាយតម្លៃជម្រើស
៥. ធ្វើការសម្រេចចិត្តលើអ្វីដែលត្រូវដោះស្រាយ
៦. អនុវត្តដំណោះស្រាយ
៧. វាយតម្លៃលទ្ធផល

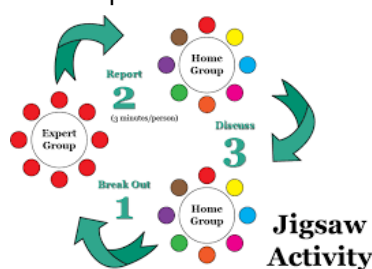
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ យើងម្នាក់ៗប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា ប៉ុន្តែមានជំហាន ឬគោលការណ៍ទូទៅមួយចំនួនដែលយើងទាំងអស់គ្នាមានទំនោរធ្វើតាមជាពិសេសនៅពេលដែលយើងដោះស្រាយបញ្ហាដោយជោគជ័យ។ នេះគឺជាដំណើរការដែលយើងនឹងអនុវត្តតាមសម្រាប់ការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាមួយសិស្ស ហើយវាត្រូវបានសង្ខេបទាំង៦ដំណាក់កាលដែលបានសរសេរនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ។

សកម្មភាព (៤០នាទី)៖ អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ៣.៥ (ទំព័រ ១៧៤)៖

ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល៖ ត្រូវពន្យល់ថាសកម្មភាពនេះ សិក្ខាកាមនឹងអនុវត្តវិធីសាស្ត្រសហការទាំងពីរនេះ នៅក្នុងការពិភាក្សាជាក្រុម៖ ហៅថា **Jigsaw** និង **Placemat**។ សិក្ខាកាមអាចប្រើវិធីសាស្ត្រទាំងនេះនាពេលអនាគតជាមួយសិស្សរបស់ពួកគេផងដែរ។ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់យ៉ាងខ្លីអំពីវិធីសាស្ត្រមុនពេលចាប់ផ្តើមធ្វើសកម្មភាព៖

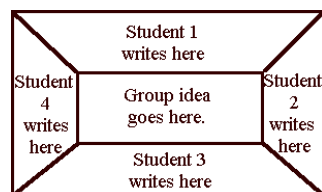
វិធីសាស្ត្រ Jigsaw គឺជាវិធីសាស្ត្រការសិក្សាដែលសិស្សធ្វើការរួមគ្នាជាក្រុមតូចៗ៖ ១) វាចាប់ផ្តើមជាមួយសិស្សដែលធ្វើការជាក្រុម ដែលយើងហៅថា «**ក្រុមដើម**» ដែលសិស្សម្នាក់ៗក្លាយជាអ្នកជំនាញក្នុងផ្នែកមួយដ៏ជាក់លាក់លើការវិភាគប្រធានបទ ហើយមានភារកិច្ចជាក់លាក់ (ឧទាហរណ៍

អានផ្នែកនៃរឿង និងពន្យល់ទៅកាន់សមាជិកម្នាក់ទៀត។ សមាជិកនៃក្រុមនោះនឹងមានផ្នែកផ្សេងៗ ដើម្បីអាន និងពន្យល់ផងដែរ)។ ២) បន្ទាប់មក ក្រុមថ្មីត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងចំណោមអ្នកជំនាញនៃក្រុមនីមួយៗដែលយើងដាក់ឈ្មោះថា «**ក្រុមអ្នកជំនាញ**»។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះ អ្នកជំនាញមកពីគ្រប់ក្រុមនីមួយៗជួបប្រជុំគ្នា

ចែករំលែកការយល់ដឹងអំពីផ្នែកដែលពួកគេទទួលខុសត្រូវ និងបញ្ជាក់បន្ថែមការយល់ដឹងពីអ្នកផ្សេងទៀតដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះផ្នែកដូចគ្នា។ ៣) ចុងក្រោយ អ្នកជំនាញម្នាក់ៗត្រឡប់ទៅ «**ក្រុមដើម**»វិញ ហើយចែករំលែកការយល់ដឹងចុងក្រោយលើផ្នែករបស់ខ្លួន កែលម្អបន្ទាប់ពីការប្រឈមមុខជាមួយអ្នកជំនាញផ្សេងទៀត។ វិធីសាស្ត្រនេះ លើកកម្ពស់ការសិក្សាបែបសហការ ការសិក្សាបែបសកម្ម និងការអភិវឌ្ឍបំណិនសំខាន់ៗ។

ព័ត៌មានបន្ថែមអាចរកបាននៅក្នុងឯកសារបណ្តុះបណ្តាលការសិក្សាបែបសហបន្ទានិយម (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០២០ ទំព័រ៥៨)។ https://www.kapekh.org/files/report_file/166-en.pdf

វិធីសាស្ត្រ Placemat គឺជាបច្ចេកទេសសិក្សារួមគ្នា ដែលសិស្សធ្វើការជាក្រុមតូចៗ។ ពួកគេបំផុសគំនិតរៀងខ្លួនៗ បន្ទាប់មកចែករំលែក និងពិភាក្សាអំពីគំនិតនោះនៅលើផ្នែកដែលទទួលខុសត្រូវនោះ។ ពួកគេសហការគ្នាសំយោគគំនិតរបស់ពួកគេ និងឈានដល់ការសន្និដ្ឋានជាក្រុម។ វិធីសាស្ត្រនេះ ជំរុញឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ និងការកសាងចំណេះដឹង។

បច្ចេកទេស **Placemat** អាចប្រើបានជាមួយសំណួរជាច្រើនប្រភេទ និងការជំរុញ ឬសម្រាប់គោលដៅសិក្សាទូលំទូលាយ ដូចជា៖

- ដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យចែករំលែកគំនិត និងឈានដល់ការមូលមតិគ្នាអំពីប្រធានបទ ឬគំនិត
- ដើម្បីរំលឹកបុព្វេនៃប្រធានបទក្នុងចំណោមសិស្ស
- ដើម្បីជួយសិស្សឱ្យចែករំលែកបច្ចេកទេសដោះស្រាយបញ្ហា
- ដើម្បីកត់ត្រាតាមក្រុមអំឡុងពេលមើលវីដេអូ ឬធ្វើបទបង្ហាញផ្ទាល់មាត់
- ដើម្បីសង្ខេបមេរៀន នៅចុងបញ្ចប់មេរៀន និងដើម្បីរំលឹកមេរៀនឡើងវិញសម្រាប់មេរៀនបន្ទាប់។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវណែនាំពីវីដេអូបន្ទាប់។ វីដេអូនេះ ផលិតឡើងដោយអនុវិទ្យាល័យអរញ្ញរង្សី ខេត្តសៀមរាប ដើម្បីពន្យល់ពីដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល ដល់សាលារៀនដទៃទៀត។ សាលារៀននេះ បានចាប់ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានក្នុងឆ្នាំ២០១៥ ហើយមិនយូរប៉ុន្មាន ក៏បានក្លាយជាសាលារៀនគំរូសម្រាប់សាលារៀនទាំងអស់នៅក្នុងខេត្ត។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ មន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្តសៀមរាប បានស្នើឱ្យសាលារៀននេះជួយដល់សាលារៀនផ្សេងទៀត ក្នុងការចាប់ផ្តើមការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ សូមណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យអានសេចក្តីណែនាំនៅឯកសារចែក។ បញ្ជាក់តាមតម្រូវការ និងណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យយល់ពីដំណើរការ។

វីដេអូទី៣.២ អនុវិទ្យាល័យអរញ្ញរង្សី គោលការណ៍ទាំង ៦ដំណាក់កាល៖

<https://www.youtube.com/watch?v=Y2Vu6mnxt20>

នៅពេលបញ្ចប់សកម្មភាព អ្នកសម្របសម្រួលចំណាយពេល ៥នាទី ដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងជាមួយសិក្ខាកាមអំពីវិធីសាស្ត្រសិក្សាដែលប្រើក្នុងសកម្មភាព៖

- តើអ្នកបានរៀន ឬធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីផ្នែកដែលអ្នកទទួលខុសត្រូវប៉ុន្មានដង ?
- តើអ្នកមានអារម្មណ៍ថាក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការការយល់ដឹងរបស់អ្នកបានប្រសើរឡើងក្នុងដំណាក់កាលផ្សេងគ្នាមែនដែរឬទេ ? ហេតុអ្វី ?
- តើអ្នកអាចអនុវត្តវិធីសាស្ត្រទាំងនេះក្នុងដំណើរការសិក្សាផ្សេងទៀតដោយរបៀបណា ?

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យយល់ថាវិធីសាស្ត្រទាំងនេះពិតជាមានប្រយោជន៍នៅក្នុងថ្នាក់រៀន ហើយអាចប្រើបានក្នុងស្ថានភាពជាច្រើន ដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ការសហការ និងធ្វើឱ្យសិស្សមានការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ។ វាធ្វើឱ្យសិស្សបង្ហាញពីគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេខណៈដែលការលើកកម្ពស់គំនិតស្របគ្នានៅក្នុងក្រុមផងដែរ។ តាមរយៈការបង្ហាញដោយមើលឃើញនូវគំនិតរបស់ពួកគេរួមគ្នា សិស្សអាច

មើលឃើញទំនាក់ទំនង និងភាពខុសគ្នានៃការគិតរបស់ពួកគេ ដែលនាំទៅដល់ការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ និងការកសាងចំណេះដឹង។

ដំណើរការ ៦ ដំណាក់កាល និងការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់

 អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារទី៣.៦ (ទំព័រ ១៧៦)** ផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍ដំណើរការទាំង **៦ ដំណាក់កាល**៖ ឱ្យសិក្ខាកាមមើល និងអានឱ្យឮៗសម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ។ សូមពន្យល់ថាសម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ ក្នុងផ្នែកខាងលើបង្ហាញពីបំណិនទន់ដែលសិស្សនឹងប្រើ។

សកម្មភាព (៤៥នាទី) គំរូ៖ ឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការងារជាដៃគូឬក្រុមដែលមានសមាជិក ៣នាក់។ ចែកឱ្យដៃគូនីមួយៗនូវនិយមន័យ និងការពិពណ៌នាអំពីបំណិនទន់១ក្នុងចំណោមបំណិនទន់ទាំង១២ ដែលពួកគេបានរៀនរួចមកហើយនៅក្នុងវគ្គសិក្សាតាមអនឡាញ (អ្នកសម្របសម្រួលអាចថតចម្លងវាចេញពីឯកសារណែនាំឆ្នាំ២០១៩)។ ត្រូវប្រាកដថា បំណិនទន់ទាំង១២ ត្រូវបានចែកឱ្យទៅតាមក្រុម ប្រសិនបើអ្នកមានសិក្ខាកាមតិចជាង ២៤នាក់ (តិចជាង១២ដៃគូ) សូមផ្តល់បំណិនទន់ចំនួន២ ដល់ក្រុមដែលមានគ្នា ៣នាក់។ មុននឹងចាប់ផ្តើមសកម្មភាព សូមពិនិត្យមើលថាតើសិក្ខាកាមត្រូវការរំលឹកឡើងវិញបន្តិចពីបំណិនទន់ទាំង១២ដែរឬទេ? បង្ហាញពួកគេនូវ**ឯកសារ ១.៣ (ទំព័រ ១៥៩)៖ បំណិនទន់ និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន** និងធ្វើការជាមួយគ្នាលើបំណិនជាមួយសិក្ខាកាម។

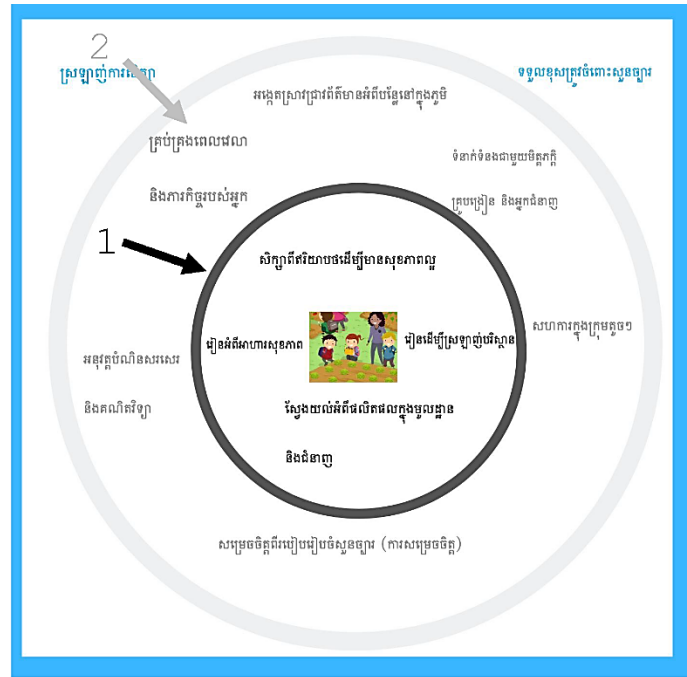
 ពន្យល់ថាមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់រវាងសកម្មភាពដែលសិស្សចូលរួម និងការអភិវឌ្ឍបំណិន។ ឧទាហរណ៍៖

- រៀបចំការដៃគូដេញដោលរបស់សាលារៀន៖ ជំរុញឱ្យមានការអភិវឌ្ឍបំណិនទំនាក់ទំនង និងបំណិនគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងផងដែរ។
- លើកកម្ពស់ការសិក្សាបែបស្រាវជ្រាវរបស់សិស្ស៖ ជំរុញការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ ឬបំណិនដោះស្រាយបញ្ហា ព្រោះសិស្សត្រូវគិតពីកន្លែងដែលត្រូវស្វែងរកព័ត៌មាន តើព័ត៌មានណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការយល់ដឹង។

បង្ហាញរូបភាពខាងក្រោម ហើយពន្យល់ថា ទោះបីជាប្រភេទនៃប្រធានបទត្រូវបានអង្កេតក៏ដោយ សិស្សក៏អាចអភិវឌ្ឍបំណិនទន់ក្នុងដំណើរការសិក្សាបានដែរ៖ **ទាំងអស់នេះ គឺអាស្រ័យលើរបៀបដែលសិស្សត្រូវបានណែនាំឱ្យសិក្សា។**

ឧទាហរណ៍

1. កម្រិតវិជ្ជាសម្បទា
2. កម្រិតបំណិនសម្បទា
3. កម្រិតចរិយាសម្បទានិងគុណតម្លៃ

សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល៖ ពិពណ៌នារូបភាព និងបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងរវាងប្រភេទនៃសកម្មភាពដែលបានស្នើឡើង និងការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់នៅក្នុងសកម្មភាពស្ទង់ជីវៈចម្រុះ៖ គ្រប់គ្រងពេលវេលា និងកិច្ចការរបស់អ្នក (បំណិនគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង) ការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយមិត្តភក្តិ និងអ្នកជំនាញក្នុងសហគមន៍ ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មានអំពីរបៀបធ្វើស្ទង់ជីវៈចម្រុះ (បំណិនទាក់ទង) សម្រេចចិត្តពីរបៀបរៀបចំស្ថាន (ការសម្រេចចិត្ត ឬបំណិនចរចា) ។ល។

បញ្ចប់មេរៀនទី៣

មេរៀនទី៤៖ គំរូអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ ការអនុវត្តទាំង ៦ដំណាក់កាល

រយៈពេលបណ្តុះបណ្តាល៖ បង្រៀន៥ម៉ោង (បន្ថែម១០ម៉ោងស្វ័យសិក្សា ហាត់សម និងអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ពិនិត្យមើលស្លាយទាំងអស់ពីស្លាយ (PPT) សម្រាប់មេរៀន រួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែកទាំងអស់ដូចដែលបានរាយបញ្ជីខាងក្រោម
- បោះពុម្ពផែនការមេរៀនរបស់គ្រូ
- ក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ
- ថតចម្លងក្រដាសកិច្ចការ ឬគម្រោងអនុវត្ត (ផ្នែកទន់ ឬរឹង) សកម្មភាពទាំងអស់
- ក្រដាស A4 និងប៊ិក
- ថតចម្លងសេចក្តីណែនាំសម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៨ និង២០១៩)
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៤.១ (ទំព័រ ១៧៩)៖ ដើមឈើបញ្ជា និងដើមឈើវត្ថុបំណង
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៤.២ (ទំព័រ ១៨៥)៖ ការកំណត់សកម្មភាព
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៤.៣ (ទំព័រ ១៨៦)៖ ការបង្កើតក្រុមអនុវត្តការសិក្សាបែបគម្រោង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាព

វត្ថុបំណងមេរៀន៖

នៅពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៤ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- ពន្យល់ពីសកម្មភាពដើម្បីអនុវត្តប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរការនីមួយៗ
- បែងចែកឱ្យជាចំណាត់ការងារជាក្រុម (Group) និងក្រុមការងារ (Team)
- ពិពណ៌នាអំពីតួនាទី៣ក្រុមនៃក្រុមការងារ និងពន្យល់ពីមូលហេតុសំខាន់ក្នុងការដែលសិស្សម្នាក់ ឬច្រើននាក់បានដើរតួយ៉ាងតិចមួយនៅក្នុងប្រភេទនីមួយៗ
- សិក្ខាកាមយល់អំពីតួនាទីទាំង៩ប្រភេទនៅក្នុងក្រុមមួយ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីនៅកន្លែងធ្វើការ សិក្ខាកាមនឹង៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំង ពីប្រភេទ សកម្មភាពដែលសាលារៀនអាចអនុវត្តបានក្នុងអំឡុងពេលបង្រៀន បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងលើឧបករណ៍ និងឧទាហរណ៍ផ្សេងៗដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបជ្រើសរើសសកម្មភាពដោយផ្អែកលើធនធានដែលមាន និងក្រុមគោលដៅ
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីការអនុវត្តការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហានៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានតាមរយៈឧត្តមានុវត្ត
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីបញ្ហាប្រឈមដែលអាចកើតមាននៅក្នុងដំណោះស្រាយ
- ស្វែងយល់ថាតើសិស្សណាដែលសមស្របក្នុងការដើរតួណាមួយ

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩) ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជំពូកទី៤។ បំណិនទន់៖ ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ទំព័រទី ២៨ - ៥០)។
- (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩) ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ កិច្ចតែងការមេរៀន ទំព័រទី៥១- ៥២ ការអនុវត្តទាំង ៦ដំណាក់កាល ឧទាហរណ៍៖ ទំព័រទី១១១ - ១៤១។

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៤

ដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល៖ ឧត្តមានុវត្តពីសាលារៀន

វគ្គបំណងមេរៀន

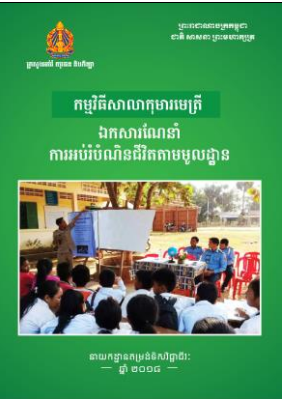
ពិនិត្យមើលវគ្គបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំលើក្តារខៀន ដែលសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀននេះ។ ពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សា ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលសិក្ខាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។

ធនធានដែលពាក់ព័ន្ធ

ឯកសារណែនាំ៖ អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមមេរៀនដោយការចង្អុលបង្ហាញពីធនធានឯកសារសំខាន់ៗមានសម្រាប់សាលារៀន ដើម្បីចរចាក្នុងការធ្វើជាឯកសារយោងដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

១	២
	
ឯកសារណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (សៀវភៅពណ៌បៃតង) ឆ្នាំ២០១៨ https://sala.moeys.gov.kh/library/00000358	ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩) https://sala.moeys.gov.kh/library/00000347

ទី១ មាន ឯកសារណែនាំចំនួន២ ពន្យល់៖

១. (សៀវភៅពណ៌បៃតង ឆ្នាំ២០១៨) របៀបអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលារៀន និងមានការគាំទ្ររបស់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។
២. (ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឆ្នាំ២០១៩) ណែនាំបញ្ញត្តិបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសំខាន់ៗ (រួមទាំងនិយមន័យ និងសកម្មភាពបំណិនទន់ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់ពួកគេនៅក្នុងថ្នាក់រៀនជាមួយសិស្ស) ផ្តល់ជាឧទាហរណ៍ពីសកម្មភាពអនុវត្ត

(៦ដំណាក់កាល) និងរួមបញ្ចូលឧបករណ៍វាយតម្លៃទាំងអស់ដែលសាលារៀនត្រូវបានលើក
ទឹកចិត្តឱ្យប្រើដើម្បីវាយតម្លៃសិស្សក្នុងអំឡុងពេលបង្រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិត។

សកម្មភាព (៤០នាទី)៖ ការវិភាគ ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩)

- រៀបចំសិក្ខាកាមជាក្រុមដែលមានគ្នា ៤នាក់។
- ចែកឯកសារតាមជំពូកដល់សមាជិកក្រុមនីមួយៗ (ជំពូកទី៤ ដល់ទី៧)។ ផ្តល់ពេលចំនួន ២០នាទីដល់សិក្ខាកាមម្នាក់ៗឱ្យអានឯកសារដោយសង្ខេប។
- បន្ទាប់មក សុំឱ្យសិក្ខាកាមដូរក្រុមឡើងវិញ លើកនេះដាក់ជាក្រុមតាមជំពូកដែលបានអាន។ ដូច្នេះយើងនឹងមានក្រុមចំនួន៤៖ មួយក្រុមធ្វើកិច្ចការនៅជំពូកទី៤ មួយក្រុមធ្វើកិច្ចការនៅ ជំពូកទី៥ មួយក្រុមធ្វើកិច្ចការនៅជំពូកទី៦ និងមួយក្រុមធ្វើកិច្ចការនៅជំពូកទី៧។ ទុកពេលឱ្យ ពួកគេចំនួន ២០នាទី ដើម្បីពិភាក្សាក្នុងក្រុមថ្មីអំពីអ្វីដែលជាខ្លឹមសារសំខាន់នៃជំពូកនីមួយៗ ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីបង្ហាញដល់ក្រុមធំ។ ចែកក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត ដើម្បីសង្ខេបចំណុច សំខាន់ៗនៃបទបង្ហាញរបស់ពួកគេ។

☀ សាលារៀនប្រហែលនឹងអាចប្រើប្រាស់ធនធានទាំងអស់នេះរាល់ពេលដែលពួកគេត្រូវការដើម្បី បញ្ជាក់ដំណាក់កាលនីមួយៗ ឬទទួលបានគំនិតពីរបៀបនៃការចាប់ផ្តើមសកម្មភាព។ ប្រសិនបើសាលា រៀនមានតែ ឯកសារណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (សៀវភៅពណ៌បៃតង) ឆ្នាំ២០១៨ សូមពន្យល់ថាខ្លឹមសារមានភាពស្រដៀងគ្នារវាងឯកសារណែនាំទាំង២នេះ ប៉ុន្តែឯកសារណែនាំឆ្នាំ ២០១៩ គ្របដណ្តប់ខ្លឹមសារបន្ថែម ជាពិសេសបំណិនទន់ និងឧទាហរណ៍បន្ថែមដើម្បីគាំទ្រដល់ការ អនុវត្ត។

 ទី២ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានបញ្ចប់ឯកសារយោងសម្រាប់ការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាម មូលដ្ឋាន ដែលរួមមានធនធានសម្ភារៈ (វីដេអូ សៀវភៅណែនាំ កម្មវិធី បទបង្ហាញ) សម្រាប់ប្រធាន បទជាច្រើនពាក់ព័ន្ធបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយ ដែលសាលារៀនអាចប្រើប្រាស់បានដើម្បី យល់ពីប្រធានបទ និងទទួលបានគំនិតអ្វីមួយ និងរបៀបអង្កេតលើប្រធានបទ។ ការផ្តោតជាក់លាក់ ត្រូវបានផ្តល់នូវប្រធានបទពាក់ព័ន្ធជាសកលចំនួន៥ សម្រាប់សិស្សអាចអង្កេតកម្មវិធីរបស់ខ្លួននៅក្នុង បរិបទក្នុងមូលដ្ឋានដែលរួមមាន៖

- សមភាពយេនឌ័រ
- សុខភាពបន្តពូជ
- សុខភាពផ្លូវចិត្ត
- អក្ខរកម្មឌីជីថល
- បម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ
- ប្រធានបទបំណិនសង្គម និងបំណិនអាជីពងាយផ្សេងទៀត។

អ្នកសម្របសម្រួលចែករំលែកឯកសារថតចម្លងមួយ ចំនួននៃឯកសារយោងសម្រាប់សិក្ខាកាម ដើម្បីពិគ្រោះ យោបល់។ ធនធានសម្ភារៈនេះត្រូវបានផលិតឡើងដោយ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និង ដៃគូអភិវឌ្ឍផ្សេងៗទៀតជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក ហើយ

សម្ភារៈថ្មីបន្តផលិត។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានឹងដាក់ឯកសារទាំងអស់នៅលើគេហទំព័រ៖
(<https://sala.moeys.gov.kh/>)

ទី៣ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានផលិតនូវផែនការមេរៀនគំរូបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលមានសារៈប្រយោជន៍ដល់សាលារៀនដែលទើបចាប់ផ្តើមអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ផែនការមេរៀនទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់រយៈពេល ១ឆ្នាំមាស ដែលសិស្សនឹងប្រើដើម្បី ស្រាវជ្រាវប្រធានបទដែលបានជ្រើសរើស និងរៀបចំផែនការផ្សព្វផ្សាយដើម្បីបង្ហាញលទ្ធផល និង សកម្មភាពបន្ថែមទៀតជាមួយមិត្តភក្តិ និងសហគមន៍ (អ្នកសម្របសម្រួលបោះពុម្ព ចែករំលែកផែនការមេ រៀនមួយចំនួន និងចែករំលែកគំណភ្ជាប់សម្រាប់ទាញយកឯកសារដល់សិក្ខាកាមនៅចុងបញ្ចប់ មេរៀន)។ សូមបង្ហាញផែនការមេរៀនមួយ និងពន្យល់ពីរបៀបរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ។

វីដេអូទី៤.១ មុនពេលចាប់ផ្តើមមើលដំណាក់កាលនីមួយៗ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវណែនាំវីដេអូដែល ផលិតដោយអង្គការ Action Aid ដោយសហការជាមួយនាយកដ្ឋានតម្រង់ទិសវិជ្ជាជីវៈនៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

វីដេអូទី៤.១ ចំណងជើង៖ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន មិនមែនគ្រាន់តែជាមុខវិជ្ជា៖
https://www.youtube.com/watch?v=lb4dE_a96iI (នៅនាទីទី៨.១២)

សំណួរបំផុស (១៥នាទី)

- នៅក្នុងវីដេអូតើលោកគ្រូ សុខ លី យល់ឃើញដូចម្តេចពីអត្ថប្រយោជន៍នៃការបង្រៀនបំណិន ជីវិតតាមមូលដ្ឋាន? តើអ្វីធ្វើឱ្យគាត់មានអារម្មណ៍រីករាយចំពោះការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាម មូលដ្ឋាន? (ចម្លើយ៖ មានអារម្មណ៍ថា មានមោទនភាព ឃើញភាពប្រសើរឡើងនៃបំណិន និងចរិយាសម្បទារបស់សិស្ស រៀនសូត្ររកការគាំទ្រពីអ្នកដទៃ គាំទ្រការងារជាក្រុមតាមរយៈ បច្ចេកទេសបង្រៀនថ្មី)

- កាលពីមុន តើអ្វីខ្លះជាបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ដែលអ្នកគ្រូ ហ៊ិន ថាវី ជួបប្រទះក្នុងការអនុវត្ត បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ? តើនាងយកឈ្នះដោយរបៀបណា ? (ចម្លើយ៖ នាងមិនអាច យល់ពីរបៀបអនុវត្តបានទេ ប៉ុន្តែគ្រូផ្សេងទៀតបានគាំទ្រគាត់ ហើយឥឡូវនេះគាត់បាន យល់ច្បាស់ហើយ)
- តើអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះនៃការបង្រៀន និងរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសម្រាប់លោក ម៉ុក វី សមាជិកគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀន ? (ចម្លើយ៖ គ្រូបង្រៀន និងសហគមន៍ធ្វើការរួម គ្នា សិស្សកាន់តែសកម្ម ក្លាហានជាងមុន និងអាចរៀបចំការងារគម្រោងដោយខ្លួនឯងបាន)
- មានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដល់ ឈាង នីសា ជាសិស្សថ្នាក់ទី៦ នៅក្នុងវីដេអូ ? (ចម្លើយ៖ នាង អាចបង្កើតកម្រងសំណួរ បំផុសគំនិត ធ្វើការជាក្រុម)
- ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាចំណងជើងវីដេអូ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានមិនមែនគ្រាន់តែជាមុខ វិជ្ជាមួយនោះទេ ?

អ្នកសម្របសម្រួល ដកស្រង់ពីវីដេអូលោក ម៉ុក វី បានលើកទឹកចិត្តដល់សិក្ខាកាម « កុំមើល ស្រាលកម្មវិធីនេះ » ដើម្បីផលប្រយោជន៍ដល់សិស្សានុសិស្ស និងសាលារៀនចំណេះទូទៅ។

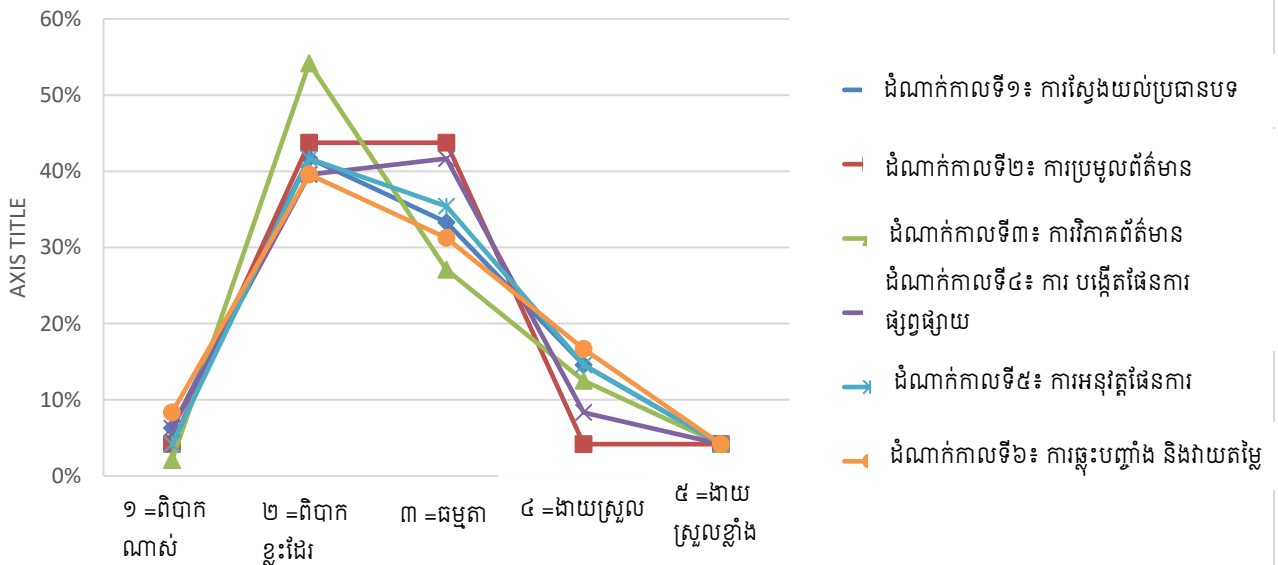
ឥឡូវនេះ យើងចាប់ផ្តើមឈ្វេងយល់ពីការអនុវត្តដំណាក់កាលនីមួយៗឱ្យបានលម្អិតបន្ថែម ទៀត ដើម្បីការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ យើងនឹងពិនិត្យមើលឧទាហរណ៍ពីសាលារៀន ហើយយើង នឹងឮពីសិស្ស គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា អំពី ឧត្តមានុវត្ត ដើម្បីមើលពីរបៀបដែលដំណើរការនេះ ត្រូវបានអនុវត្តនៅសាលារៀនពិតប្រាកដ។

ដំណើរការ ៦ដំណាក់កាល៖ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែង

ក្នុងពេលស្ទាបស្ទង់មតិដែលធ្វើឡើងជាមួយសាលារៀនគំរូថ្មីៗនេះ សាលារៀនដែលអនុវត្ត ដំណើរការ ទាំង៦ដំណាក់កាលនៅចុងឆ្នាំ២០២៣ ដោយសាលារៀនត្រូវបានសួរថា តើដំណាក់កាល នីមួយៗមានការលំបាកយ៉ាងណា ? ខាងក្រោមនេះជាចម្លើយ៖

តើពួកគេពិបាកយ៉ាងណាដើម្បីអនុវត្តដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល ?

សាលារៀនភាគច្រើនយល់ថាដំណើរការ ៦ ដំណាក់កាល «ធម្មតា» ឬ «ពិបាកខ្លះដែរ» មានឧបសគ្គតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ឬងាយស្រួលណាស់។ ដំណាក់កាលទី៣ ត្រូវបានគេយល់ថាមានការលំបាកបំផុតសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ហេតុផលនេះហើយ យើងនឹងផ្ដោតជាពិសេសលើដំណាក់កាលនេះ ខណៈការផ្តល់នូវទិដ្ឋភាពទូទៅ និងឧទាហរណ៍មួយចំនួនសម្រាប់អ្នកដទៃ។

ដំណាក់កាលទី១៖ ការស្វែងយល់ប្រធានបទ

តើអ្វី ? សិស្សត្រូវចាប់ផ្តើមស្វែងយល់ ប្រធានបទ ឬបញ្ហាដែលពួកគេនឹងអង្កេតនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។

ដូចម្តេច ? ការបំផុសគំនិត៖ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេអាចរៀបរាប់ពីប្រភពព័ត៌មាន និងសកម្មភាពដែលពាក់ព័ន្ធ ឬបច្ចេកទេសដែលសិស្ស និងគ្រូអាចប្រើប្រាស់ក្នុងដំណាក់កាលទី១បានដែរឬទេ ? ពេលសួរសំណួរនេះ អ្នកសម្របសម្រួលរៀបចំតារាងខាងក្រោម៖

ធនធាន	សកម្មភាព និងឧបករណ៍
សិស្ស	ពិនិត្យមើលចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់។ ប្រើប្រាស់ការបំផុសគំនិត (Brainstorm) ផែនទីគំនិត និងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ដូចជា Mentimeter App និង Callpoint App។
បណ្ណាល័យ	អ្នកអាចចាប់ផ្តើមពីបណ្ណាល័យ

ឯកសារផ្លូវការរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាមាននៅសាលារៀន	ប្រឹក្សាសៀវភៅឯកសារយោង ឆ្នាំ២០២៤ ដែលផលិតដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឬធនធានផ្សេងទៀតដែលផលិតដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលអាចរកបាននៅក្នុងការិយាល័យនាយក។
អ៊ីនធឺណិត	ប្រឹក្សាលើគេហទំព័រក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីស្វែងរកធនធានបន្ថែម ឬនៅក្នុងបណ្តាញ YouTube៖ https://www.youtube.com/channel/UChj-XAo5wFRjZtXgTExKwQQ
ធនធានមនុស្ស (ឧទាហរណ៍៖ នាយកសាលា គ្រូបង្រៀន មិត្តភក្តិ ឪពុកម្តាយ អ្នកជំនាញនៅមូលដ្ឋាន)	ជួបប្រជុំជាមួយអ្នកដែលមានចំណេះដឹងស្តីពីប្រធានបទអ្វីមួយដែលសិស្សនឹងអង្កេត។ គ្រូបង្រៀន អាចរៀបចំការធ្វើបទបង្ហាញដល់សិស្សនៅសាលារៀនជាមុន ដើម្បីណែនាំប្រធានបទដល់សិស្ស ឬអញ្ជើញអ្នកជំនាញពីសហគមន៍។

❓ អ្នកសម្របសម្រួលបន្ថែមថានៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ សិស្សចាប់ផ្តើមយល់ពីបញ្ហាដោយខ្លួនឯង ឧទាហរណ៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់។ ក្នុងដំណាក់កាលទី១នេះ ចំណុចសំខាន់គឺត្រូវស្វែងយល់ពីព័ត៌មានមូលដ្ឋាន រួមមាន៖ តើវាជាអ្វី ឆ្លងដោយរបៀបណា មានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះ និងវិធីព្យាបាលដូចម្តេចនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ?

🗣️ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំពីវីដេអូនៅអនុវិទ្យាល័យអរញ្ញរង្សី ខេត្តសៀមរាប។ សិក្ខាកាមបានមើលវីដេអូនេះរួចហើយនៅក្នុងមេរៀនមុន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងនឹងឆ្លុះបញ្ចាំងបន្ថែមទៀតពីសកម្មភាពនីមួយៗ។ សូមទស្សនា និងស្តាប់ការបកស្រាយពីដំណាក់កាលទី១ លើការអនុវត្តនៅក្នុងអនុវិទ្យាល័យ អរញ្ញរង្សី។

សកម្មភាព (១០នាទី) 🎥 វីដេអូទី៤.២៖ <https://youtu.be/Y2Vu6mnxt20> (វីដេអូចាប់ពីការណែនាំទូទៅ បន្ទាប់មកព័ត៌មានជាក់លាក់នៅជំហានទី១ ផ្ដើមនៅនាទីទី២:៤៣ ដល់ទី ៣:៥៤)។

១ សំណួរសម្រាប់ពិភាក្សា៖

- តើមានបច្ចេកទេសអ្វីខ្លះដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងវីដេអូនេះ?
- តើអ្នកអាចគិតពីវិធីផ្សេងទៀតនៃការរៀបចំដំណាក់កាលទី១នេះបានដែរឬទេ?
- តើបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកគិតថាអ្នកអាចនឹងជួបនៅក្នុងដំណាក់កាលទី១នេះ?

សកម្មភាពគ្រូ៖ សកម្មភាពគន្លឹះ៖

គន្លឹះទី១៖ គ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទក្នុងថ្នាក់រៀន៖ កំណត់ការប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទនៅក្នុងថ្នាក់ រៀនរបស់អ្នកដើម្បីធានាថាមិនរំខានដល់ដំណើរការការសិក្សា។ គិតអំពីវិធីការពារសិស្ស ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព មិនមែនរំខានពួកគេទេ ប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានោះ សូមប្រើទូរស័ព្ទជា ប្រភពក្នុងការស្វែងរកព័ត៌មានដ៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ការស្រាវជ្រាវ។

គន្លឹះទី២៖ ត្រូវប្រាកដថាព័ត៌មានអាចទុកចិត្តបាន៖ ណែនាំសិស្សរបស់អ្នកឱ្យផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មាន ដែលពួកគេប្រមូលបាន ជាពិសេសពីគេហទំព័រ និងបណ្តាញសង្គម (Facebook, TikTok ។ល។)។ ឧទាហរណ៍ ព័ត៌មានមិនពិតអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ជាឧទាហរណ៍រួមមាន៖

- អាកាសធាតុមិនដែលល្អប្រសើរទេ។
- ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុមានការកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស មិនមែនសុទ្ធតែបណ្តាលមកពី សកម្មភាពរបស់មនុស្សទេ។
- ថាមពលកកើតឡើងវិញមិនដំណើរការទេ។

វីដេអូទី៤.៣៖ តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីដឹងថាគេហទំព័រព័ត៌មានណាមួយដែលអាចជឿទុកចិត្តបាន ? ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា៖

<https://www.facebook.com/moeys.gov.kh/videos/1611219236302723/>

- ☀ ដើម្បីស្វែងយល់បន្ថែមអំពីវិធីជួយសិស្សរបស់អ្នកឱ្យដឹងពីព័ត៌មាន ក្លែងក្លាយ សូមមើលឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩) ឧបសម្ព័ន្ធទី៤.១។
- គំនិតបន្ថែមលើការអនុវត្តដំណាក់កាលទី១ អាចរកមើលនៅទំព័រ១១១ ដល់ ១១៦ នៃ ឯកសារណែនាំអនុវត្តនេះ។ អ្នកនឹងរកឃើញព័ត៌មាន អំពីរបៀបធ្វើផែនទីគំនិត ចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់ ពិនិត្យមើលព័ត៌មានដែលត្រឹមត្រូវ ដើម្បីចាប់ផ្តើមរៀបចំចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់។

ដំណាក់កាលទី២៖ ការប្រមូលព័ត៌មាន

តើអ្វី? ប្រមូលព័ត៌មាននៅក្នុងសាលារៀន និងពីសហគមន៍ដែលទាក់ទងនឹងប្រធានបទដែល សិស្សកំពុងអង្កេត។ សិស្សនឹងត្រូវណែនាំឱ្យធ្វើបទសម្ភាសន៍ ជួបជាមួយអ្នកជំនាញនៅមូលដ្ឋាន និង សមាជិកសហគមន៍ ដើម្បីស្វែងយល់ពីផលប៉ះពាល់នៃបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ ភាពស្មុគស្មាញនៃកម្រងសំណួរអាស្រ័យលើកម្រិតថ្នាក់ និងសមត្ថភាពរបស់សិស្ស។

ដូចម្តេច?

វីដេអូទី៤.២

សូមស្តាប់វីដេអូនៅអនុវិទ្យាល័យអរញ្ញរង្សី ដោយពន្យល់ពីដំណាក់កាលទី២។ វីដេអូ៖ <https://youtu.be/Y2Vu6mnxt20> (ពីនាទីទី៣:៥៥ ដល់ទី៦:១៧)

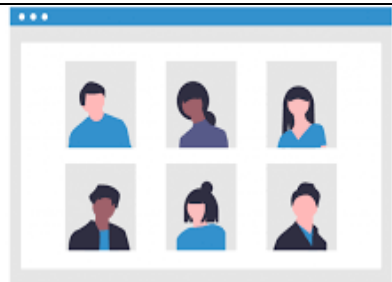
សំណួរបំផុស

- តើសិស្សធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន?
- តើសិស្សជួបបន្ទុកណាខ្លះ?
- តើអ្នកគិតថា អាចមានមធ្យោបាយផ្សេងសម្រាប់ប្រមូលព័ត៌មានដែរឬទេ?

គន្លឹះសម្រាប់គ្រូ៖ សូមរៀបចំការ ប្រជុំតាមប្រព័ន្ធអនឡាញ

បច្ចុប្បន្ននេះ វាជារឿងធម្មតាក្នុងការរៀបចំការប្រជុំការងារតាមអនឡាញ។ វីដេអូនេះមានគុណសម្បត្តិដោយមិនទាមទារការចំណាយច្រើនលើកន្លែងប្រជុំ ជាពិសេសនៅពេលអ្នកត្រូវការរៀបចំការប្រជុំសិស្សទាំងអស់ជាមួយអ្នកជំនាញនៅមូលដ្ឋាន។

នៅពេលអ្នកជំនាញនៅតាមមូលដ្ឋានមិននៅក្នុងសហគមន៍ ប៉ុន្តែសិស្សមានចំណាប់អារម្មណ៍ជជែកជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធបាន ឧទាហរណ៍ ជាមួយអ្នកជំនាញដែលនៅទីក្រុងផ្សេងគ្នា ការប្រជុំតាម អនឡាញពិតជាអាចធ្វើទៅបាន។ នៅក្នុងមេរៀនទី៥ យើងនឹងឃើញលម្អិតបន្ថែមទៀត ប៉ុន្តែមានមធ្យោបាយផ្សេងៗក្នុងការរៀបចំការប្រជុំ ដោយប្រើទម្រង់ផ្សេងគ្នាមាន តាមតេឡេក្រាមជាដើម។ អ្វីដែលសាមញ្ញគឺ Google Drive (អ្នកត្រូវមានគណនេយ្យអ៊ីម៉ែលមួយ ដើម្បីបង្កើតតំណភ្ជាប់) ឬ skype។

គន្លឹះសម្រាប់គ្រូបង្រៀន៖

- ត្រៀមឱ្យសិស្សរបស់អ្នកហាត់សមមុនពេលធ្វើការសម្ភាសជាក់ស្តែង។ សូមឱ្យគេអនុវត្តសួរសំណួរ ដោយបែងចែកការទទួលខុសត្រូវរវាងសិស្ស (អ្នកដែលសួរសំណួរ អ្នកដែលកត់ត្រាចម្លើយ និងអ្នកដែលធានាថាសំណួរទាំងអស់ត្រូវបានសួរ ជាដើម។ល។)
- សូមអញ្ជើញអ្នកជំនាញនៅមូលដ្ឋាន ដោយសរសេរលិខិតអញ្ជើញជាផ្លូវការ។ សូមពន្យល់ឱ្យបានច្បាស់ពីសកម្មភាពអ្វី និងមូលហេតុអ្វីបានជាវាមានរបស់ពួកគាត់មានតម្លៃសម្រាប់សិស្ស។ ពិនិត្យពីរបីថ្ងៃមុន ដើម្បីប្រាកដថា ពួកគាត់អាចមកសាលារៀន ឬជួបសិស្សទៅតាមការគ្រោងទុក។

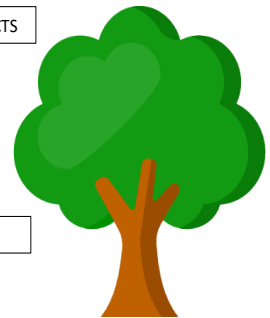
☀ ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមស្តីពីការអនុវត្តដំណាក់កាលទី២ អាចរកមើលបាននៅក្នុង ឯកសារណែនាំ អនុវត្ត បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ពីទំព័រទី១១៧ ដល់ទី១២០។ ព័ត៌មានស្តីពីគន្លឹះទំនាក់ទំនង មិនផ្ទាល់មាត់ ហើយទំនាក់ទំនងផ្ទាល់មាត់ អាចរកមើលបាននៅទំព័រទី១៣៨។

ដំណាក់កាលទី៣៖ ការវិភាគព័ត៌មាន

តើអ្វី? សិស្សរៀនវិភាគព័ត៌មានដែលប្រមូលបាននៅក្នុងដំណាក់កាលទី២ រៀបចំវាដោយផ្អែកលើទំនាក់ទំនង ផលប៉ះពាល់ដើម្បីកំណត់ពីឫសគល់បញ្ហា និងកំណត់ដំណោះស្រាយសមស្រប។

EFFECTS

PROBLEM

ហេតុអ្វី? មានមធ្យោបាយជាច្រើនដើម្បីវិភាគព័ត៌មានសិស្សដែលប្រមូលបាននៅក្នុងដំណាក់កាលទី២។ នៅក្នុងដំណាក់កាលទី៣នេះ សិស្សនឹងមានឱកាសឆ្លុះបញ្ចាំងព័ត៌មាន វិភាគផលប៉ះពាល់ ព័ត៌មានក្រុមដែលរៀបរាប់ពីបញ្ហា និងចាប់ផ្តើមយល់ដឹងពីឫសគល់បញ្ហា។

CAUSES

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម ប្រសិនបើពួកគេដឹងពីច្រកទេស ឬឧបករណ៍ណាមួយសម្រាប់គោលបំណងនេះ តើពួកគេធ្លាប់បាន ឮពីដើមឈើបញ្ហា សម្រាប់ជាឧទាហរណ៍? ឬ បច្ចេកទេសគ្រោងឆ្អឹងត្រីឬទេ?

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសកម្មភាពបន្ទាប់ដោយបង្ហាញពីរូបដើមឈើបញ្ហានៅក្នុងផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍រ (ឯកសារ ៤.១) និងចាប់ផ្តើមពន្យល់ថា ដើមឈើបញ្ហាគឺជាឧបករណ៍មួយដែលជួយអ្នកឱ្យបែងចែកពីភាពខុសគ្នា និងរៀបចំ ហេតុ និងផលនៃបញ្ហា។ អ្នកសម្របសម្រួលបង្កើតឧទាហរណ៍មួយ៖ កង្វះកិច្ចសហការរវាងសាលារៀន និងសហគមន៍។

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមធ្វើព្យុះគំនិតជាមួយសិក្ខាកាម៖

- «តើអ្វីទៅដែលជាមូលហេតុនៃបញ្ហានេះ?» (ចម្លើយ៖ កង្វះបណ្តាញទំនាក់ទំនង កង្វះការយល់ដឹងអំពីសារៈប្រយោជន៍នៃកិច្ចសហការគ្នា ទស្សនៈអាចជឿទុកចិត្តបាន ឬអវិជ្ជមានធនធានមានកម្រិត កង្វះភាពជាអ្នកដឹកនាំ។)
- តើអ្វីទៅជាផលប៉ះពាល់នៃមូលហេតុទាំងនេះលើកង្វះខាតនៃកិច្ចសហការគ្នា? (ចម្លើយ៖ ការចូលរួមរបស់សហគមន៍មានកម្រិត បាត់បង់ឱកាសសម្រាប់ការសិក្សា កាត់បន្ថយការគាំទ្រសិស្ស ភាពជាម្ចាស់ការរបស់សហគមន៍មានកម្រិត ការប្រើធនធានមិនមានប្រសិទ្ធភាព) ។

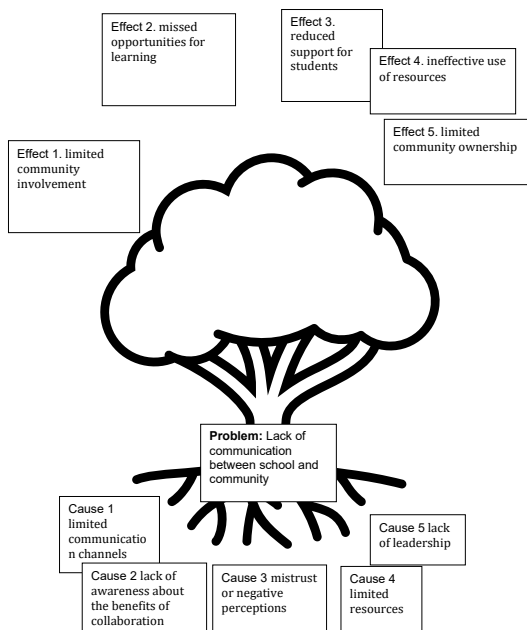
អ្នកសម្របសម្រួលសរសេរពីហេតុ និងផលនៅក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំៗ នៅពេលបញ្ចប់បង្ហាញរាល់សិក្ខាកាមពីវិធីប្រមូលព័ត៌មាន។ ពួកគេអាចមើលឃើញទាំងអស់គ្នានូវមូលហេតុនៃបញ្ហានៅខាងក្រោម និងផលនៃបញ្ហានៅខាងលើ។ រាល់ហេតុនីមួយៗ មានផលយ៉ាងតិចមួយ ដើម្បីបញ្ចូលក្នុងផ្នែកខាងលើ។

នៅដំណាក់កាលទី៣នេះ៖ អ្នកសម្របសម្រួលបំពេញដើមឈើវត្ថុបំណង បន្ទាប់មកដើមឈើបញ្ហា ហើយបំប្លែងមូលហេតុទៅជាសកម្មភាព ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រកបដោយភាពវិជ្ជមាន គម្រោងប្រែក្លាយនៅក្នុងគោលបំណង ហើយផលគឺជាផលនៃសកម្មភាពវិជ្ជមានមានរាយមុខបញ្ជីខាងក្រោម។

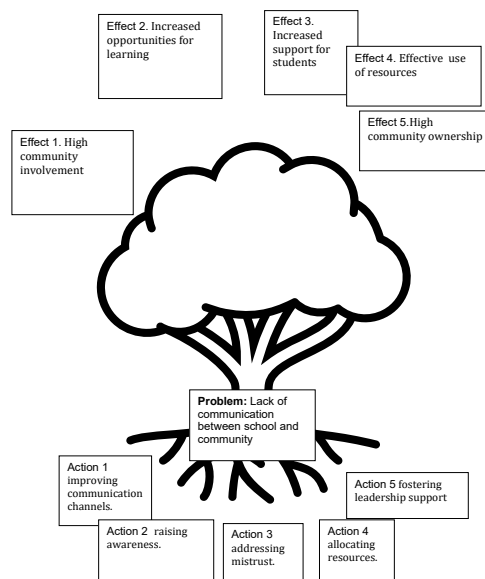
អ្នកសម្របសម្រួលសួរ៖ តើសកម្មភាពអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានីមួយៗ តើផលដូចម្តេច? (**ចម្លើយ៖** ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ ដំណោះស្រាយរួមមាន ការកែលម្អបណ្តាញទំនាក់ទំនង បង្កើនការយល់ដឹង ដោះស្រាយការមិនជឿជាក់ វិភាជធនធាន និងជំរុញការគាំទ្រភាពជាអ្នកដឹកនាំ។ តាមរយៈការអនុវត្តដំណោះស្រាយទាំងនេះ សាលារៀន និងសហគមន៍អាចលើកកម្ពស់កិច្ចសហការគ្នា និងតម្កល់ផលប្រយោជន៍ដល់សិស្ស និងសហគមន៍ទាំងមូល។

ឧទាហរណ៍សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល

ដើមឈើបញ្ហា

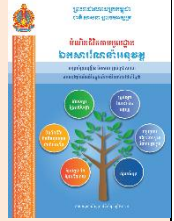
ដើមឈើវត្ថុបំណង

ទំនាក់ទំនងហេតុ-ផលប៉ះពាល់៖ ឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ជាអនុញ្ញាតឱ្យសិស្ស

រៀន និងអនុវត្តប្រកបដោយហេតុផលស្តីពីមូលហេតុ-ផលប៉ះពាល់ ដែលសំខាន់ដើម្បីយល់ដឹងពីស្ថានភាព និងព្យាយាមដោះស្រាយ។ វាគឺជាធាតុមួយដ៏សំខាន់នៃបំណិនការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ (ដំណើរការវិភាគ) ព្រមទាំងបំណិនដោះស្រាយបញ្ហា និងវិភាគបញ្ហា។ នៅពេលធ្វើការជាមួយសិស្ស មុនពេលចាប់ផ្តើមដើមឈើបញ្ជាសូមធ្វើលំហាត់សាមញ្ញៗខ្លះស្តីពីទំនាក់ទំនងហេតុ និងផលប៉ះពាល់។ សិក្ខាកាមអាចស្វែងរកការពន្យល់បន្ថែម ស្តីពី ហេតុនិងផលប៉ះពាល់នៅក្នុង ឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩) ទំព័រទី៣៣។

សកម្មភាព (៣០នាទី)៖ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៤.១ (ទំព័រ**

១៧៩)៖ ដើមឈើបញ្ជា និងដើមឈើវត្ថុបំណង៖ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសកម្មភាព ដោយត្រូវធានាថាសិក្ខាកាមទាំងអស់យល់ដឹងពី ឯកសារណែនាំ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃសកម្មភាព សូមចំណាយពេលបន្តិចដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងជាមួយសិក្ខាកាម។

នៅពេលធ្វើវារួច សូមគូសបញ្ជាក់ពីរបៀបធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងនៅចុងបញ្ចប់នៃដំណាក់កាលនីមួយៗ ដែលមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្សក្នុងការរៀបចំដំណើរការទាំងចំណេះដឹង និងបំណិនដែលពួកគេកំពុងអនុវត្ត។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាឧទាហរណ៍នៃការឆ្លុះបញ្ចាំងដែលអ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមឆ្លើយ ហើយត្រូវចងចាំថាត្រូវប្រើជាមួយសិស្សជានិច្ច នៅក្នុងដំណើរការសិក្សាណាមួយ ដែលពួកគេកំពុងចូលរួម។ វាជាប្រភេទនៃការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការផងដែរ ដើម្បីជួយសិក្ខាកាមពិនិត្យមើលពីរបៀបដែលសិស្សកំពុងរៀន។

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង៖

១. តើអ្នកមានសកម្មភាពពិបាកធ្វើដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?
២. តើអ្នកបានធ្វើសកម្មភាពអ្វីខ្លះ ដើម្បីស្វែងរកដំណោះស្រាយ?
៣. តើអ្នកចូលចិត្តធ្វើការជាក្រុមទេ? ហេតុអ្វី? តើវាពិបាកទេ?
៤. តើអ្នកអាចកែលម្អអ្វីខ្លះនាពេលអនាគត?

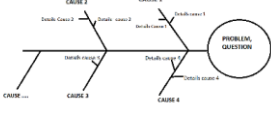
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ ឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ជា ផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្រ

រចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណឫសគល់នៃបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងបង្កើតគោលដៅដំណោះស្រាយសម្រាប់ការបង្ការគ្រោះថ្នាក់។ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះ សិស្សានុសិស្សអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណមូលហេតុជាក់លាក់តាមមូលដ្ឋាន ដែលបង្កឱ្យមានអត្រាគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់នៅ

ក្នុងមូលដ្ឋាន និងកំណត់សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបានសម្រាប់ការកែលម្អសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ និងកាត់បន្ថយចំនួនគ្រោះថ្នាក់។

☀️ គំនិតបន្ថែមលើការអនុវត្តដំណាក់កាលទី៣ អាចរកបាននៅក្នុងឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩) ដោយចាប់ផ្តើមពីទំព័រទី១២១ ដល់ទី១២៦ដែលពន្យល់ពីរបៀបប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ផ្សេងទៀតផងដែរ ដូចជាដ្យាក្រាមគ្រោងឆ្អឹងត្រី ឬ ហេតុអ្វី៥ដង (៥ Why) ដែលសិក្ខាកាមអាចប្រើជាមួយសិស្សក្នុងថ្នាក់រៀន ដើម្បីវិភាគមូលហេតុនៃបញ្ហា។

ដំណាក់កាលទី៤៖ ការរៀបចំផែនការសកម្មភាព

☹️ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា នៅដំណាក់កាលទី៤នេះ សិស្សត្រូវសម្រេចចិត្តពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើនៅដំណាក់កាលបន្ទាប់ជាមួយនឹងព័ត៌មានទាំងអស់ដែលពួកគេប្រមូលបាន ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពដោយយោងទៅលើបញ្ហាដែលពួកគេបានវិភាគ។ អ្នកសម្របសម្រួលបន្តគាំទ្រ និងជំរុញសកម្មភាព ដែលជាគន្លឹះក្នុងការបណ្តុះកូនសិស្សនូវគុណតម្លៃនៃភាពជាពលរដ្ឋសកម្ម និងការទទួលខុសត្រូវ ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ការស្ម័គ្រចិត្ត។ នៅដំណាក់កាលទី៤នេះ **ការសហការគ្នាជាមួយគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងទៀតអាចស្វែងយល់បាន** ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើសកម្មភាព និងមានផលជះដោយការផ្សារភ្ជាប់និងការចូលរួមជួយសហគមន៍ (ផ្នែកនេះនឹងអាចស្វែងយល់យ៉ាងលម្អិតនៅក្នុងមេរៀនទី៦)។

☹️ **តើអ្វី?** សិស្សនឹងរៀនពីរបៀបកំណត់ដំណោះស្រាយសមស្របបំផុតសម្រាប់បញ្ហា និងរបៀបរៀបចំផែនការ ដើម្បីប្រតិបត្តិសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយ។ ពួកគេនឹងរៀនកំណត់ធនធាន និងបែងចែកទំនួលខុសត្រូវក្នុងក្រុម។

☹️   **ហេតុអ្វី?** អ្នកសម្របសម្រួលសុំឱ្យសិក្ខាកាមត្រឡប់ទៅក្រុមដើមដែលពួកគេបានពិភាក្សាលើបញ្ហា ឬសកម្មភាពដើមឈើរត់បំណង **ឯកសារចែក ៤.១ (ទំព័រ ១៧៩)៖ ដើមឈើបញ្ហា និងដើមឈើរត់បំណង** និង **ឯកសារចែក ៤.២ (ទំព័រ ១៨៥)៖ កំណត់សកម្មភាព**។ មើលដើមឈើរត់បំណង និងពន្យល់ថាពួកគេត្រូវមើលសកម្មភាព ដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងដើមឈើរត់បំណង ហើយឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរដែលបានណែនាំខាងក្រោម៖

១ សំណួរណែនាំ (ការពិភាក្សាលើសកម្មភាព **ឯកសារចែក ៤.២**)។

- អ្នកត្រូវតែជ្រើសរើសសកម្មភាពមួយបន្ថែមទៀតឱ្យសិស្សអនុវត្ត៖ តើសកម្មភាពអ្វីដែលអ្នកនឹងណែនាំសិស្សឱ្យធ្វើ? ជ្រើសរើសសកម្មភាពមួយសម្រាប់សិស្សបឋមសិក្សា និងសកម្មភាពមួយសម្រាប់សិស្សអនុវិទ្យាល័យ។
- តើអ្នកនឹងអនុវត្តលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះ?
- តើអ្វីអាចជាដែនកំណត់ ឬបញ្ហាប្រឈម?

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញឧទាហរណ៍ចំនួន២នៃសកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន មួយមកពីកម្មវិធីស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុងការដឹកនាំរបស់អង្គការភ្នែងអន្តរជាតិ ហើយមួយទៀតពីសាលារៀនជំនាន់ថ្មី។

ឧទាហរណ៍ទី១៖ ការចូលរួមរបស់យុវជននៅក្នុងកម្មវិធីស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុងការដឹកនាំ

របស់អង្គការភ្នែងអន្តរជាតិនៅកម្ពុជា បន្តពង្រឹងសមត្ថភាព និងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមរបស់មនុស្សជំនាន់ថ្មីទាំងនេះ ក្នុងការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ និងដោះស្រាយបញ្ហាសមភាព

យេនឌ័រ។ សកម្មភាពទាំងនេះកើតឡើងនៅក្នុងក្លឹបសិក្សានានាក្នុងសហគមន៍ ហើយអាចក្លាយជាសកម្មភាពយ៉ាងងាយស្រួល ជាផ្នែកនៃការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលបំផុសគួនាទីសកម្មរបស់សិស្សនៅក្នុងសហគមន៍ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន (ឃុំ) របស់ពួកគេ។

វីដេអូទី៤.៣ ការចូលរួមរបស់យុវជននៅក្នុងកម្មវិធីស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុងការដឹកនាំ

មើលវីដេអូ (រយៈពេល៖ ៣:៥១ នាទី)។

<https://www.youtube.com/watch?v=xXdhzwAx2To>

សំណួរបំផុស៖

- តើពួកគេរៀនពីអ្វីខ្លះដើម្បីអាចតស៊ូមតិបាន?
- តើសិស្សធ្វើសកម្មភាពអ្វីខ្លះ ដើម្បីតស៊ូមតិសម្រាប់សមភាពយេនឌ័រ?
- តើអ្វីជាវិសាលភាពនៃគម្រោងសំឡេងជួង?
- តើអ្នកណាចូលរួម?

ឧទាហរណ៍ទី២៖ ទិវាជួបជុំឪពុកម្តាយនៅសាលារៀនជំនាន់ថ្មី ឆ្នាំ២០២៣

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា សាលារៀនជំនាន់ថ្មីរៀបចំកម្មវិធីពិព័រណ៍ស្នាដៃសិស្សជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ សិស្សានុសិស្សបង្ហាញលទ្ធផលស្នាដៃរបស់ពួកគេ ដោយមោទកភាពនៅក្នុងសាលារៀន ជូនចំពោះឪពុកម្តាយ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងសហគមន៍ដែលមកទស្សនា។ រូបភាពខាងក្រោមបង្ហាញពីការតាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃសិស្សឆ្នាំ២០២៣ នៅវិទ្យាល័យ ជា ស៊ីម ព្រែកអញ្ចាញ សម្រាប់មាតាបិតាសហគមន៍ និងសិស្សានុសិស្សទាំងអស់បានចូលរួម និងជួបជុំគ្នាដើម្បីបង្ហាញស្នាដៃរបស់ពួកគេក្នុងឆ្នាំសិក្សា។ ស្នាដៃរបស់ពួកគេរួមមានឯកសារស្រាវជ្រាវ ការបង្កើតផលិតផលធម្មជាតិ និងការអភិវឌ្ឍផែនការអាជីវកម្ម ដែលពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ផលិតផលធម្មជាតិដូចជា សាប៊ូកក់សក់ ឬសាប៊ូបោកខោអាវ ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធី (Apps) ជាដើម។

សំណួរបំផុស៖

- ហេតុអ្វីបានជាសាលារៀនរៀបចំពិព័រណ៍ស្នាដៃសិស្ស ?
- តើសកម្មភាពនេះអាចស្របទៅនឹងសកម្មភាពបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដូចម្តេចខ្លះ ?
- តើអ្នកត្រូវការធនធានអ្វីខ្លះ ?
- តើអ្នកធ្លាប់រៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ស្រដៀងគ្នា នៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដែរឬទេ ?

ចំណាំទី១៖ នេះគឺជាឱកាសដ៏ល្អមួយដើម្បីឱ្យសហគមន៍ចូលរួមនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដូចដែលយើងនឹងពិភាក្សាបន្ថែមទៀតនៅក្នុងមេរៀនទី៨ នៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនេះ។

ចំណាំទី២៖ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងអនុវត្តក្លឹបសរសេរកូដនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក ការអភិវឌ្ឍកម្មវិធី ឬកម្មវិធីក៏អាចឱ្យឧបករណ៍ដែលអាចធ្វើទៅបានសម្រាប់ផែនការផ្សព្វផ្សាយផងដែរ។ ឧទាហរណ៍៖

សាលារៀនជំនាន់ថ្មី ឧទាហរណ៍ទី១៖ ក្រុមសិស្សបង្កើតកម្មវិធី ដែលអាចកំណត់ដឹងពីសំណើមនៅក្នុងដី។ នៅពេលដែលដីស្ងួត កម្មវិធីនេះធ្វើសកម្មភាពដល់ឧបករណ៍បញ្ចេញទឹកដើម្បីធានាថារុក្ខជាតិក្នុងសួនច្បារមានទឹកគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដុះលូតលាស់។

<https://www.facebook.com/NGSAction/videos/540970754473055>

អ្នកសម្របសម្រួលសំយោគការចង់ចាំរបស់សិក្ខាកាមថា សហគមន៍ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អាចចូលរួមចំណែកជាធនធានសម្ភារៈ និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីជួយដល់សកម្មភាពសិស្ស ដូចដែលយើង បានឃើញពីឧត្តមានុវត្តរបស់សាលារៀនរលួសដែលមានច្រើននៅក្នុងផ្នែកនេះ៖

សមាជិកសហគមន៍ចូលរួមថវិកា និងសម្ភារៈ សម្រាប់យុទ្ធនាការបរិស្ថាន	ការអំពាវនាវការជួយគាំទ្រពីសប្បុរសជន
	

ដំណាក់កាលទី៥៖ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព

តើអ្វី? សិស្សអនុវត្តផែនការដោយផ្អែកលើដំណោះស្រាយ ដែលពួកគេបានជ្រើសរើស ដោយ មានការចូលរួមពីសហគមន៍ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ ដើម្បីជូនដំណឹងដល់ពួកគេអំពីដំណោះស្រាយដែល អាចកំណត់បាន។

ហេតុអ្វី? អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំឧទាហរណ៍បន្ទាប់ ពីអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន រលួស ជំនួសវិញ។ សិក្ខាកាមនឹងមើលវីដេអូពីមធ្យោបាយផ្សេងៗនៃសកម្មភាពរបស់សិស្សដោយប្រុង ប្រយ័ត្ន ហើយត្រៀមខ្លួនឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរខាងក្រោម (ឱ្យសិក្ខាកាមសរសេរ)៖

វីដេអូទី៤.៤ ការការពារភពផែនដី គឺការពារជីវិតរបស់យើង (ពីអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន រលួស)

<https://www.youtube.com/watch?v=hUxnBmSIupE>

សំណួរបំផុស៖

- តើសិស្សដោះស្រាយបញ្ហាអ្វីខ្លះ?
- តើមានសកម្មភាពសំខាន់ៗអ្វីខ្លះ?

- តាមទស្សនៈរបស់អ្នក ហេតុអ្វីបានជាសាលារៀនសម្រេចចិត្តរៀបចំសកម្មភាពបែបនេះ ?
 - តើនរណាជាគោលដៅចុងក្រោយ ?
- តើអ្នកគិតថាអ្នកអាចធ្វើបែបនេះនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដែរឬទេ ?

ចុងក្រោយ យើងនឹងចាប់ផ្តើមពិនិត្យមើលភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាមួយចំនួនដែលសាលារៀនអាចស្វែងយល់នៅដំណាក់កាលទី៥នេះ។ តាមពិតទៅ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់សាលារៀនផងដែរក្នុងការមើលទៅពិភពខាងក្រៅ ហើយស្វែងរកឱកាសដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សមានបទពិសោធកាន់តែច្រើន ពង្រីកចំណេះដឹងរបស់ពួកគេ និងអនុវត្តនូវអ្វីដែលបានរៀនក្នុងអំឡុងពេលរៀនមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ យើងនឹងស្វែងយល់បន្ថែមនៅក្នុងមេរៀនទី៦ ប៉ុន្តែសូមចាប់ផ្តើមមើលការរួមផ្សំដែលអាចធ្វើបានទាំងនេះ។ ចំពោះបញ្ហានេះ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំវីដេអូបន្ទាប់។ ការសហការដោយមានគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងទៀត (សូមមើលវីដេអូរបស់ក្មេងស្រី)។

កំណត់យុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ទស្សនិកជននៃទិសដៅនាពេលអនាគត៖ ជួយសិស្សរបស់អ្នកឱ្យគិតអំពី ថាតើទស្សនិកជនគោលដៅសម្រាប់សកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយរបស់ពួកគេនឹងត្រូវធ្វើដូចម្តេច។ នៅពេលដែលយើងចង់តស៊ូមតិសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរចរិយាសម្បទារបស់មនុស្ស ឬដើម្បីជូនដំណឹងដល់សហគមន៍ឱ្យបានទូលំទូលាយ វាតែងតែមានយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការរួមបញ្ចូលការប្រជុំជាមួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឧទាហរណ៍តំណាងឃុំឬសង្កាត់ ដែលនៅជិតបំផុតជាមួយសហគមន៍ និងជាប់ឆ្នោតតាមកាលកំណត់។ ខាងក្រោមនេះយើងបង្ហាញឧទាហរណ៍មួយនៅសាលារៀនត្រែង ដែលសិស្សបានអង្កេតលើការគ្រប់គ្រងសំរាមពួកគេសម្រេចចិត្តតស៊ូមតិដើម្បីសុំអន្តរាគមន៍ពីក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ឬសង្កាត់។ សិស្សថ្នាក់ទី៨ នៃអនុវិទ្យាល័យថ្មតាព្រហ្ម ក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង បង្ហាញដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាគ្រប់គ្រងសំរាមដែលប្រឈមមុខនឹងមន្ត្រីសាលាឃុំ ឬសង្កាត់ មានការតស៊ូមតិដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីនាយកសាលា (រូបភាពខាងស្តាំ) ដើម្បីឱ្យក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ឬសង្កាត់សាងសង់ឡឱ្យបានសម្រាប់សំរាមនៅលើកោះកែវនោះគឺកោះជ្រាម។

រូបភាពទី១៖ អង្គការ UNICEF នៅកម្ពុជា/២០២៣/សេដ្ឋកិច្ច

លោក ឡាយ ឈុន ជំទុកទី១ ឃុំអូររាំង ដែលសារភាពកំហុសខ្លួនឯងថា បានចោលសំរាមពាសវាលពាសកាលដូចជាកន្ទុយបារី ប៉ុន្តែមិនបានដឹងថា វាពុលដល់បរិស្ថាន គាត់បាននិយាយថា “វាដូចជាការដាស់តឿនមួយ”។ លោកសង្ឃឹមថាពួកគេនឹងអាចទុកចរិកាដែលត្រូវការសម្រាប់សាងសង់ឡឱ្យបាននៅឡើយ។

ប្រភព៖ <https://www.unicef.org/cambodia/stories/students-empowered-take-action-against-rubbish>

☀ នៅក្នុងទំព័រទី១៣៧-១៣៨ ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឆ្នាំ២០១៩ ផ្តល់យោបល់ និងការណែនាំអំពីការអនុវត្តផែនការ និងវិធីជួយសិស្ស ក្នុងការរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ ឬសកម្មភាពដែលបានសម្រេចចិត្ត។

ដំណាក់កាលទី៦៖ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃ

តើអ្វី? លើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងពីបទពិសោធសិក្សារួមក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាព និងការអភិវឌ្ឍបំណិន។

ហេតុអ្វី? គ្រូបង្រៀនអាចប្រើឧបករណ៍ណាមួយដែលបានស្នើឡើងសម្រាប់ការវាយតម្លៃជាផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការដែលមាននៅក្នុងឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឆ្នាំ២០១៩។ មេរៀនទី៧ នឹងផ្ដោតលើដំណើរការ និងឧបករណ៍វាយតម្លៃដែលយើងនឹងចាប់ផ្ដើមឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់ និងពេលវេលា។ សូមស្តាប់ពីសាលារៀនមួយចំនួន៖

ការឆ្លុះបញ្ចាំងលើដំណើរការទូទៅ

ការឆ្លុះបញ្ចាំងគឺជាបំណិនដ៏សំខាន់ដែលជួយបុគ្គលគ្រប់រូបឱ្យជឿស្មោះត្រង់ពីកំហុសដដែលៗ នាពេលអនាគត។ វាលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការគិត និងការវិភាគឱ្យបានហ្មត់ចត់ និងជួយឱ្យមានគំនិត និងដំណោះស្រាយល្អៗសម្រាប់ជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវបញ្ចូលការឆ្លុះបញ្ចាំង៖

- នៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀននីមួយៗ (ជាពាក្យសំដី) ឧទាហរណ៍៖
 - តើអ្នកជួបសកម្មភាពលំបាកអ្វីខ្លះសម្រាប់ថ្ងៃនេះដែរឬទេ?
 - តើអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា?
 - តើអ្នកសប្បាយចិត្តនឹងលទ្ធផលថ្ងៃនេះដែរឬទេ?
- ចុងបញ្ចប់នៃដំណាក់កាលនីមួយៗ ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងពីដំណើរការបំណិនគោលដៅ (ផ្ទាល់មាត់) ឧទាហរណ៍៖
 - ឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបអនុវត្តសកម្មភាព តើយើងបានរៀនអ្វីខ្លះៗល្អៗ?
 - គិតអំពីរបៀបកែលម្អសកម្មភាពនេះនៅពេលក្រោយ។
- ចុងបញ្ចប់នៃឆមាស (ជាពាក្យសំដី ឬសរសេរ)៖ ដើម្បីពិនិត្យមើលចំណេះដឹង ដែលទទួលបានឡើងវិញ ប៉ុន្តែជាពិសេសការកែលម្អការអនុវត្តបំណិនទន់ និងសមត្ថភាពគោល។
 - ទម្រង់អង្កេត
 - ការធ្វើតេស្តសរសេរ
 - កម្រងស្នាដៃ ។ល។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម៖ ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់ក្នុងការលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការឆ្លុះបញ្ចាំងជាបន្តបន្ទាប់?

ចម្លើយ៖ ការឆ្លុះបញ្ចាំងលើដំណើរការ គឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ ដែលសិស្សរៀនតាមរយៈសកម្មភាពសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។ ជួនកាល ការឆ្លុះបញ្ចាំងនេះ បង្កើតផលច្រើន ឬច្រើនជាងការដែលធ្វើគម្រោងខ្លួនឯងទៅទៀត។ ការឆ្លុះបញ្ចាំងនេះ រួមបញ្ចូលទាំងការគិតអំពីរបៀបដែលសិស្សបានធ្វើការជាក្រុម ឬរបៀបដែលពួកគេស្ម័គ្រចិត្តនឹងបញ្ហាប្រឈមក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការ។ នៅពេលអនាគត ការវិភាគបែប Meta នេះទំនងជាបានផល។

ពីទំព័រទី១៣៩-១៤១ ផ្តល់ជាគំនិតសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងចុងក្រោយជាមួយសិស្ស និងការរៀបចំរបាយការណ៍សង្ខេបចុងក្រោយមួយ ពីការងារដែលបានធ្វើតាមថ្នាក់រៀន និងការឆ្លុះបញ្ចាំងចុងក្រោយសម្រាប់ការកែលម្អនាពេលអនាគត។ ការពិពណ៌នាលម្អិតនៃដំណើរការវាយតម្លៃ និងឧបករណ៍ដែលមានស្រាប់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងជំពូកទី៧ នៃឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ព័ត៌មានលម្អិតនឹងត្រូវបានផ្តល់ជូននៅក្នុងមេរៀនទី៧ នៃឯកសារបណ្តុះបណ្តាលនេះ។

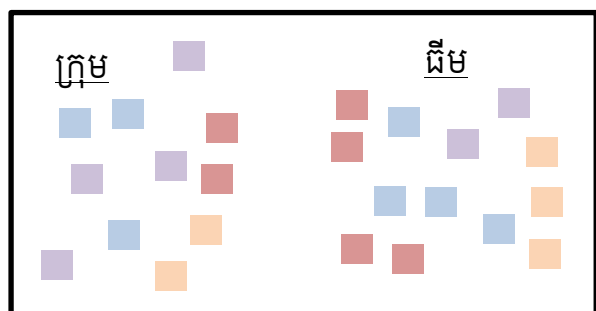
ការរៀបចំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃការធ្វើការងារក្រុមនៅក្នុងការអនុវត្តគម្រោង

ការបែងចែកភាពខុសគ្នារវាងក្រុម (Group) និងជ័រ (Team)

ចុងក្រោយ មុនពេលបញ្ចប់មេរៀន យើងនឹងមើលលម្អិតលើរបៀបរៀបចំក្រុមឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។

សូមសិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុម។ សរសេរពាក្យ «ក្រុម» នៅផ្នែកខាងឆ្វេងក្តារខៀន និងពាក្យ «ជ័រ» នៅផ្នែកខាងស្តាំ និងគូសបន្ទាត់កណ្តាលបែងចែកក្តារខៀនជាពីរ។ ចែកក្រដាសពណ៌ស្លឹកកត់ចំណាំ (Sticker Note) ឱ្យក្រុមនីមួយៗដោយមួយក្រុមទទួលបានដុំក្រដាសមានពណ៌ផ្សេងៗគ្នា។ ប្រាប់សិក្ខាកាមរកភាពដូចគ្នា និងខុសគ្នារវាងក្រុម និងជ័រ។ ក្រុមសិក្ខាកាមពិភាក្សា និងសរសេរចម្លើយលើក្រដាសពណ៌ស្លឹកកត់ចំណាំមួយសន្លឹក ឧទាហរណ៍៖ «ក្រុម ជាការប្រមូលមនុស្សដែល.....

ហើយជីម ជាទូទៅដំណើរការដោយ.....»។ ក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំ នីមួយៗមានល្អៗមួយអំពី ក្រុម និងជីម មិនមែនទាំងពីរលើក្រដាសតែមួយទេ។ បន្ទាប់ពីពិភាក្សាប្រហែល ១០ ទៅ ១៥នាទី ពួក គេត្រូវយកក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំទាំងអស់សរសេរពី ក្រុម មកបិទខាងឆ្វេង និងក្រដាសសរសេរ ពី ជីម ទៅបិទនៅខាងស្តាំ។ បើពេលវេលាមិនគ្រប់គ្រាន់ អ្នកសម្របសម្រួលអាចបន្ថែមបាន។ ក្តារ ខៀនបិទក្រដាសហើយមានទម្រង់ដូចនឹងរូបភាពខាងស្តាំ។

 អានល្អៗលើក្រដាសនីមួយៗឱ្យឮៗសម្រាប់ ក្រុម។ ប្រសិនបើល្អៗមិនសូវច្បាស់ សូមក្រុម សិក្ខាកាមដែលត្រូវនឹងពណ៌ក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំធ្វើការពន្យល់។ ធ្វើដូចគ្នាដែរចំពោះ«ជីម»។

សួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេមានអ្វីជាការសង្កេតឃើញបន្ថែមទៀតដែលពួកគេបានឮ?

 ឯកសារចែកទ ៤.៣ (ទំព័រ ១៨៦)៖ ការបង្កើតក្រុមអនុវត្តការសិក្សាបែបគម្រោង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងតុល្យភាព។

អ្នកសម្របសម្រួល និងសិក្ខាកាមអានជាមួយគ្នានូវអ្វីដែលមានក្នុង**ឯកសារចែក ៤.៣**។ អ្នក សម្របសម្រួលអាចស្នើឱ្យសិក្ខាកាមម្នាក់អានៗ មួយជួរម្តងៗ។ បន្ទាប់មកទៀត ឱ្យសិក្ខាកាមម្នាក់ អានល្អៗចាប់ផ្តើមដោយ «វាប្រាកដណាស់ថា.....» ។ ពន្យល់ទៅសិក្ខាកាមថា ផ្នែកបន្ទាប់នឹងនិយាយ ពីការបង្កើតក្រុមដែលមានប្រសិទ្ធភាព និងតួនាទីចាំបាច់ដើម្បីឱ្យក្រុមមួយធ្វើការជាមួយគ្នាបានល្អ ពេលអនុវត្តគម្រោងណាមួយនៅសាលារៀន។ ស្នើឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលទុកពេល ៥នាទីដល់សិក្ខា កាមសរសេរពីបទពិសោធពេលធ្វើការជាមួយក្រុមសិស្ស អាចជាការអនុវត្តការសិក្សាបែបគម្រោងណា មួយ ដែលដំណើរការមិនសូវល្អ ឧទាហរណ៍៖ សិស្សមិនអាចបញ្ចប់ការងារទាន់ពេល លទ្ធផលមិនសូវ ល្អ សមាជិកក្រុមមិនសូវសហការគ្នាជាដើម។ ឱ្យពួកគេពិចារណាពី៖

- តើអ្វីជាបញ្ហាប្រឈម ដែលសមាជិកក្រុមជួបប្រទះពេលអនុវត្តគម្រោង?
- តើអ្វីទៅជាប្រភពនៃបញ្ហាប្រឈមទាំងអស់នោះ?

 ជ្រើសរើសអ្នកស្ម័គ្រចិត្តពីរ ឬបីនាក់ដើម្បីចែករំលែករឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេ។ ស្តាប់ករណីសិក្សាខាង ក្រោម៖

- សិស្សក្នុងឧទាហរណ៍ ដែលបានផ្តល់ឱ្យមានមុខងារជាការងារក្រុម មិនមែនជាការងារជីម។
- បញ្ហានេះទាក់ទងនឹងសិស្សចម្រុះដែលមិនសូវល្អ ពោលគឺក្រុមមិនដំណើរការល្អ ដោយសារ ពួកគេខ្វះសមាជិកណាមួយ ឬច្រើនដែលផ្តោតលើសកម្មភាព តម្រង់ទិស ឬផ្តោតលើមនុស្ស។

 សួរទៅសិក្ខាកាមថា តើពួកគេបានកត់សម្គាល់ឃើញគំរូណាមួយនៅក្នុងឧទាហរណ៍ដែល បរាជ័យ។ អ្នកសម្របសម្រួលធ្វើការសង្កេតផ្ទាល់ខ្លួន ចំណុចទាំង២ ខាងលើ (គឺភាពខុសគ្នារវាងក្រុម

និងជីម និងការបាត់តួនាទីទទួលខុសត្រូវ)។ ប្រើប្រាស់ចំណុចទាំងអស់នេះដើម្បីជួយដល់ការពិភាក្សា បន្ទាប់អំពីតួនាទីជីម។

តួនាទីរបស់ជីម

១) អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ដោយពាក្យរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ អំពីខ្លឹមសារនៅក្នុងកថាខណ្ឌដែលចាប់ ផ្តើមដោយពាក្យ «ត្រូវទាំងអស់.....» នៅ **ឯកសារចែក ៤.៣ (ទំព័រ ១៨៦)**។

២) សួរសិក្ខាកាម «តើមានអ្នកចង់សាកល្បងពន្យល់ពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកផ្តោតលើសកម្មភាព អ្នក ផ្តោតលើគំនិត និងអ្នកផ្តោតលើមនុស្សដែរឬទេ?»

- ៣) បន្ទាប់មក ពន្យល់លម្អិតពីតួនាទីសមាជិកជីមនីមួយៗដូចខាងក្រោម៖
- **អ្នកអនុវត្ត៖** អ្នកអនុវត្តចូលចិត្តអនុវត្តសកម្មភាព និងធ្វើឱ្យគំនិតក្លាយជាការពិត។ ពួកគេជា មនុស្សមានវិន័យក្នុងការរៀបចំសម្ភារៈផ្សេងៗឱ្យមានរបៀបរៀបរយ ហើយពួកគេក៏ជាអ្នកជួយ គាំទ្រសមាជិកក្រុមផ្សេងៗទៀតផងដែរ។
 - **អ្នកជំរុញ៖** អ្នកជំរុញក៏ជាអ្នកអនុវត្តសកម្មភាពដែរ។ ពួកគេជំរុញការងារក្រុម និងលើកទឹកចិត្ត សមាជិកក្រុមដើម្បីឱ្យមានដំណើរការទៅមុខ។ ពេលក្រុមជួបបញ្ហាអ្វីមួយ អ្នកជំរុញនេះដោះ ស្រាយបញ្ហាទាំងនោះភ្លាមៗ។ ពួកគេភាគច្រើនជាអ្នកដឹកនាំ ឬអ្នកគ្រប់គ្រងចាត់ចែង។
 - **អ្នកបញ្ចប់៖** អ្នកបញ្ចប់ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការលម្អិតការងារតូចៗ និងភាគច្រើន ធ្វើការដោយឯករាជ្យហើយជាអ្នកធានាថាលទ្ធផលសម្រេចបានមានគុណភាពអតិបរមា និង លើកទឹកចិត្តសមាជិកក្រុមឱ្យប្រឹងប្រែងទាំងអស់គ្នា។
 - **អ្នកពិនិត្យតាមដាន៖** អ្នកពិនិត្យតាមដានជាមនុស្សពូកែខាងធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងភាគ ច្រើនជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ដែលគិតពីគំនិតណាមួយយ៉ាងល្អិតល្អន់ ហើយបើគំនិតនោះល្អនិង អាចសម្រេចទៅបានពួកគេនឹងជំរុញភ្លាមៗ។
 - **អ្នកនវានុវត្ត៖** អ្នកនវានុវត្តជាមនុស្សមានភាពច្នៃប្រឌិតខ្ពស់ហើយភាគច្រើនជាអ្នកផ្តើមគំនិត ណាមួយ និងដឹកនាំគំនិតនោះទៅចែករំលែកក្នុងក្រុម។
 - **អ្នកមានឯកទេស៖** អ្នកមានឯកទេសមានចំណេះដឹងជ្រៅជ្រះលើផ្នែកណាមួយនិងចូលចិត្ត ការចែករំលែកគំនិតរបស់អ្នក ដទៃ ហើយចូលចិត្តធ្វើការតែងតាំងធ្វើការជាក្រុម។ ពួកគេនាំ ជំនាញដ៏មានតម្លៃផ្សេងៗ មកជួយការងារក្រុម។
 - **អ្នកអង្កេត៖** អ្នកអង្កេតចូលចិត្តរកឱកាសថ្មីៗ និងពូកែខាងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សជុំវិញខ្លួន ដូច្នេះជាទូទៅពួកគេអាចធ្វើរឿងមួយចំនួនមានប្រសិទ្ធភាពដូចជា ផ្នែកលក់ និងការធ្វើទីផ្សារ ជាដើម។

- **អ្នកគាំទ្រដឹម៖** អ្នកគាំទ្រដឹម ធ្វើការចុះសម្រុងជាមួយសមាជិកផ្សេងទៀត ពូកែសម្របខ្លួន និងជាអ្នកស្តាប់ដ៏ពូកែ និងពូកែដោះស្រាយបញ្ហាទំនាស់ក្នុងក្រុម ដោយធ្វើឱ្យអ្នកដទៃស្ងប់អារម្មណ៍ និងមានសន្តិភាពផ្លូវចិត្ត។
- **អ្នកសម្របសម្រួល៖** អ្នកសម្របសម្រួលពូកែលើកទឹកចិត្តក្រុមឱ្យសហការគ្នា និងពូកែខាងលើកទឹកចិត្តសមាជិកទាំងអស់សម្រេចគោលដៅ។ ពួកគេជាមនុស្សពូកែខាងទំនាក់ទំនងជាងគេ និងទទួលបានទំនុកចិត្តច្រើនពីសមាជិកក្រុមផ្សេងទៀត។

១ សុំឱ្យសិក្ខាកាមត្រឡប់ទៅធ្វើការក្រុមវិញ និងឆ្លុះបញ្ចាំងពីមូលហេតុពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាក្នុងសកម្មភាពពីមុននេះគឺសកម្មភាពកំណត់ក្រុម និងដឹម ដោយប្រើក្រដាសពណ៌ស្លឹកកត់ចំណាំ (Sticker Note) ។ ពួកគេអាចពិភាក្សាដោយផ្អែកលើសំណួរនៅក្នុងឯកសារចែក៖

សំណួរពិភាក្សា៖

- តើអ្នកអាចមើលឃើញពីអន្តរកម្មខ្លីៗ ដែលមនុស្សផ្សេងគ្នាដើរតួនាទីខុសគ្នាដែរឬទេ ?
- តើក្រុមសហការគ្នាបានល្អតាមមធ្យោបាយណា ? តើមធ្យោបាយនោះអាចពន្យល់ដោយប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបានសិក្សាពីតួនាទីសមាជិកដឹមដែរឬទេ ?
- តើអ្នកបានជួបបញ្ហាប្រឈមដែរឬទេ ? ហេតុអ្វី ? តើបញ្ហាប្រឈមទាំងនោះមានបញ្ហាណាមួយត្រូវបានពន្យល់ដោយព័ត៌មានពីតួនាទីសមាជិកដឹមដែរឬទេ ?

១) ខណៈពេលពួកគេស្ថិតក្នុងក្រុមតូចៗ សូមជជែកអំពីឧទាហរណ៍នៃបញ្ហាដឹម។ ប្រើប្រាស់ខ្លឹមសារពី**ឯកសារចែក ៤.៣ (ទំព័រ ១៨៦)**។ ដឹម ដែលបង្កើតឡើងដោយសមាជិកមានសមត្ថភាពស្រដៀងគ្នាអាចចុះសម្រុងគ្នាបានល្អ ប៉ុន្តែលទ្ធផលអាចមិនជោគជ័យ។ ដឹមមួយមានតែសមាជិកជាប្រភេទអ្នកផ្តោតលើគំនិតតែម្យ៉ាង ដូចនេះ ពួកគេមិនអាចជំរុញគំនិតនោះទៅជាផលិតផលមានគុណភាពខ្ពស់បានទេ។ ឧទាហរណ៍ ការកំណត់ចំណាត់ថ្នាក់ក្រុមខាងក្រោមអាចមានបញ្ហាសម្រាប់សិស្ស៖

- **ប្រភេទតែមួយ៖** ប្រសិនបើសិស្សដែលផ្តោតលើការគិតតែមួយនៅក្នុងក្រុម ជាឧទាហរណ៍ពួកគេប្រហែលជាមិនអាចនាំយកគំនិតរួមគ្នារបស់ពួកគេ ដើម្បីឆ្ពោះទៅមុខតាមរបៀបរៀបរៀបចំត្រឹមត្រូវនោះទេ។ ពួកគេប្រហែលជាខ្វះការប្រាស្រ័យទាក់ទង និងការគិតស៊ីជម្រៅផងដែរ។
- **ការបាត់តួនាទីណាមួយ៖** បើក្រុមមួយមិនមានសមាជិកណាម្នាក់ទទួលតួនាទីជាអ្នកបញ្ចប់នោះទេ ក្រុមនោះអាចមានគំនិតបង្កើតផលិតផលអស្ចារ្យណាមួយ ដោយមានស្មារតីសហការក្រុមល្អ សមាជិកមានសក្តានុពល ប៉ុន្តែផលិតផលផលិតបានមានគុណភាពមិនសូវល្អព្រោះមិនមានតួនាទីអ្នកបញ្ចប់ និងអ្នកត្រួតពិនិត្យគុណភាពផលិតផលសម្រេច។

១ សូមឱ្យសិក្ខាកាមត្រឡប់ទៅមើលឧទាហរណ៍ពីបរាជ័យនៃការងារសិស្សជាក្រុមហើយពិភាក្សាគ្នាពីសំណួរខាងក្រោម៖

សំណួរពិភាក្សា៖

- តើឧទាហរណ៍ណាមួយបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈមទាក់ទងនឹងតួនាទីក្រុម?
- តើលក្ខណៈនៃបញ្ហាប្រឈមនោះមានអ្វីខ្លះ?

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំងលក្ខណៈបុគ្គល៖

- ផ្នែកលើអ្វីដែលអ្នកដឹងពីសមាជិកសិស្សនៃជើម តើផ្នែកណាខ្លះនៃគម្រោង ដែលមានភាពងាយស្រួលសម្រាប់ពួកគេ? តើសកម្មភាពប្រភេទណាខ្លះ ដែលពួកគេទំនងជាអាចអនុវត្តបានល្អ?
- ស្រដៀងគ្នានេះដែរ តើសកម្មភាពណាខ្លះ ដែលប្រឈមសម្រាប់សមាជិកជើម? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាវាជាបញ្ហាប្រឈម? ហើយតើសមាជិកជើមធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ហានោះ?
- តើគ្រូបង្រៀនគួរធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីធានាបាននូវមុខងារត្រឹមត្រូវរបស់ជើម? បើដូច្នេះ តើគាត់គួរធ្វើអ្វី? បើមិនដូច្នោះទេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាគ្រូបង្រៀនគួរមានវិធីដោះស្រាយ?

សង្ខេបសំណួរនៅក្នុងក្រុមធំដែលសួរសិក្ខាកាមសម្រាប់គំនិតរបស់ពួកគេនីមួយៗ។ បន្ថែមការឆ្លុះបញ្ចាំង ឬមតិកែលម្អផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកតាមការចង់បាន។
គ្រូបង្រៀនអាច៖

- ទទួលបានចំណេះដឹងជិតស្និទ្ធអំពីភាពខ្លាំង ចំណាប់អារម្មណ៍ និងបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់សិស្ស។
- ត្រូវមានយុទ្ធសាស្ត្រនៅពេលបង្កើតក្រុមសិស្ស សម្រាប់ការងារគម្រោង។
- ត្រូវប្រាកដថាក្រុមនីមួយៗ មានសិស្សយ៉ាងតិចម្នាក់ដែលអាចដើរតួនាទី ឬតួនាទីនៅក្នុងប្រភេទសំខាន់ៗទាំងបីរួមមាន សកម្មភាពតម្រង់ទិសគំនិត និងតម្រង់ទិសមនុស្ស។

ពន្យល់សិក្ខាកាមពីអត្ថន័យនៃ «គម្រោងបណ្តុះបំណិន (Stretch Project)» ។ អ្នកសម្របសម្រួលអាចប្រើប្រាស់ខ្លឹមសារខាងក្រោម ឬប្រើប្រាស់ពាក្យសម្តីផ្ទាល់ខ្លួន។

«គម្រោងបណ្តុះបំណិន (Stretch Project)»

«សិស្សអភិវឌ្ឍខ្លួនតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវកត់ចំណាំចំណុចនេះ។ សិស្សម្នាក់ប្រហែលមិនមែនជាអ្នកអង្កេតដ៏ពូកែ តែគេអាចជាអ្នកពូកែទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គមជាក់ស្តែង។ សិស្សម្នាក់ទៀត ប្រហែលមិនមានទំនុកចិត្តធ្វើជាអ្នកអនុវត្តដ៏ពូកែ តែគេក៏មានបំណិនផ្នែកនេះខ្លះដែរ។ គ្រូបង្រៀនត្រូវមានភាពឆ្លាតវៃក្នុងការតម្រង់ទិសពួកគេឱ្យត្រូវបំណិន និងតួនាទីក្នុងក្រុម ដើម្បីជំរុញការលូតលាស់ និងបង្កើតការសិក្សាបែបគម្រោង បណ្តុះបំណិនដែលជាឱកាសសម្រាប់ពួកគេអភិវឌ្ឍខ្លួន។»

បញ្ចប់មេរៀនទី៤

មេរៀនទី៥៖ វិធីបញ្ចូល ICT នៅក្នុងដំណើរការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

រយៈពេលមេរៀន៖ ៦ម៉ោង ៣០នាទី (បន្ថែម ១០ម៉ោងស្វ័យសិក្សា ការហាត់សម និងការអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ត្រូវធានាថាសម្ភារៈទាំងអស់បានរៀបចំរួចជាស្រេច រួមមានឯកសារចែក ស្លាយធ្វើបទបង្ហាញ និងសម្ភារៈចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត
- រៀបចំទីកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់សកម្មភាពក្រុម និងការពិភាក្សា
- ចំណាយឯកសារចែកទាំងអស់មានក្នុងបញ្ជីខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ស្លាយមេរៀន កុំព្យូទ័រដោយមានភ្ជាប់អ៊ីនធឺណិត ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ ផ្ទាំងស្លាយ
- ក្រដាស A4 និងប៊ិក
- ស្កុតបិទ
- ក្តារខៀន ឬក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត
- ចំណុចឯកសារចែក **៥.១ (ទំព័រ ១៩០)**៖ កសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នកស្វែងរកផ្នែកឧបករណ៍ផ្សេងៗ
- ចំណុចឯកសារចែក **៥.២ (ទំព័រ ១៩៦)**៖ ការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុង ដំណាក់កាលទាំង៦ នៃការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ចំណុចឯកសារចែក **៥.៣ (ទំព័រ ១៩៨)**៖ បំណិន និងគុណវុឌ្ឍិសម្រាប់អាជីព ICT នៅកម្ពុជា
- ចំណុចឯកសារចែក **៥.៤ (ទំព័រ ២០១)**៖ គន្លឹះខ្លះៗសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ដោយជោគជ័យនៅក្នុងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- វីដេអូបង្ហាញពីការប្រើប្រាស់ ICT នៅសាលារៀននៅកម្ពុជា

វត្ថុបំណងមេរៀន៖

ពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៥ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- ឈ្លងយល់ពីសារៈសំខាន់ និងអត្ថប្រយោជន៍នៃការរួមបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា
- ពន្យល់ពីរបៀបបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ឥតគិតថ្លៃផ្សេងៗទៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃដំណើរការអនុវត្តការអប់រំបំណិនជីវិត
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងនៃការធ្វើសមាហរណកម្ម ICT ប្រកបដោយជោគជ័យក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា

- អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីធានាការអនុវត្តជោគជ័យនៃឧបករណ៍ ICT នៅក្នុងកម្មវិធីការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេ
- ឈ្វេងយល់អំពីអាជីព ICT ផ្សេងៗ និងសំណុំជំនាញដែលត្រូវគ្នា

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- ដំណោះស្រាយបច្ចេកវិទ្យាឌីជីថលសម្រាប់លើកកម្ពស់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន-សាលាឌីជីថល (moeys.gov.kh)
- គំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
(https://kapekh.org/files/report_file/407-en.pdf)

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៥

សេចក្តីផ្តើម និងការកំណត់ជំហាន (១ម៉ោង)

អ្នកសម្របសម្រួលស្វាគមន៍សិក្ខាកាមដោយបង្ហាញពីគោលបំណងរបស់មេរៀនទី៥ និងការបណ្តុះបណ្តាល។ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់យ៉ាងសង្ខេបនូវបញ្ហាគ្លីនិក ICT និងតួនាទីរបស់វាក្នុងការលើកកម្ពស់ការអប់រំ។ ICT មកពីពាក្យពេញថា បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍។ វាសំដៅលើឧបករណ៍ និងបច្ចេកវិទ្យាប្រើដើម្បីបង្កើត រក្សាទុក គ្រប់គ្រង ចែករំលែក និងចូលប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន។ នៅក្នុងវិស័យអប់រំ ICT ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់ការសិក្សារួមមាន៖

- **ការធ្វើឱ្យការសិក្សាមានភាពទាក់ទាញ និងអន្តរកម្ម៖** ឧបករណ៍ ICT ដូចជា វីដេអូ សិក្សា ការបង្ហាញជាក់ស្តែង និងធនធានពហុព័ត៌មានអាចធ្វើឱ្យការសិក្សាមានភាពសប្បាយរីករាយ និងទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់សិស្សបាន។
- **ការផ្តល់ការចូលប្រើប្រាស់ព័ត៌មានបានយ៉ាងទំលំទំលាយ៖** អ៊ីនធឺណិតអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សចូលប្រើប្រាស់ព័ត៌មានជាច្រើនលើសពីសៀវភៅសិក្សាគោល ការលើកកម្ពស់ការសិក្សា និងបំណិនស្រាវជ្រាវបែបឯករាជ្យ ។
- **ការសម្របសម្រួលការសហការ និងការទំនាក់ទំនង៖** វេទិកា និងឧបករណ៍អនឡាញអាចជួយឱ្យសិស្សភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិ និងអ្នកអប់រំពីជុំវិញពិភពលោក ការជម្រុញការងារក្រុម និងបំណិនទាក់ទង។
- **ការលើកកម្ពស់ការសិក្សាតាមបែបបុគ្គល៖** ICT អនុញ្ញាតឱ្យមានបទពិសោធន៍សិក្សាជាលក្ខណៈបុគ្គលដោយផ្តល់ឱ្យនូវរបៀប និងជំហាននៃការសិក្សាផ្សេងៗគ្នា។ សិស្សអាចចូលប្រើប្រាស់ធនធាន និងសកម្មភាពដែលតម្រូវតាមតម្រូវការជាក់លាក់របស់ពួកគេ។
- **ការអភិវឌ្ឍបំណិនអក្ខរកម្មឌីជីថល៖** នៅពេលដែលបច្ចេកវិទ្យាត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសង្គមកាន់តែខ្លាំង ការរៀបចំឱ្យសិស្សមានបំណិនអក្ខរកម្មឌីជីថលគឺជាការចាំបាច់ណាស់។ ICT នៅក្នុងការអប់រំជួយសិស្សឱ្យមានភាពងាយស្រួលក្នុងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការរៀន និងការទំនាក់ទំនង។

សរុបសេចក្តីមក ICT អាចបំប្លែងការអប់រំពីវិធីសាស្ត្រគ្រូមជ្ឈមណ្ឌលទៅជាសិស្សមជ្ឈមណ្ឌលបានកាន់តែច្រើន ដោយការផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដល់សិស្សឱ្យក្លាយជាសិក្ខាកាមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងដំណើរសិក្សារបស់ពួកគេ។

ការចែករំលែកបទពិសោធន៍ ICT នៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅកម្ពុជា

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមឱ្យចែករំលែកបទពិសោធន៍របស់ពួកគេជាមួយការប្រើប្រាស់ ICT នៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ពួកគេ។ ចាប់ផ្តើមដោយសួរសំណួរទៅកាន់សិក្ខាកាមទាំងអស់៖

«ចូរគិតពីបទពិសោធរបស់អ្នក (ប្រសិនបើមាន) ដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ICT នៅក្នុងថ្នាក់រៀន។ តើមានមធ្យោបាយណាខ្លះ ដែលអាចបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាទៅក្នុងមេរៀនរបស់អ្នក?»

អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ឱ្យសិក្ខាកាមនូវក្រដាសពណ៌ស្អិតកត់ចំណាំ (Sticky Note) ហើយឱ្យពួកគេសរសេរនៅលើក្រដាសពណ៌ស្អិតកត់ចំណាំនីមួយៗដោយមានឧទាហរណ៍ជាក់លាក់ ពីវិធីដែលពួកគេប្រើប្រាស់ ICT នៅក្នុងថ្នាក់រៀន (ឬជាឧទាហរណ៍ដែលពួកគេមានសាក្សីពីសហការី) ណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យឡើងមកបិទក្រដាសពណ៌ស្អិតកត់ចំណាំដែលពួកគេបានសរសេរនៅលើក្តារខៀនខាងក្រោមចំណង់ជើងពីរ៖ **ភាពជោគជ័យ និងបញ្ហាប្រឈម**

អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សាក្រុមជុំវិញឧទាហរណ៍ដែលបានបិទនៅលើក្តារខៀន។

- សម្រាប់ «ភាពជោគជ័យ»៖ ស្វែងរកអ្វីដែលធ្វើឱ្យការបញ្ចូល ICT មានប្រសិទ្ធភាព (ឧទាហរណ៍៖ ឧបករណ៍ជាក់លាក់ដែលបានប្រើប្រាស់ ប្រធានបទមេរៀន ការចូលរួមរបស់សិស្ស) ។
- សម្រាប់ «បញ្ហាប្រឈម»៖ ពិភាក្សាដំណោះស្រាយដែលមានសក្តានុពល ឬយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងបរិបទសាលារៀននៅកម្ពុជា (ឧទាហរណ៍៖ ការចូលប្រើអ៊ីនធឺណិតនៅមានកម្រិត កង្វះការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ការពិចារណាសម្រាប់សាលារៀននៅតាមទីជនបទ) ។

ភាពជោគជ័យ៖ ឧទាហរណ៍ដែលការបញ្ចូល ICT មានប្រសិទ្ធភាព	បញ្ហាប្រឈម៖ ឧទាហរណ៍ដែលការបញ្ចូល ICT មានការលំបាក

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ នៅក្នុងវគ្គនេះ សិក្ខាកាមនឹងចែករំលែកពីបទពិសោធរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងការបញ្ចូល ICT ទាំងផលវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន។ ការពិភាក្សានេះនឹងជំរុញឱ្យមានគំនិត និងបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងថ្នាក់រៀននៅកម្ពុជា។ ហើយសិក្ខាកាមនឹងទទួលបានការយល់ដឹងអំពីបរិបទជាក់លាក់ និងបញ្ហាប្រឈមដែលសាលារៀននៅកម្ពុជាជួបប្រទះនៅពេលបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា។

បញ្ហាប្រឈម និងឱកាសនៃការបញ្ចូល ICT នៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា (១ម៉ោង)

យោងតាម «ការចែករំលែកបទពិសោធន៍ ICT ក្នុងថ្នាក់រៀននៅកម្ពុជា» ការតាមដាននេះបង្ហាញឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅទៅលើបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសនៃការបញ្ចូល ICT ក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា។ អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបដោយខ្លីនូវចំណុចសំខាន់ៗពីសកម្មភាពមុនដោយលើកឡើងពីភាពជោគជ័យ និងបញ្ហាប្រឈមដែលបានកំណត់ជាមួយការបញ្ចូល ICT។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលផ្លាស់ប្តូរការផ្តោតអារម្មណ៍ទៅជាការពិភាក្សាដ៏ទូលំទូលាយវិញដោយសួរសំណួរក្លាមៗ៖

«ការពិចារណាបរិបទសាលារៀននៅកម្ពុជា និងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាពិសេស តើអ្វីជាបញ្ហាប្រឈមដ៏ធំជាងគេបំផុត ដែលពួកយើងប្រឈមមុខនៅពេលបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT នោះ?»

អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ឱ្យសិក្ខាកាមនូវហ្វឺត និងណែនាំពួកគេឱ្យប្រមូលគំនិតពីបញ្ហាប្រឈមនៅលើក្តារខៀន ឬក្រដាសផ្ទាំងធំៗ។ លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ដោយឱ្យសិក្ខាកាមចូលរួមផ្តល់ និងកសាងគំនិតជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប្រើហ្វឺតមានពណ៌ផ្សេងគ្នា ដើម្បីបែងចែកភាពខុសគ្នារវាងការរួមចំណែករបស់សិក្ខាកាម។ នៅពេលដែលបញ្ហាប្រឈមត្រូវបានបង្កើតឡើងរួចហើយ អ្នកសម្របសម្រួលប្តូរការចាប់អារម្មណ៍ទៅរកឱកាសវិញម្តងដោយសួរ៖

«ទោះបីជាមានបញ្ហាប្រឈមខ្លះក្តី តើមានឱកាសអ្វីខ្លះអាចឱ្យមានការបញ្ចូល ICT ចូលទៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា?»

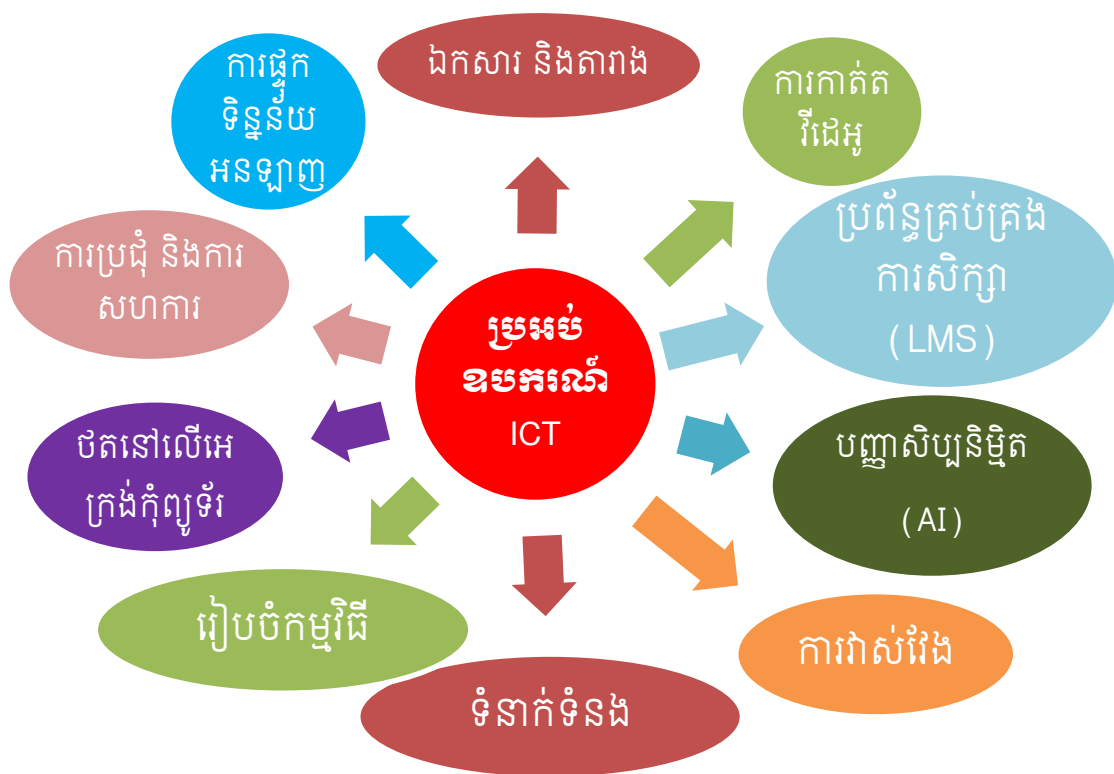
អ្នកសម្របសម្រួលធ្វើការរំលឹកឡើងវិញនូវដំណើរការបំផុសគំនិត ដោយលើកនេះផ្តោតលើឱកាសសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT នៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ សិក្ខាកាមអាចប្រើហ្វឺតពណ៌ថ្មីដើម្បីបែងចែកគំនិតរបស់ពួកគេ។

អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សាជាក្រុមជុំវិញបញ្ហាប្រឈម និងឱកាសដែលបានរាយបញ្ជីនៅលើក្តារខៀន។ ស្វែងរកដំណោះស្រាយ ឬយុទ្ធសាស្ត្រដែលមានសក្តានុពល ដើម្បីដោះស្រាយលើបញ្ហាប្រឈមដែលបានកំណត់ (ពិចារណារកដំណោះស្រាយដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងសកម្មភាពមុន)។ បន្ទាប់មកពិភាក្សាអំពីឱកាសជាក់លាក់ដែលអាចប្រើប្រាស់បាន ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឧទាហរណ៍៖ ការកែលម្អការចូលរួមរបស់សិស្ស ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ ក្នុងសកម្មភាពនេះ សិក្ខាកាមនឹងទទួលបានការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅអំពីបញ្ហាប្រឈមជាក់លាក់ និងឱកាសនៃការបញ្ចូល ICT ក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា។ ការពិភាក្សានឹងលើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមគិតប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតអំពីការជំនះលើបញ្ហាប្រឈម និងការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាឱ្យអស់ពីលទ្ធភាព។ ហើយសកម្មភាពនេះនឹងកំណត់ដំណាក់កាលសម្រាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលដែលនៅសល់ ហើយសិក្ខាកាមនឹងស្វែងយល់បន្ថែមអំពីយុទ្ធសាស្ត្រជាក់ស្តែងសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT នៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃដំណើរការបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

 ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នក៖ ស្វែងរកផ្នែកឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នា
ICT (៣០នាទី)

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមណែនាំថាក្នុងវគ្គនេះ សិក្ខាកាមនឹងរៀនអំពីប្រភេទផ្សេងៗនៃឧបករណ៍ ICT ដែលអាចបញ្ចូលទៅក្នុងមេរៀនទូទៅ ដើម្បីបង្កើនការរៀនសូត្រ និងការចូលរួមរបស់សិស្ស។

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ ដោយចាត់ក្រុមនីមួយៗនូវប្រភេទមួយពីផែនទីគំនិតប្រអប់ឧបករណ៍ ICT។ ចាត់ចែងក្រុមនីមួយៗដើម្បីស្រាវជ្រាវ និងពិភាក្សាអំពីឧបករណ៍ជាក់លាក់នៅក្នុងប្រភេទដែលបានកំណត់របស់ពួកគេ។ លើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យពិចារណា៖

- ចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយនៃឧបករណ៍ផ្សេងៗ
- កម្មវិធីសក្តានុពលក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

០ ភាពស្មើគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ និងភាពងាយស្រួលសម្រាប់សិស្សានុសិស្ស

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលសុំឱ្យក្រុមនីមួយៗ បង្ហាញការរកឃើញរបស់ពួកគេទៅកាន់ក្រុម ជំកាន់តែច្រើន ចែករំលែកឧទាហរណ៍ និងជំរុញការពិភាក្សា។

ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT៖ ស្វែងរកវីធីដែលទាក់ទាញ (១ម៉ោង)

អ្នកសម្របសម្រួលយោងលើឯកសារ ៥.១ (ទំព័រ ១៩០)៖ ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នក ស្វែងរក ផ្នែកឧបករណ៍ប្លែកៗ (ចែកឯកសារ ៥.១) និងឱ្យសិក្ខាកាមបើកមើលហើយអាន។ អ្នកសម្របសម្រួលពិនិត្យមើលផ្នែកនីមួយៗ ម្តងម្តាយៗ និងសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចគន្លឹះ៖

- ០ ពន្យល់ត្រួសៗពីគោលបំណងនៃផ្នែកនីមួយៗ (ឧទាហរណ៍៖ រៀបចំឧបករណ៍សម្រាប់បង្កើតរូបភាព)
- ០ រៀបរាប់ពីឧបករណ៍ ជាឧទាហរណ៍ដែលចុះបញ្ជីនៅក្នុងផ្នែកនោះ
- ០ លើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យសួរសំណួរបញ្ជាក់ស្តីពីផ្នែកជាក់លាក់ ឬឧបករណ៍ណាមួយ

ការស្វែងរកតាមគេហទំព័រ៖

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ (សិក្ខាកាម ៤ ទៅ ៥នាក់ក្នុងមួយក្រុម) បន្ទាប់មករៀបចំផ្នែកឧបករណ៍ ICT ជាក់លាក់ដល់ក្រុមនីមួយៗ (ត្រូវធានាថាមិនមានការត្រួតស៊ីគ្នា ដើម្បីជៀសវាងការច្រំដែល)។ បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលណែនាំក្រុមនីមួយៗ ដើម្បីជ្រើសរើសឧបករណ៍តំរូវមួយដែលមាននៅក្នុងបញ្ជី ក្នុងផ្នែកដែលបានរៀបចំជូននៅក្នុងឯកសារចែក (ម្យ៉ាងទៀតប្រសិនបើមានឧបករណ៍ជាក់លាក់ដែលអ្នកសម្របសម្រួលចង់ឱ្យពួកគេស្វែងរក គេអាចចាត់តាំងដោយផ្ទាល់)។ អ្នកសម្របសម្រួលទុកពេលឱ្យសិក្ខាកាមប្រហែល ៥-៧នាទី ដើម្បីស្វែងរកឧបករណ៍ដែលបានជ្រើសរើសដោយប្រើកម្មវិធីស្វែងរកតាមអ៊ីនធឺណិត។ អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យ៖

- ០ ចូលមើលឧបករណ៍របស់គេហទំព័រ ឬធនធានផ្លូវការ
- ០ រកមើលលក្ខណៈ និងមុខងារដែលមាន
- ០ ស្វែងរកវីដេអូបង្រៀន ឬវីដេអូណែនាំ (ប្រសិនបើមាន)

ការជំរុញការរុករក (ជម្រើស)៖

អាស្រ័យលើពេលវេលា និងធនធានដែលមាន អ្នកសម្របសម្រួលពិចារណាផ្តល់នូវជំហានរុករកតាមជម្រើសមួយ៖

- ប្រសិនបើឧបករណ៍ខ្លះផ្តល់គណនី ដោយឥតគិតថ្លៃបណ្តោះអាសន្ន ឬមុខងារមូលដ្ឋានមួយចំនួន ដោយមិនចាំបាច់ចុះឈ្មោះ អ្នកសម្របសម្រួលអាចព្យាយាមបង្កើតគម្រោងគំរូឬសកម្មភាពនៅក្នុងឧបករណ៍។
- នេះអាចផ្តល់ប្រយោជន៍ជាពិសេសសម្រាប់ផ្នែកមួយចំនួន ដូចជា ឧបករណ៍ដែលរៀបចំការបង្កើតឯកសារ ឬឧបករណ៍វាស់វែង។

ការចែករំលែក និងការពិភាក្សាក្រុម៖

អ្នកសម្របសម្រួលមានក្រុមចែករំលែកឧបករណ៍ដែលជ្រើសរើសរបស់ពួកគេ និងលទ្ធផលសំខាន់ៗពីការរុករកនោះ។ អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យពិភាក្សា៖

- តើអ្វីជាចំណាប់អារម្មណ៍ដំបូងរបស់ពួកគេចំពោះឧបករណ៍?
- តើលក្ខណៈ និងមុខងារសំខាន់ៗអ្វីខ្លះដែលពួកគេបានរកឃើញ?
- តើពួកគេអាចស្រមៃដោយប្រើឧបករណ៍នេះសម្រាប់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានបានដែរឬទេ? បានយ៉ាងដូចម្តេច?

សម្របសម្រួលការពិភាក្សានៅក្នុងថ្នាក់នូវការធ្វើបទបង្ហាញបន្តបន្ទាប់ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមសួរសំណួរ និងចែករំលែកការយល់ឃើញផ្ទាល់ខ្លួនលើឧបករណ៍ដែលបានរុករកនោះ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបខ្លីៗនូវចំណុចសំខាន់ៗ ដែលបានពិភាក្សាអំឡុងពេលធ្វើសកម្មភាពរុករក។ លើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យបន្តរុករកឧបករណ៍ ICT ផ្សេងៗទៀតក្រៅពីវគ្គនេះ។ ហើយអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវរំលឹកពួកគេពីឯកសារចែកដែលជាឯកសារយោងណែនាំសម្រាប់ផ្នែកឧបករណ៍ ICT ជាច្រើនទៀត។ ការរុករកដែលគួរឱ្យទាក់ទាញនេះអនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមស្វែងរកកាន់តែស៊ីជម្រៅលើឧបករណ៍ជាក់លាក់នៅក្នុងផ្នែកដែលបានរៀបរាប់។ ដោយបញ្ចូលគ្នានូវការរុករកតាមគេហទំព័រជាមួយសកម្មភាពលើកកម្ពស់ការសិក្សាតាមជម្រើស និងការពិភាក្សាក្រុម វិធីសាស្ត្រនេះជំរុញការសិក្សាបែបសកម្ម និងជួយសិក្ខាកាមឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តត្រឹមត្រូវលើការបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ទៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

**ការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងដំណាក់កាលទាំង៦ របស់បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
(១ម៉ោង)**

វគ្គនេះ នឹងស្វែងរកការបញ្ចូលឧបករណ៍ព័ត៌មានវិទ្យា និងបច្ចេកវិទ្យាទំនាក់ទំនង (ICT) ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពទៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃដំណើរការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

អ្នកសម្របសម្រួលរំលឹកត្រួសៗដល់សិក្ខាកាមនូវដំណាក់កាលទាំង៦ រួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្ត (ឧទាហរណ៍៖ ការប្រើប្រាស់រូបភាព ឬស្រង់ពួកវាដាក់លើក្តារខៀន) ដែលពួកគេបានរៀននៅក្នុងមេរៀនទី៤។ អ្នកសម្របសម្រួលអាចសួរអ្នកស្ម័គ្រចិត្តពីរបីនាក់ឱ្យសង្ខេបដំណាក់កាលនីមួយៗតាមពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនគេ ដើម្បីធានាថាអ្នកទាំងអស់គ្នាមានការយល់ដឹងដូចគ្នា។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា ការបញ្ចូល ICT លើកកម្ពស់ទិដ្ឋភាពជាច្រើននៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយការធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពកាន់តែច្រើន មានការចូលរួម និងមានទិន្នន័យច្បាស់លាស់។ បន្ទាប់មកណែនាំឱ្យបញ្ញត្តិនៃការបញ្ចូល ICT សម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ សង្កត់ធ្ងន់ពីអត្ថប្រយោជន៍ដែលមានសក្តានុពលដោយសំដៅលើ **ឯកសារ ៥.២ (ទំព័រ ១៩៦)** ជាឧទាហរណ៍ជាក់លាក់។

អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៥.២**៖ “ការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងដំណាក់កាលទាំង៦ នៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន”។ បន្ទាប់មកផ្តល់ឱ្យសិក្ខាកាមនូវពេលវេលាមួយចំនួន ដើម្បីរករកឧបករណ៍ ICT ដែលបានស្នើឡើងសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងឯកសារ។ លើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យពិចារណាលើឧបករណ៍បន្ថែមដែលពួកគេស្គាល់។

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ (ប្រហែល៤-៥នាក់)។ ដាក់កិច្ចការលើដំណាក់កាលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាក់លាក់ (ឧទាហរណ៍ដំណាក់កាលទី១៖ ការស្វែងយល់ពីប្រធានបទ) ដល់ក្រុមនីមួយៗ។ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំក្រុមនីមួយៗឱ្យពិភាក្សា និងប្រមូលគំនិតលើឧបករណ៍ ICT ដែលមានសក្តានុពល ពួកគេអាចប្រើប្រាស់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ដំណាក់កាលដែលពួកគេបានចាត់ចែងនៃដំណើរការបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យពិចារណាក្តាមួយចំនួនដូចជា៖

- អាយុ និងកម្រិតអក្ខរកម្មឌីជីថលនៃក្រុមគោលដៅ។
- វត្ថុបំណងមេរៀនច្បាស់លាស់សម្រាប់ដំណាក់កាលនោះ។
- ធនធាន និងលទ្ធភាពនៃការចូលប្រើប្រាស់ដែលអាចមាន។

អ្នកសម្របសម្រួលមានក្រុមនីមួយៗធ្វើបទបង្ហាញឧបករណ៍ដែលបានជ្រើសរើសរបស់ខ្លួន និងវិធីដែលពួកគេបញ្ចូលឧបករណ៍ទាំងនោះ ទៅក្នុងដំណាក់កាលបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែល ដាក់កិច្ចការឱ្យធ្វើ។ លើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យផ្តល់ឧទាហរណ៍ច្បាស់លាស់នៃរបៀបដែលឧបករណ៍អាច ប្រើប្រាស់បាន (ឧទាហរណ៍៖ ការបង្កើតតេស្តតាមអនឡាញ ដើម្បីវាស់វែងបុរេពុទ្ធនៅដំណាក់កាលទី ១)។ អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សាក្រុមធំ តាមលំដាប់លំដោយនៃការធ្វើបទបង្ហាញ នីមួយៗ។

- លើកទឹកចិត្តឱ្យសួរសំណួរ ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ និងស្នើយោបល់ពីសិក្ខាកាមផ្សេងៗទៀត។
- ពិភាក្សាពីភាពខ្លាំង និងខ្សោយនៃឧបករណ៍ដែលបានស្នើ និងស្វែងរកជម្រើសរើសផ្សេងៗ។

 ការបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ផ្សេងៗគ្នាទៅក្នុងគំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិត តាមមូលដ្ឋានក្នុងពិភពពិត (១ ម៉ោង)

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា វគ្គនេះផ្តល់ឱ្យសិក្ខាកាមនូវឱកាសមួយដើម្បីស្វែងយល់ពីការ អនុវត្តជាក់ស្តែងនៃឧបករណ៍ ICT នៅក្នុងគំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ តាមរយៈ ការងារជាក្រុម និងការបំផុសគំនិត សិក្ខាកាមនឹងទទួលបានបទពិសោធដាក់ស្តែងក្នុងការជ្រើសរើស និងរួមបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ដែលសមស្រប ដើម្បីបង្កើនលទ្ធផលសិក្សា។

មុនពេលសកម្មភាពនេះ អ្នកសម្របសម្រួលសំដៅដល់សិក្ខាកាមក្នុងការចែកជូន**ឯកសារ ៥.១ (ទំព័រ ១៩០)**៖ «ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នក ស្វែងរក ផ្នែកឧបករណ៍ប្លែកៗ» (ដែល បានចែកជូនពីមុន) ហើយផ្តល់ឯកសារថតចម្លងគំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឬសុំឱ្យ ពួកគេមើលមេរៀនតាមរយៈតំណភ្ជាប់នេះ៖ https://kapekh.org/files/report_file/407-en.pdf សម្រាប់ការងារក្រុម។

អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់ក្រដាសគំនូសតាង ឬហ្វឺតក្តារខៀនសម្រាប់បទបង្ហាញជាក្រុមផងដែរ។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំយ៉ាងខ្លី អំពីសកម្មភាព និងគោលបំណងរបស់វា (ការរួមបញ្ចូល ឧបករណ៍ ICT ទៅក្នុងមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានក្នុងពិភពពិត) ហើយបន្ទាប់មកបង្ហាញ គំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានក្នុងពិភពពិត ដែលបានរៀបចំទុកជាមុននៅក្នុងតំណភ្ជាប់ ខាងលើ ហើយត្រូវប្រាកដថា គំរូមេរៀនបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់អំពីវត្ថុបំណងមេរៀន ខ្លឹមសារគោល និង សកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុក។

(ការងារជាក្រុម) ការរួមបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT (២៥នាទី)៖

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ (ចំនួនសិក្ខាកាម ៤-៥នាក់)។ ផ្តល់ឱ្យក្រុមនីមួយៗនូវឯកសារចំណុចគំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (សូមមើលតំណភ្ជាប់ខាងលើ) និង**ឯកសារចែក ៥.១ (ទំព័រទី ១៩០)៖** «ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នក៖ ស្វែងរកផ្នែកឧបករណ៍ប្លែកៗ»។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំក្រុមនីមួយៗឱ្យ៖

- ពិនិត្យដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវគំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលបានផ្តល់ជូនដោយផ្ដោតលើវត្ថុបំណងមេរៀន និងសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុកនៅតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ។
- យោងទៅលើសៀវភៅណែនាំឧបករណ៍ ICT ដើម្បីបំផុសគំនិតឧបករណ៍ ICT ដ៏មានសក្តានុពលពីប្រភេទផ្សេងៗ ដែលអាចត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលផ្សេងៗគ្នានៃមេរៀន។
- ពិភាក្សាអំពីរបៀបដែលឧបករណ៍ ICT នីមួយៗ ដែលបានជ្រើសរើសនឹងជួយបង្កើនបទពិសោធសិក្សា និងគាំទ្រសិស្សក្នុងការសម្រេចគោលបំណងមេរៀន។
- ពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួនដូចជា អាយុសិស្ស ជំនាញអក្ខរកម្មឌីជីថល និងធនធានដែលមាននៅពេលជ្រើសរើសឧបករណ៍។

បទបង្ហាញក្រុមតូច និងការពិភាក្សាក្រុមធំ (៣០នាទី)៖

បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការងារក្រុមតូច អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់ថាក្រុមនីមួយៗមានពេល៥-៧នាទីដើម្បីបង្ហាញឧបករណ៍ ICT ដែលបានជ្រើសរើសរបស់ពួកគេ និងផែនការរួមបញ្ចូលរបស់ពួកគេសម្រាប់គំរូមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តពួកគេឱ្យប្រើក្រដាសគំនូសតាង ឬក្តារខៀន ដើម្បីបង្ហាញឱ្យឃើញនូវគំនិតរបស់ពួកគេ (ឧទាហរណ៍៖ តារាងបង្ហាញជំហានមេរៀន ឧបករណ៍ ICT ដែលត្រូវគ្នា និងរបៀបដែលពួកគេបង្កើនការរៀនសូត្រ)។

បន្ទាប់ពីការធ្វើបទបង្ហាញនីមួយៗ អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលដឹកនាំការពិភាក្សាក្រុមធំដើម្បីស្វែងយល់ពីយុទ្ធសាស្ត្រសមាហរណកម្ម ICT ដែលបានស្នើឡើង។ លើកទឹកចិត្តឱ្យមានសំណួរមតិកែលម្អ និងការផ្តល់យោបល់ពីសិក្ខាកាមផ្សេងទៀត។ ពិភាក្សាពីចំណុចខ្លាំង និងចំណុចខ្សោយនៃវិធីសាស្ត្រនីមួយៗដែលបានស្នើឡើង និងស្វែងរកឧបករណ៍ ICT ជំនួសដែលអាចប្រើប្រាស់បាន។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបចំណុចសំខាន់ៗដែលបានពិភាក្សាក្នុងអំឡុងពេលធ្វើសកម្មភាព។ សង្កត់ធ្ងន់លើសារៈសំខាន់នៃការពិចារណាបរិបទ (តម្រូវការរបស់សិស្ស ធនធាន) នៅ

ពេលជ្រើសរើសឧបករណ៍ ICT។ លើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមបន្តស្វែងរកវិធីច្នៃប្រឌិតក្នុងការរួមបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ទៅក្នុងផែនការមេរៀនការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។

 ការបញ្ចូល ICT - ឧត្តមានវត្ថុនៅកម្ពុជា (៣០នាទី)

វត្ថុនេះស្វែង រកការអនុវត្តការបញ្ចូល ICT ប្រកបដោយភាពជោគជ័យសម្រាប់សាលារៀននៅកម្ពុជាសម្រាប់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ដោយស្វែងរកឧទាហរណ៍ក្នុងពិភពពិតជាក់ស្តែងសិក្ខាកាមអាចទទួលបានការយល់ដឹងដ៏មានតម្លៃ និងទាក់ទាញសម្រាប់យុទ្ធសាស្ត្របង្រៀនផ្ទាល់ខ្លួន។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំខ្លីៗ ពីសារៈសំខាន់នៃការសិក្សាពីឧទាហរណ៍ដែលជោគជ័យ។ រំលេចពីរបៀបដែលករណីសិក្សាអាចបង្ហាញវិធីសាស្ត្រនៃការបញ្ចូល ICT ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងទាក់ទាញឱ្យសិក្ខាកាមទទួលយកវិធីទាំងនេះសម្រាប់បរិបទរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលចាក់វីដេអូស្តីពីការអប់រំស្នូលចំនួន ៨នាទី ដែលផ្តោតលើទិដ្ឋភាពការបញ្ចូល ICT។ នេះជាតំណភ្ជាប់វីដេអូ៖ https://fb.watch/rM6mo6DU_i/?mibextid=jmPrMh ។ បន្ទាប់ពីមើលវីដេអូរួចហើយ ឈប់សិនដើម្បីធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំង។ អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សាពីការបង្ហាញជាឧទាហរណ៍ដោយបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ (ជាតំនិតពី ៤-៥នាក់)។ អ្នកសម្របសម្រួលពិចារណាការបញ្ចូលឧបករណ៍អនឡាញដូចជា Mentimeter ឬ Padlet សម្រាប់ការពិភាក្សា ដែលមានអន្តរកម្ម និងការប្រមូលគំនិតក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការការងារជាក្រុម។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំក្រុមនីមួយៗឱ្យពិភាក្សាគ្នាលើសំណួរបន្តបន្ទាប់អាស្រ័យលើករណីដែលបានបង្ហាញ៖

ឧបករណ៍ ICT៖ តើឧបករណ៍ ICT ជាក់លាក់អ្វីដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងករណីសិក្សានេះ?	ប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖ តើប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានអ្វីត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈការបញ្ចូល ICT?	អត្ថប្រយោជន៍ដែលបានសង្កេត៖ តើអ្វីជាលទ្ធផល ឬជាអត្ថប្រយោជន៍បែបវិជ្ជមានត្រូវបានសង្កេតឃើញពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ICT? (ឧទាហរណ៍៖ពង្រឹងការសិក្សា បង្កើនការចូលរួមរបស់សិស្ស។)	ការយកឈ្នះបញ្ហាប្រឈម៖ តើករណីសិក្សាបានរៀបរាប់បញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះដែលជួបប្រទះពេលបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT? តើពួកគេដោះស្រាយវាយ៉ាងដូចម្តេច?

អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យចែករំលែកគំនិតយោបល់ ការយល់ឃើញ និង បទពិសោធដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចពិភាក្សា។

 ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងចែករំលែក៖

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ៖

- សួរសិក្ខាកាមឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបដែលបង្ហាញជាឧទាហរណ៍អាចទាក់ទាញយុទ្ធសាស្ត្រ បញ្ចូលរបស់ពួកគេផ្ទាល់នៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។
- ឱ្យក្រុមនីមួយៗចែករំលែកទស្សនៈ និងគំនិតយោបល់សំខាន់ៗសម្រាប់ទទួលយកការអនុវត្ត ដែលបានសង្កេតទៅកាន់បរិបទជាក់លាក់។
- សម្របសម្រួល ការពិភាក្សាក្រុមធំដើម្បីស្វែងរកសាច់រឿង និងបញ្ហាប្រឈមដូចគ្នា។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្ខាកាមសួរសំណួរ និងចែករំលែកបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយការបញ្ចូល ឧបករណ៍ ICT ។

គន្លឹះបន្ថែម (ជម្រើស)៖ ប្រសិនបើអាច អញ្ជើញអ្នកអប់រំកម្ពុជាម្នាក់ដែលមានបទពិសោធជា វាគ្មិនចែករំលែកបទពិសោធការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងមេរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយជោគជ័យ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ ដោយការបញ្ចូលបទបង្ហាញជាវីដេអូ ករណីសិក្សា និងការពិភាក្សាក្រុម ផ្នែកនេះ ផ្តល់វិធីដែលងាយយល់ និងទាក់ទាញសម្រាប់សិក្ខាកាមដើម្បីសិក្សាពីការអនុវត្តការបញ្ចូល ICT ដោយ ជោគជ័យនៅកម្ពុជា។ ការផ្តោតលើការឆ្លុះបញ្ចាំង និងចែករំលែក អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទទួលយកការអនុវត្ត ទាំងនេះទៅក្នុងបរិបទរបស់ពួកគេ និងលើកកម្ពស់យុទ្ធសាស្ត្រការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

 ស្វែងយល់ពីអាជីព ICT នៅកម្ពុជា (១ម៉ោង)

វគ្គនេះ មានគោលបំណងបំផុសទឹកចិត្តអ្នកសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយបង្ហាញពី ឱកាសការងារដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងវិស័យបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនង (ICT) ដែល កំពុងរីកចម្រើនឥតឈប់ឈរនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ តាមរយៈការស្វែងយល់ពីវិជ្ជាជីវៈ ICT ផ្សេងៗគ្នា និងជំនាញដែលពួកគេត្រូវការ សិក្ខាកាមអាចទទួលបានការយល់ដឹងដ៏មានតម្លៃចំពោះអាជីពនាពេល អនាគតដ៏មានសក្តានុពល។

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមដោយសុំឱ្យសិក្ខាកាមចែករំលែកគំនិតដំបូងរបស់ពួកគេលើអាជីព ICT។ ហើយបន្ទាប់មកពិភាក្សាដោយសង្ខេបពីសារៈសំខាន់នៃ ICT ដែលកំពុងកើនឡើងក្នុងវិស័យ ផ្សេងៗក្នុងប្រទេសកម្ពុជា និងការកើនឡើងនៃតម្រូវការសម្រាប់អ្នកជំនាញដែលមានវិជ្ជាជីវៈ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រើប្រាស់អាជីវកម្មបច្ចេកវិទ្យា ICT ជាច្រើនដែលទាក់ទងនឹងបរិបទកម្ពុជា។ ពិចារណារួមទាំងឧទាហរណ៍ដូចខាងក្រោម៖

អ្នកបង្កើតគេហទំព័រ និងអ្នករចនា Web Developers & Designers	អ្នកបង្កើត និងសរសេរកម្មវិធី Software Developers & Programmers	អ្នកគ្រប់គ្រងបណ្តាញ និងអ្នកជំនួយការជំនាញផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា Network Administrators & IT Support Specialists
អ្នករចនាក្រាហ្វិក និងអ្នកឯកទេសពហុព័ត៌មាន Graphic Designers & Multimedia Specialists	ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម និងអ្នកជំនាញទីផ្សារមាតិកា Social Media & Content Marketing Specialists	អ្នកវិភាគទិន្នន័យ និងអ្នកឯកទេសសុវត្ថិភាពអ៊ីនធឺណិត Data Analysts & Cybersecurity Specialists

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់យ៉ាងខ្លីអំពីជំនាញ និងគុណវុឌ្ឍិសំខាន់ៗ ដែលត្រូវការសម្រាប់អាជីពនីមួយៗដែលបានបង្ហាញ។ នេះរួមបញ្ចូលជំនាញបច្ចេកទេស (កម្មវិធីសរសេរកូដ ជំនាញផ្នែកសូហ្វវែរ) បំណិនទន់ (ការទំនាក់ទំនង ការដោះស្រាយបញ្ហា) និងជំនាញអក្ខរកម្មឌីជីថល។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលចែកចាយ **ឯកសារ ៥.៣ (ទំព័រ ១៩៨)**៖ ការរាយបញ្ជីអាជីព ICT ផ្សេងៗ និងសំណុំជំនាញដែលត្រូវគ្នា។ អ្នកសម្របសម្រួលស្នើឱ្យសិក្ខាកាមពិនិត្យមើលបញ្ជី និងកំណត់អត្តសញ្ញាណអាជីពដែលស្របតាមជំនាញ និងចំណាប់អារម្មណ៍ដែលមានស្រាប់របស់ពួកគេ។

ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យស្វែងរកធនធានបន្ថែម (ធនធានដូចជាគេហទំព័រ សេវាប្រឹក្សាអាជីព) ដើម្បីស្វែងយល់បន្ថែមអំពីជំនាញ ICT ជាក់លាក់ និងគន្លងអាជីពតាមរយៈតំណភ្ជាប់ខាងក្រោម៖

- ដំណោះស្រាយបច្ចេកវិទ្យាសម្រាប់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ តំណភ្ជាប់៖ ដំណោះស្រាយឌីជីថលសម្រាប់សិស្សានុសិស្ស សាលាឌីជីថល (moeys.gov.kh)
- App ប្រឹក្សាតាមអេឡិចត្រូនិក ហៅថា ត្រីវិស័យ (TreyVisay) ៖ <https://onelink.to/xrjebn>
- អ្នកសរសេរកម្មវិធីសូហ្វវែរ៖ <https://www.youtube.com/watch?v=MNKHfCqEQ4o>
- អ្នករចនាក្រាហ្វិក៖ <https://www.youtube.com/watch?v=16Fn-GL8teg>
- សិល្បៈឌីជីថល (Digital Art) ៖ <https://www.youtube.com/watch?v=k2r6w7SGj7Q&list=PLy6V57dykHeNRxsxvqFURg6lfOUdPt5F&index=8>
- បណ្តាញកុំព្យូទ័រ (Computer network) ៖ <https://www.youtube.com/watch?v=3eTt-IVnOaY>

- វិស្វករបណ្តាញ (Networking Designer) ៖

<https://www.youtube.com/watch?v=OicTWLeO08o>

គន្លឹះខ្លះៗសម្រាប់ការអនុវត្តដោយជោគជ័យ (៣០នាទី)

វគ្គនេះ ផ្តល់ឧបករណ៍ដល់សិក្ខាកាមជាមួយគន្លឹះ និងយុទ្ធសាស្ត្រខ្លះៗជាក់ស្តែងសម្រាប់ការអនុវត្តឧបករណ៍ ICT ដោយជោគជ័យនៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយពិចារណាលើកត្តាសំខាន់ៗ និងការលើកកម្ពស់ធនធានដែលមាន សិក្ខាកាមត្រូវប្រាកដថាដំណើរការ ការបញ្ចូលមានភាពរលូន និងមានប្រសិទ្ធភាព។

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមដោយការពិភាក្សាពីសារៈសំខាន់នៃការពិចារណាលើបរិបទនៅពេលធ្វើផែនការបញ្ចូល ICT។ ចំណុចនេះរួមបញ្ចូលទាំងកត្តាមួយចំនួនដូចជា៖

- ធនធានដែលសាលារៀនមាន (កុំព្យូទ័រ អ៊ីនធឺណិត ការគាំទ្របច្ចេកទេស)
- ការយល់ដឹងរបស់សិស្សចំពោះបច្ចេកវិទ្យា (អាយុ បំណិនអក្ខរកម្មឌីជីថល)
- តម្រូវការកម្មវិធីសិក្សា និងវត្ថុបំណងការសិក្សា

អ្នកសម្របសម្រួលក៏ត្រូវរំលេចលើតម្រូវការពិតប្រាកដដើម្បីជ្រើសរើសឧបករណ៍ ICT ដែលសក្តិសមសម្រាប់បរិបទ និងក្រុមគោលដៅជាក់លាក់។

អ្នកសម្របសម្រួលរំលេចពីគួរនាទី និងភារកិច្ចរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗត្រូវធានាថាការបញ្ចូល ICT ដោយជោគជ័យ៖

- **រដ្ឋបាលសាលារៀន៖** ផ្តល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំ វិភាជធនធាន និងគាំទ្រគ្រូបង្រៀនក្នុងការអនុវត្តឧបករណ៍ ICT។
- **គ្រូបង្រៀន៖** បញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ទៅក្នុងកិច្ចតែងការបង្រៀន រៀបចំសកម្មភាព និងផ្តល់បច្ចេកទេសគាំទ្រសិស្ស។
- **សិស្ស៖** ចូលរួមឱ្យសកម្មក្នុងសកម្មភាពសិក្សាអាស្រ័យលើ ICT រៀបចំបំណិនអក្ខរកម្មឌីជីថល និងធ្វើការជាម្ចាស់ការនៃការសិក្សារបស់ខ្លួន។
- **ឪពុកម្តាយ ឬសហគមន៍៖** ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត និងគាំទ្រនៅផ្ទះ សហការជាមួយគ្រូបង្រៀនក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើម ICT។

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលរៀបរាប់ខ្លីៗពីធនធានគាំទ្របន្ថែមដែលមានសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT៖

- **សេចក្តីណែនាំក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ស្តីពី ICT៖** ផ្តល់សេចក្តីណែនាំ និងឧត្តមានុវត្តសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ICT នៅក្នុងការអប់រំ (ពិចារណាផ្តល់តំណភ្ជាប់ ឬឯកសារយោងនៅក្នុងឯកសារចែក)។
- **សិក្ខាសាលា ICT ៖** ស្វែងរកឱកាសដើម្បីចូលរួមសិក្ខាសាលា ឬការបណ្តុះបណ្តាលផ្តល់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឬអង្គការផ្សេងៗទៀត។
- **ធនធានតាមអនឡាញ៖** គេហទំព័រ និងសហគមន៍តាមអនឡាញអាចផ្តល់គន្លឹះមានតម្លៃការបង្រៀន និងឧទាហរណ៍នៃការបញ្ចូល ICT នៅក្នុងការអប់រំ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលចែករំលែក **ឯកសារ ៥.៤ (ទំព័រ ២០១)**៖ «គន្លឹះខ្លះៗសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ដោយជោគជ័យនៅក្នុង មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន» សម្រាប់សិក្ខាកាមពិនិត្យមើលឡើងវិញ និងចងចាំជាមួយគន្លឹះទាំងនោះដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

ចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួល សម្របសម្រួលការពិភាក្សា ដើម្បីដោះស្រាយកង្វល់ណាមួយ ឬសំណួររបស់សិក្ខាកាមដែលអាចមានចំពោះការអនុវត្ត ICT នៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ។ លើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យចែករំលែកបញ្ហាប្រឈម ដែលពួកគេចូលរួម និងប្រមូលគំនិតដំណោះស្រាយទាំងអស់គ្នា។

បញ្ចប់មេរៀនទី៥

មេរៀនទី៦៖ ការបង្កើតភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាសម្រាប់ធ្វើឱ្យការសិក្សាប្រសើរឡើង

កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងការអនុវត្តរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលមានស្រាប់

	រយៈពេលមេរៀន៖ បង្រៀន៥ ម៉ោង (បន្ថែម១០ ម៉ោងស្វ័យសិក្សា ហាត់សម និងអនុវត្ត)
	សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖
	• ពិនិត្យមើលស្លាយទាំងអស់ (PPT) សម្រាប់មេរៀន រួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន • ថតចម្លងឯកសារចែកទាំងអស់ដូចដែលបានរាយខាងក្រោម
	ធនធាន និងសម្ភារៈ៖
	• ស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ • ថតចម្លងឯកសារសកម្មភាពទាំងអស់ កិច្ចការ ឬគម្រោងអនុវត្ត (ផ្នែករឹង ឬផ្នែកទន់) • ក្រដាស A4 និងប៊ិក • ថតចម្លងឯកសារចែក ៦.១ (ទំព័រ ២០៣) <i>និយមន័យ</i> • ថតចម្លងឯកសារចែក ៦.២ (ទំព័រ ២០៥) <i>កម្រិតផ្សេងៗគ្នា – លទ្ធភាព ផ្សេងៗគ្នា</i> • ថតចម្លងឯកសារចែក ៦.៣ (ទំព័រ ២០៧) <i>វីដេអូស្រីចិន និងសមិទ្ធិផលរបស់នាង</i>
	វត្ថុបំណងមេរៀន៖
	ពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៦ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖
	• ពិពណ៌នាអំពីគំនិតផ្តួចផ្តើមដើម្បីបង្កើត ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ • ពន្យល់ពី ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលអាចកើតមានឡើងរវាងគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗគ្នានៅកម្ពុជា និងក្រៅប្រទេស និងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅសាលារៀន ។ • ពិពណ៌នាពីឧទាហរណ៍នៃគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗនៅកម្រិតសាលារៀន កម្រិតមូលដ្ឋាន កម្រិតជាតិ និងអន្តរជាតិ។
	ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅកន្លែងធ្វើការ៖ សិក្ខាកាមនឹងមាន៖
	• ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបបង្កើត ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងការបង្រៀន និងរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និងគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ស្ថាប័នឯកជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា។

- ការឆ្លុះបញ្ចាំងពីរបៀបដែលសាលារៀនទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដោយការបង្កើត ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលលើកកម្ពស់ការរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដោយមើលលើឧត្តមានុវត្តដែលមានស្រាប់។

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- ស្វែងរកគេហទំព័រ VMC Facebook និងបណ្តាញ YouTube ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងជាមួយការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក។
<https://www.facebook.com/VMC2019/> ; <https://www.youtube.com/@vmc7912>

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៦

ពិនិត្យមើលគោលបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំលើក្តារខៀន ដែលសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀននេះ។ ពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សា ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលសិក្ខាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។

និយមន័យ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមសំខាន់ៗ

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមមេរៀនដោយពន្យល់ថា ក្នុងវគ្គសិក្សានេះ សិក្ខាកាមនឹងស្វែងយល់ពីរបៀបបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលអាចឱ្យសិស្សរៀបចំបង្កើតគម្រោងដោយខ្លួនឯងបាន។

មេរៀននេះ យើងនឹងស្វែងយល់ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗនៅតាមសាលារៀន តាមមូលដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ ប៉ុន្តែក៏មានកម្រិតអន្តរជាតិផងដែរ ដែលអាចជួយឱ្យសាលារៀន និងសិស្សធ្វើការងាររបស់ពួកគេលើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ជាការពិត ដូចដែលយើងនឹងរៀន មានគំនិតផ្តួចផ្តើមជាច្រើនដែលរៀបចំឡើងដោយស្ថាប័នសាធារណៈ និងឯកជននានា ប៉ុន្តែក៏មានតាមសាលារៀនខ្លួនឯងផងដែរ ដែលសិក្ខាកាមអាចប្រើប្រាស់ម្តងក្នុងសាលារៀនដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពសិក្សារបស់សិស្សរបស់ពួកគេនៅក្នុងប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ប៉ុន្តែក៏សម្រាប់មុខវិជ្ជាផ្សេងៗផងដែរ)។

ជំហានទី១ អ្នកសម្របសម្រួលចែក **ឯកសារ ៦.១ (ទំព័រ ២០៣)** និយមន័យ។ បញ្ជីឈ្មោះ និងស្ថាប័ន។ សកម្មភាពដំបូងនេះមានគោលបំណងពិនិត្យមើលចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់របស់សិក្ខាកាមអំពីពាក្យគន្លឹះ និងការពន្យល់លទ្ធផលដែលអ្នកសម្របសម្រួលនឹងផ្តល់ឱ្យមុនពេលឆ្ពោះទៅធ្វើការវិភាគ។

ជំហានទី២ អ្នកសម្របសម្រួលចែក **ឯកសារ ៦.២ (ទំព័រ ២០៥)** កម្រិតផ្សេងៗគ្នា – លទ្ធភាពផ្សេងៗគ្នា និងសុំឱ្យសិក្ខាកាមផ្ដល់កម្រិត ហើយស្នើឱ្យជ្រើសរើសគំនិតផ្តួចផ្តើមចំនួន៣ ដែលពួកគេនឹងពិចារណាណែនាំនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ។

នៅពេលបញ្ចប់សកម្មភាព អ្នកសម្របសម្រួលស្ទើរឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សាជាដៃគូ ដែលជា អត្ថប្រយោជន៍នៃការភ្ជាប់សកម្មភាព ឬគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះជាមួយនឹងការបង្រៀន និងរៀនបំណិន ជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ។

ចម្លើយរំពឹងទុក (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖

- គាំទ្រដល់គម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់សិស្ស (ដើម្បីជួយជាធនធានព័ត៌មាន)។
- បន្តផ្តល់ដំណោះស្រាយដែលបានកំណត់នៅក្នុងគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។
- អនុញ្ញាតឱ្យមានការបណ្តុះបណ្តាលបំណិនទន់បន្ថែមដល់សិស្ស (បំណិនទាក់ទង បំណិន គិតពិចារណា បំណិនចរចា)។
- អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សឆ្លុះបញ្ចាំង និងពិភាក្សាគ្នាអំពីប្រធានបទដែលពួកគេកំពុងអង្កេត។
- វាផ្តល់ការទទួលស្គាល់ការងាររបស់ពួកគេ។

ដូចលំហាត់ដែលយើងបានធ្វើពីមុន គំនិតផ្តួចផ្តើមបែបនេះអាចកើតឡើងនៅកម្រិតសាលារៀន កម្រិតមូលដ្ឋាន ប៉ុន្តែក៏មានកម្រិតជាតិ និងអន្តរជាតិដែលអាចរៀបចំដោយ៖

- ក្រសួងអប់រំ អប់រំ យុវជន និងកីឡា ឬក្រសួងទទួលបន្ទុកផ្សេងទៀតអាស្រ័យលើប្រធានបទ (ឧទាហរណ៍៖ក្រសួងបរិស្ថាន)
- អាជីវកម្មឯកជន ឧទាហរណ៍៖ SMART AXIATA
- ដៃគូអភិវឌ្ឍ ឧទាហរណ៍៖ អង្គការយូនីសេហ្វ អង្គការយូណេស្កូ អង្គការភ្នែកអន្តរជាតិ អង្គការ Save the Children ឬអង្គការទស្សនៈពិភពលោក ដើម្បីលើកឧទាហរណ៍មួយចំនួន។
- អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលដូចជា SEAMEO ជាដើម។

ក្នុងរយៈពេលច្រើនឆ្នាំ គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះនឹងផ្លាស់ប្តូរ ហើយគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីនឹងចាប់ផ្តើម អ្នកដទៃនឹងឈប់។ សាលារៀនត្រូវស្វែងរកគំនិតផ្តួចផ្តើមបែបនេះ និងត្រូវរក្សាខ្លួនឱ្យទាន់សម័យ និង សកម្ម។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំដើម្បីអប់រំសិស្សឈ្មោះ **ស្រី ចិន** មកពីអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែនរលួស។ នាងនឹងប្រាប់យើងពីអ្វីដែលនាងសម្រេចបាន និងឧទាហរណ៍នៃគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលស នាងបានចូលរួម អរគុណចំពោះតួនាទីដ៏សកម្មក្នុងសាលារៀនរបស់នាង។ អនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស ជាសាលារៀនសាធារណៈមកពីខេត្តសៀមរាប ដែលបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូល

ដ្ឋានក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១៥-១៦។ អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៦.៣ (ទំព័រ ២០៧)** ដោយមានសំណួរទាក់ទងនឹងវីដេអូ។ សិក្ខាកាមនឹងទស្សនាវីដេអូជាលក្ខណៈបុគ្គល ហើយបន្ទាប់មកនឹងធ្វើការជាក្រុមតូចៗពី៤ ទៅ ៥នាក់ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរ និងចែករំលែកជាមួយក្រុមផ្សេងទៀត។ អានសំណួរជាមួយសិក្ខាកាមមុនពេលចាក់វីដេអូ។

សកម្មភាព៖ វីដេអូទី៦.១ ស្រី ចិន អនុវិទ្យាល័យហ៊ិនសែនរលួស(ប្រហែលជា២០-៣០នាទី)។

នៅក្នុងវីដេអូនេះ សិស្សអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ិនសែន រលួស ឈ្មោះ **ស្រី ចិន** នឹងពន្យល់ពីសកម្មភាពដែលនាងបានចូលរួមលើប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ជាការពិត អរគុណចំពោះអ្វីដែលបានរៀនក្នុងអំឡុងពេលសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សាលារៀនបានស្វែងរកឱកាសបន្ថែមឱ្យសិស្ស ដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេទទួលបានបទពិសោធន៍ និងសម្រេចបានលទ្ធផលលើសពីការបង្រៀន និងរៀនតែមួយគត់នៃមុខវិជ្ជានៅសាលារៀន។

ឯកសារទី៦.៣ វីដេអូ ស្រី ចិន និងសមិទ្ធផលរបស់នាង

- តើមានគំនិតផ្តួចផ្តើមអ្វីទៀតដែល **ស្រី ចិន** បានចូលរួម?
- តើអ្វីជាអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់នាងក្នុងការចូលរួមក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមបែបនេះ?
- តើសាលារៀនមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ? ហើយសម្រាប់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន?

នាយកអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ិនសែន រលួស លោក **ម៉ី រៀម** បានប្រកាសថា៖

«កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺជាការវិនិយោគប្រកបដោយនិរន្តរភាពលើកុមារកម្ពុជា យើងបានឃើញលទ្ធផលដំបូងនៃការវិនិយោគនេះ ក្នុងការទទួលជ័យជម្នះរបស់ក្រុមយើងក្នុងការប្រកួតប្រជែងការជជែកដេញដោលថ្នាក់ជាតិ។ កម្មវិធីនេះផ្តល់ឱកាសដល់សិស្សានុសិស្សក្នុងការអភិវឌ្ឍការស្រាវជ្រាវ ការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ និងបំណិនអក្ខរកម្មព័ត៌មាន ក៏ដូចជាសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីបង្ហាញទង្វើករណីត្រឹមត្រូវ។»

លោក **តាន់ វិចិត្រ រង្សី** ប្រធានការិយាល័យអប់រំមធ្យមសិក្សានៃមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡាខេត្តសៀមរាប មានប្រសាសន៍ថា «ខ្ញុំចាំបានថា គ្រប់គ្នាក្នុងខេត្តរបស់យើង រួមទាំងអាជ្ញាធរស្រុកផងដែរ បានមើលការផ្សាយផ្ទាល់ការជជែកដេញដោលតាមហ្វេសប៊ុក ហាក់ដូចជាការប្រកួតបាល់ទាត់អញ្ចឹង»។ យើងទទួលបានការបំផុសគំនិតយ៉ាងច្រើនពីក្រុមរបស់ **ស្រី ចិន** និងជ័យជម្នះរបស់ពួកគេ។

ប្រភព៖ <https://www.unicef.org/cambodia/stories/how-local-life-skills-helped-student-win-national-debate-contest>

កម្មវិធីគំនិតផ្តួចផ្តើមនៅតាមសាលារៀន

មានវិធីផ្សេងគ្នាជាច្រើនដែលសាលារៀនរួមចំណែកក្នុងការធ្វើសកម្មភាពដែលលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យអង្កេតបន្ថែម និងអភិវឌ្ឍគំនិតរបស់ពួកគេពីគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ថ្ងៃនេះយើងនឹងស្វែងយល់ពីឧត្តមានុវត្តមួយចំនួនពីសាលារៀន។

ដំបូងអ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមថា តើនរណាមួយក្នុងចំណោមពួកគេរៀបចំការជជែកដេញដោលក្នុងសាលារៀន។ តើការជជែកដេញដោលរបស់សាលារៀនគឺជាអ្វី?

ការជជែកដេញដោលនៅសាលារៀន

ការជជែកដេញដោលនៅសាលារៀន គឺជាឱកាសមួយសម្រាប់សិស្សានុសិស្សពិភាក្សាអំពីប្រធានបទសំខាន់ៗដែលពួកគេចាប់អារម្មណ៍ ចែករំលែក និងការពារទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ វាអាចត្រូវបានដំណើរការជាផ្នែកនៃប្រធានបទថ្នាក់រៀនជាក់លាក់មួយ ឬនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍សាលារៀន ដូចជាថ្ងៃ បើកបរវេសនកាល ក៏ប៉ុន្តែជាផ្នែកនៃសកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សាផងដែរ ក្នុងទម្រង់ជាភ្ជាប់សិក្សាជាដើម។

ទាក់ទងទៅនឹងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សាលារៀនអាចពិចារណាក្នុងការជួយសិស្សឱ្យពង្រឹងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេលើប្រធានបទនីមួយៗ ឬនៅផ្នែកចុងក្រោយនៃគម្រោងដោយរៀបចំការជជែកដេញដោលនៅក្នុងសាលារៀន ដើម្បីពិភាក្សាអំពីប្រធានបទនៃគម្រោងរបស់ពួកគេ។

ដំហានសំខាន់ៗក្នុងការរៀបចំការជជែកដេញដោលជា២ក្រុមស្តីពីបែបបទប្រពៃណី៖

១. បែងចែកអ្នកចូលរួមជាពីរ ជីម៖ ស្រប និងបដិសេធ។
២. ជ្រើសរើសប្រធានបទឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងអាចពិភាក្សាបានសម្រាប់ការជជែកពិភាក្សា។
ឧទាហរណ៍៖ «តើយើងគួរហាមឃាត់ការលក់ដបដំរីដែលប្រើតែមួយដងពីគ្រប់ហាងបានដែរ ឬទេ?»
៣. កំណត់ពេលវេលាសម្រាប់សន្ទនាថា ក្នុងន័យស្ថាបនា ជាធម្មតា ៥នាទីសម្រាប់ការបើកសន្ទនា កថា និង៣នាទីសម្រាប់ការបិទ សន្ទនាកថា។
៤. បែងចែកពេលវេលាសម្រាប់ សន្ទនាកថាចោទសួរ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមនីមួយៗឆ្លើយតបទៅនឹងអំណះអំណាងរបស់ក្រុមបដិសេធ ដែលជាធម្មតាមានពេល២នាទីក្នុងមួយក្រុម។

៥. ពិចារណាលើការបញ្ចូលរយៈពេលចោទសួរ ដែលវាគ្មានអាចសាកសួរក្រុមបដិសេធ ដោយបែងចែកពេលវេលាជាក់លាក់មួយដូចជា ២នាទីសម្រាប់វាគ្មានម្នាក់ៗ។
៦. ទំនាក់ទំនងឱ្យបានច្បាស់លាស់នូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យ រួមមានកត្តាមួយចំនួនដូចជាការធ្វើទង្វើករ ភស្តុតាង ការរៀបចំ និងភាពច្បាស់លាស់នៃការនិយាយ។
៧. ពិចារណាឱ្យមានអ្នកសម្របសម្រួលអព្យាក្រឹតដើម្បីត្រួតពិនិត្យការដៃកដេញដោលគ្រប់គ្រងពេលវេលា និងសម្របសម្រួលដល់ការចោទសួរ។
៨. លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមរបស់ទស្សនិកជនតាមរយៈវគ្គសំណួរ និងចម្លើយ ឬរយៈពេលខ្លីសម្រាប់មតិយោបល់របស់ទស្សនិកជន។
៩. ផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការពិភាក្សាដៃកដេញដោលចុងក្រោយ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងចំណោមអ្នកចូលរួម។

 ដោយធ្វើតាមជំហានទាំងនេះ អ្នកអាចរៀបចំការដៃកដេញដោលជាពីរក្រុម ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដោយផ្តល់ឱ្យសិក្ខាកាមនូវវេទិកាដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធមួយដើម្បីអភិវឌ្ឍការនិយាយជាសាធារណៈ ការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ និងបំណិនបញ្ចុះបញ្ចូលរបស់ពួកគេ។

 [...] អ្នកសិក្សាទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ជាពិសេសពីបំណិនដៃកដេញដោល ដើម្បីតស៊ូមតិសម្រាប់តម្រូវការ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ ព្រមទាំងដើម្បីទប់ទល់នឹងការភ័យខ្លាចពិតប្រាកដនៃការបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះមុខមិត្តភក្តិរបស់ពួកគេ។ ដោយតម្រូវឱ្យអ្នកដៃកដេញដោលធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងដៃកដេញដោលពីបញ្ហានៃភាគីទាំងពីរ ពួកគេទំនងជាមិនសូវចាត់ទុកអ្នកដទៃថាជា «សត្រូវ» ហើយទំនងជានៅតែបើកចំហរ ដោយរៀនសូត្រសំណួរមុនធ្វើការវិនិច្ឆ័យ និងពន្យល់ពីចំណុចរបស់ពួកគេដើម្បីឱ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចយល់បាន (Litan, ២០២០) ។

ក្លឹបដៃកដេញដោល ការនិយាយជាសាធារណៈ (វិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិ)៖

  សូមមើលឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃលទ្ធផលការដៃកដៃសាធារណៈរបស់សិស្ស ដែលបានផលិត និងចែករំលែកដើម្បីទទួលបានជ័យលាភីនៅកម្រិតសាលារៀន។

- <https://www.facebook.com/watch/?v=1724891107867539>
- <https://www.facebook.com/watch/?v=1980902435631740>

ការបង្កើតការប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងសាលារៀនដើម្បីលើកទឹកចិត្តសិស្សឱ្យអនុវត្តបំណិនទាក់ទងរបស់ពួកគេ គឺត្រូវប្រើជាឧទាហរណ៍នៅក្នុងសាលារៀនជំនាន់ថ្មី។ សិស្សជាផ្នែកមួយនៃក្លឹបសិក្សា គឺត្រូវរៀបចំវីដេអូពីប្រធានបទដែលពួកគេជ្រើសរើស និងប្រកួតប្រជែងរវាងក្រុមពួកគេ។

ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន

 យោងតាមក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន គឺជាក្រុមប្រឹក្សាសិស្សដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីពង្រឹងការចូលរួមរបស់កុមារ ឬយុវជននៅក្នុងសាលារៀន និងការយល់ដឹងពីភាពជាពលរដ្ឋ។ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានគឺជាផ្នែកមួយនៃសមត្ថភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមពីរបៀបដែលពួកគេគិតថា ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនអាចជួយសិស្សផ្សេងទៀតនៅក្នុងគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

 វីដេអូទី៦.២ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំវីដេអូ ស្តីពី អនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស និងក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន៖ <https://www.facebook.com/share/v/15jRGttggvH624rU/?mibextid=WC7FNe>

 សំណួរបំផុស៖

- តើក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនមានវិសាលភាពអ្វីខ្លះ?
- តើសកម្មភាពអ្វីខ្លះដែលសិស្សអាចធ្វើបាន?
- តើពួកគេរៀននៅពេលណា និងដោយរបៀបណា?
- ហេតុអ្វីបានជាក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនមានសារៈសំខាន់?

ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលបន្ថែមថាឧទាហរណ៍មួយទៀតនៃការចូលរួមដោយជោគជ័យរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន គឺត្រូវបានផ្តល់ដោយអង្គការក្លែនអន្តរជាតិ ក្រោមគម្រោងជើងឯក ដែលជាចំណែកមួយនៃកម្មវិធីស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុង ភាពជាអ្នកដឹកនាំ។

គម្រោងជើងឯកនៃអង្គការក្លែនអន្តរជាតិ។ មូលនិធិជំនួយខ្នាតតូចមួយ (សម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយដល់មិត្តភក្តិ) ជាផ្នែកនៃកម្មវិធីស្ត្រីវ័យក្មេងក្នុង ភាពជាអ្នកដឹកនាំ មូលនិធិជំនួយតូចៗត្រូវបានបែងចែកសម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន និងក្លឹបសិក្សានានា ដើម្បីរៀបចំសកម្មភាពសម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយដល់មិត្តភក្តិលើសមភាពយេនឌ័រ។ ដឹកនាំដោយកុមារ និងយុវជន សកម្មភាពនេះបានផ្សព្វផ្សាយដោយផ្ទាល់នូវសមភាពយេនឌ័រ និងបានផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយា និងការអនុវត្តវិសមភាពយេនឌ័រមួយចំនួន រួមទាំងបទដ្ឋានយេនឌ័រ គូនាទី និងគំរូដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសហគមន៍

របស់ពួកគេ។ ជាពិសេស ក្មេងស្រី ឬស្រ្តីពេញវ័យកាន់តែមានទំនុកចិត្តលើសមត្ថភាព និងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ និងក្មេងប្រុស ឬបុរសពេញវ័យកាន់តែច្រើនគាំទ្រសមភាពយេនឌ័រ ហើយឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលកាន់តែច្រើនយល់ និងគាំទ្រសិទ្ធិស្មើគ្នារវាងក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុស។

រូបភាពទី២ @ប្រភព៖អង្គការក្លែនអន្តរជាតិ

លើសពីនេះ ទាំងក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីបានក្លាយជាអ្នកចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការជួយដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះបានមួយចំនួន។ «កុមារ ឬយុវជនដែលជាសមាជិកក្លឹបសិក្សា មានបុរសសកម្ម និងមានតម្លៃដល់សហគមន៍។ ឧទាហរណ៍ នៅពេលដែលពួកគេឃើញករណីអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារកើតឡើង ឬមានកុមារបោះបង់ការសិក្សា ពួកគេជួយផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន

ដល់សហគមន៍របស់ពួកគេ និងសហការជាមួយអាជ្ញាធរឃុំ» (KII ជាមួយ CCWC)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ ប្រភេទនៃសកម្មភាពទាំងនេះអាចផ្តួចផ្តើមឡើងនៅក្នុងសាលារៀនបានផងដែរ តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនដែលបានចូលរួមក្នុងតួនាទីយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងសហគមន៍ និងសាលារៀនដើម្បីលើកកម្ពស់អ្វីដែលបានរៀនធ្វើក្នុងអំឡុងពេលសិក្សាមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ កញ្ចប់ថវិកាតូចមួយ អាចបែងចែកដោយសាលារៀនសម្រាប់សកម្មភាពរបស់ពួកគេ ដែលជាផ្នែកមួយនៃតួនាទីរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែសាលារៀនក៏អាចគាំទ្រសកម្មភាពអង្គាសប្រាក់ជាមួយសហគមន៍ ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះផងដែរ។

🗣️ អ្នកសម្របសម្រួលបញ្ជាក់ថាក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនអាចគាំទ្រសិស្សនៅក្នុងសាលារៀនឱ្យឆ្ពោះទៅមុខជាមួយនឹងគម្រោងរបស់ពួកគេ ជាឧទាហរណ៍ ពួកគេអាចជួយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍ ឬជួយធ្វើការស្ទង់មតិនៅក្នុងសាលារៀន។ តួនាទីរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន និងសមត្ថភាពរបស់គេក្នុងការផ្សព្វផ្សាយទៅដល់សហគមន៍ និងតម្រូវការរបស់សិស្សផ្សេងទៀត។ វាសមស្របឥតខ្ចោះជាមួយសកម្មភាពមួយចំនួនដែលបានរៀបចំនៅក្នុងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ពួកគេអាចជួយជាពិសេសក្នុងការផ្សព្វផ្សាយ និងការអនុវត្តដំណោះស្រាយដែលបានស្នើឡើងនៅក្នុងគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ជាឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើពេលសិស្សសិក្សាមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលកំពុងអង្កេតគម្រោងកាកសំណល់ប្លាស្ទិកនៅក្នុងសាលារៀន ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនអាចអនុវត្តនៅក្នុងសាលារៀននូវគម្រោងធំជាងនេះ ដើម្បីរៀបចំការគ្រប់គ្រង និងយុទ្ធនាការ

សំរាប់នៅក្នុងសាលារៀន ឬសកម្មភាពមិត្តជួយមិត្តដើម្បីតស៊ូមតិក្នុងការថែរក្សាបរិស្ថានសាលារៀន ឱ្យបានស្អាតជានិច្ចពេញមួយឆ្នាំបន្ទាប់ពីគម្រោងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានបានបញ្ចប់។ ជាមួយគ្នានេះក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនមានលទ្ធភាពផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទៅដល់សហគមន៍បន្ថែមទៀត ដោយប្រើកញ្ចក់ថវិកាវិទ្យុឬតាមរយៈវីដេអូដែលបានបម្រុងទុកសម្រាប់សកម្មភាពក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជននៅក្នុងផែនការកែលម្អសាលារៀនជារៀងរាល់ឆ្នាំ។

គំនិតផ្តួចផ្តើមថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ជាតិ

ការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ (VMC) គឺជាកម្មវិធីជាតិដ៏ធំបំផុតសម្រាប់ការស្ម័គ្រចិត្ត និងការផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍នៅកម្ពុជា។ វាជាកម្មវិធីរបស់នាយកដ្ឋានកម្មវិធីយុវជននៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ នៅឆ្នាំ២០១៩ នាយកដ្ឋានកម្មវិធីយុវជននៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សហការជាមួយអង្គការអ្នកស្ម័គ្រចិត្តសហប្រជាជាតិប្រចាំនៅកម្ពុជា

Environment

Health

Tourism

Entrepreneurship

Industry 4.0

Agriculture

Administrative service

Education

www.vmc-dyc.com

ការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ-VMC

ការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ-VMC

បានចាប់ផ្តើមកម្មវិធី VMC ដើម្បីបង្កើតឱកាសដល់យុវជនក្នុងមូលដ្ឋានដើម្បីស្វែងយល់ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗ ដោយចូលរួមក្នុងការកសាង និងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដែលពួកគេរស់នៅ។

នៅឆ្នាំ២០២២ កម្មវិធីនេះបានពង្រីកទូទាំងប្រទេសគ្របដណ្តប់ ២៥រាជធានីខេត្ត គម្រោងយុវជនសរុបចំនួន៨៦ បានអនុវត្ត និងមានយុវជនស្ម័គ្រចិត្តចំនួន ៥០៦នាក់ចូលរួមក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ។ ឧទាហរណ៍មួយចំនួននៃគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ពួកគេរួមមានគម្រោងស្តីពីបរិស្ថាន សុខភាព ទេសចរណ៍ ប៉ុន្តែក៏មានការអប់រំទៅសាលារៀនដើម្បីជួយជាមួយសិស្ស និង កៀរគរពួកគេឱ្យចូលរួមក្នុងគម្រោង។

សកម្មភាព កម្មវិធីការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ៖ ឧទាហរណ៍នៃកម្មវិធីការស្ម័គ្រចិត្តនៅក្នុងសហគមន៍ខ្ញុំ។

តំណភ្ជាប់៖ <https://www.youtube.com/watch?v=IPNYYwiDITQ&t=12s>

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង

- តើអ្នកធ្លាប់បានឮពីកម្មវិធីនេះដែរឬទេ ?
- អ្វីទៅជា ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា ដែលអ្នកអាចបង្កើតបានរវាង VMC និងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក ?

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា កំពុងលើកកម្ពស់សកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សាយ៉ាងសកម្ម និងជាផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពទាំងនេះ កម្មវិធីការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ (VMC) ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងការអប់រំកម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ។ មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន និង VMC ចែករំលែកគោលការណ៍ទូទៅដូចជាការសិក្សាបែបសកម្ម ការលើកកម្ពស់អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត និងការធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងសហគមន៍ដើម្បីលើកកម្ពស់ការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមាន។ តាមរយៈការណែនាំមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅបឋម និងមធ្យមសិក្សា សិស្សានុសិស្សនឹងរៀបចំខ្លួនដើម្បីចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើម VMC នៅពេលដែលពួកគេឈានដល់កម្រិតមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ។

ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការផ្លាស់ប្តូរដោយរលូន និងបង្កើនការយល់ដឹងរបស់សិស្សអំពីកម្មវិធី VMC មានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការស្វែងរក ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងកម្មវិធីសូម្បីតែនៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិក៏ដោយ។ ជាធម្មតា តាមស្រុកនីមួយៗយ៉ាងហោចណាស់មានវិទ្យាល័យមួយ ដែលគ្របដណ្តប់ពីថ្នាក់ទី៧ ដល់ទី១២ រួមនឹងអនុវិទ្យាល័យមួយចំនួន។ នៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ សិស្សចូលរួមក្នុងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា តាមរយៈកម្មវិធីអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយធ្វើការអង្កេតបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍។ នៅពេលពួកគេបន្តទៅរៀននៅថ្នាក់វិទ្យាល័យ ពួកគេបានប្តូរការផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើកម្មវិធី VMC និងការងារគម្រោង ដោយរៀនរៀបចំគម្រោង រៃអង្គាសចំណេះដឹង និងអនុវត្តក្នុងសហគមន៍។ រួមគ្នាសិស្សានុសិស្សមកពីមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិអាចសហការគ្នាដើម្បីតស៊ូមតិទៅរដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិបន្ទាប់ពីអនុវត្តគម្រោងសហគមន៍។ វិធីសាស្ត្ររួមមួយនេះ បង្កើតប្រព័ន្ធអេកូសម្រាប់ការស្ម័គ្រចិត្ត និងការអភិវឌ្ឍបំណិននៅក្នុងស្រុកនីមួយៗ។

គំនិតផ្តួចផ្តើមមួយទៀតដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានៅថ្នាក់ជាតិ គឺកម្មវិធីជំរុញដេញដោលយុវជនថ្នាក់ជាតិ។

ការប្រកួតជជែកដេញដោលថ្នាក់ជាតិ គឺជាការប្រកួតប្រជែងគ្នាដែលមាន កិត្យានុភាព ដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ទូទាំងខេត្ត នីមួយៗក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រុមត្រូវបានវិនិច្ឆ័យលើការរៀបចំ និងភាព ច្បាស់លាស់ ការនិយាយជាសាធារណៈ ការប្រើអំណះអំណាង និងការប្រើប្រាស់ ទម្រង់ការចោទសួរ និងរបៀបនៃការធ្វើបទបង្ហាញ។ ដូចដែលយើងបានដឹងពី អនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន រលួស សិស្សមកពីសាលារៀនរដ្ឋអាចចូលរួម និងអាច ឈ្នះបាន។

  អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំវីដេអូថ្មី ដែលបង្ហាញពីក្រុមសិស្សស្រី ៤ នាក់មកពីវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ប្រាសាទបាគង ដែលបានចូលរួមកម្មវិធីជជែកដេញដោលថ្នាក់ជាតិក្នុងឆ្នាំ២០២៣។

ឈឿម ស្រី ចិន សិស្សថ្នាក់ទី១២ នៃវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ប្រាសាទបាគង ខេត្តសៀមរាប ដែលទើប ឈ្នះការប្រកួតជជែកដេញដោលថ្នាក់ជាតិនាពេលថ្មីៗនេះ បានលើកឡើងថា «កម្មវិធីបំណិនជីវិតតាម មូលដ្ឋានបានក្លាយជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់សម្រាប់យើងក្នុងការឈ្នះការជជែកដេញដោលជាមួយក្រុមរបស់ នាងគី ធួន ដានី និង ឡោះ លីន»។

ជាការពិតណាស់ សិស្សទាំងអស់បានចូលរួមកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន នៅពេលពួកគេ រៀននៅអនុវិទ្យាល័យ ដែលបានរៀបចំពួកគេឱ្យត្រៀមខ្លួនរួចជា ស្រេចសម្រាប់ឱកាសបែបនេះនៅក្នុង កម្មវិធី ជជែកដេញដោលយុវជនថ្នាក់ជាតិ។

 សកម្មភាព៖ បទពិសោធការជជែកដេញដោលយុវជនថ្នាក់ជាតិ។

<https://www.facebook.com/NationalYouthDebate/videos/1326771974513521> (១០នាទី)

 សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង

- តើអ្នកគិតថាបទពិសោធនេះ មានសារៈសំខាន់សម្រាប់សិស្សដែរឬទេ ?
- តើអ្នកគិតថាអ្វីជាផលចំណេញដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់សិស្ស ?

 អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់ថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សហការជាមួយក្រសួង និង វិស័យឯកជនដទៃទៀត ដើម្បីលើកកម្ពស់គំនិតផ្តួចផ្តើមស្រដៀងគ្នាផ្សេងទៀត ឧទាហរណ៍ជាមួយនៃកម្ម វិធីជជែកដេញដោលរបស់យុវជន ស្តីពី កិច្ចពិភាក្សាលើបរិស្ថាន។ នៅក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ ក្រុមហ៊ុន

SMART AXIATA គាំទ្រកម្មវិធីជជែកដេញដោលរបស់យុវជនលើរឿងបរិស្ថាន ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រសួងបរិស្ថានសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានិងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយក្រុមហ៊ុន SMART។

ឧទាហរណ៍ ក្នុងកម្មវិធីជជែកដេញដោលយុវជនលើប្រធានបទបរិស្ថានឆ្នាំ២០២១ វិទ្យាល័យច្បារអំពៅ (ក្រុមស្រប) បានប្រកួតជាមួយវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន ជម្ពូនី (ក្រុមបដិសេធ) លើប្រធានបទ «ការប្រើប្រាស់ថង់ប្លាស្ទិកធ្វើឱ្យជីវិតកាន់តែងាយស្រួល»។

វិទ្យាល័យវត្តកោះ (ក្រុមស្រប) បានប្រកួតជាមួយវិទ្យាល័យឫស្សីកែវ (ក្រុមបដិសេធ) លើប្រធានបទ «ការបង្កើនតំបន់ការពារជាយន្តការដ៏ល្អក្នុងការការពារ និងអភិរក្សធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាព»។

៖ប្រភព៖ <https://www.khmertimeskh.com/50927769/environment-youth-debate-2021/>

គំនិតផ្តួចផ្តើមអន្តរជាតិ

 អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមសួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេស្គាល់ SEAMEO ដែរឬទេ? សួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេធ្លាប់បានឮអំពីអង្គការនេះដែរឬទេ ប្រសិនបើពួកគេដឹងថាវាជាអ្វី ហើយប្រសិនបើពួកគេធ្លាប់បានឮអំពីគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលផ្សព្វផ្សាយដោយ SEAMEO។

SEAMEO គឺជាអង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ ក្នុងចំណោម រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដើម្បីលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ក្នុងវិស័យអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ក្នុងតំបន់។

ជាបន្តបន្ទាប់ អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា SEAMEO ជាអ្នករៀបចំគំនិតផ្តួចផ្តើមដ៏មានកិត្យានុភាពបំផុតសម្រាប់អាស៊ីអាគ្នេយ៍។ ប្រទេសកម្ពុជាគឺជាប្រទេសសមាជិកនៃ SEAMEO ហើយសាលារៀន និងយុវជនទាំងអស់ពីប្រទេសកម្ពុជាមានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងការផ្តល់រង្វាន់ និងការប្រកួតប្រជែងដែលផ្សព្វផ្សាយដោយអង្គការនេះ។

  កម្ពុជាក៏បានចូលរួមក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមបែបនេះដែរ។ តើអ្នកគិតថាសាលារៀនកម្ពុជាណាមួយអាចនឹងឈ្នះ?

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តដោយការពន្យល់អំពីគំនិតផ្តួចផ្តើម និងពានរង្វាន់ចំនួន៣ ពី SEAMEO គឺ៖ ការប្រកួតប្រជែងគម្រោង STEM (១) ពានរង្វាន់វីបុរសសំណល់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ (២) និងពានរង្វាន់ SEAMEO-Japan ESD (៣)។

ការប្រកួតប្រជែងគម្រោង STEM 	ការប្រកួតប្រជែងគម្រោង STEM ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីជួយ និងលើកកម្ពស់បំណិនដោះស្រាយបញ្ហារបស់យុវជន ដោយប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងរួមបញ្ចូលការអប់រំ STEM។ ប្រធានបទសម្រាប់ការប្រកួតប្រជែងដែលសិស្សអាស៊ីអាគ្នេយ៍អាចដាក់ពាក្យប្រកួតបានចែកចេញជាបីប្រភេទនៃបញ្ហាប្រឈមក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ បញ្ហាប្រឈមក្នុងឧស្សាហកម្ម បញ្ហាប្រឈមសហគមន៍និងសាលារៀន។ ការប្រកួតបានស្វាគមន៍សិស្សនុសិស្សឬជ័ម (Team) សិស្ស (ដោយមានការដឹកនាំពីគ្រូបង្រៀន) មកពី បណ្តាលប្រទេសជាសមាជិក SEAMEO (សិស្សមានអាយុរហូតដល់អាយុ ១៨ឆ្នាំពេលកំណើតថ្នាក់ទី ៦/៧-១២ រួមទាំងសិស្សមកពីការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ សិស្សអប់រំវិជ្ជាជីវៈ បច្ចេកទេស និងសាកលវិទ្យាល័យ និស្សិត ឬកម្រិតបរិញ្ញាបត្រ) ដើម្បីដាក់ស្នើគម្រោងរបស់ពួកគេ។ វិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិ ឈ្នះជ័យលាភីលេខ១ ជាមួយគម្រោងនេះ។
 ពានរង្វាន់វីរៈបុរសសំណល់អាស៊ីអាគ្នេយ៍នៅកម្រិតបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា។	ប្រភេទ ១. សាលារៀន រឿងជោគជ័យនៃកម្មវិធី ឬសកម្មភាពគ្រប់គ្រងកាកសំណល់របស់សាលារៀនតាមរយៈវីដេអូឃ្លីបរយៈពេល ៥នាទី។ ២. គ្រូបង្រៀន រឿងជោគជ័យនៃសកម្មភាពថ្នាក់រៀន ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិតរបស់អ្នកលើការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់តាមរយៈវីដេអូឃ្លីបរយៈពេល ៣នាទី។

	៣. សិស្ស គំនិត ឬដំណោះស្រាយលើវិធីកាត់បន្ថយការកំណល់ និងកែលម្អបរិស្ថានសាលារៀន ឬសហគមន៍ • ថ្នាក់ទី ៤-៥-៦៖ គួរដោយដៃដោយសិស្សម្នាក់ៗ • ថ្នាក់ទី ៩-១០-១១៖ រីឯអូឃ្លីប ៣នាទីដោយសិស្សមួយក្រុម (សិស្ស ៣-៦នាក់ ឬជើម)
ពានរង្វាន់ SEAMEO-Japan ESD • ប្រធានបទ៖ ការលើកកម្ពស់ការអប់រំបរិស្ថានតាមរយៈការប្រើប្រាស់ថាមពលកកើតឡើងវិញ។ • គោលដៅ៖ សាលារៀនបឋមសិក្សា និងមធ្យមសិក្សា មកពីប្រទេសជាសមាជិក។ • សាលាធ្វើបទបង្ហាញពីកម្មវិធីរបស់ពួកគេ។ កម្មវិធី និងលក្ខខណ្ឌចូលរួម៖ https://www.seameo.org/Main_programme/414	 SEAMEO-Japan ESD Award Theme for 2023: Promoting Environmental Education through Utilizing Renewable Energy Email: seameojapan.award@seameo.org

 អ្នកសម្របសម្រួលក៏ត្រូវបានរៀបចំថា សាលារៀនកម្ពុជាក៏អាចជាផ្នែកមួយនៃបណ្តាញសាលារៀន SEAMEO ផងដែរ។ គម្រោងនេះមានគោលបំណងបម្រើជាវេទិកា «បណ្តាញចែករំលែក និងអភិវឌ្ឍ» ក្នុងចំណោមគ្រឹះស្ថានអប់រំសាធារណៈ និងឯកជននៅគ្រប់កម្រិតរួមមាន មត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា អប់រំវិជ្ជាជីវៈ និងបច្ចេកទេស ពហុបច្ចេកទេស សាកលវិទ្យាល័យ ការអប់រំពិសេស និងការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធក្នុងប្រទេសអាស៊ីអាគ្នេយ៍ទាំង១១ (ប្រុយណេដារូសាឡឺម កម្ពុជា ឥណ្ឌូនេស៊ី ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី មីយ៉ាន់ម៉ា ហ្វីលីពីន សិង្ហបុរី ថៃ ទីម័រខាងកើត និងវៀតណាម)។ គេរំពឹងថាបណ្តាញនេះអាចកសាង និងពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការពហុភាគីលើវិស័យអប់រំវិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌នៅក្នុងពិភពលោកដែលផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងឆាប់រហ័ស។

នៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៣ ស្ថាប័នសរុបចំនួន៤០ មកពីប្រទេសកម្ពុជាបានចុះឈ្មោះក្នុងបណ្តាញនេះ រួមទាំងសាលារៀនឯកជន ប៉ុន្តែក៏មានសាលារៀន និងស្ថាប័នរដ្ឋផងដែរ។

https://www.seameo.org/img/Programmes_Projects/2020/SN2020/Countries7/KH_SSNNOV2023.pdf

🗣️ ទីបំផុត បើក្រឡេកទៅមើលសាលារៀនជំនាន់ថ្មី ពួកគេបានចូលរួមកម្មវិធី Asean Cyberkids Camp និងទិវាប្រវត្តិសាស្ត្រធម្មជាតិសកល។ ទាំងនេះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍នៃឱកាសជាច្រើនរបស់សាលារៀននៅកម្ពុជាទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងនៅឆាកអន្តរជាតិក្នុងឆ្នាំកន្លងទៅ (រូបថតខាងក្រោម)។

តម្រូវការផ្នែកធនធាន

🗣️ ❶ តើធនធានប្រភេទណាខ្លះ ដែលត្រូវការជាផ្នែកនៃគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងនេះ? ចម្លើយជាវិជ្ជមាន គឺថាធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលមានចំនួនតិចតួច និងសូមចងចាំថាអ្នកក៏អាចអំពាវនាវឱ្យមានការគាំទ្រពីសហគមន៍ ដើម្បីគាំទ្រសិស្សរបស់អ្នកផងដែរ។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់សាលារៀន គឺជាធនធានដ៏សំខាន់ពិតប្រាកដ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សចាប់យកឱកាសទាំងនេះបាន និងជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីទាំងនេះ។ ពួកគេតំណាងឱ្យឱកាសពិសេសដើម្បីសិក្សា ប្រកួតប្រជែងខ្លួនឯង និងរីករាយជាមួយបទពិសោធន៍គួរឱ្យរំភើបទាំងនេះនៅក្នុងសាលារៀន នៅថ្នាក់ជាតិ ឬសូម្បីតែនៅថ្នាក់ អន្តរជាតិ។ ឧទាហរណ៍ក្នុងមេរៀននេះបង្ហាញថា វាអាចធ្វើទៅរួចបាន ដែលយើងមានឧទាហរណ៍ជាច្រើនពីសាលារៀនរដ្ឋរបស់កម្ពុជាដែលកំពុងចូលរួម និងបានឈ្នះពានរង្វាន់ផងដែរ។

❷ ចូរយើងត្រលប់ទៅមើលក្រដាសផ្ទាំងធំនៃសកម្មភាព **ឯកសារចែក ៦.២ (ទំព័រ ២០៥)** វិញ។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម «តើអ្នកអាចផ្លាស់ប្តូរអ្វីមួយនៅក្នុងជម្រើសរបស់អ្នកដែរឬទេ បន្ទាប់ពីបានសិក្សាបន្ថែមអំពីគំនិតផ្តួចផ្តើមទាំងអស់នេះ ឬអ្នកនៅតែជ្រើសរើសដដែល?»

ផ្តល់ពេលវេលាដល់សិក្ខាកាមដើម្បីត្រឡប់ទៅមើលក្រដាសផ្ទាំងធំ និងពិភាក្សាជាក្រុម។ ចុងក្រោយ បែងចែកពេលវេលាសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីចែករំលែកការឆ្លុះបញ្ចាំងចុងក្រោយ (១៥នាទី)។

បញ្ចប់មេរៀនទី៦

មេរៀនទី៧៖ រដ្ឋាយតម្លៃគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា

រយៈពេលមេរៀន៖ បង្រៀន៥ម៉ោង (បន្ថែម១០ម៉ោងស្វ័យសិក្សា ហាត់សម និងអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- សរសេរលេខទទួលសិក្សានៃមេរៀននៅលើសន្លឹកក្រដាសប្រកាសដើម្បីណែនាំមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែកទាំងអស់ដូចដែលបានរាយខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- លេខទទួលសិក្សានៃមេរៀននៅលើសន្លឹកប៉ុស្តិ៍ដើម្បីណែនាំមេរៀន
- ក្រដាសផ្ទាំងធំ ហ្វឺត ស្កុត
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.១ (ទំព័រ ២០៨)៖ ផ្នែកសំខាន់ៗនៃរដ្ឋាយតម្លៃកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.២ (ទំព័រ ២១៤)៖ ការយល់ដឹងវិធីផ្សេងគ្នានៃរដ្ឋាយតម្លៃនិងនិរន្តរភាពសម្រាប់ផ្នែកផ្សេងគ្នានៃការសិក្សាបំណិនជីវិត
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.៣ (ទំព័រ ២១៨)៖ ភាពផ្ទុយគ្នានៃការវាយតម្លៃ ការសិក្សាបែបប្រពៃណី និងការសិក្សាបែបគម្រោង
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.៤ (ទំព័រ ២១៩)៖ យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃនៅក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.៥ (ទំព័រ ២២១)៖ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងពីបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃបែបស្ថាបនានិយម និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៧.៦ (ទំព័រ ២២៤)៖ ដំណើរការវាស់វែងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៃអនុវិទ្យាល័យ អញ្ញរង្សី
- ឯកសារថតចម្លង៖
 - a. សេចក្តីណែនាំអង្កេត ឧបសម្ព័ន្ធទី៧.២.២ (ទំព័រទី៩៩ - ១០១ នៃឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)
 - b. ស្វ័យវាយតម្លៃសិស្ស ឧបសម្ព័ន្ធទី៧.១.១ (ទំព័រទី៩៥ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)
 - c. រដ្ឋាយតម្លៃសមិទ្ធិកម្ម ឧបសម្ព័ន្ធទី៧.១.១ (ទំព័រទី៩៥ នៃសេចក្តីណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)

៖ វត្ថុបំណងមេរៀន៖

ពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៧ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

១. ពន្យល់ផ្នែកសំខាន់នៃការសិក្សាដើម្បីវាយតម្លៃនៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឧទាហរណ៍៖ វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា)
២. ការបរិយាយប្រភេទសំខាន់ៗនៃវង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ និងបូកសរុប
៣. ការកំណត់ទម្រង់វាស់វែងដូចនេះ (ឧទាហរណ៍ តេស្តសរសេរ ស្វ័យវាយតម្លៃ) សមរម្យបំផុតសម្រាប់ទិដ្ឋភាពផ្សេងគ្នានៃក្របខណ្ឌការងារ KSA (ឧទាហរណ៍វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា)
៤. ពន្យល់ពីការបង្កើនការវាយតម្លៃផ្ដោតលើ «របៀប» កុមាររៀន (ផ្ទុយពី «អ្វី» ដែលពួកគេត្រូវរៀន) នៅក្នុងវគ្គសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា
៥. ពន្យល់ពីមូលហេតុដែលគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ត្រូវការយុទ្ធសាស្ត្រពិសេសសម្រាប់វាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស
៦. កំណត់យុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗមួយចំនួនសម្រាប់ការវាយតម្លៃការសិក្សានៅក្នុងគម្រោង ឬបរិយាកាសសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា
៧. ពិពណ៌នាអំពីលក្ខណៈសំខាន់ៗមួយចំនួននៃយុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃនីមួយៗ ដែលប្រើដើម្បីវាយតម្លៃគម្រោង ឬការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា
៨. ប្រៀបធៀប និងប្រៀបធៀបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវលក្ខណៈនៃយុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាដែលប្រើដើម្បីវាយតម្លៃគម្រោង ឬការងារអាស្រ័យលើបញ្ហា ដោយប្រើតារាងពិសេសដែលបានរចនាឡើងសម្រាប់គោលបំណងនេះ

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន៖

- គោលការណ៍នៃសៀវភៅណែនាំការវាយតម្លៃសិស្ស និងគ្រូ៖ សៀវភៅណែនាំនេះផ្តល់នូវសារបានបន្ថែមលើគោលការណ៍សំខាន់ៗនៃការវាយតម្លៃអប់រំ និងបច្ចេកទេសវាយតម្លៃជាក់លាក់ដែលនាំទៅដល់ការកែលម្អសុពលភាពទិន្នន័យ និងការបកស្រាយកាន់តែប្រសើរ។
តំណភ្ជាប់៖ https://www.kapekh.org/files/report_file/362-en.pdf
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា(ឆ្នាំ២០១៩) ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៧

ពិនិត្យមើលវត្ថុបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំលើក្តារខៀន ដែលសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សាសម្រាប់មេរៀននេះ។ ពន្យល់ពីលទ្ធផលសិក្សា ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលសិក្សាកាមគួរតែអាចធ្វើបាននៅពេលបញ្ចប់មេរៀន។

បញ្ញត្តិគន្លឹះស្តីពីការវាយតម្លៃការសិក្សាបំណងជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

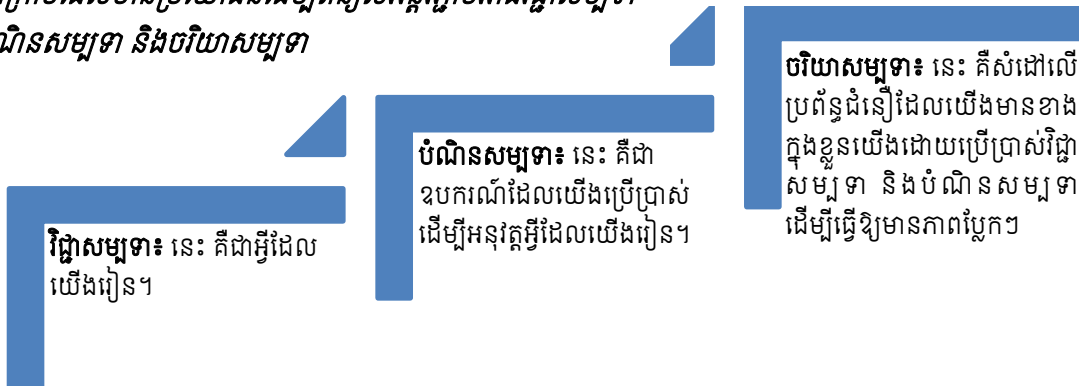

ពិនិត្យឡើងវិញក្របខ័ណ្ឌវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា

អ្នកសម្របសម្រួលអាចចាប់ផ្តើមមេរៀននេះ ដោយពិនិត្យមើលការផ្តោតសំខាន់នៃការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន លើការសិក្សាដែលលើសពីចំណេះដឹង ឬព័ត៌មាន។ នោះ គឺមិនដូចមុខវិជ្ជាជាច្រើនដែលផ្តោតសំខាន់តែលើការយល់ដឹងអំពីប្រធានបទផ្សេងៗនោះទេ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានក៏ផ្តោតលើការទទួលបាន “បំណិន” ក៏ដូចជាប្រកាន់យកនៃ “ចរិយាសម្បទា” ឬ “តម្លៃ” មួយចំនួនដែលជួយលើកទឹកចិត្តអ្នកសិក្សា ដើម្បីអនុវត្តអ្វីដែលពួកគេបានសិក្សា។ ក្របខណ្ឌការងារ វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា ឬ KSA ប្រហែលជាអ្វីមួយដែលសិក្សាកាមបានឮពីមុនមក ប៉ុន្តែវាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យក្របខណ្ឌនេះម្តងទៀត ដើម្បីកំណត់ដំណាក់កាលសម្រាប់របៀបរៀបចំការវាយតម្លៃរបស់យើងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

បន្ទាប់ពីការណែនាំខាងលើនៃក្របខណ្ឌ KSA សូមចែក **ឯកសារ ៧.១ (ទំព័រ ២០៨)៖ ផ្នែកសំខាន់ៗនៃ រង្វាយតម្លៃ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន**។ ពិនិត្យឡើងវិញនូវបញ្ញត្តិនៅក្នុងឯកសារចែកដោយគូរដ្យាក្រាមខាងក្រោមនៅលើក្តារខៀន ដើម្បីជួយពន្យល់ពីភាពខុសគ្នារវាងវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា ប៉ុន្តែអំពីរបៀបដែលត្រូវបានភ្ជាប់គ្នាទៅវិញទៅមក តាមវិធីគាំទ្រការពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។

ដ្យាក្រាមដែលមានប្រយោជន៍ដើម្បីពន្យល់អន្តរភ្ជាប់រវាងវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា

ការប្រើប្រាស់ករណីសិក្សាដើម្បីអនុវត្តក្របខណ្ឌ KSA

បន្ទាប់ពីការពន្យល់ខាងលើ សូមចែកសិក្ខាកាមទៅជាក្រុមតូចៗ ហើយសុំឱ្យពួកគេធ្វើលំហាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃឯកសារចែក។ លំហាត់នេះតម្រូវឱ្យសិក្ខាកាមកំណត់ថា តើវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទាត្រូវបានទទួលដោយអ្នកសិក្សានៅក្នុងករណីសិក្សានីមួយៗដោយផ្អែកលើការពិពណ៌នាដែលបានផ្តល់ឱ្យ។ ផ្តល់ពេលឱ្យសិក្ខាកាមប្រហែល ១៥នាទី ដើម្បីបញ្ចប់លំហាត់នេះនៅក្នុងក្រុម និងពិភាក្សាអំពីការវិភាគរបស់ពួកគេជាក្រុមធំនៅពេលធ្វើរួច។

នៅពេលពិនិត្យមើលលំហាត់ជាមួយក្រុមធំ អ្នកសម្របសម្រួលអាចប្រើតារាងចម្លើយដែលបានផ្តល់ជូនខាងក្រោម ដើម្បីជួយណែនាំការពិភាក្សា។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការពិភាក្សាជាបន្តបន្ទាប់ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែចង្អុលបង្ហាញថា ទោះបីជាក្នុងករណីសិក្សារបស់សិស្សបានយល់ពីចំណេះដឹងពីប្រធានបទមួយក៏ដោយ ជារឿយៗ ពួកគេមិនបានអនុវត្តចំណេះដឹងនេះទេ ពីព្រោះពួកគេមិនគិតថាវាមានសារៈសំខាន់ (ខ្វះការសម្របសម្រួលផ្ទៃក្នុង) ឬខ្វះខាតបំណិនដើម្បីអនុវត្តអ្វីដែលពួកគេបានរៀន។ ត្រូវប្រាកដថាដើម្បីចង្អុលបង្ហាញពីការទទួលបានបំណិនមិនល្អ និងការទទួលយកចរិយាសម្បទាថ្មីខ្សោយនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សានៃខ្លឹមសារចំណេះដឹង។

ចម្លើយសម្រាប់ការពិភាក្សាដែលបានណែនាំ

ករណីសិក្សា	តើវិជ្ជាសម្បទាត្រូវបានយល់ច្បាស់ដែរឬទេ?		តើបំណិនសម្បទាត្រូវបានទទួលដែរឬទេ?		តើចរិយាសម្បទាត្រូវបានប្រកាន់យកដែរឬទេ?	
	បាទ/បាទ	ទេ	បាទ/បាទ	ទេ	បាទ/បាទ	ទេ
ករណីសិក្សាទី១៖ វណ្ណៈ	x			x		x
ករណីសិក្សាទី២៖ ជីតា	x			x	x	
ករណីសិក្សាទី៣៖ សុខា	x		x		x	
ករណីសិក្សាទី៤៖ សុភា	x		x			x
ករណីសិក្សាទី៥៖ វណ្ណាវ៉ា		x		x	x	
ករណីសិក្សាទី៦៖ បូរ៉ា		x		x		x

ជាផ្នែកមួយនៃការពិភាក្សាខាងលើ អ្នកសម្របសម្រួលក៏អាចព្យាយាមបញ្ចូលសំណួរពិភាក្សាខាងក្រោមទៅក្នុងកិច្ចសន្ទនាផងដែរ។ ទាំងនេះគឺជាប្រធានបទសំខាន់ៗដែលអាចរកឃើញនៅក្នុងករណីសិក្សា។ ចម្លើយបន្ទាប់បន្សំមួយចំនួន ត្រូវបានផ្តល់ជូនជាមួយនឹងសំណួរនីមួយៗ ដើម្បីជួយណែនាំអ្នកសម្របសម្រួល។

សំណួរពិភាក្សា

១. តើអ្នកធ្លាប់ជួបសិស្សដែលហាក់ដូចជាយល់មេរៀនអំពីបញ្ហាសង្គមដ៏សំខាន់មួយ ប៉ុន្តែមិនដែលអនុវត្តចំណេះដឹងរបស់ពួកគេទេ ? នៅពេលរង្វាយតម្លៃរបស់អ្នកបង្ហាញថា សិស្សមិនកំពុងរៀបចំឥរិយាបថសំខាន់ៗអំពីប្រធានបទមួយ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីដើម្បីបង្វែរស្ថានភាពនេះ ?

ចម្លើយដែលបានណែនាំ៖ ព្យាយាមបង្កើតជាឧទាហរណ៍មួយពីអត្ថន័យនៃការទទួលបានចរិយាសម្បទាដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយមិត្តភក្តិ ដើម្បីបង្ហាញពីរបៀបដែលចរិយាសម្បទាជាទីចាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស។

២. ពេលអ្នកពិចារណាអំពីការទទួលវិជ្ជាសម្បទា និងការទទួលយកចរិយាសម្បទាជាប់ខ្លួន តើអ្នកគិតថាមួយណាសិស្សងាយនឹងធ្វើបានជាង ? សូមពន្យល់ចម្លើយ

ចម្លើយដែលបានណែនាំ៖ ចំណេះដឹងតាមរយៈការសិក្សា (ដូចជាអង្គហេតុសាមញ្ញ និងព័ត៌មានមូលដ្ឋាន) ជាទូទៅគឺងាយស្រួលជាងការបង្កើត ឬពង្រឹងចរិយាសម្បទា និងភាពជឿជាក់ខាងក្នុង។ វិជ្ជាសម្បទាច្រើនតែជាសំណួរនៃការចងចាំ ឬយល់អ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែការបង្កើតភាពជឿជាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងការវិភាគបទពិសោធន៍ ទស្សនៈរបស់យើងអំពីពិភពលោក និងការកសាងចរិយាសម្បទាសមហេតុផលដែលស្របនឹងបទពិសោធន៍ទាំងនោះ។ ដូច្នេះការបង្កើតភាពជឿជាក់គឺជាដំណើរការស្មុគស្មាញជាងគេ។

៣. ករណីសិក្សា យើងឃើញថា បំណិនគឺជាឧបករណ៍សំខាន់ដែលសិស្សប្រើប្រាស់ដើម្បីអនុវត្តចំណេះដឹងដែលខ្លួនរៀន។ តើអ្នកអាចកំណត់បានដោយរបៀបណា ថាតើសិស្សកំពុងទទួលបានបំណិនជាក់លាក់ដែរឬទេ ? តើអ្នកគិតថាការធ្វើតេស្តសរសេរមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការវាយតម្លៃបែបនេះដែរឬទេ ?

ចម្លើយដែលបានណែនាំ៖ ការធ្វើតេស្តសរសេរជាធម្មតាមិនដំណើរការល្អក្នុងការវាយតម្លៃការទទួលបានបំណិនទេ (ទោះបីជាការធ្វើតេស្តបែបនេះអាចមានប្រយោជន៍ក្នុងករណីខ្លះក៏ដោយ) ។ ជាទូទៅ ការវាយតម្លៃដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាងនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតការកិច្ចជាក់ស្តែងសម្រាប់សិស្សអនុវត្ត និងបង្ហាញពីការទទួលបានបំណិនរបស់ពួកគេ។

ការយល់ដឹងពីវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗនៃរង្វាយតម្លៃ និងភាពស័ក្តិសមរបស់ពួកគេសម្រាប់ប្រភេទផ្សេងៗនៃការសិក្សាបំណិនជីវិត

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមវគ្គ ដោយសួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេធ្លាប់បានឮអំពីរង្វាយតម្លៃតាមដំណាក់ និងរង្វាយតម្លៃបូកសរុបដែរឬទេ ? សិក្ខាកាមភាគច្រើនប្រហែលជាបាន ឮពីវិធីសាស្ត្រវាស់វែងទាំងនេះ ទោះបីជាពួកគេទំនងជាមិនទាន់យល់ច្បាស់អំពីអត្ថន័យក៏ដោយ។ សួរសំណួរសាកល្បងមួយចំនួនពីវិធីសាស្ត្រនីមួយៗទាក់ទងនឹង «គោលបំណង» នៃវិធីសាស្ត្រនីមួយៗ ដើម្បីឱ្យគេយល់ថា រង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ផ្តោតលើគោលបំណងនៃការ «ដឹងពីអ្វី និងអ្នកណាដែលត្រូវបង្រៀន

ឡើងវិញ» ខណៈដែលគោលបំណងនៃរង្វាយតម្លៃបូកសរុបមិនមែនជាការបង្រៀនឡើងវិញទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ«ដើម្បីបូកសរុបពីកម្រិតនៃការយល់ដឹងរបស់សិស្សម្នាក់ៗមុននឹងបន្តទៅវគ្គបន្ទាប់»។ ចែកឯកសារ ៧.២ (ទំព័រ ២១៤)៖ ការយល់ដឹងពីវិធី ផ្សេងគ្នានៃរង្វាយតម្លៃ និងនិរន្តរភាព សម្រាប់ប្រភេទផ្សេងគ្នានៃកា សិក្សាបំណិនជីវិត។ ប្រើឯកសារនេះ ដើម្បីពិនិត្យមើលលក្ខណៈសំខាន់ៗមួយចំនួននៃរង្វាយតម្លៃតាមដំណាក់ និងរង្វាយតម្លៃបូកសរុប ព្រមទាំងសំណួរពិភាក្សាមួយចំនួនដែលនឹងជួយពង្រឹងគោលគំនិតសំខាន់ៗ។ ការឆ្លើយតបដែលបានស្នើឡើងសម្រាប់សំណួរពិភាក្សានីមួយៗនៅក្នុងឯកសារចែក ត្រូវបានផ្តល់ជូនខាងក្រោម ដើម្បីជួយអ្នកសម្របសម្រួលដឹកនាំការពិភាក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សំណួរពិភាក្សាដែលមានសារៈប្រយោជន៍

១. តើគ្រូបង្រៀនធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ ?
ចម្លើយ៖ បន្ទាប់ពីរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ គ្រូនឹងកំណត់ថាតើផ្នែកណាខ្លះនៃខ្លឹមសារដែលត្រូវបង្រៀនឡើងវិញ ឬសិស្សណាខ្លះដែលត្រូវការជំនួយពិសេស ដោយសារការយល់ដឹងរបស់ពួកគេខ្សោយ។ ពិន្ទុដែលបានមកពីរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់មិនត្រូវបានកត់ត្រាទុកសម្រាប់ការសម្រេចចិត្តឡើងថ្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើផែនការបង្រៀនឡើងវិញ។
២. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ការធ្វើតេស្តតាមដំណាក់គួរតែខ្លី ?
ចម្លើយ៖ រង្វាយតម្លៃជាដំណាក់គឺខ្លីក្នុងន័យខ្លឹមសារ ពីព្រោះគ្រូបង្រៀនចង់ធ្វើឱ្យប្រាកដថាកូនសិស្សបានយល់ច្បាស់ពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗក្នុងមេរៀន មុនពេលបន្តទៅមេរៀនបន្ទាប់។ នេះបង្កើតបានជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏ល្អមួយសម្រាប់ការសិក្សានាពេលអនាគត។ ដូច្នេះ រង្វាយតម្លៃជាដំណាក់គួរតែធ្វើជាបន្ត និងធ្វើឡើងដើម្បីអន្តរាគមន៍ជាប្រចាំ។
៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា សំណួររង្វាយតម្លៃជាដំណាក់គួរតែងាយស្រួល ?
ចម្លើយ៖ គ្រូបង្រៀនគ្រាន់តែចង់ដឹងថា តើសិស្សយល់ដឹងអំពីសមត្ថភាពគោលសំខាន់ៗដែលបានបង្រៀន ឬពិភាក្សាមុននឹងបន្តមេរៀនបន្ទាប់។ ដូច្នេះ សំណួរគួរតែមានភាពងាយស្រួល។
៤. តើរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ និងរង្វាយតម្លៃបូកសរុបមានគោលបំណងដូចគ្នាដែរឬទេ ?
ចម្លើយ៖ ទេ ពួកវាមានគោលបំណងខុសគ្នាទាំងស្រុង។ គោលបំណងនៃរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់គឺដើម្បីរៀបចំផែនការថាតើផ្នែកខ្លឹមសារអ្វីខ្លះ និងសិស្សណាខ្លះដែលត្រូវបង្រៀនឡើងវិញ ខណៈដែលគោលបំណងនៃរង្វាយតម្លៃបូកសរុបគឺដើម្បីកត់ត្រាលទ្ធផលសិក្សាចុងក្រោយ ដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តឱ្យ “ឡើងថ្នាក់”។
៥. តើការធ្វើតេស្តបូកសរុប គួរតែអនុវត្តដោយការបង្រៀនឡើងវិញដែរឬទេ ? ចូរពន្យល់ចម្លើយរបស់អ្នក។

ចម្លើយ៖ ទេ នៅពេលដែលបញ្ចប់រង្វាយតម្លៃបូកសរុប ជាធម្មតាគ្រូបង្រៀនមិនបង្រៀនខ្លឹមសារណាមួយឡើងវិញទេ ពីព្រោះគោលបំណងគឺដើម្បីធ្វើការសម្រេចចិត្តលើការឡើងថ្នាក់ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលសិក្សាចុងក្រោយ។

បន្ទាប់ពីការពិភាក្សាអំពីរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ និងរង្វាយតម្លៃបូកសរុប សូមពិនិត្យមើលទម្រង់ការវាស់វែងផ្សេងៗដែលបានប្រើប្រាស់ជាញឹកញាប់សម្រាប់សិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។ ទម្រង់ទាំងនេះ ត្រូវបានសង្ខេបនៅក្នុង **ឯកសារ ៧.២ (ទំព័រ ២១៤)**។ បន្ទាប់ពីការពិនិត្យនិយមន័យនៃទម្រង់រង្វាយតម្លៃនីមួយៗឡើងវិញ សូមចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗ ហើយសុំឱ្យពួកគេបំពេញលំហាត់នៅចុងបញ្ចប់នៃឯកសារនេះ។ នៅក្នុងលំហាត់នេះ សិក្ខាកាមត្រូវតែបង្ហាញថា តើពួកគេគិតថាទម្រង់រង្វាយតម្លៃ (ឧទាហរណ៍ ការធ្វើតេស្តសរសេរ) គឺសមរម្យសម្រាប់ទិដ្ឋភាពនីមួយៗនៃក្របខណ្ឌ KSA ដោយសម្គាល់ “X” នៅក្នុងក្រឡេងឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ពួកគេក៏អាចផ្តល់នូវយុត្តិកម្មសម្រាប់ការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេនៅក្នុងក្រឡេងមតិយោបល់ផងដែរ។ ដូច្នេះ ក្រុមនីមួយៗគួរតែកត់ត្រាចម្លើយរបស់ពួកគេនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបង្ហាញដល់ក្រុមធំៗ។ ចម្លើយដែលបានណែនាំសម្រាប់លំហាត់នេះ ត្រូវបានផ្តល់ជូននៅក្នុងតារាងខាងក្រោមដើម្បីជួយអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យដឹកនាំការពិភាក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។ ប្រសិនបើចម្លើយរបស់សិក្ខាកាមខុសពីចម្លើយដែលបានផ្តល់ខាងក្រោម អ្នកសម្របសម្រួលអាចទទួលយកចម្លើយផ្សេងៗវិញ ប្រសិនបើហេតុផលហាក់ដូចជាសមហេតុផល។

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់នៅក្នុងឯកសារ ៧.២

ទម្រង់រង្វាយតម្លៃ	វិជ្ជាសម្បទា	បំណិនសម្បទា	ចរិយាសម្បទា
តេស្តសរសេរ	x		
ការអង្កេតគ្រូអំឡុងពេលបង្រៀន	x	x	x
អនុវត្តជាក់ស្តែង	x	x	x
ការវាយតម្លៃជាដៃគូ ឬជាក្រុម	x	x	
ស្វ័យវាយតម្លៃសិស្ស	x		x

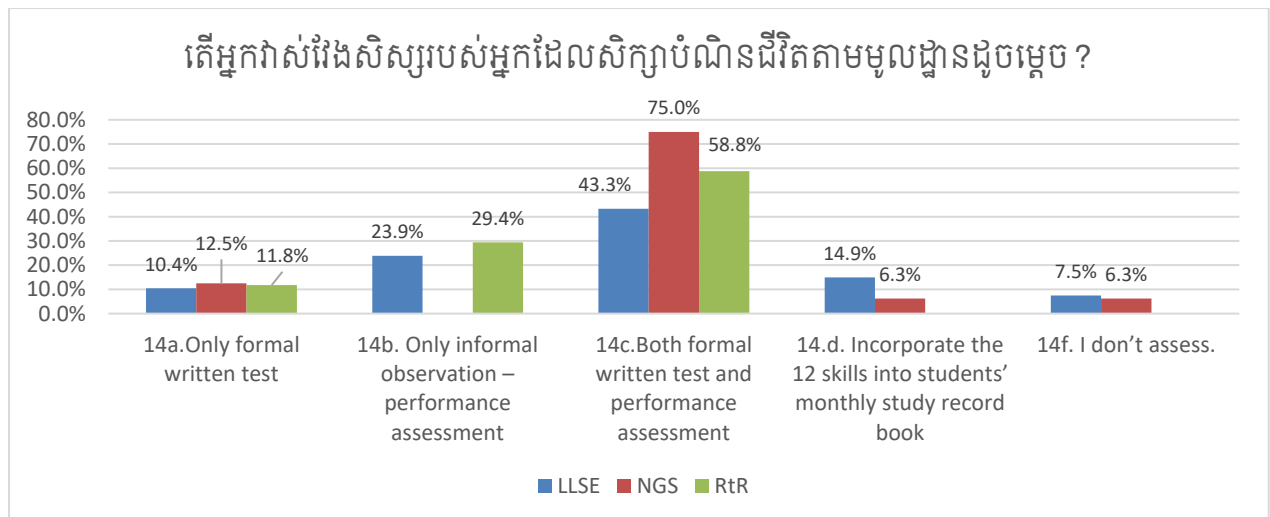
ពិភាក្សាជាក្រុមធំ

បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញក្រាហ្វិចដែលសង្ខេបពីការអនុវត្តរបស់ក្រុមគ្រូបង្រៀនចំនួន៨៦នាក់ មកពីសាលា ៣ប្រភេទ៖ សាលារៀនដែលអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានតាមរយៈការគាំទ្រពីអង្គការយូនីសេហ្វ ឬមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក

កម្មវិធីសាលារៀនជំនាន់ថ្មី និងសាលារៀនដែលអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អង្គការរ៉ូមធូរវីត។ សាលារៀនត្រូវបានវាយតម្លៃនៅចុងឆ្នាំ២០២៣ លើការអនុវត្តរបស់ពួកគេ ដោយយោងទៅលើការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

១) តើក្រាហ្វិចនិយាយអំពីអ្វី?

រូបភាពទី៣ រង្វាយតម្លៃដើមគ្រាស្តីពីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ២០២៣

ចម្លើយដែលបានណែនាំ៖ ក្រាហ្វិចបង្ហាញថា សាលារៀនភាគច្រើនដែលត្រូវបានសម្ភាសដោយប្រើទាំងរង្វាយតម្លៃផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ ក្នុងនោះរង្វាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការរួមមានការឆ្លុះបញ្ចាំង ការពិភាក្សាការសង្កេត កម្រងសំណួរតូចៗ (រង្វាយតម្លៃជាដំណាក់)។ មានសាលារៀនតិចតួចប៉ុណ្ណោះដែលបញ្ចូលបំណិនទាំង១២ ទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាប្រចាំខែរបស់សិស្ស ប៉ុន្តែពួកគេមានទំនោរសង្កេតមើលការអភិវឌ្ឍបំណិនទន់របស់សិស្ស និងគាំទ្ររាល់បញ្ហាប្រឈមនានាក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការ។ ទិន្នន័យនេះបង្ហាញថាសាលារៀនបានបញ្ចូលគ្នានូវឧបករណ៍ភាគច្រើនដែលបានកំណត់ និងពិភាក្សាក្នុងអំឡុងពេលសកម្មភាពពិភាក្សានៅលើឯកសារ ៧.២ (ទំព័រ ២១៤)។

ការវាយតម្លៃការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

១) ដំណើរការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា

អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែចាប់ផ្តើមវគ្គនេះដោយពន្យល់ថា វគ្គសិក្សាបំណិនជីវិតជាច្រើន រួមទាំងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន តម្រូវឱ្យសិស្សបង្កើតគម្រោងដោយប្រើការសិក្សាតាមបែបគម្រោង ឬការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា (សូមមើលមេរៀនទី៣)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងដឹងហើយថា យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃបែបប្រពៃណី (ឧទាហរណ៍ ការធ្វើតេស្ត ការធ្វើលំហាត់ខ្លីៗ ជាដើម។ល។) មិនបានផ្តល់ឱ្យពួកគេត្រឹមត្រូវដើម្បីវាស់វែងការងារគម្រោង ពីព្រោះគ្រូបង្រៀនត្រូវការដឹងពី

ដំណើរការផ្ទៃក្នុងនៃការគិត ដែលសិស្សប្រើប្រាស់នៅពេលបង្កើតផលិតផលគម្រោង។ នោះគឺការយល់
ដឹងពីរបៀបដែលសិស្សរកដំណោះស្រាយ ឬការសន្និដ្ឋានអំពីអ្វីមួយគឺមានសារៈសំខាន់ដូចជា
ផលិតផល ឬដំណោះស្រាយខ្លួនឯង។

ការប្រៀបធៀបវិធីសាស្ត្រការសិក្សាតាមបែបប្រពៃណី និងការសិក្សាតាមបែប គម្រោង

បន្ទាប់ពីចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការពន្យល់ខាងលើ សូមចែកឯកសារ ៧.៣ (ទំព័រ ២១៨)៖ ភាព
ផ្ទុយគ្នានៃការវាយតម្លៃការសិក្សាបែបប្រពៃណី និងការសិក្សា បែបគម្រោង ដើម្បីជួយសិក្ខាកាមឱ្យ
យល់អំពីភាពផ្ទុយគ្នារវាងវិធីសាស្ត្រការសិក្សាតាមបែបប្រពៃណី និងតាមបែបគម្រោង និងការពាក់
ព័ន្ធ។ បន្ទាប់មក រៀបចំការពិភាក្សាក្រុមតូចៗ ដែលសិក្ខាកាមពិនិត្យមើលរូបតុក្កតាដែលបានផ្តល់
នៅក្នុងឯកសារ និងឆ្លើយសំណួរដែលមាននៅខាងក្រោមនៃទំព័រ។ ផ្តល់ពេលប្រហែល ១៥នាទី
សម្រាប់ការពិភាក្សាក្រុមតូចៗ បន្ទាប់មក ពិនិត្យមើលចម្លើយរបស់ក្រុមនីមួយៗជាក្រុមធំ ដើម្បី
ធានាថាអ្នកគ្រប់គ្នាបានយល់ពីរបៀបដែលការសិក្សាខុសគ្នានៅក្នុងបរិបទទាំងពីរ និងរបៀបដែលវា
នឹងប៉ះពាល់ដល់ការវាយតម្លៃរបស់សិស្សនៅក្នុងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលសិស្សកំពុង
ស្វែងរកការដោះស្រាយបញ្ហា និងបង្កើតដំណោះស្រាយ។ ប្រើចម្លើយដែលបានផ្តល់ជូនខាងក្រោម
ដើម្បីជួយណែនាំការពិភាក្សាក្រុមធំ៖

សំណួរពិភាក្សា

១. តើកម្រិតនៃការគិតមួយណាអនុវត្តក្នុងការវាយតម្លៃក្នុងរូបភាព “ក” ? រូបភាព “ខ” ?
ប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងតាមប្លុកតាក់សូណូមីដើម្បីឆ្លើយសំណួរនេះ៖
 - a. រូបភាព ក ៖ ចងចាំ យល់ដឹង (អាចមាន អនុវត្ត ខ្លះ)
 - b. រូបភាព ខ ៖ អនុវត្ត វិភាគ វាយតម្លៃ បង្កើតថ្មី
២. រកគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃបច្ចេកទេសវាយតម្លៃក្នុងរូបភាព “ក” និងរូបភាព “ខ”
 - a. គុណសម្បត្តិក្នុងរូបភាព ក៖
 - i. ងាយស្រួលវាយតម្លៃសិស្សដោយប្រើតេស្ត ឬសំណួរធម្មតា
 - ii. ទាមទារឱ្យមានការវាយតម្លៃស៊ីគ្នានឹងក្របខណ្ឌវាយតម្លៃបែបប្រពៃណីដែល
សាលារៀនភាគច្រើនបានអនុវត្តហើយ
 - b. គុណវិបត្តិក្នុងរូបភាព ក៖
 - i. សិស្សមិនសូវមានការប្រឹងប្រែងនឹងកិច្ចការគ្រូបង្រៀនជាក់ឱ្យ
 - ii. ការសិក្សាផ្ដោតលើការគិតកម្រិតទាប
 - iii. សិស្សមានឱកាសតិចតួចដើម្បីគិតស៊ីជម្រៅ ឬច្នៃប្រឌិត
 - c. គុណសម្បត្តិក្នុងរូបភាព ខ៖

- i. សិស្សមានការប្រឹងប្រែងនឹងកិច្ចការគ្រូបង្រៀនជាក់ឱ្យ
- ii. ការសិក្សាជំរុញការគិតកម្រិតខ្ពស់
- iii. គ្រូបង្រៀនយល់បានកាន់តែស៊ីជម្រៅពីវិធីគិតរបស់សិស្ស និងរបៀបដោះស្រាយបញ្ហា

d. គុណវិបត្តិក្នុងរូបភាព ខ៖

- i. ការអនុវត្តវិធីវាយតម្លៃត្រូវការពេលវេលាច្រើន
- ii. ត្រូវការវិធីថ្មីក្នុងការវាយតម្លៃដែលគ្រូបង្រៀនភាគច្រើនមិនទាន់ចេះ
- iii. មិនស៊ីគ្នាជាមួយក្របខណ្ឌវាយតម្លៃបែបប្រពៃណីប្រើក្នុងសាលាភាគច្រើន

៣. ហេតុអ្វីបានអ្នកគិតថាគ្រូបង្រៀនភាគច្រើនក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមិនចង់ប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសបង្រៀន និងវាយតម្លៃដែលអនុវត្តក្នុងរូបភាព “ខ”?

- a. គ្រូបង្រៀនភាគច្រើនផ្ដោតលើការបង្រៀនដើម្បីតែប្រឡង (តាមបែបប្រពៃណី) ដែលមិនសូវជំរុញការគិតបែបស៊ីជម្រៅដល់សិស្ស
- b. គ្រូបង្រៀនភាគច្រើនមិនចេះវិធីវាយតម្លៃគម្រោង និងវិធីស្រដៀងគ្នាថ្មីៗនេះ
- c. គ្រូបង្រៀនភាគច្រើនផ្តល់អាទិភាពលើការងារក្រៅម៉ោងបង្រៀន មិនមានពេលស្រាវជ្រាវ និងអនុវត្តវិធីបង្រៀន ឬវិធីវាយតម្លៃថ្មីៗ
- d. ។ល។

 បន្ទាប់ពីការពិភាក្សាខាងលើត្រូវបានបញ្ចប់សូមចែកឯកសារ ៧.៤ (ទំព័រ ២១៩)៖ យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃនៅក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវយុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃជាក់លាក់មួយចំនួនដែលប្រើប្រាស់ដោយអ្នកអប់រំ ដើម្បីវាស់វែងការសិក្សារបស់សិស្សនៅក្នុងការងារគម្រោង អនុវត្តចំពោះបរិយាកាសសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។ យុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះរួមមានដូចខាងក្រោម៖

- ការវាយតម្លៃបែបឌីណាមិក
- ការវាយតម្លៃបែបកម្រងស្នាដៃសិស្ស
- ការវាយតម្លៃបែបដំណើរការ
- ការវាយតម្លៃបែបក្រៅផ្លូវការ

 ពិនិត្យមើលលក្ខណៈពិសេសនៃបច្ចេកទេសវាស់វែងក្នុងឯកសារចែក។ ពេលពិនិត្យត្រូវកត់សម្គាល់ចំណុចទាំងអស់ខាងក្រោម៖

- បច្ចេកទេសទាំងនេះ ត្រូវការអន្តរកម្មខ្លាំងរវាងសិស្ស និងសិស្ស និងក្នុងក្រុម
- អន្តរកម្មទាំងនេះអាចជាការសម្ភាស ការពិភាក្សាក្រៅផ្លូវការ និងការសង្កេតអាកប្បកិរិយា

សិស្ស

- ផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើដំណើរការរៀន ដូចផលិតផល និងដំណោះស្រាយផងដែរ
- មានចំណុចជាន់គ្នាខ្លះទៅលើលក្ខណៈពិសេសនៃបច្ចេកទេសវាយតម្លៃទាំងនេះ

បច្ចេកទេសទាំងនេះ អាចបំពេញបន្ថែមទៅលើក្របខណ្ឌការវាយតម្លៃផ្លូវការដោយមានព័ត៌មានបន្ថែមច្រើនពីសកម្មភាពរៀនរបស់សិស្ស។

 បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់បន្ថែមពីចំណុចខាងលើដោយផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីបច្ចេកទេសវាយតម្លៃផ្សេងៗក្នុង **ឯកសារ ៧.៤ (ទំព័រ ២១៩)**។ សម្រាប់គោលបំណងនេះ សូមចែក **ឯកសារ ៧.៥ (ទំព័រ ២២១)**៖ *ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងពីបច្ចេកទេសនៃ ការវាយតម្លៃ បែបស្ថាបនា និយម និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន*។ ប្រើឯកសារនេះដើម្បីពិនិត្យមើលឧទាហរណ៍នីមួយៗ ដែលបានផ្តល់ជាមធ្យោបាយដើម្បីលើកជាឧទាហរណ៍ពីការពន្យល់ដែលបានផ្តល់ពីមុន។

 បន្ទាប់ពីពន្យល់ចប់ ឱ្យសិស្សតាមធ្វើការពិភាក្សាក្រុម និងបំពេញលំហាត់ក្នុង **ឯកសារ ៧.៥**។ ផ្តល់ពេលវេលាប្រហែល៣០នាទី សម្រាប់ការពិភាក្សា និងបំពេញតារាង។ ចែកក្រដាសផ្ទាំងធំ ឱ្យក្រុមនីមួយៗ ដើម្បីកត់ត្រាចម្លើយ។ ឆ្លងកាត់ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់រង្វាយតម្លៃបែបដំណាក់ ប៉ុន្តែក៏មានរង្វាយតម្លៃបូកសរុបនៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានផងដែរ។

 ពេលក្រុមទាំងអស់បំពេញតារាងរួចរាល់ហើយ សូមឱ្យពួកគេបិទក្រដាសចម្លើយលើជញ្ជាំងដើម្បីប្រៀបធៀប។ ប្រើប្រាស់ចម្លើយក្នុងតារាងខាងក្រោមជាជំនួយក្នុងការពិភាក្សាដើម្បីរកចំណុចរួមនៃចម្លើយក្រុមទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យសិស្សតាមចាប់បាននូវគោលគំនិតសំខាន់ៗពីលំហាត់អនុវត្តមួយនេះ។

លក្ខណៈពិសេស	ការវាយតម្លៃបែបឌីណាមិក	ការវាយតម្លៃបែបកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ការវាយតម្លៃបែបដំណើរការ	ការវាយតម្លៃបែបក្រៅផ្លូវការ
ពេលវេលា (ឧទាហរណ៍៖ មុនពេល អំឡុងពេល ក្រោយពេល បញ្ចប់កិច្ចការ ជាប្រចាំ)	ជាប្រចាំ	ក្រោយពេល បញ្ចប់កិច្ចការ	ជាប្រចាំ	ជាប្រចាំ
ការផ្ដោតលើគុណភាពផលិតផល (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)	មធ្យម	ខ្ពស់	ទាប	មធ្យម

ការផ្ដោតលើដំណើរការ (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)	ខ្ពស់	មធ្យម	ខ្ពស់	ខ្ពស់
អន្តរកម្មជាមួយគ្រូ (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)	ខ្ពស់	មធ្យម	ខ្ពស់	ខ្ពស់
ការប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃ បែបប្រពៃណី (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)	មធ្យម	ខ្ពស់	មធ្យម	ទាប

  បន្ទាប់ពីសកម្មភាពនេះ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំពីវីដេអូដែលផលិតដោយសាលារៀន ថ្មីស្តីពីដំណើរការវាយតម្លៃ។ ក្នុងករណីនេះផងដែរ សាលារៀន ថ្មីស បានរៀបចំវីដេអូនេះគឺដើម្បីជួយដល់សាលារៀនផ្សេងទៀតឱ្យយល់កាន់តែច្បាស់អំពីរបៀបវាយតម្លៃសិស្សក្នុងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដោយប្រើឧបករណ៍ដែលមាននៅក្នុងឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (ឆ្នាំ២០១៩)។ មុនពេលចាប់ផ្ដើមចាក់វីដេអូ អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញសិក្ខាកាមនូវឧបករណ៍វាយតម្លៃផ្សេងៗគ្នាដែលមាននៅក្នុងឯកសារណែនាំឆ្នាំ២០១៩ និងពន្យល់ពីគោលបំណងនីមួយៗ (ពីទំព័រទី៩២ ដល់ទំព័រ ១០៩)។

 សកម្មភាព (៣០នាទី) ដំណើរការវាយតម្លៃ
https://www.youtube.com/watch?v=pZfYaZ8uZ_M

 សំណួរបំផុស

- តើវិសាលភាពនៃដំណើរការវាយតម្លៃនៅក្នុងដំណើរការបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានគឺជាអ្វី?
- តើឧបករណ៍ ឬបច្ចេកទេសប្រើប្រាស់អ្វីខ្លះនៅក្នុងសាលារៀនថ្មីស? តើអ្នកទទួលស្គាល់អ្វីមួយដែលខ្ញុំបានបង្ហាញអ្នកពីមុនមកទេ?
- តើអ្នកប្រើបច្ចេកទេសស្រដៀងគ្នាដើម្បីវាស់វែងសិស្សរបស់អ្នកនៅក្នុងសាលារៀនដែរឬទេ? ជាឧទាហរណ៍ តើអ្នកធ្លាប់បានប្រើការពិនិត្យទៅវិញទៅមកជាមួយដៃគូដែរឬទេ? តើអ្នកគិតថាមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដល់សិស្ស?

  សកម្មភាព៖ ករណីសិក្សា(៣០នាទី)៖ បន្ទាប់ពីកិច្ចពិភាក្សា អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថាការត្រួតពិនិត្យបំណិនទន់គឺជាផ្នែកមួយនៃវិធីសាស្ត្រវាស់វែងផ្សេងៗគ្នា ដែលចាំបាច់សម្រាប់វិធីសាស្ត្រ

ស្ថាបនានិយមដូចជាការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា។ អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ៧.៦ (ទំព័រ ២២៤) ដំណើរការវាស់វែងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៃអនុវិទ្យាល័យ អញ្ជើញ។

អ្នកសម្របសម្រួលចិត្តចម្លងមួយច្បាប់នៃឧបករណ៍វាស់វែងដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងករណីសិក្សា និងចែកឱ្យក្រុមនីមួយៗដើម្បីឱ្យពួកគេអាចមើលឯកសារបាន។ ឧបករណ៍រួមមាន៖

- សេចក្តីណែនាំការសង្កេត ឧបសម្ព័ន្ធ ៧.២.២ (ទំព័រទី៩៩-១០១ ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)។
- ស្វ័យវាយតម្លៃសិស្ស ឧបសម្ព័ន្ធ ៧.៤ (ទំព័រទី១០៣-១០៤ ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)។
- របៀបវាយតម្លៃទូទៅ ឧបសម្ព័ន្ធ ៧.១.១ (ទំព័រទី៩៥ ឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៩)។

១ សំណួរបំផុស

- ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា សាលារៀនត្រូវវាស់វែងទាំងចំណេះដឹង និងបំណិន ?
- បើតាមគំនិតរបស់អ្នក តើអ្វីជាគោលដៅក្នុងអំឡុងពេលសង្កេត ដោយការប្រើសេចក្តីណែនាំការសង្កេត ?
- តើអ្វីជាគោលដៅនៃការធ្វើស្វ័យវាយតម្លៃផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សិស្ស ?
- តើអ្នកមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងនេះដែរឬទេ ? បើមិនដូច្នោះទេ តើអ្នកត្រូវយល់ដឹងអ្វីខ្លះមុនពេលអាចប្រើប្រាស់វាបាន ?
- តើអ្វីជាអត្ថប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះ (ជាពិសេសឧបករណ៍សម្រាប់វាយតម្លៃបំណិន) ? តើអ្វីជាបញ្ហាប្រឈម ?

ចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម៖ តើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជាផ្នែកមួយនៃសៀវភៅ ពិន្ទុសិស្សដែរឬទេ ?

នៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំការធ្វើតេស្តសិស្សនៅតែជារឿងចាំបាច់បំផុត ការមានពិន្ទុនឹងជួយលើកទឹកចិត្តទាំងសិស្ស ទាំងគ្រូបង្រៀនឱ្យចូលរួមក្នុងការសិក្សា។ នៅក្នុងការស្ទង់មតិពាក់ព័ន្ធដែលធ្វើឡើងដោយ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយមានការគាំទ្រពីអង្គការ KAPE/UNICEF លើការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន លើសាលារៀនសរុបចំនួន ៦៩% ដែលអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានហើយក៏មានបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាផ្នែកមួយនៃសៀវភៅសិក្សាគោល។ ដូចដែលបានពិភាក្សាតាំងពីមេរៀនទី១ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺជាមុខវិជ្ជាកាតព្វកិច្ចនៅក្នុងសាលារៀនចាប់តាំងពីកម្មវិធីកំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សាឆ្នាំ២០១៥។ សាលារៀនបានបញ្ចូលវា និងធានាថាវាជាផ្នែកមួយនៃរបៀបវាយតម្លៃសមត្ថភាពសិស្សចុងក្រោយ។ ដូចដែលយើងឃើញនៅក្នុងមេរៀនទី៧ គំរូវាយតម្លៃសម្រាប់

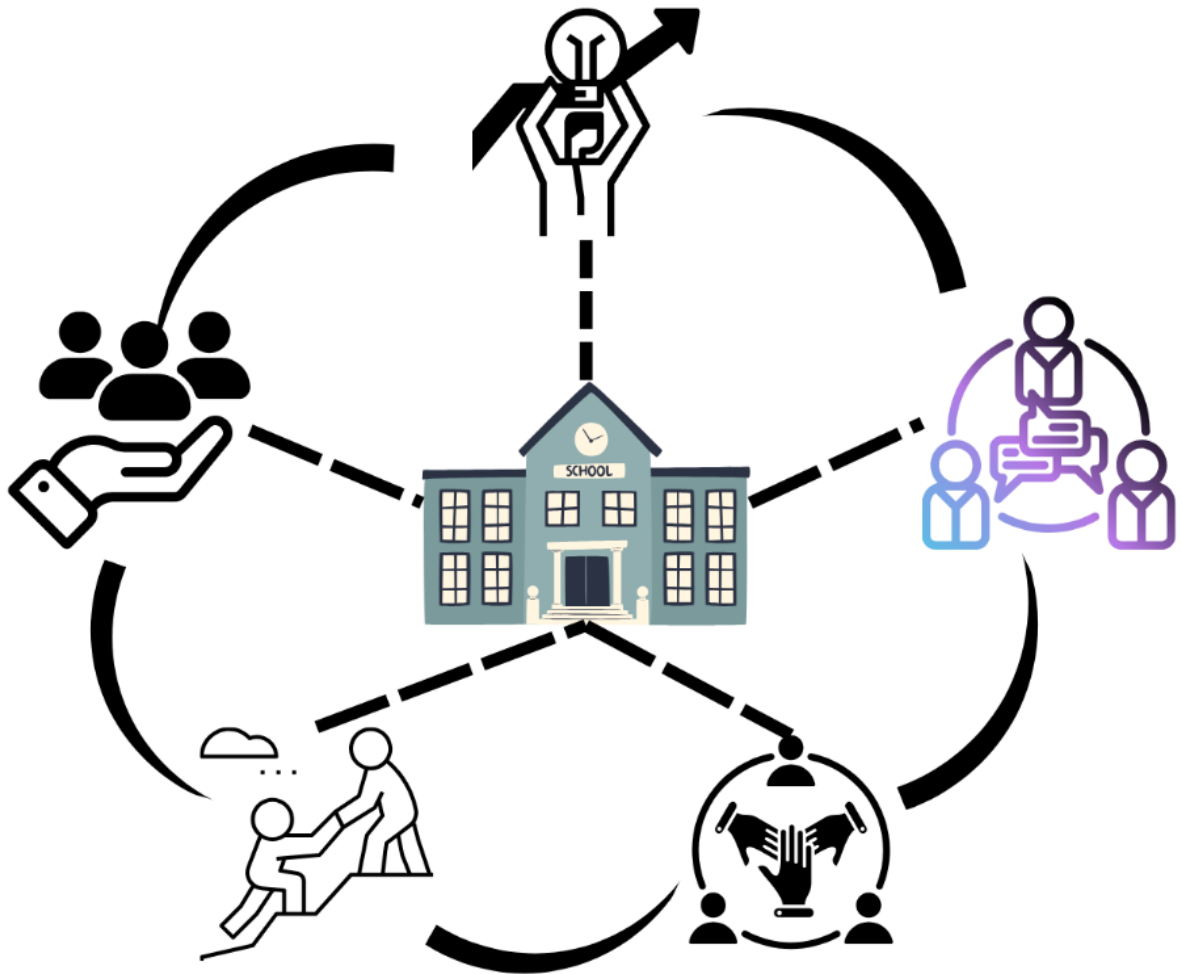
មុខវិជ្ជាសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាអាចខុសគ្នាពីវិធីសាស្ត្របែបប្រពៃណី ដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យគ្រូគ្រូតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដំណើរការសិក្សាបានល្អប្រសើរ ដែលជាចំណុចស្នូលនៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ច្រើនជាងលទ្ធផលចុងក្រោយ។

មុនពេលបញ្ចប់មេរៀន អ្នកសម្របសម្រួលចែករំលែកដល់សិក្ខាកាមនូវឧត្តមានុវត្តរបស់ អនុវិទ្យាល័យ អរញ្ញរង្សី លើដំណើរការវាយតម្លៃ (ក្នុងតារាងខាងក្រោម) ពន្យល់ពីវិធីដែលសាលារៀន នេះ ក៏ដូចជាសាលារៀនផ្សេងទៀត ដែលបានចូលរួមក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលរួម បញ្ចូលគ្នាទាំងរង្វាយតម្លៃជាផ្លូវការ និងក្រៅផ្លូវការ ជាមួយនឹងគោលបំណងអាទិភាពនៃការធ្វើការវាស់ វែងបែបដំណាក់ដើម្បីកែលម្អការអភិវឌ្ឍបំណិនរបស់សិស្ស។ ពិន្ទុត្រូវបានកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅ សិស្ស ក្រោមប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

បញ្ចប់មេរៀនទី៧

ផ្នែកទី៣៖ ការបង្កើតបរិស្ថានគាំទ្រនៅតាមសាលារៀន

សង្ខេប៖ ផ្នែក៣នេះ មានចំនួន២មេរៀន ដែលណែនាំអំពីបញ្ញត្តិនៃប្រព័ន្ធអេកូគរុកោសល្យនៅតាមសាលារៀន ដោយពន្យល់ថា ការកែលម្អសាលារៀនទទួលជោគជ័យទៅបាន គឺគ្រាន់តែអនុវត្តផ្នែកខ្លះៗនៃគរុកោសល្យថ្មីៗនៃការសិក្សាប៉ុណ្ណោះ។ បើគ្មានបរិយាកាសអំណោយផលទេ ការអនុវត្តការបង្រៀន និងការរៀន តាមគំរូថ្មីៗទាំងនេះ ក៏មិនអាចរីកចម្រើនទៅបានឡើយ។ ដោយយកតាមគំរូសាលារៀនជំនាន់ថ្មី (NGS) សិក្ខាកាមអាចវិភាគធាតុផ្សំផ្សេងៗរបស់ប្រព័ន្ធអេកូគរុកោសល្យនេះ រួមទាំងធាតុសំខាន់ៗនៃអភិបាលកិច្ចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ប៉ុន្តែក៏មានយន្តការគាំទ្រដោយផ្ទាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន រួមទាំងសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ (PLC) ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) ប្រព័ន្ធក្រឡឹក និងប្រព័ន្ធប្រឹក្សាគរុកោសល្យ។ ជាចុងក្រោយ សិក្ខាកាមនឹងរៀនពីរបៀបដែលធាតុទាំងនេះរួមបញ្ចូលគ្នាដើម្បីផ្តល់ឥទ្ធិពលវិជ្ជមានដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស។

មេរៀនទី៨៖ គាំទ្រការបង្កើតប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីនៅតាមសាលារៀន

រយៈពេលមេរៀន៖ បង្រៀន៥ ម៉ោង (បន្ថែម ១០ម៉ោង ស្វ័យសិក្សា ការហាត់សម និងការអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ពិនិត្យមើលស្លាយទាំងអស់ សម្រាប់មេរៀន រួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែកជូនសិក្ខាកាមទាំងអស់ដូចដែលបានរាយខាងក្រោម

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ឯកសារជាស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ (LCD projector)
- ក្រដាសខ្នាត A4 និងប៊ិក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.១ (ទំព័រ ២២៦)៖ ក្រោយ បណ្តុះបណ្តាល
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.២ (ទំព័រ ២២៧)៖ គំរូសិក្សា ៧០-២០-១០
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.៣ (ទំព័រ ២២៨)៖ សេណារីយ៉ូ៖ សុភា និងការសិក្សាថ្មីៗ
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.៤ (ទំព័រ ២៣០)៖ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យនៅតាមសាលារៀនរបស់អ្នក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.៥ (ទំព័រ ២៣១)៖ អ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.៦ (ទំព័រ ២៣៣)៖ ករណីសិក្សានៅសាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៨.៧ (ទំព័រ ២៣៥)៖ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងធនធាន

វត្ថុបំណង មេរៀន៖

ក្រោយបញ្ចប់មេរៀនទី៨ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- ពិពណ៌នាអំពីធាតុសំខាន់ៗនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យ
- ពន្យល់ពីសារៈសំខាន់នៃបរិយាកាសគាំទ្រសម្រាប់ការពង្រឹងការអនុវត្តការបង្រៀន
- ពិពណ៌នាអំពីធាតុសំខាន់ៗនៃអភិបាលកិច្ចល្អនៅក្នុងសាលារៀន
- រំឭកឡើងវិញនូវមធ្យោបាយមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការចូលរួមរបស់សហគមន៍នៅតាមសាលារៀន និងវិធីបង្កើតការដើរទុកចិត្ត និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកន្លែងការងារជាក់ស្តែង សិក្ខាកាមនឹង៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីសុពលភាព ៧០-២០-១០ នៅក្នុងការអនុវត្តតាមសាលារៀន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងរវាងភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការអនុវត្តរបស់សាលារៀន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់សហគមន៍ជាមួយសាលារៀន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីសារៈសំខាន់នៃការបង្កើតទំនុកចិត្ត

ឯកសារ និង កិច្ចការអាន៖

- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា(២០២១) ក្របខណ្ឌសតវត្សរ៍ទី២១ សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជា៖ ជំពូកទី៤៖ « ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មី » [Khmer version](#), [English version](#).

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៨

ពិនិត្យវគ្គបំណងមេរៀន

បិទក្រដាសផ្ទាំងធំលើក្តារខៀន ដោយសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សារបស់មេរៀន។ ក្រោយចប់វគ្គ ពន្យល់ថា សិក្ខាកាមអាចធ្វើបានពីលទ្ធផលនៃការសិក្សានេះ។

តើប្រព័ន្ធអេកូឡូកោសល្យគឺជាអ្វី?

អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ៨.១ (ទំព័រ ២២៦)៖ ក្រោយវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ហើយស្នើសុំសិក្ខាកាមអានសេចក្តីណែនាំដោយយកចិត្តទុកដាក់។ សិក្ខាកាមធ្វើការជាក្រុមតូចសិន ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ បន្ទាប់មក ពួកគេចូលជាក្រុមធំដើម្បីពិភាក្សា និងបង្ហាញបទពិសោធរួម និងគន្លឹះ នៅពេលដែលពួកគេវិលត្រឡប់ទៅបំពេញការងារក្រោយចប់វគ្គ។

សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល៖ ចម្លើយពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាប្រឈម។ ជារឿយៗ មិនមានលទ្ធភាព ណាដែលសាលារៀនចែករំលែកវិជ្ជាសម្បទាដល់សហការីរបស់ខ្លួនដោយមានហេតុផលផ្សេងៗរួមមាន ខ្វះពេលវេលា គ្មានពេលជាក់លាក់ទុកសម្រាប់កិច្ចការចែករំលែកនេះ មានចំណាប់អារម្មណ៍តិចតួច និង មានការប្តេជ្ញាចិត្តតិចតួច។ ទន្ទឹមនេះ កាលណាគ្រូបង្រៀនព្យាយាមណែនាំវិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបថ្មី សហការី ឬនាយកសាលារបស់ពួកគេនៅតាមសាលារៀននោះ មិនសូវជាស្វាគមន៍គំនិតថ្មីនេះទេ។ មិនសូវមានការយល់គ្នានោះទេ មានពេលខ្លះគណៈគ្រប់គ្រងគ្រាន់តែចង់ឱ្យគ្រប់គ្នាសប្បាយចិត្ត ប៉ុណ្ណោះ មិនសូវខ្វល់ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មី ឬឱ្យតម្លៃគំនិតនេះឡើយ។

កត្តាទាំងអស់នេះ ហើយផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងកង្វះបរិយាកាសគាំទ្រនៅតាមសាលារៀន។ កាល ណាទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៃការបង្រៀន និងការរៀនមិនទទួលបានការគាំទ្រត្រឹមត្រូវទេនោះ ការបណ្តុះ បណ្តាលបែបនេះក៏មិនមានប្រសិទ្ធភាពដែរ។ នៅមេរៀនពីរបន្ទាប់ យើងនឹងឈ្វេងយល់ពីរបៀបបង្កើត បរិយាកាសគាំទ្របែបនេះនៅតាមសាលារៀនដោយមានការអនុវត្ត និងឧទាហរណ៍ល្អៗ។

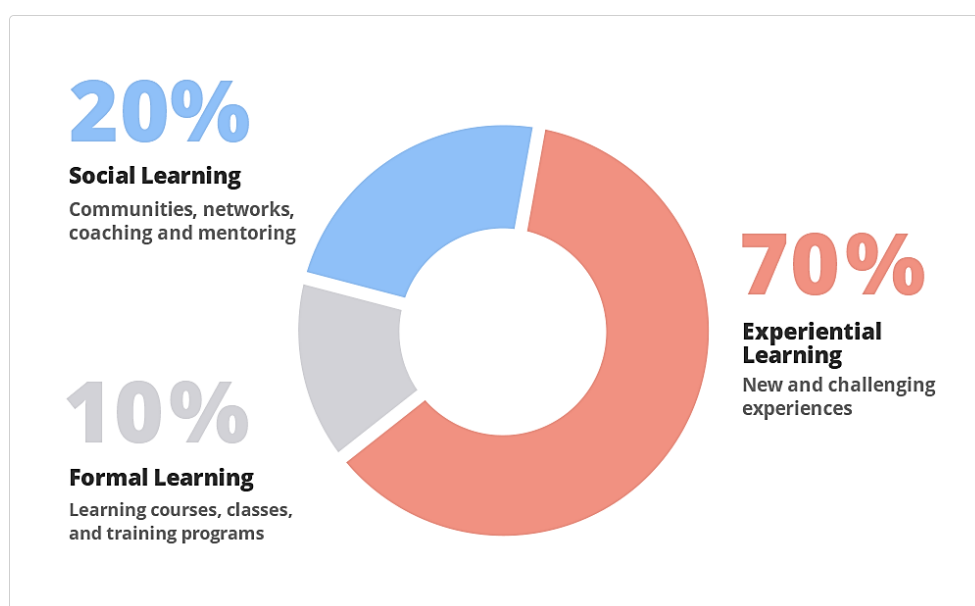
គំរូសិក្សា ៧០-២០-១០

អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ៨.២ (ទំព័រ ២២៧)៖ គំរូសិក្សា ៧០-២០-១០ បង្ហាញ គំរូ៧០-២០-១០ តាមស្នាយ ឬផ្ទាំងក្រដាស ដោយមានរូបភាពខាងក្រោយ បន្ទាប់មកប្រាប់សិក្ខាកាម ធ្វើការដៃគូ ចែករំលែកការគិតរបស់ខ្លួនពីន័យរបស់ក្រាហ្វិកនោះរយៈពេល៥ទៅ១០នាទី។

សំណួរបំផុស៖

- តើអ្នកធ្លាប់បានឮអំពីគំរូសិក្សា ៧០-២០-១០ ដែរឬទេ ?
- តើក្រាហ្វិកនេះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចសម្រាប់អ្នក ? តើអ្នកយល់ស្របជាមួយន័យនេះដែរ ឬទេ ?
- តើការបណ្តុះបណ្តាលដោយឯកឯងមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណា ផ្អែកលើក្រាហ្វិកនេះ ?
- តើត្រូវមានធាតុផ្សំអ្វីខ្លះទៀតចាំបាច់ធ្វើឱ្យការបណ្តុះបណ្តាលមានប្រសិទ្ធភាព ?

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់សិក្ខាកាមថា នេះជារូបមន្តដែលគេទទួលស្គាល់ច្រើន យកទៅប្រើ ក្នុងការហ្វឹកហាត់ការងារ។ រូបមន្តនេះ មានកំណើតពីការស្រាវជ្រាវរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកតាំងពី ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៨០ លើការសិក្សាពីប្រភពសំខាន់ៗចេញពីអ្នកគ្រប់គ្រងជោគជ័យចំនួន២០០នាក់។ ការស្រាវជ្រាវនេះរកឃើញថា៖

- លទ្ធផល ៧០% នៃការសិក្សាទទួលបានពីបទពិសោធផ្ទាល់ នៅពេលបុគ្គលិកជួបបញ្ហាជាក់ ស្តែងក្នុងការងារហើយទទួលបានមតិគ្រឡប់ភ្លាមៗអំពីការបំពេញការងាររបស់ខ្លួន ពីអ្នក គ្រប់គ្រង និងអ្នកប្រឹក្សា

- លទ្ធផល ២០% នៃការសិក្សាទទួលបានពីការទំនាក់ទំនង និងកិច្ចសហការជាមួយសហការីមិត្ត គ្រូបង្វឹក អ្នកប្រឹក្សាដែលបានលើកទឹកចិត្ត និងផ្តល់មតិត្រឡប់
- លទ្ធផល ១០% នៃការអភិវឌ្ឍការងារទទួលបានពីការបង្រៀនតាមបែបប្រពៃណី និងបានពីព្រឹត្តិការណ៍អប់រំផ្សេងៗ

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ ការសិក្សាទូទៅ និងការបង្រៀនជាលក្ខណៈប្រពៃណីតែប៉ុណ្ណឹង មិនមានឥទ្ធិពលផ្ទាល់ និងភ្លាមៗលើកិច្ចការរបស់សិក្ខាកាមទេ។ នៅចំណុចនេះ សិក្ខាកាមត្រូវប្រមូលសកម្មភាព ហើយឈ្វេងយល់ជាមុនសិនទើបចាប់ផ្តើមអនុវត្ត និងប្រឈមបញ្ហាជាក់ស្តែង រៀនសម្របដោះស្រាយបញ្ហានោះមុនពេលយកបទពិសោធន៍ទាំងនេះទៅប្រើដើម្បីទទួលបានវិជ្ជាសម្បទាថ្មី។ បញ្ហានេះកើតឡើងចំពោះយើងទាំងអស់គ្នា៖ យើងបានទៅចូលវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ហើយគិតថាយើងយល់ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះយើងចាប់ផ្តើមអនុវត្តអ្វី ដែលយើងបានរៀននៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនោះ យើងដឹងថា យើងយល់មិនសូវច្បាស់ទេ។ អ្នកសម្របសម្រួលបន្តថា នៅវគ្គក្រោយទៀត គេនឹងរំលឹកទិដ្ឋភាពគាំទ្រចម្បងៗចំនួន២៖

- ជាផ្នែកមួយនៃវគ្គបណ្តុះបណ្តាល សាលារៀនមានធាតុសំខាន់ៗដែលអាចគាំទ្រគ្រូបង្រៀនឱ្យចេះអនុវត្តចំណេះដឹងថ្មីៗតាមសាលាហើយជាអ្វីដែលយើងហៅថាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសាលា។
- គេប្រើបច្ចេកទេស និងយន្តការគាំទ្រទៅលើ ៧០% ស្តីពី «សេណារីយ៉ូពិសោធន៍» ប៉ុន្តែ ២០% ផ្ដោតលើ «ការសិក្សាសង្គម» ដើម្បីធានាថាសាលារៀនអាចជួយបុគ្គលិកបង្កើនប្រសិទ្ធភាព រៀនសូត្រ ក៏ដូចជាវឌ្ឍនភាពនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់ពួកគេ។

ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីសាលា

 ការកែលម្អសាលារៀនទទួលបានជោគជ័យទៅបាន គឺគ្រាន់តែអនុវត្តផ្នែកខ្លះៗនៃគរុកោសល្យថ្មីៗនៃការសិក្សាប៉ុណ្ណោះ តាមការដកស្រង់ឃ្លាមួយលើកឡើងថា «គ្រាប់ពូជមួយអាចដុះលូតលាស់ទៅជារុក្ខជាតិដែលមានសុខភាពល្អបានចាំបាច់ត្រូវមានបរិស្ថានគាំទ្រ»។

ការបំផុសគំនិត៖ អ្នកសម្របសម្រួលស្នើឱ្យសិក្ខាកាមគិតអំពីប្រព័ន្ធនេះ ថាតើវាមានន័យយ៉ាងណាដែលត្រូវយកទៅអនុវត្តនៅតាមសាលារៀនបានយ៉ាងដូចម្តេច។

អ្នកសម្របសម្រួលបញ្ជាក់ថា ចំណុចនេះមានន័យថា ប្រព័ន្ធទាំងអស់ បរិស្ថានទាំងអស់នៅតាមសាលារៀន ត្រូវមានសុខភាពល្អ និងដំណើរការបានត្រឹមត្រូវ។ ឧទាហរណ៍ សាលារៀនអាចមានគ្រូបង្រៀនដែលមានសមត្ថភាពច្រើន ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកដឹកនាំមិនផ្តល់តម្លៃដល់ពួកគេ ហើយមិនជួយសម្រួលការងាររបស់ពួកគេ គ្រូបង្រៀននឹងមិនអាចធ្វើការងារប្រកបដោយគុណភាព និងឈានដល់សក្តានុពលពេញលេញរបស់ពួកគេឡើយ។ ឧទាហរណ៍មួយទៀតអាចត្រូវបានគេមើលឃើញនៅពេលដែលសាលារៀនមិនអាចបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយសហគមន៍។

ក្នុងករណីនេះមិនមានការរួមចំណែក និងការសហការគ្នាក្នុងការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ហើយសិស្សនៅតែមិនទទួលបានការជួយពេញលេញ ដែលនឹងប៉ះពាល់ដល់ដំណើរសិក្សាទាំងមូល របស់ពួកគេ។ អភិបាលកិច្ចខ្សោយនៅតាមសាលារៀននឹងប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស។

 អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៨.៣ (ទំព័រ ២២៨)៖ សេណារីយ៉ូ៖ សុភា និងការសិក្សាថ្មី និងពន្យល់ពីសេណារីយ៉ូ។ រយៈពេល ២០នាទី មេរៀន៖ ក្រុមតូចៗមានសមាជិក ៣-៤នាក់។**

សេណារីយ៉ូឆ្លុះបញ្ចាំង (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)

- ការគាំទ្រពីនាយកសាលារៀន និងសហការីផ្សេងទៀត មានភាពចាំបាច់ចំពោះការណែនាំ ការរៀនសូត្រថ្មីៗនៅតាមថ្នាក់រៀន។
- យន្តការគាំទ្រដ៏មានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ជាទម្រង់នៃការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ អាចមាន ប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់គ្រូបង្រៀនដែលណែនាំវិធីសាស្ត្រថ្មីៗ។ គ្រូប្រើក្បាច់រូបកោសល្យនេះ អាចជា គ្រូបង្រៀន នាយករងផ្សេងទៀត ឬជាគ្រូប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ឬក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។
- វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការទទួលបានតម្លៃ និងការទទួលស្គាល់ការងារ។
- វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការទទួលបានធនធាន ចាំបាច់ដើម្បីអនុវត្តវិធីសាស្ត្រថ្មីៗ (ទី ធ្លាឬបរិវេណ មន្ទីរពិសោធន៍ សម្ភារៈធនធាន ពេលវេលា)
- កង្វះការគាំទ្រ និងការចាប់អារម្មណ៍ក្នុងសាលារៀន បង្អាក់គ្រូបង្រៀនពីការណែនាំគំនិត ថ្មីៗ។
- គ្មានការបែងចែកធនធានធ្វើឱ្យលទ្ធភាពក្នុងការស្វែងរកគំនិតថ្មីជួបផលលំបាក។

 អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា សេណារីយ៉ូនេះគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃការឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលត្រូវ ការដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀនប្រកបដោយគុណភាពនៅក្នុងសាលារៀន។ យើងបានចាប់ផ្តើមកំណត់ សេណារីយ៉ូមួយចំនួននៅក្នុងការពិភាក្សារបស់យើង។ ធាតុទាំងនេះ រួមជាមួយនឹងលទ្ធភាពផ្សេងៗ ទៀតចាំបាច់ត្រូវប្រើនៅតាមសាលារៀន ដើម្បីធានាបាននូវគុណភាពនៃការបង្រៀន និងការរៀន និង ការគាំទ្រដើម្បីរួមបញ្ចូលគំនិតថ្មីៗ។

បច្ចុប្បន្ន យើងខ្ញុំសូមណែនាំបញ្ញត្តិនៃប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកោសល្យ។ ពាក្យនេះសំដៅលើប្រព័ន្ធ គាំទ្រដែលអាចឱ្យវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីមានការអនុវត្តរីកចម្រើននៅតាមសាលារៀន និងជះឥទ្ធិពលជា វិជ្ជមានដល់លទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

ចូរព្យាយាមបំពេញធាតុដែលបានកំណត់ ដែលអាចជួយការងារដល់គ្រូបង្រៀន។ អ្នកសម្របសម្រួលចែកឯកសារ ៨.៤ (ទំព័រ ២៣០)៖ ប្រព័ន្ធអេកូគរុកោសល្យ នៅ តាមសាលារៀនរបស់អ្នក ហើយរៀបចំសកម្មភាព។

- មេរៀន៖ សមាជិកក្រុម ៤-៥នាក់
- រយៈពេល៖ ៣០នាទី

ជំហាន១៖ ពន្យល់សកម្មភាព ហើយឱ្យសិក្ខាកាមគូរប្រព័ន្ធអេកូគរុកោសល្យរបស់ខ្លួន។

ប្រសិនបើចាំបាច់ ផ្តល់ឧទាហរណ៍ធាតុសំខាន់មួយចំនួនមានដូចជា ការជួបប្រជុំរវាងគ្រូបង្រៀន និងគ្រូបង្រៀន និងគណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀន។

សិក្ខាកាមត្រូវស្រមៃថា សាលារៀនរបស់ពួកគេជាប្រព័ន្ធអេកូ ដែលផ្សំឡើងដោយធាតុផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនដែលមានទំនាក់ទំនង និងគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមកដើម្បីដំណើរការបានល្អ។

នៅពេលដែលសិក្ខាកាមចប់សកម្មភាពនេះហើយ ឱ្យពួកគេបិទបង្ហាញផ្ទាំងរូបភាពទាំងអស់នៅលើជញ្ជាំងបន្ទប់ដើម្បីឱ្យពួកគេម្នាក់ៗអាចសង្កេតមើលអ្វីដែលក្រុមផ្សេងទៀតបានកំណត់ថាជាធាតុសំខាន់ៗ។ ពិភាក្សាអំពីចំណុចរួម និងភាពខុសគ្នា។

ជំហានទី២៖ ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញរូបភាពនៃប្រព័ន្ធអេកូគរុកោសល្យពីសាលារៀនជំនាន់ថ្មី។ ឱ្យសិក្ខាកាមសង្កេតមើល។ តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាងប្រព័ន្ធអេកូ និងសាលារៀនជំនាន់ថ្មី?

១. អភិបាលកិច្ច ២. វិធីសាស្ត្រថ្មី ៣. បណ្ណាល័យសតវត្សរ៍ទី២១ ៤. សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ	៥. រចនាបន្ទប់រៀន ៦. ការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ ៧. បច្ចេកវិទ្យា

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ នេះគឺជារូបមន្តរបស់សាលារៀនជំនាន់ថ្មី ហើយរូបមន្តនេះអាចវិវត្តន៍ និងបន្ថែមធាតុផ្សំជាច្រើនឆ្នាំហើយ។ អាស្រ័យលើតម្រូវការរបស់អ្នក និងធនធានដែលមាន អ្នកអាចកំណត់អាទិភាព និងជ្រើសរើសធាតុមួយចំនួនសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក។

សម្រាក

អភិបាលកិច្ច

 យើងចាប់ផ្តើមមើលទៅលើអភិបាលកិច្ចប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុងសាលារៀន ក្រោមទស្សនទាននៃភាពជាអ្នកដឹកនាំសាលារៀនល្អ ការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានការចូលរួមពីសហគមន៍។

អភិបាលកិច្ចល្អ ត្រូវបានអ្នកជំនាញអប់រំភាគច្រើនចាត់ទុកថាជាបុរេលក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់សេវាអប់រំប្រកបដោយគុណភាពដល់សិស្ស។

   អ្នកសម្របសម្រួលស្នើឱ្យសិក្ខាកាមបំផុសគំនិតអំពីបញ្ញត្តិនៃអភិបាលកិច្ចល្អ៖ តើអ្វីជាអភិបាលកិច្ចល្អនៅតាមសាលារៀន?

 ដើម្បីជួយដល់ការពិភាក្សា សូមបង្ហាញអំណះអំណាងខាងក្រោមដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលក្នុងឯកសារចែកជូន ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការពិភាក្សា និងអនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមពន្យល់ពីបញ្ញត្តិសំខាន់ៗ (តួអង្គពាក់ព័ន្ធ ផ្នែកនៃកម្មវិធី) ហើយសួរសិក្ខាកាមថា តើពួកគេយល់ស្របនឹងអំណះអំណាងបែបនេះដែរឬទេ?

«អភិបាលកិច្ចសាលារៀនល្អ គឺជាមូលដ្ឋានស្តីពីភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដែលធ្លាប់បានបង្កើតដំណើរការ ប្រព័ន្ធ និងការគ្រប់គ្រងសមស្រប ដើម្បីធានានិរន្តរភាព និងភាពជាប្រចាំនៃសាលារៀន» ។

«អភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាដំណើរការមួយក្នុងការគ្រប់គ្រងសាលារៀន ដើម្បីបង្កើនការអភិវឌ្ឍ និងគណនេយ្យភាពរបស់សាលារៀន» ។

«អភិបាលកិច្ចល្អ គឺគ្មានការអត់ឱនចំពោះអំពើពុករលួយក្នុងសាលារៀន» ។

[អភិបាលកិច្ចសាលារៀន] មានការទទួលខុសត្រូវ គណនេយ្យភាព និងការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយតម្លាភាព (Risteska et al., ២០១០) ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន (អ្នកសម្របសម្រួល)៖ អភិបាលកិច្ចល្អមានបញ្ញត្តិសំខាន់ៗដូចជា ភាពជាអ្នកដឹកនាំល្អ ការចូលរួមក្នុងសហគមន៍ តម្លាភាព កិច្ចសហប្រតិបត្តិការល្អ យុទ្ធសាស្ត្រ ចក្ខុវិស័យសាលារៀន ការទទួលខុសត្រូវ ការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយតម្លាភាព គ្មានអំពើពុករលួយក្នុងសាលា

រៀន គណនេយ្យភាពការងាររបស់បុគ្គលិកសាលារៀនទាំងអស់ចំពោះមាតាបិតា និងសហគមន៍ ដើម្បីធានានូវសេវាកម្មអប់រំប្រកបដោយគុណភាព។

 អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់ថា ការក្លាយជាអ្នកដឹកនាំល្អ និងមានភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព អាចជាចំណុចចាប់ផ្តើមចេញពីអភិបាលកិច្ចល្អនៅសាលារៀន។

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តដោយណែនាំសិក្ខាកាមឱ្យគិត៖

- តើភាពជាអ្នកដឹកនាំមានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក ?
- នៅពេលណាដែលអ្នកបានឃើញឧទាហរណ៍នៃភាពជាអ្នកដឹកនាំដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ហើយតើលក្ខណៈនេះដូចអ្នកដែរឬទេ ?
- តើអ្នកបានឃើញគំរូនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំដែលបរាជ័យនៅពេលណា ហើយតើលក្ខណៈនេះមើលទៅដូចអ្នកដែរឬទេ ?

អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៨.៥ (ទំព័រ ២៣១)**៖ *អ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ* ហើយពន្យល់ពីសកម្មភាព។ ស្នើសុំឱ្យសិក្ខាកាមឆ្លុះបញ្ចាំងដោយធ្វើការដាក់ដៃគូអំពីលក្ខណៈនៃអ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ។

ចម្លើយចំពោះលំហាត់នៅក្នុង **ឯកសារ ៨.៥**៖

អំណះអំណាង	អ្នកដឹកនាំល្អ	អ្នកដឹកនាំខ្សោយ
ពួកគេបើកចំហចំពោះគំនិតច្នៃប្រឌិត និងអ្វីដែលថ្មីៗ	X	
ពួកគេអាចមើលឃើញសក្តានុពលនៅក្នុង បុគ្គលម្នាក់ៗ	X	
ពួកគេគ្រប់គ្រងលម្អិត		X
ពួកគេមិនចូលចិត្តការផ្លាស់ប្តូរ ហើយនឹងមិនព្រមទទួលយកហានិភ័យ		X
ពួកគេរកតែកំហុសអ្នកដទៃ		X
ពួកគេស្វាគមន៍ការទំនាក់ទំនងបើកចំហ	X	
ពួកគេមានភាពវិជ្ជមាន ហើយតែងតែលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃ	X	
ពួកគេដឹងថាពេលណាត្រូវធ្វើប្រតិភូកម្ម (ផ្ទេរសិទ្ធិការងារ)	X	
ពួកគេមានគំនិតអវិជ្ជមាន ហើយតែងតែបន្ទោសសមាជិកក្រុម		X
ពួកគេមិនឱ្យតម្លៃលើតម្លាភាពទេ		X
ពួកគេមិនខ្វល់ពីភាពរីកចម្រើនរបស់បុគ្គលទេ		X

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង (ក្នុងឯកសារ ៨.៥ ទំព័រ ២៣១)

- តាមគំនិតរបស់អ្នក តើអ្វីជាភាពខុសគ្នាដ៏សំខាន់បំផុតរវាងអ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ ?
- តាមបទពិសោធរបស់អ្នក តើគំរូមួយណាដែលអ្នកបានឃើញសម្រាប់អ្នកដឹកនាំល្អ ? តើអ្នកបានឃើញ លក្ខណៈអ្វីខ្លះ ?
- តាមបទពិសោធរបស់អ្នក តើគំរូមួយណាដែលអ្នកបានឃើញសម្រាប់អ្នកដឹកនាំខ្សោយ ? តើអ្នកបានឃើញលក្ខណៈអ្វីខ្លះ ?

លទ្ធភាពនៃការសន្និដ្ឋាន (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ អ្នកដឹកនាំល្អបំផុសគំនិតឱ្យមនុស្សរីកចម្រើន មានការគាំទ្រ និងច្នៃប្រឌិត ហើយផ្តល់ការទទួលស្គាល់ចំពោះការរួមចំណែករបស់បុគ្គលិក។ លក្ខណៈទាំងអស់នេះចាំបាច់ក្នុងការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ និងការគាំទ្របរិស្ថានក្នុងសាលារៀន។

តើភាពជាអ្នកដឹកនាំល្អត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងគុណភាពនៃការបង្រៀន និងការរៀនយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ ?

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើមពន្យល់ថា ការស្រាវជ្រាវមួយចំនួនបង្ហាញថា ការកែលម្អគុណភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនគឺអាស្រ័យទៅលើគុណភាពនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំ។ សិក្ខាកាមត្រូវបានណែនាំឱ្យឆ្លុះបញ្ចាំងលើតំណភ្ជាប់ប្រធានបទនេះ ដោយសង្កេតមើលការអនុវត្តល្អៗរបស់សាលារៀនផ្សេងៗទៀត។

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំវីដេអូបន្ទាប់នោះ គឺអំពីសាលារៀនគំរូ បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានចំនួនពីរ គឺ៖ មួយនៅខេត្តតាកែវ និងមួយទៀតនៅខេត្តសៀមរាប។ យើងបានសុំឱ្យថ្នាក់ដឹកនាំពន្យល់យើងវិញថាតើលក្ខណៈអ្នកដឹកនាំល្អមានអ្វីខ្លះ ហើយតើភាពជាអ្នកដឹកនាំល្អនឹងផ្តល់ឥទ្ធិពលអ្វីខ្លះដល់បរិយាកាសសាលារៀន និងការសិក្សារបស់សិស្ស។ ពន្យល់សិក្ខាកាមថា ត្រូវស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ បន្ទាប់ពីវីដេអូបានបញ្ចប់ នឹងមានសំណួរមួយចំនួន ដើម្បីពិភាក្សាអំពីចំណុចសំខាន់ដែលបង្ហាញក្នុងវីដេអូ។

វីដេអូទី៨.១ អ្នកដឹកនាំល្អ វីដេអូពីនាយក និងនាយករងមកពីអនុវិទ្យាល័យថ្មីស និងអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស។

សំណួរបំផុស (សម្រាប់ការពិភាក្សាវីដេអូ)

- តើអ្វីទៅជាលក្ខណៈរបស់អ្នកដឹកនាំល្អសម្រាប់អ្នកសម្ភាសន៍ ?

- តើអ្វីជាអាទិភាពរបស់អ្នកដឹកនាំល្អចេញពីខ្សែវីដេអូ?
- តើទំនាក់ទំនងរវាងភាពជាអ្នកដឹកនាំល្អ និងការបង្រៀន និងការរៀនប្រកបដោយគុណភាពមានអ្វីខ្លះ?
- តើបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកដឹកនាំអាចប្រឈម និងដំណោះស្រាយដែលអាចកើតមាន?
- តើពួកគេមានយោបល់អ្វីខ្លះ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកដឹកនាំល្អ?

ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយទៅកាន់សិក្ខាកាមថា នៅក្នុងគោលនយោបាយសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនឆ្នាំ២០២៤-៣០ ដែលបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបានកំណត់ចំណុចយុទ្ធសាស្ត្រចំនួន៤។ ចំណុចយុទ្ធសាស្ត្រទី២ គឺការប្រែក្លាយជាអ្នកដឹកនាំ៖

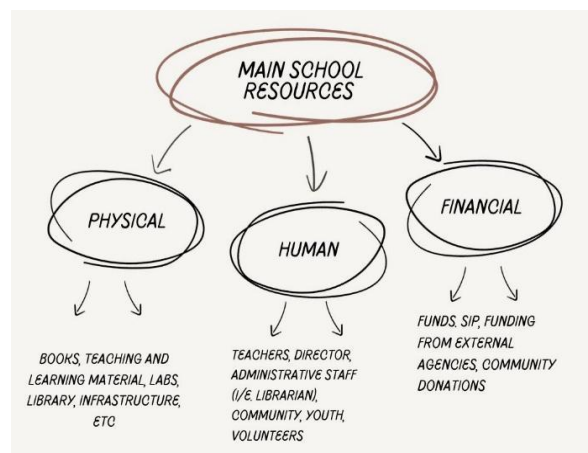
ភាពប្រែក្លាយជាអ្នកដឹកនាំផ្ដោតលើអ្នកដឹកនាំផ្តល់ការអប់រំ តាមរយៈការអនុវត្តប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត និងរួមបញ្ចូលការពង្រឹងស្វ័យភាព ពង្រីក និងលើកកម្ពស់ផលប្រយោជន៍របស់បុគ្គលិក បង្កើតការយល់ដឹង និងការទទួលយកគោលបំណង និងបេសកកម្មនៃការអប់រំ និងជំរុញបុគ្គលិករបស់ពួកគេឱ្យមើលទៅហួសពីខ្លួនឯង ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលទទួលបានផល។ ភាពផ្លាស់ប្តូរជាអ្នកដឹកនាំត្រូវបានគាំទ្រតាមរយៈកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD)។

គោលនយោបាយសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ២០២៤-២០៣០៖

<https://sala.moeys.gov.kh/library/65726b8aa1e8078f763b1593>

🗣️ អ្នកសម្របសម្រួលបញ្ចប់ដោយសង្ខេបនូវបញ្ញត្តិសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងភាពជាអ្នកដឹកនាំល្អ និងគុណភាពការបង្រៀន និងការរៀន៖

- **ចក្ខុវិស័យ និងគោលដៅ៖** អ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបង្កើតចក្ខុវិស័យ និងគោលដៅច្បាស់លាស់សម្រាប់ស្ថាប័ន ដោយ ផ្តល់ទិសដៅ និងគោលបំណងសម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀន។
- **កិច្ចគាំទ្រ និងធនធាន៖** អ្នកដឹកនាំផ្តល់ការគាំទ្រ និងធនធានចាំបាច់ដល់គ្រូ និងសិស្សអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចែករំលែក និងចូលរួមក្នុងការបង្រៀន និងការរៀនប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់។

- **ការសហការ និងសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ៖** អ្នកដឹកនាំជំរុញឱ្យមានវប្បធម៌នៃការសហការគ្នា ក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀន លើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចែករំលែកការអនុវត្តល្អប្រសើរ និងបង្កើន វិជ្ជាជីវៈ ជួយពង្រឹងយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន និងការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា។
- **គណនេយ្យភាព និងការវាយតម្លៃ៖** អ្នកដឹកនាំបង្កើតប្រព័ន្ធសម្រាប់គណនេយ្យភាព និងការ វាយតម្លៃ កំណត់ការរំពឹងទុកសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ការផ្តល់មតិកែលម្អ និងការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យ ដើម្បីកែលម្អការបង្រៀន និងការរៀនជាប្រចាំ។
- **វប្បធម៌សាលារៀនវិជ្ជមាន៖** អ្នកដឹកនាំល្អបង្កើតវប្បធម៌សាលារៀនប្រកបដោយភាពវិជ្ជមាន ជំរុញឱ្យមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះការសិក្សា បរិយាប័ន្ន និងការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក បង្កើតបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

វាជារឿងសំខាន់ គេត្រូវកត់សម្គាល់ថា ទោះបីជាការដឹកនាំល្អមានសារៈសំខាន់ក៏ដោយកត្តា ផ្សេងទៀតដូចជា សមត្ថភាពគ្រូបង្រៀន ការរចនាកម្មវិធីសិក្សា ការលើកទឹកចិត្តសិស្ស និងការចូលរួម របស់មាតាបិតា ក៏រួមចំណែកដល់គុណភាពអប់រំទាំងមូលផងដែរ។

ការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

«សាលារៀនដែលមានភាពខ្លាំង គេប្រើធនធានជាយុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីសម្រេចបាននូវការផ្តល់សេវាកម្ម ប្រកបដោយគុណភាពខ្ពស់ និងជួយបង្កើនលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស»

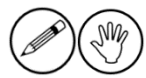
 ដូចដែលយើងបានណែនាំខាងលើ ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងសាលារៀនប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាព រួមចំណែកក្នុងការផ្តល់នូវការបង្រៀន និងការរៀនប្រកបដោយគុណភាព។ ប៉ុន្តែតើ ធនធានរបស់សាលារៀនមានអ្វីខ្លះ?

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមរាយបញ្ជីពីធនធាន ដែលមាននៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេ ហើយពិពណ៌នាដោយសង្ខេបធនធានទាំងនោះចែកជាក្រុម ដើម្បីបង្ហាញពីប្រភេទធនធានទាំងនោះ ដែលមាននៅក្នុងសាលារៀន និងក្នុងសហគមន៍៖

- **ធនធានរូបវន្ត៖** សៀវភៅ សម្ភារៈបង្រៀននិងរៀន មន្ទីរពិសោធន៍ បណ្ណាល័យ ហេដ្ឋារចនា សម្ព័ន្ធ
- **ធនធានមនុស្ស៖** គ្រូបង្រៀន នាយកសាលា បុគ្គលិករដ្ឋបាល (ឧទាហរណ៍៖ បណ្ណារក្ស) សហគមន៍
- **ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ៖** មូលនិធិ ផែនការកែលម្អយុទ្ធសាស្ត្រ ការផ្តល់មូលនិធិពីភ្នាក់ងារខាងក្រៅ ការបរិច្ចាគរបស់សហគមន៍

ធនធានយុទ្ធសាស្ត្រគឺជាការរៀបចំគោលដៅនៃធនធានឱ្យត្រូវនឹងគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់សាលារៀន ដើម្បីធានាបាននូវផលជះទៅឥទ្ធិពលជាអតិបរមាលើលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រការអភិវឌ្ឍសាលារៀនហៅកាត់ថា (SIPs) របស់សាលារៀន កំណត់អំពីបុគ្គលិកសាលារៀន និងធនធានផ្សេងទៀតដែលត្រូវការដើម្បីសម្រេចបាននូវផលជះដែលចង់បាន។ សាលារៀនរបស់អ្នកគួរតាមដាន និងកែតម្រូវការបែងចែកធនធានជាប្រចាំដើម្បីធានាការអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រការអភិវឌ្ឍសាលារៀន (SIPs)។

តើការប្រើប្រាស់ធនធានមានប្រសិទ្ធភាពមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

អ្នកសម្របសម្រួលចែកជូន**ឯកសារ ៨.៦ (ទំព័រ ២៣៣)**៖ សេណារីយ៉ូរបស់សាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់ ហើយពន្យល់ករណីសិក្សានេះ និងពិពណ៌នាអំពីសកម្មភាពដែលសាលារៀនអាចធ្វើដើម្បីគ្រប់គ្រងធនធានរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

មេរៀន៖ ការងារជាដៃគូ

រយៈពេលផ្តល់៖ ៣០នាទី

សេចក្តីណែនាំ

- អានដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវករណីសិក្សាខាងក្រោម
- ឆ្លើយសំណួរ
- គំរូ៖ ធ្វើការជាដៃគូ

អ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៨.៧ (ទំព័រ ២៣៥)**៖ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងធនធាន និងពន្យល់សិក្ខាកាមថា ឯកសារនេះជាឯកសារយោងដល់ពួកគេ នៅពេលពួកគេត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញដើម្បីពិនិត្យមើលថាខ្លួនបានបំពេញគ្រប់ដំណាក់កាលដើម្បីត្រួតពិនិត្យធនធានរបស់ពួកគេ។

ការចូលរួមរបស់សហគមន៍

«នៅពេលដែលសាលារៀនសហការគ្នារៀបចំផែនការ អនុវត្តការចូលរួមរបស់មាតាបិតា និងក្រុមគ្រួសារ ធ្វើជាចេតនាយុទ្ធសាស្ត្រ សាលារៀនទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ និងរួមចំណែកផ្តល់ចំណេះដឹងបទពិសោធន៍ សមត្ថភាព និងបណ្តាញគ្រួសារដល់ក្រុមគ្រួសារទាំងនោះ។ សរុបមកនេះបង្កើនការរៀនសូត្រពេញមួយជីវិត និងពង្រឹងសហគមន៍^៣ »

^៣ ដកស្រង់ពី “Key Driver of Leadership Effectiveness: Community Engagement” , NSW Department of Education © 2022 NSW Department of Education - School Leadership Institute.

☞ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំអំពីបញ្ញត្តិដែលថា ការចូលរួមរបស់សហគមន៍គឺជាធាតុសំខាន់មួយ ដើម្បីកែលម្អសាលារៀន និងធានាឱ្យមានការសិក្សាកាន់តែប្រសើរឡើងសម្រាប់សិស្ស។ តាមពិត សហគមន៍អាចគាំទ្រសាលារៀនបានតាមរបៀបផ្សេងៗ។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំសាលារៀន
និងសមាជិកសហគមន៍ជជែក
និងស្តាប់យោបល់ពីសមាជិក
សហគមន៍។

សហគមន៍ចូលរួមក្នុងសកម្មភាព
ដើម្បីធ្វើឱ្យសាលារៀន និងការ
សិក្សាកាន់តែប្រសើរ។

☞ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំបញ្ញត្តិនៃអត្ថប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក ទាំងសាលារៀន និងសហគមន៍ អាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ៖

❓ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ការចូលរួមរបស់សហគមន៍អាចជួយទាំងសាលារៀន និងសហគមន៍?»

ចម្លើយរំពឹងទុក

- កសាងទំនុកចិត្ត និងទំនាក់ទំនងគាំទ្រ។
- គាំទ្រការអប់រំដល់កុមារ និងយុវជនទាំងអស់។
- នាំសហគមន៍រួមគ្នាជួយសាលារៀន។
- ជួយស្វែងរកមធ្យោបាយ ដើម្បីរក្សាសុវត្ថិភាពសិស្ស និងគ្រូបង្រៀន។
- គាំទ្រការសិក្សារបស់សិស្ស។

តើយើងកសាងទំនុកចិត្តជាមួយសហគមន៍ដោយរបៀបណា?

☞❓ ការជឿទុកចិត្តអាចជាជំហានដំបូងក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនងណាមួយ ហើយទំនាក់ទំនង រវាងសាលារៀន និងសហគមន៍មិនមែនជាករណីលើកលែងនោះទេ។

ដើម្បីណែនាំបញ្ញត្តិនៃការជឿទុកចិត្ត អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម៖ «តើអ្វីបានជាអ្នកជឿ ទុកចិត្តមនុស្ស?» អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យគិតពីនរណាម្នាក់ដែលពួកគេពិតជា ជឿទុកចិត្ត អាចជានរណាម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសារ មិត្តភក្តិ មិត្តរួមការងារ។ «តើបុគ្គលនេះទទួលបានការ ទុកចិត្តពីអ្នកដោយរបៀបណា?»

☞❓ អ្នកសម្របសម្រួលបន្ត៖ «ឥឡូវនេះ គិតពីនរណាម្នាក់ដែលអ្នកគ្មានទំនុកចិត្តអ្វីសោះ ហើយព្យាយាមគិតពីហេតុផលដែលអ្នកមិនទុកចិត្តពួកគេ»។

អ្នកសម្របសម្រួលលើកទឹកចិត្តសិក្ខាកាមឱ្យចែករំលែកគំនិតរបស់ពួកគេ ហើយសរសេរវានៅក្នុងផ្ទាំងរូបភាព (ដូចឧទាហរណ៍ខាងក្រោម)។

ចម្លើយរំពឹងទុក (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖

ទុកចិត្ត	មិនទុកចិត្ត
ស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ រក្សាការសន្យារបស់គាត់ សកម្មភាពត្រូវនឹងពាក្យ ទុកជាឯកជន តម្លាភាព	មិនស្តាប់ មិនរក្សាការសន្យា មិនធ្វើដូចដែលបាននិយាយ គ្មានឯកជនភាពទេ មិនច្បាស់លាស់ ឬគ្មានតម្លាភាពក្នុងទង្វើ

 សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ គេត្រូវការពេលវេលាដើម្បីកសាងទំនុកចិត្ត ហើយចំណុចនេះកើតឡើងលុះត្រាតែទាំងនាយកសាលា គ្រូបង្រៀន និងសហគមន៍អនុវត្តអាកប្បកិរិយាសមស្របមួយចំនួន។ ធ្វើបែបនេះ មានសុពលភាពនៅគ្រប់ប្រភេទទំនាក់ទំនង ហើយសហគមន៍សាលារៀនមិនមែនជាករណីមិនខុសពីគេនោះទេ។

ការតាំងពិព័រណ៍ស្នាដៃរបស់សិស្ស និងទិវាជួបមាតាបិតា គឺជាមធ្យោបាយប្រកបដោយតម្លាភាព និងប្រសិទ្ធភាពក្នុងការបង្ហាញដល់មាតាបិតានូវការងារដែលបានធ្វើជាមួយសិស្សក្នុងឆ្នាំសិក្សា និងបង្កើតការជឿទុកចិត្ត។ រូបថតខាងក្រោមបង្ហាញពីការតាំងពិព័រណ៍នៅសាលារៀនជំនាន់ថ្មីនៃវិទ្យាល័យសម្តេចអគ្គមហាេយ្យពេជ្ជសិរី ជា ស៊ីម ព្រែកអញ្ចាញ នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២២។ សិស្សានុសិស្សមានលទ្ធភាពបង្ហាញមាតាបិតាអំពីការងារដែលបានធ្វើនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ធ្វើឱ្យមាតាបិតាមានមោទនភាព និងទំនុកចិត្តលើគុណភាពនៃការសិក្សានៅក្នុងសាលារៀន។

   ជាចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំវីដេអូដែលសិក្ខាកាមស្តាប់ដោយផ្ទាល់ពី តួសម្តែងអំពីរបៀប ដែលពួកគេគ្រប់គ្រងការកសាងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេជាមួយសហគមន៍។

 វីដេអូទី ៨.២ ការចូលរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងសាលារៀន (ពីអនុវិទ្យាល័យ ជួស និងអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស)។

អ្នកសម្របសម្រួលរំលឹកឡើងវិញពីពាក្យគន្លឹះ និងភ្ជាប់ជាមួយនឹងអ្វីដែលបានពិភាក្សាក្នុងអំឡុងពេលមេរៀនទាំងមូល ហើយសង្កត់ធ្ងន់ថាទាំងនេះគឺជាឧទាហរណ៍ពីសាលារៀនដោយបង្ហាញនូវអ្វីដែលគេបានអនុវត្ត។

បញ្ចប់មេរៀនទី៨

មេរៀនទី៩៖ យន្តការគាំទ្រគ្រូបង្រៀន និងនាយក នាយិកាសាលារៀន

រយៈពេលមេរៀន៖ បង្រៀន ៥ម៉ោង (បន្ថែម ១០ម៉ោង ស្វ័យសិក្សា ការហាត់សម និងអនុវត្ត)

សកម្មភាពអ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រៀម៖

- ពិនិត្យមើលស្លាយ (PPT) ទាំងអស់ សម្រាប់មេរៀននីមួយៗ រួមទាំងវត្ថុបំណងមេរៀន
- ថតចម្លងឯកសារ

ធនធាន និងសម្ភារៈ៖

- ស្លាយ (PPT) កុំព្យូទ័រ ម៉ាស៊ីនបញ្ចាំងស្លាយ
- ថតចម្លងសកម្មភាព កិច្ចការ ឬគម្រោងអនុវត្តទាំងអស់ (ផ្នែកទន់ និងផ្នែករឹង)
- ក្រដាស A4 និងប៊ិក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៩.១ (ទំព័រ ២៣៨) ៖ ការ វាយតម្លៃចំណេះដឹងរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិ និងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៩.២ (ទំព័រ ២៣៩) ៖ ក្របខណ្ឌការងារ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៩.៣ (ទំព័រ ២៤០) ៖ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៩.៤ (ទំព័រ ២៤២) ៖ ការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដ៏ជោគជ័យមួយ
- ថតចម្លងឯកសារចែក ៩.៥ (ទំព័រ ២៤៥) ៖ ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ
- ថតចម្លងនៃក្របខណ្ឌការងារ CPD ក្របខណ្ឌផែនការគន្លងអាជីពគ្រូបង្រៀន សេចក្តីណែនាំ PLC (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០២១)
- ថតចម្លងឯកសារផែនការសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនឆ្នាំ២០២៤-៣០
- តេស្តខ្លីៗផ្នែកទី៣

វត្ថុបំណង មេរៀន៖

ពេលបញ្ចប់មេរៀនទី៩ សិក្ខាកាមនឹងអាច៖

- យល់ដឹងពីគំរូផ្សេងគ្នាសម្រាប់លើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀននៅតាមសាលារៀន
- រៀបរាប់ពីប្រភេទផ្សេងគ្នានៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD)
- កំណត់ភាពពាក់ព័ន្ធគ្នាអាចធ្វើទៅបានរវាង PLC និងការប្រឹក្សាជាផ្នែកមួយនៃ (CPD)
- ពន្យល់ពីអ្វីដែលជាការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) មានបំណងសម្រាប់ និងលក្ខខណ្ឌសំខាន់ៗ

ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងការអនុវត្តទ្រឹស្តីផ្សារភ្ជាប់ទៅ នឹងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅកន្លែងធ្វើការ៖ សិក្ខាកាមនឹងមាន៖

- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីសកម្មភាពការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) នៅតាមសាលារៀន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងពីទំនាក់ទំនងរវាងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) និងការគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន
- ឆ្លុះបញ្ចាំងការអនុវត្តនៃការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យនៅកម្រិតសាលារៀន
- ពិភាក្សាសកម្មភាព PLC នៅក្នុងសាលារៀន ដើម្បីឱ្យត្រូវគ្នានឹងតម្រូវការគ្រូបង្រៀន

ឯកសារ និងកិច្ចការអាន

ធនធានឯកសារចុងក្រោយសម្រាប់ការអានបន្ថែម៖

- ឯកសារ PLC (ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០២១)
- សៀវភៅការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD) ឆ្នាំ២០២១
- ឯកសារណែនាំស្តីពីគន្លងអាជីពគ្រូបង្រៀន
- គេហទំព័រ CPD ៖ <http://cpd.moeys.gov.kh/course>
- ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (ឆ្នាំ២០១៦) ៖ ព័ត៌មានត្រឡប់ឯកសារបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានជាភាសាខ្មែរ [English Version: Khmer Version](#)

ផែនការបណ្តុះបណ្តាល-មេរៀនទី៩

ពិនិត្យមើលវត្ថុបំណងមេរៀន

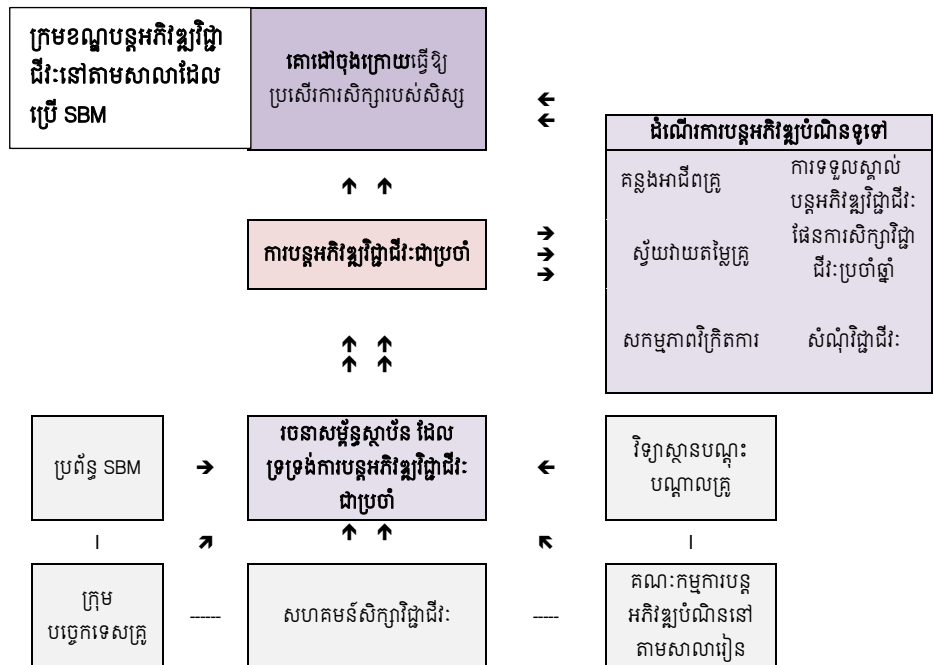
បិទក្រដាសផ្ទាំងជំនួយសន្លឹកនៅលើក្តារខៀន ដោយសង្ខេបលទ្ធផលសិក្សានៅក្នុងមេរៀន។ ពន្យល់សិក្ខាកាមអំពីលទ្ធផលនេះ និងកិច្ចការដែលពួកគេអាចអនុវត្តបានពេលរៀនចប់។

ការវាយតម្លៃចំណេះដឹងចំពោះការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ

អ្នកសម្របសម្រួលគួរចាប់ផ្តើមប្រធានបទនេះ ដោយឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើតេស្តវាយតម្លៃខ្លួនឯងស្តីពីចំណេះដឹងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ លំហាត់នេះគ្រាន់តែជួយឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលដឹងថាខ្លួនត្រូវចំណាយរយៈពេលប៉ុន្មាន ដើម្បីពន្យល់បញ្ញត្តិ និងវាក្យសព្ទផ្សេងៗក្នុងមេរៀន។ ចែកឯកសារ ៩.១ (ទំព័រ ២៣៨)៖ ការវាយតម្លៃចំណេះដឹងរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិ និងដំណើរការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ទៅដល់សិក្ខាកាម ហើយឱ្យពួកគេបំពេញឯកសារនេះរៀងៗខ្លួនក្នុងក្រុម។ សូមរំលឹកសិក្ខាកាមថា ត្រូវឆ្លើយដោយស្មោះត្រង់ក្នុងការបំពេញកិច្ចការនេះ។ សូមទុកពេលឱ្យសិក្ខាកាមពី ៥ទៅ ១០នាទីដើម្បីអនុវត្តលំហាត់នេះ។

នៅពេលដល់ម៉ោងឱ្យសិក្ខាកាមដាក់ពិន្ទុតេស្តស្វ័យវាយតម្លៃដោយខ្លួនឯង ហើយប្រាប់ពិន្ទុសរុបទៅប្រធានក្រុម។ ប្រធានក្រុមធ្វើមធ្យមភាគពិន្ទុទាំងអស់ ហើយរាយការណ៍ទៅអ្នកសម្របសម្រួល ដែលកត់ទុកក្នុងសៀវភៅដោយស្ងៀមស្ងាត់ មិនឱ្យក្រុមផ្សេងទៀតដឹងពីពិន្ទុមធ្យមភាគនេះទេ។ លំហាត់នេះ គ្រាន់តែជួយដល់អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យយល់កាន់តែច្បាស់ថា តើសិក្ខាកាមបានយល់បញ្ញត្តិការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈបានកម្រិតណា។ ពិន្ទុមធ្យមភាគនៃការវាយតម្លៃនេះគឺ ៩ ហើយពិន្ទុខ្ពស់បំផុត១៤ និងទាបបំផុត៤។ ពិន្ទុមធ្យមណាមួយដែលមាន៩ ឬខ្ពស់ជាងនេះ

អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវ
បង្ហាញឯកសារក្រប
ខណ្ឌការបន្តអភិវឌ្ឍ
វិជ្ជាជីវៈ និងឯកសារ
ក្របខណ្ឌគន្លងអាជីព
គ្រូបង្រៀន ដូច្នេះបើ
សិក្ខាកាមណាមិនទាន់
មានត្រូវថតចម្លងមួយ
ច្បាប់។

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តបង្ហាញក្រាហ្វិកខាងក្រោម ហើយចាប់ផ្តើមពន្យល់ពីធាតុផ្សំជាច្រើន ដែលរួមចំណែកដល់ក្របខណ្ឌការងារ CPD នៅក្នុងសាលារៀន **ឯកសារ ៩.២ (ទំព័រ ២៣៩)៖ ក្រប ខណ្ឌការងារ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន។**

ចំណុចសំខាន់សម្រាប់ពិភាក្សា

- គោលដៅចុងក្រោយនៃប្រព័ន្ធបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ គឺធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការសិក្សា របស់សិស្ស
- ក្រោមអភិក្រម SBM សាលារៀនមានសិទ្ធិកំណត់ខ្លឹមសារដំណើរការការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជា ប្រចាំដែលបានលើកឡើង
- សាលារៀនមិនចាំបាច់ប្រើរចនាសម្ព័ន្ធទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងដ្យាក្រាម យកទៅរៀបចំ ប្រព័ន្ធបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនោះទេ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ក៏ត្រូវមានចំណុចមួយចំនួន ជាពិសេស ក្រុមបច្ចេកទេសគ្រូបង្រៀន និងគណៈកម្មការរៀបចំការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ នៅតាមសាលារៀន។

សកម្មភាពការបន្តអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក

អ្នកសម្របសម្រួលគួរចាប់ផ្តើមប្រធានបទបន្ទាប់នៅក្នុងមេរៀននេះ ដោយពន្យល់ថា មានសកម្មភាពជាក់លាក់ជាច្រើនដែលសាលារៀនអាចអនុវត្តនៅពេលចាប់ផ្តើមរៀបចំកម្មវិធីវិក្រឹតការកំណត់នូវអ្វីដែលគ្រូបង្រៀនអាចអនុវត្តបាន និងរៀនដើម្បីកែលម្អប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ ថ្មីៗនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានកែសម្រួលឡើងវិញនូវផែនការសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀនឆ្នាំ២០២៤-៣០ ហើយយុទ្ធសាស្ត្រមួយក្នុងចំណោមយុទ្ធសាស្ត្រទាំងបួនគឺ **អត្តសញ្ញាណគ្រូបង្រៀន** និងការអភិវឌ្ឍដែលនឹងជាឯកសារយោងសម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងដែលយើងនឹងអនុវត្តនៅវគ្គនេះ។

«**សកម្មភាពយុទ្ធសាស្ត្រទី៤៖** អត្តសញ្ញាណ និងការអភិវឌ្ឍរបស់គ្រូបង្រៀនផ្តោតលើការលើកកម្ពស់អត្តសញ្ញាណ គុណតម្លៃ និងវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែទទួលស្គាល់អត្តសញ្ញាណ និងវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ហើយអភិវឌ្ឍវានៅក្នុងការអនុវត្តផ្ទាល់ ដែលគាំទ្រដោយការកែលម្អកម្រិតជីវភាពរស់នៅ តម្លៃវិជ្ជាជីវៈ ឋានៈ និងឋានៈសង្គម។ កម្មវិធីវិក្រឹតការ (INSET) ត្រូវតែបង្កប់នៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រកបដោយវិជ្ជាជីវៈ និងការងារពិតជាក់ស្តែងរបស់គ្រូបង្រៀន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវតែបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចក្នុងការរៀបចំ បកស្រាយ និងគ្រប់គ្រងកម្មវិធីសិក្សា និងផ្តល់អាទិភាពដល់ខ្លឹមសារ និងវិធីសាស្ត្របង្រៀន។»

ប្រភព៖ TPAP ២០២៤-២០៣០: <https://sala.moeys.gov.kh/library/65726b8aa1e8078f763b1593>

ចែកឯកសារ ៩.៤ (ទំព័រ ២៤២)៖ សកម្មភាព អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក ដែលផ្តល់ឧទាហរណ៍នៃប្រភេទសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលសាលារៀនអាចយកទៅប្រើប្រាស់នៅតាមសាលារៀនរបស់ខ្លួនបាន។ មើលសកម្មភាពនីមួយៗអាស្រ័យទៅលើការពន្យល់នៅទំព័រទី២ ក្នុងឯកសារ ដែលជួយឱ្យសិក្ខាកាមអាចសួរសំណួរ។ នៅពេលអ្នកសម្របសម្រួលពិនិត្យសកម្មភាពចប់ចូររំលឹកសិក្ខាកាមថា នៅក្រោមអភិក្រម SBM សាលារៀនមានស្វ័យភាព និងឯករាជ្យភាពកំណត់យកសកម្មភាពណាមួយដែលគេចង់អនុវត្ត ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃតម្រូវការរបស់ពួកគេ។ នៅតាមក្រុមតូចនីមួយៗ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវផ្តល់ក្រដាសផ្ទាំងធំឱ្យពួកគេធ្វើតារាងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ(CPD)ដែលអនុវត្ត SBM នៅក្នុងសាលារៀនពួកគេ ដូចខាងក្រោម បំពេញវាទៅតាមបទពិសោធកន្លងមក និងតម្រូវការដែលមាននៅពេលខាងមុខ។ ផ្តល់រយៈពេល២៥ ទៅ៣០នាទីដល់សិក្ខាកាមសម្រាប់សកម្មភាពនេះ។

គំរូសកម្មភាពលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ	តើសាលារៀនរបស់អ្នកធ្លាប់បានអនុវត្តសកម្មភាពនេះដែរឬទេ?		តើសាលារៀនរបស់អ្នកអាចធ្វើបានដែរឬទេ?		តើត្រូវការថវិកាដើម្បីអនុវត្តដែរ ឬទេ?	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
១. សកម្មភាពស្រាវជ្រាវ						
២. សៀវភៅសិក្សា						
៣. ទស្សនកិច្ចសិក្សា						
៤. បង្វិក						
៥. ធ្វើការជាមួយអង្គការសហគមន៍						
៦. រៀបចំកម្មវិធីសិក្សាលម្អិត						
៧. វិភាគទិន្នន័យសិស្ស						
៨. ជម្រុញដំណើរការបង្រៀន និងរៀន						
៩. ធ្វើផែនការកម្មវិធីសិក្សាគោល						
១០. ការរក្សាទិន្នន័យបុរេវត្តិ						
១១. បណ្តាញប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម						
១២. កម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈអនឡាញ						
១៣. ការចូលរួមជាមួយស្ថាប័នវិជ្ជាជីវៈ						
១៤. ការសិក្សាបន្ថែមនៅពេលវិសម្បកាល						
១៥. ប្រធានក្រុមដឹកនាំបច្ចេកទេស						

នៅពេលសិក្ខាកាមបំពេញក្នុងតារាងម៉ាទ្រីសរួច ឱ្យពួកគេបិទក្រដាសផ្ទាំងធំនោះនៅលើក្តារ រៀន ដូច្នេះអាចមើលឃើញគ្រប់គ្នា។ បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានមួយចំនួនពី បទបង្ហាញតាមក្រុមដូចខាងក្រោម៖

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងការសង្កេត

- សន្និដ្ឋានថាមានក្រុម ឬសិក្ខាកាមប៉ុន្មាននាក់បានអនុវត្តសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំពី មុនមក
- សន្និដ្ឋានថា តើក្រុមអាចគិតថា គេអាចអនុវត្តសកម្មភាពភាគច្រើនទាំងនេះ នៅតាមសាលា រៀនរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេភាគច្រើននិយាយថា សកម្មភាពភាគច្រើនមិនអាចធ្វើបាន ចូររកមូលហេតុ? (ឧទាហរណ៍៖ គ្មានធនធាន? គ្មានអ្នកដឹកនាំសកម្មភាព? គ្មានអ្នកជំនាញ ត្រូវធ្វើសកម្មភាព?)
- សន្និដ្ឋានថាតើមានសិក្ខាកាមប៉ុន្មាននាក់ ឬប៉ុន្មានក្រុមគិតថា សកម្មភាពទាំងនេះ ត្រូវការថវិកា ដើម្បីអនុវត្ត? ប្រសិនបើក្រុមជាច្រើននិយាយថា គេត្រូវការថវិកានៅពេលដែលមិនមានថវិកា (ឧទាហរណ៍៖ បង្អែក ឬរក្សាទិន្នន័យវត្តិ។ល។) ត្រូវប្រាកដថា ហានជំនះធ្វើវា ប្រសិនបើត្រូវ ការថវិកាតិចតួច តើគេនៅតែថាធ្វើមិនបានមែនទេ។ល។

ពិនិត្យឡើងវិញលើសកម្មភាពទាំង៥ ដែលក្រុមនីមួយៗបានជ្រើសរើស ហើយសួរពួកគេហេតុ អ្វីបានជ្រើសរើសសកម្មភាពនេះ(ឧទាហរណ៍៖ ស្រួលធ្វើ មិនទាមទារថវិកា មានប្រយោជន៍ ដោះ ស្រាយបញ្ហាជាក់ស្តែង។ល។)

ជំហានក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅកម្រិតសាលារៀន

អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំប្រធានបទនេះ ជាជំហានសំខាន់ដែលសាលារៀនគួរពិចារណាការ បង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅតាមសាលារៀនរបស់ពួកគេ។ សម្រាប់គោលបំណងនេះ ចូរ ចែកឯកសារ **៩.៣ (ទំព័រ ២៤០)៖ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់ សាលារៀនរបស់អ្នក** អ្នកសម្របសម្រួលគួរសង្កត់ធ្ងន់ថា ក្នុងមេរៀនគេសង្ឃឹមថាសិក្ខាកាមនឹងទទួល បានមគ្គុទេសក៍រឹងមាំចំពោះអ្វីដែលគេគួរធ្វើ នៅពេលត្រឡប់ទៅកាន់សាលារៀនរបស់ខ្លួន ដើម្បីធានា ថា មានរចនាសម្ព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំបន្ថែមទៀតសម្រាប់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ។

អ្នកសម្របសម្រួលពិនិត្យឡើងវិញនូវការណែនាំនីមួយៗ ដែលផ្តល់ដូចខាងក្រោម ហើយសួរសិក្ខាកាម ថា តើពួកគេអាចអនុវត្តនៅតាមសាលារៀនរបស់ពួកគេបានឬទេ? បើមិនបាន? ហេតុអ្វី? បើបាន? ហេតុអ្វី? តើមាននរណាខ្លះអាចជួយបាន? មានក្រុមខ្លះថា អាចអនុវត្តសកម្មភាពនេះបាន តែមាន ក្រុមខ្លះថាមិនអាច។ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេគិតឃើញខុសគ្នា? ហេតុអ្វីមានសាលារៀនខ្លះធ្វើតាមការ ណែនាំនេះបាន តែសាលារៀនខ្លះមិនអាចធ្វើបាន?

ជំហានដែលត្រូវអនុវត្តនៅពេលត្រឡប់ទៅមូលដ្ឋានសាលារៀនវិញ	
សំណើទី១៖	ប្រមូលឯកសារសំខាន់ៗដែលមានប្រយោជន៍មួយចំនួន ដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នកយល់កាន់តែច្បាស់លើក្របខណ្ឌគោលនយោបាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាដែលទាក់ទងទៅនឹងប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។
សំណើទី២៖	ជួបពិភាក្សាជាមួយបុគ្គលិកផ្នែកបង្រៀនសំខាន់ៗ នៅសាលារៀនរបស់អ្នក (ឧទាហរណ៍៖ នាយករង អ្នកដឹកនាំក្រុមបច្ចេកទេស។ល។) ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ស្តីពីការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ អ្នកអាចពិចារណាចម្លងមេរៀននេះឡើងវិញ ដោយប្រើឯកសារចែកជូន។
សំណើទី៣៖	បង្កើតគណៈកម្មការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅតាមសាលារៀនរបស់អ្នក តាមគោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្តីអំពីក្របខណ្ឌ ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដោយរួមមានអ្នកដឹកនាំសំខាន់ៗក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀន។ ព្យាយាមធានាថាអ្នកដឹកនាំ មានភាពស្មោះត្រង់បំផុតនៅក្នុងសាលារៀនដែលមានចំណេះដឹងខ្ពស់ផ្នែកគុកោសល្យ ស្ថិតនៅក្នុងតួនាទីដឹកនាំនៅក្នុង គណៈកម្មការនេះ។
សំណើទី៤៖	អនុវត្តការវាយតម្លៃអំពីតម្រូវការដើម្បីកំណត់ពីតម្រូវការសមត្ថភាពសំខាន់ៗជាងគេនៅសាលារៀនរបស់អ្នកតាមរយៈការស្ទង់មតិ សម្ភាសន៍ និងមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។
សំណើទី៥៖	លើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀនឱ្យឆ្ពោះទៅរកការបង្កើតសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ។ ចំណុចនេះ មិនងាយស្រួលធ្វើទេ ពីព្រោះសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ មិនមែនជាគណៈកម្មការផ្លូវការ ឬជារចនាសម្ព័ន្ធ វាជាបណ្តាញគ្រូបង្រៀនមិនផ្លូវការមួយដែលជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ឬចែករំលែកឯកសារ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់សាលារៀនអាចចាប់ផ្តើមដំណើរការភ្ជាប់បណ្តាញគ្រូបង្រៀននៅក្នុងក្រុមបណ្តាញសង្គម ដោយមានគោលបំណងចែករំលែក និងបង្កើនទំនាក់ទំនងរវាងគ្រូបង្រៀន។ អនុក្រុមនានានឹងត្រូវបង្កើតនៅពេលក្រោយ។ ចូរអានសៀវភៅណែនាំ ស្តីពី សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ ដែលបានរៀបរាប់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីទទួលបានការណែនាំបន្ថែមអំពីការបង្កើតសហគមន៍បែបនេះនៅសាលារៀនរបស់អ្នក។
សំណើទី៦៖	កំណត់អ្នកផ្តល់សេវាអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅតាមផ្នែករបស់អ្នក ដែលអាចផ្តល់ការគាំទ្រវិក្រិតការ និងការសិក្សាតាមអនឡាញ (ឧទាហរណ៍៖ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន) ។
សំណើទី៧៖	ត្រូវប្រាកដថា បញ្ចូលថវិកាសម្រាប់សកម្មភាពគាំទ្រការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅក្នុងផែនការកែលម្អសាលារៀនរបស់អ្នក។

ដោះស្រាយបញ្ហាប្រព័ន្ធការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅតាមកម្រិតសាលារៀន

ប្រធានបទនៃមេរៀននេះព្យាយាមដាស់តឿនសិក្ខាកាមថា ការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ នៅតាមកម្រិតសាលារៀនមិនងាយស្រួលទេ។ អ្នកសម្របសម្រួលគួរត្រឡប់ទៅមើលឯកសារ ៩.៤ (ទំព័រ ២៤២) ហើយពិនិត្យឡើងវិញនូវបញ្ហាដកស្រង់នៅទំព័រទី២ ដោយកត់សម្គាល់ថា ចំណុចទាំងនោះហើយគឺជាបញ្ហាដែលរារាំងប្រតិបត្តិការប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ដែលត្រូវបានដកស្រង់ពីការស្រាវជ្រាវផ្នែកអប់រំ។ ពិនិត្យមើលបញ្ហាទាំងនេះម្តងម្តាយៗជាមួយសិក្ខាកាម។

បញ្ហាទូទៅក្នុងការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ	
១. អាទិភាពទាប៖ គ្រូបង្រៀនគ្រាន់តែផ្ដោតលើថ្នាក់ឯកជនរបស់ពួកគេ និងការងារធម្មតាផ្សេងទៀតហើយផ្តល់អាទិភាពទាបលើការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។	៥. ភាពពាក់ព័ន្ធខ្សោយ៖ គ្រូបង្រៀនពិតជាមើលមិនឃើញពីសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ពាក់ព័ន្ធគ្នានឹងបញ្ហាជាក់ស្តែង ឬភាពរីកចម្រើននៅសាលារៀន។ វាគ្រាន់តែជាបន្ទុកការិយាល័យធិបតេយ្យបន្ថែមមួយដែលពួកគេត្រូវធ្វើដោយមិនចាំបាច់ដឹងហេតុផលអ្វីទេ។
២. ខ្វះភាពជាអ្នកដឹកនាំ៖ នៅតាមសាលារៀនគ្មានអ្នកជំនាញផ្នែកអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ដើម្បីសម្របសម្រួលកិច្ចការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដូច្នេះវាក្លាយជាស្ថានភាព «មនុស្សខ្វាក់ដឹកដៃមនុស្សខ្វាក់»។	៦. ខ្វះធនធាន៖ សូម្បីតែនៅពេលដែលសាលារៀនខិតខំប្រឹងប្រែងអនុវត្តគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំក៏ដោយ ក៏គ្មានធនធានសម្រាប់ធ្វើសិក្ខាសាលា ដំណើរទស្សនកិច្ចសិក្សា និងសកម្មភាពស្រាវជ្រាវនានា។
៣. ការលើកទឹកចិត្តទាប៖ គ្រូបង្រៀនគ្រាន់តែបំពេញកិច្ចការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំឱ្យតែរួចៗទៅ ដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់។ ដូច្នេះ មានឥទ្ធិពលតិចតួចក្នុងការអនុវត្តតាមថ្នាក់រៀន។	៧. ពិបាកផ្លាស់ប្តូរពីការវាយតម្លៃទៅជាសកម្មភាពជាក់ស្តែង៖ ក្រោយវាយតម្លៃស្ថានភាពនៅតាមសាលារៀន គេមិនឃើញមានសមត្ថភាព ដែលអាចបង្កើតដំណោះស្រាយសំខាន់ៗនោះទេ។
៤. ពេលវេលាតិច៖ រយៈពេលសម្រាប់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ(ឧទាហរណ៍៖ ២ម៉ោងក្នុង១សប្តាហ៍) ពិតជាខ្លី ធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញតិចតួច។	៨. ខ្វះឯកសារ៖ សាលារៀនមានលទ្ធភាពតិចតួចក្នុងការទទួលបានឯកសារជាភាសាជាតិ ដើម្បីជួយពួកគេឱ្យយល់ពីដំណើរការអនុវត្តការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ ឯកសារទាំងនោះមានច្រើនទំព័រហើយពិបាកអាន។

ក្រោយពីពិនិត្យបញ្ហាទូទៅនេះហើយ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមធ្វើការក្នុងក្រុមរបស់ពួកគេវិញ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរនៅផ្នែកខាងក្រោមឯកសារចែកជូន។ ផ្តល់ក្រដាសផ្ទាំងធំ ទៅក្រុមនីមួយៗ ត្រូវប្រាកដថាសិក្ខាកាមបានចម្លងចម្លើយរបស់ខ្លួនឆ្លើយនឹងសំណួរខាងក្រោម៖

សំណួរពិភាក្សា

១. តើអ្នកគិតថាមានបញ្ហាជកស្រង់ខាងលើប៉ុន្មាន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (ឧទាហរណ៍៖ ទាំងអស់? ភាគច្រើន? ឬមួយចំនួន?)
២. ចំពោះការជកស្រង់បញ្ហាខាងលើ បញ្ហា២ ឬ៣ ណាខ្លះ ដែលអ្នកគិតថាសំខាន់បំផុតនៅក្នុងបរិបទប្រទេសកម្ពុជា ហើយពិបាកដោះស្រាយបំផុត?
៣. សម្រាប់បញ្ហា២ឬ៣ ដែលអ្នកបានជកស្រង់ជាអាទិភាពខ្ពស់ជាងគេ តើអ្នកព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះ ដោយរបៀបណានៅតាមមូលដ្ឋានសាលារៀន ឬតាមខេត្តរបស់អ្នក? ចូរព្យាយាមផ្តល់ព័ត៌មានជាក់លាក់នៅពេលពិពណ៌នាដំណោះស្រាយ។

ផ្តល់ពេលដល់សិក្ខាកាម៣០ទៅ៣៥នាទី ដើម្បីស្វែងរកចម្លើយ។ នៅពេលសិក្ខាកាមធ្វើចប់ ស្នើសុំឱ្យក្រុមបិទចម្លើយនៅក្រដាសផ្ទាំងធំជាប់នឹងគ្នារៀងៗ និងធ្វើបទបង្ហាញទស្សនៈរបស់ខ្លួនចំពោះបញ្ហា និងវិធីដែលគេអាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ ប្រសិនបើគេជួបប្រទះនៅមូលដ្ឋានសាលារៀនរបស់ខ្លួន។

រចនាសម្ព័ន្ធស្ថាប័នដែលគាំទ្រ CPD៖ សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ(PLC)

 PLC ផ្តល់ឱ្យគ្រូបង្រៀននូវការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ PLC ផ្តោតលើ**ការសិក្សា** និង**ការសហការ** ក្នុងគោលបំណងចុងក្រោយដើម្បីកែលម្អលទ្ធផលសិក្សាសិស្ស។

  អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម «តើអ្នកណាត្រូវរៀននៅសាលារៀន?» អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សាជាក្រុមតូចៗជាមុនសិន បន្ទាប់មកណែនាំសិក្ខាកាមនូវទស្សនៈទានដែលទាំងសិស្សទាំងគ្រូត្រូវបានរំពឹងថានឹងរៀននៅក្នុងសាលារៀនផងដែរ។

PLC មានវិសាលភាពក្នុងការលើកកម្ពស់ការសិក្សារបស់សិស្ស និងគ្រូបង្រៀន ឧទាហរណ៍៖

សិស្ស	គ្រូបង្រៀន
- ការវិភាគការលំបាករបស់សិស្ស - រៀបចំកិច្ចការ និងការវាយតម្លៃកាន់តែប្រសើរ ទាំងរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ និងរង្វាយតម្លៃបូកសរុប - ការកែលម្អកម្មវិធីសិក្សា	- ការពង្រឹងសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀន - ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ខ្លួនក្រោមក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា)

នៅពេលដែលសាលារៀនសម្រេចចិត្តរៀបចំ PLC នៅក្នុងសាលារៀន ពួកគេត្រូវសម្រេចចិត្តជាមុនសិន ថា តើពួកគេត្រូវការអ្វី និងមានជម្រើសផ្សេងៗ។

សកម្មភាពរយៈពេល ១៥នាទី៖

អ្នកសម្របសម្រួលចែកក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំ ដល់សិក្ខាកាមទាំងអស់(មាន៣ពណ៌ផ្សេងគ្នា)។ នៅក្នុងក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំដែលមានពណ៌ជាក់លាក់មួយ ពួកគេត្រូវតែឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរទី១ និងនៅក្នុងក្រដាសផ្សេងទៀត ឆ្លើយតបចំពោះសំណួរទី២ និងសំណួរទី៣។ ចម្លើយមួយសម្រាប់ក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំនីមួយៗ។

- **សំណួរទី១៖** តើគ្រូបង្រៀនសហការគ្នានៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដោយរបៀបណា?
- **សំណួរទី២៖** តើអ្វីជាចំណុចសំខាន់នៃការសហការ? (ផ្អែកបច្ចេកទេសនៃការងារមួយណា? ឧទាហរណ៍៖ ការកែសម្រួលកិច្ចតែងការមេរៀន រៀបចំពិពណ៌សាលារៀន។ល។)
- **សំណួរទី៣៖** ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនមិនសហការគ្នាទេ តើមានហេតុផលអ្វីខ្លះ?

អ្នកសម្របសម្រួលប្រមូលក្រដាសពណ៌ស្ពឺតកត់ចំណាំ ហើយរៀបចំចម្លើយនៅក្រោមសំណួរសំខាន់ៗចំនួន ៣ (នៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ ឬនៅលើក្តារខៀន)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ មានវិធីផ្សេងៗគ្នាសម្រាប់គ្រូបង្រៀនក្នុងការសហការ ហើយ PLC អាចយកទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា។ ប្រហែលជាសាលារៀនភាគច្រើន បានរៀបចំសកម្មភាពគាំទ្រការសហការហើយទោះបីជាមិនដាក់ស្លាក PLC ក៏ដោយ។ សកម្មភាព PLC ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការរបស់គ្រូបង្រៀន ដោយចុងក្រោយផ្ដោតលើលទ្ធផលសិក្សាសិស្ស។ អ្នកអាចប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាប្រឈមមួយចំនួនក្នុងការរៀបចំ PLC ដែលរួមមានកង្វះចំណាប់អារម្មណ៍ កង្វះពេលវេលាដែលបានបែងចែកសម្រាប់សកម្មភាព កង្វះចក្ខុវិស័យលើអត្ថប្រយោជន៍ ទំនាក់ទំនងមិនល្អរវាងគ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលារៀន។ បញ្ហាប្រឈមទាំងអស់នេះអាចដោះស្រាយបាន។ ភាពជាអ្នកដឹកនាំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពការចង្អុលបង្ហាញច្បាស់លាស់ ការបែងចែកពេលវេលាជាក់លាក់សម្រាប់ PLC គឺជាដំណោះស្រាយមួយចំនួន ដែលចាំបាច់ត្រូវកែសម្រួលដោយផ្អែកលើស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៅតាមសាលារៀននីមួយៗ។

គំនិតបន្ថែមនៃវិធីសហការ (សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)

- **PLC តាមកម្រិតថ្នាក់៖** ក្រុមគ្រូបង្រៀនមកពីកម្រិតថ្នាក់ដូចគ្នាជួបប្រជុំគ្នាដើម្បីពិភាក្សាអំពីកម្មវិធីសិក្សា វិធីសាស្ត្របង្រៀន និងវឌ្ឍនៈភាពរបស់សិស្ស។
- **PLC តាមប្រភេទមុខវិជ្ជា៖** គ្រូបង្រៀនដែលមានមុខវិជ្ជាដូចគ្នាមករួមគ្នា ដើម្បីចែករំលែកឧត្តមានុវត្ត ពិភាក្សាគ្នាពីបញ្ហាប្រឈម និងឱ្យស្របគ្នាពីវិធីសាស្ត្របង្រៀន។

- PLC នៃការណែនាំ៖ ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេសគាំទ្រ និងណែនាំសហសេរីករបស់ខ្លួនដោយការសម្របសម្រួលការពិភាក្សា ការសង្កេត និងមតិកែលម្អលើការអនុវត្តការបង្រៀន។
- PLC ក្នុងការវិភាគទិន្នន័យ៖ គ្រូបង្រៀនសហការគ្នាក្នុងការវិភាគទិន្នន័យសិស្ស និងប្រើប្រាស់ដើម្បីកែលម្អការបង្រៀនជាថ្មី និងកំណត់ចំណុចត្រូវកែលម្អ។
- PLC កិច្ចសហប្រតិបត្តិការឆ្លងថ្នាក់៖ គ្រូបង្រៀនមកពីថ្នាក់ផ្សេងៗគ្នា សហការគ្នាដើម្បីធានាឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដោយរលូនសម្រាប់សិស្ស និងដោះស្រាយចន្លោះប្រហោងក្នុងការសិក្សា។
- PLC សម្រាប់ការអប់រំពិសេស និងបរិយាបន្ន៖ គ្រូបង្រៀន និងបុគ្គលិកជំនួយដែលធ្វើការជាមួយសិស្សដែលមានតម្រូវការពិសេសសហការគ្នាលើការអនុវត្តប្រកបដោយបរិយាបន្ន និងយុទ្ធសាស្ត្រតាមតម្រូវការ។

PLC ទាំងនេះផ្តល់ឱកាសឱ្យមានការសហការ ការសិក្សា និងការកែលម្អក្នុងចំណោមអ្នកអប់រំដើម្បីលើកកម្ពស់លទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

ការប្រឹក្សា ឬការបង្កើតគុកោសល្យ និង PLC (សហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ) នៅក្នុងសាលារៀនមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ការប្រឹក្សាប្រឹក្សាគុកោសល្យអាចជាផ្នែកមួយនៃ PLC និងគាំទ្រដល់ការរីកចម្រើននៃវិជ្ជាជីវៈរបស់អ្នកអប់រំ។ នេះ គឺជាវិធីមួយចំនួនដែលពួកគេភ្ជាប់៖

១. ការប្រឹក្សាគុកោសល្យនៅក្នុង PLC៖ អ្នកអប់រំដែលមានបទពិសោធអាចប្រឹក្សាមិត្តរួមការងារដែលមានបទពិសោធគិតនៅក្នុងកម្មវិធី PLC ។ ពួកគេផ្តល់ការណែនាំ គាំទ្រ និងចែករំលែកឯកទេសរបស់ពួកគេ។ នេះជួយឱ្យគ្រូបង្រៀនរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក និងអភិវឌ្ឍបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរួមគ្នា។
២. ការប្រឹក្សាគុកោសល្យសម្រាប់គ្រូបង្រៀនថ្មី៖ PLC អាចមានកម្មវិធីប្រឹក្សាគុកោសល្យសម្រាប់គ្រូថ្មី។ គ្រូប្រឹក្សាគុកោសល្យជួយពួកគេជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្របង្រៀន ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន និងផ្នែកផ្សេងៗទៀត។ ជំនួយបែបនេះជួយឱ្យគ្រូថ្មីមានការរីកចម្រើនលឿនជាងមុន និងបន្តនៅក្នុងអាជីព។
៣. ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈគោលដៅ៖ ការប្រឹក្សាគុកោសល្យនៅក្នុង PLC មួយអាចដោះស្រាយតម្រូវការអភិវឌ្ឍជាក់លាក់។ គ្រូបង្រៀនអាចស្វែងរកការណែនាំនៅក្នុងផ្នែកដែលពួកគេចង់កែលម្អ។ គ្រូប្រឹក្សាគុកោសល្យផ្តល់ជំនួយបុគ្គល ចែករំលែកធនធាន ហើយនិងផ្តល់មតិត្រឡប់ដើម្បីជួយគ្រូបង្រៀនឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើងនៅក្នុងផ្នែកទាំងនោះ។

តាមរយៈការរួមបញ្ចូលទាំងការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ និងការធ្វើ PLC សាលារៀនបង្កើតបរិយាកាស សហការ និងគាំទ្រសម្រាប់កំណើនវិជ្ជាជីវៈ ដែលផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ច្រើនដល់គ្រូបង្រៀន និងកែលម្អលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

បំណិន៖ ការបង្កើត និងការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ គឺជាវិធីសាស្ត្រអភិវឌ្ឍសមត្ថភាព ដើម្បីគាំទ្រដល់គ្រូបង្រៀន។ មានភាពខុសគ្នាបន្តិចបន្តួចរវាងសកម្មភាពទាំងពីរនេះ។ បំណិនការបង្កើត និងការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ គឺជាធាតុផ្សំដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់អ្នកដឹកនាំសាលារៀន ឬគ្រូ ប្រើក្បាច់រូបកោសល្យដើម្បីលើកទឹកចិត្ត ឬដោះស្រាយសក្តានុពលរបស់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងដំណើរការសិក្សារបស់ពួកគេ។

តារាងខាងក្រោមសង្ខេបពីភាពខុសគ្នាសំខាន់ៗមួយចំនួនរវាងការបង្កើត និងការប្រើក្បាច់រូបកោសល្យ ប៉ុន្តែការវិភាគស៊ីជម្រៅគួរតែកើតឡើងនៅក្នុងកញ្ចប់បណ្តុះបណ្តាលជាក់លាក់ និងដាច់ដោយឡែក។

	ការបង្កើត	ការប្រើក្បាច់រូប
ការផ្តោត	ការអភិវឌ្ឍអាជីពទាំងមូល និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន	លទ្ធផលប្រសើរឡើងនៅកន្លែងធ្វើការបច្ចុប្បន្ន
ក្របខណ្ឌពេលវេលា	រយៈពេលវែង	រយៈពេលខ្លី
រចនាសម្ព័ន្ធ	ទំនាក់ទំនង និងការប្រជុំក្រៅផ្លូវការ	ទំនាក់ទំនងជាប្រព័ន្ធរចនាសម្ព័ន្ធ និងផ្លូវការ
របៀបនាំចូល	បើកចិត្តទូលាយ កំណត់ដោយអ្នកទទួលសេវាប្រើក្បាច់	កំណត់ បង្កើតរួមគ្នាដោយគ្រូបង្កើត និងគ្រូបង្រៀន
លទ្ធផល	ការអភិវឌ្ឍ	ការបំពេញការងារ

មុននឹងឈានទៅដល់ប្រធានបទបន្ទាប់ សូមស្តាប់ព័ត៌មានមកពីអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស ក្នុងខេត្តសៀមរាប ថា តើមានយន្តការអ្វីខ្លះដើម្បីគាំទ្រដល់ការបង្រៀន និងរៀន៖

វីដេអូ៖ យន្តការគាំទ្រសម្រាប់ការបង្រៀនការអប់រំបំណិនជីវិតមូលដ្ឋាននៅកម្រិតសាលារៀន៖
<https://www.youtube.com/watch?v=aYA5z7pycKw>

សំណួរបំផុស (ការពិភាក្សា)

- តើយន្តការអ្វីខ្លះដែលត្រូវអនុវត្ត?
- តើយន្តការទាំងនេះមានប្រយោជន៍យ៉ាងណាសម្រាប់គ្រូបង្រៀន?
- តើនាយករងសាលារៀនមានតួនាទីអ្វី?
- តើអ្នកមានយន្តការស្រដៀងគ្នានៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដែរឬទេ?

របៀបសម្របសម្រួលដែលគាំទ្រ CPD៖ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យតាមសាលារៀន

ហេតុផលនៅពីក្រោយការវិនិយោគនៅក្នុងការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ គឺផ្អែកលើគំរូ ៧០-២០-១០។ គំនិតនេះ គឺថាការប្រឹក្សាគរុកោសល្យក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នាអាចផ្តល់ការគាំទ្រប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងជំរុញដល់គ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលារៀន នៅពេលដែលពួកគាត់ត្រូវការព័ត៌មានត្រឡប់លើការអនុវត្ត ការបង្រៀន។ ការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ កំពុងក្លាយជាពាក្យពេញនិយមក្នុងវិស័យអប់រំគ្រប់កម្រិត ហើយជា ទូទៅវាត្រូវបានគេចាត់ទុកថាសំខាន់ក្នុងការបង្កើតគុណតម្លៃជាវិជ្ជមាន អាកប្បកិរិយា និងបំណិនជីវិត តាមមូលដ្ឋាន។

អ្នកសម្របសម្រួលចាប់ផ្តើម ដោយសួរសិក្ខាកាម៖ តើការប្រឹក្សាគរុកោសល្យគឺជាអ្វី? ហើយតើវា អាចអនុវត្តក្នុងបរិយាកាសសាលារៀនបែបណាទើបមានប្រសិទ្ធភាព?

និយមន័យ៖ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យគឺជាគ្រូមានបទពិសោធន៍ ដែលផ្តល់ការគាំទ្រដល់គ្រូថ្មីថ្មោង ឬគ្រូ ដែលមានបទពិសោធន៍តិច។

(កំណត់សម្គាល់សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល)៖ សិក្ខាកាមប្រហែលជាធ្លាប់បានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ពីមុនស្តីពីការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ និងស្តាប់និយមន័យផ្សេងៗ។ សូមចំណាំថា ការប្រឹក្សា គរុកោសល្យអាចត្រូវបានពិពណ៌នាតាមវិធីផ្សេងៗគ្នា ប៉ុន្តែមានធាតុសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលសាមញ្ញ ធម្មតា៖

- វាគឺជាទំនាក់ទំនងរវាងមនុស្ស (ជាធម្មតាមនុស្ស ២នាក់៖ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យ និងគ្រូ បង្រៀន)។
- មានការផ្លាស់ប្តូរចំណេះដឹង និងជំនាញទៅវិញទៅមក។
- មានគោលបំណងកសាងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន។
- គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីទំនាក់ទំនងនេះ ក៏ដូចជាគ្រូបង្រៀនផងដែរ។

ក្នុងអំឡុងពេលមេរៀនថ្ងៃនេះ យើងនឹងចាប់ផ្តើមណែនាំពីកម្មវិធីនៃការប្រឹក្សាគរុកោសល្យតាម សាលារៀននៅក្នុងសាលារៀន ដែលជាផ្នែកមួយនៃ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន។

វីដេអូពី NGPRC ដែលជាឧទាហរណ៍នៃការប្រឹក្សាគរុកោសល្យនៅតាមសាលារៀន៖

- តើអ្វីជាទម្លាប់នៃការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ?
- តើអ្វីជាបញ្ហាប្រឈមដំបូង និងរបៀបដោះស្រាយវា? (សម្រាប់គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យ)
- តើអ្វីទៅជាអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យ និងគ្រូបង្រៀន?

មជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យជំនាន់ថ្មី (NGPRC/NIE)

បង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ២០១៩ មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យជំនាន់ថ្មី គឺជាអង្គភាពស្វ័យ័តមួយនៅក្នុងវិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ ដែលត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់អប់រំ ឯកទេសប្រឹក្សាគរុកោសល្យ គរុនិស្សិតដែលបានបញ្ចប់វគ្គសិក្សារយៈពេលមួយឆ្នាំដោយជោគជ័យ។ គោលបំណងសំខាន់របស់ NGPRC គឺដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលគ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យដែលនឹងផ្តល់ការគាំទ្រជាបុគ្គលដល់គ្រូបង្រៀននៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យភាគច្រើន នឹងទៅបម្រើការងារនៅសាលារៀនមធ្យមសិក្សា ប៉ុន្តែការងារមួយចំនួននៅក្នុងគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនដូចជា NIE (វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំ) ឬ TEC (វិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន) ខណៈពេលដែលការស្វែងរកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនាពេលអនាគតនៅកម្រិតការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡានៃរដ្ឋបាលក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ និងមន្ទីរអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ NGPRC ចូលរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតសាលារៀនកម្រិតខ្ពស់ដែលមិនមានអំពើពុករលួយ បង្ហាញពីស្តង់ដារអភិបាលកិច្ចខ្ពស់ និងលើកកម្ពស់ឧត្តមានុវត្ត ដែលនឹងរៀបចំយុវជនឱ្យធ្វើការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១ ។

គ្រូបង្រៀនទាំងអស់ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការចុះឈ្មោះ ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យដាក់ពាក្យ។ សូមលើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀនរបស់អ្នកឱ្យដាក់ពាក្យ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ វដ្តនៃការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ គឺជាដំណើរការសិក្សាទាំងមូលដែលរួមមាន ៣ ដំណាក់កាល៖

១. មុនពេលប្រជុំ ត្រូវរៀបចំសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ។
 ២. ការអង្កេតសកម្មភាពវិជ្ជាជីវៈ។
 ៣. ក្រោយប្រជុំត្រូវពិភាក្សាពីសកម្មភាព ផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ និងកំណត់វត្ថុបំណងមេរៀនថ្មី។
- ប្រសិនបើការប្រជុំធ្វើបានត្រឹមត្រូវ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យ និងគ្រូបង្រៀនគួរតែឈានដល់ការឯកភាពគ្នាលើវត្ថុបំណងមេរៀនដែលត្រូវនឹងតម្រូវការរបស់គ្រូបង្រៀន។ យើងធ្វើការតាមដំណាច់តូចៗ និងអាចគ្រប់គ្រងបាន។ ជាធម្មតា គោលបំណងមួយ ឬពីរគឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់វគ្គមួយ។ **សូមចាំថា** ការប្រឹក្សាគរុកោសល្យ គឺជាដំណើរការរយៈពេលវែង។

ការវាយតម្លៃទទួលស្គាល់គុណភាព CPD

ដំណើរការទូទៅមួយនៃ CPD ដែលមានវត្តមាន គឺប្រទេសកម្ពុជាក៏មានការទទួលស្គាល់គុណភាព CPD ផងដែរ។

ចុងក្រោយ អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំសិក្ខាកាមអំពីធាតុទីបីដែលរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា កំពុងធ្វើការដើម្បីធ្វើឱ្យអាចប្រើប្រាស់បានចំពោះគ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលារៀនទាំងអស់ក្នុងប្រទេស ហើយធាតុនេះត្រូវបានគេហៅថា ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ (CPD)។ អ្នកសម្របសម្រួលបន្តដោយពន្យល់ថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកំពុងសាកល្បងប្រព័ន្ធនេះសម្រាប់សាលារៀនក្នុងខេត្តសៀមរាបក្នុងឆ្នាំ២០២២ ដែលមានលទ្ធផលដូចការរំពឹងទុក។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរថា តើមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងបន្ទប់នេះស្គាល់ CPD ដែរឬទេ? អនុញ្ញាតឱ្យសិក្ខាកាមចែករំលែកចំណេះដឹងអ្វីដែលពួកគេបានឮ ឬបទពិសោធន៍ទាក់ទងនឹង CPD។

សកម្មភាព រីដេអូ (រយៈពេល៖ ២០នាទី) អ្នកសម្របសម្រួលណែនាំដូចតទៅ៖ «សុខា បានក្លាយជាគ្រូបង្រៀនថ្មី បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ការសិក្សាពីសាលារៀនគរុកោសល្យ និងក្រើតការខេត្តសៀមរាប ក្នុងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល១២+២។ សុខា កំពុងបង្រៀននៅសាលារៀនបឋមសិក្សាមួយក្នុងខេត្តសៀមរាប។ គាត់ចង់លើកកម្ពស់គុណវុឌ្ឍិរបស់គាត់រហូតដល់កម្រិតបរិញ្ញាបត្រ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានសមត្ថភាព និងឱកាស»។ ចាំមើល តើសុខាសម្រេចធ្វើអ្វី!

រីដេអូ ៩.១៖ <https://www.youtube.com/watch?v=C1JvH1JxtZo>

សំណួរបំផុស៖

- តើសុខាត្រូវការអ្វីខ្លះ?
- តើសុខាសម្រេចធ្វើអ្វី? ធ្វើដូចម្តេច?
- តើការទទួលស្គាល់គុណភាព CPD គឺជាអ្វី?
- តើ សុខា ប្រើប្រាស់ក្រេឌីត CPD ដូចម្តេច?
- តើគាត់ស្វែងរកព័ត៌មាននៅឯណា?

អ្នកសម្របសម្រួលបន្តពន្យល់ថា លក្ខណៈសំខាន់មួយនៃ CPD គឺគោលបំណងដើម្បីផ្តល់នូវការសិក្សាជាក់ស្តែង។ គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលានឹងចូលរួមក្នុងសកម្មភាពដែលតម្រូវឱ្យអនុវត្តក្នុងការងារប្រចាំថ្ងៃ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ពួកគេ។ ន័យនេះ ក្នុងការផ្តល់ជូននូវសកម្មភាពសិក្សាដែលរួមមានការអនុវត្តការសិក្សានៅកន្លែងធ្វើការ (ថ្នាក់រៀន សាលារៀន ការិយាល័យ) និងការបំពេញកិច្ចការ។

ការអានបន្ថែមលើការវាយតម្លៃទទួលស្គាល់គុណភាព CPD ។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីវគ្គសិក្សា វិក្រឹតការ CPD ផ្តល់ជូន និងប្រព័ន្ធទទួលស្គាល់គុណភាព សិក្ខាកាមអាចស្វែងរកព័ត៌មាននេះបាននៅលើគេហទំព័រ៖

<http://cpd.moeys.gov.kh/home>. (ប្រសិនបើមានពេល អ្នកសម្របសម្រួលនឹងបើកមើលគេហទំព័រ និងបង្ហាញដល់សិក្ខាកាមនូវខ្លឹមសារសំខាន់ៗរួមមានគេហទំព័រនៃវគ្គសិក្សាដែលមាននៅ <http://cpd.moeys.gov.kh/course>)។

ហើយអ្នកសម្របសម្រួលចែក**ឯកសារ ៩.៥ (ទំព័រ ២៤៥)៖ មើលមួយស្របក់ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ**។ ឱ្យសិក្ខាកាមអានសង្ខេបបញ្ញត្តិសំខាន់ៗ

ការរៀបចំតេស្ត ចុងគ្រា

បញ្ចប់មេរៀនទី៩ និងបញ្ចប់វគ្គសិក្សា

៣. ឯកសារចែកសម្រាប់ សិក្ខាកាម

ឯកសារផ្នែកទី១៖ សេចក្តីណែនាំការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា

ឯកសារ ១.១៖ ការបង្រៀនបំណិនជីវិត

សេចក្តីណែនាំ៖ សូមអានអត្ថបទដកស្រង់ខាងក្រោម ស្តីពីការអប់រំបំណិនជីវិត និងឆ្លើយសំណួរ។

ដកស្រង់ពីអត្ថបទ

«ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាមានផែនការអនុវត្តការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន» ថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៣ (កាសែត Khmer Times) »។

«ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា មានគោលបំណងបង្រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិតដែលជួយឱ្យយុវជនវ័យក្មេងទទួលបានគោលដៅអនុវត្តជាក់ស្តែងដើម្បីធ្វើឱ្យជីវិតទាន់សម័យជោគជ័យនៅក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១» ។

[...] បំណិនទំនាក់ទំនងនិយាយបានជាបំណិនដ៏មានសារៈសំខាន់សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមជាមួយគ្រួសារ និងបញ្ហាប្រឈមប្រចាំថ្ងៃដែលកើតមាននៅក្នុងសង្គម និងកន្លែងធ្វើការងារ។

[...] ការសិក្សាបំណិនជីវិត អាចធ្វើឱ្យជីវិតរបស់សិស្សប្រសើរឡើង រួមទាំងសុខភាពផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត។ បំណិនទំនាក់ទំនងឱ្យយុវជន បានយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរឡើងលើការទទួលខុសត្រូវសង្គម អភិវឌ្ឍន៍តុល្យភាពអារម្មណ៍ និងការគ្រប់គ្រងក៏ដូចជាទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង។

សំណួរសម្រាប់ពិភាក្សា

១. បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើអ្វីទៅជាការអប់រំបំណិនជីវិត ?
២. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាត្រូវលើកទឹកចិត្តសាលារៀនឱ្យបង្រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិត ឬបំណិនទំនាក់ទំនង ?
៣. បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើកម្មវិធីបំណិនជីវិតអាចជួយដល់យុវជនបានដោយរបៀបណាខ្លះ ?

ឯកសារ ១.២៖ ករណីសិក្សារបស់សម្បត្តិ និងមករា

សេចក្តីណែនាំ

គំរូនៃការងារ៖ ធ្វើការជាដៃគូ

- **ជំហានទី១៖** សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោមដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។
- **ជំហានទី២៖** ឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម។

ករណីសិក្សា

សម្បត្តិ និងមករា ជាកសិករមកពីខេត្តកំពង់ចាម។ អ្នកទាំងពីរជាប់ន្លែ និងលក់ខ្លួនឯងផ្ទាល់នៅផ្សារ។ ពួកគេម្នាក់ៗមានតុបង្គោលរៀងៗខ្លួន។ នៅក្នុងអំឡុងពេលការរីករាលដាលជំងឺកូវីដ ទីផ្សារបានបិទ។ សម្រាប់ពួកគេ ក៏ដូចជាកសិករជាច្រើនផ្សេងទៀត រឿងនេះបានក្លាយជាបញ្ហាយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរហ័សព្រោះពួកគេមិនអាចលក់ផលិតផលបានទៀត។ ពួកគេទាំងពីរត្រូវសម្រេចចិត្តថាត្រូវធ្វើអ្វី ពួកគេទាំងពីរគឺជាកសិករដ៏ល្អ ប៉ុន្តែពួកគេមិនធ្លាប់បានជួបប្រទះបញ្ហាបែបនេះក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេពីមុនមកទេ។

សម្បត្តិ៖ សម្បត្តិបានចំណាយពេលជាច្រើនថ្ងៃគិតពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ ប៉ុន្តែគាត់មិនដឹងថាត្រូវចាប់ផ្តើមពីណាមុនទេ។ គាត់មិនបានសុំជំនួយពីអ្នកណាទេ។ នៅទីបំផុត គាត់បានសម្រេចចិត្តកាត់បន្ថយការផលិតបន្លែ ហើយរង់ចាំទីផ្សារបើកវិញ។ នៅពេលដែលទីផ្សារបានបើកម្តងទៀត គាត់អាចត្រលប់មកប្រក្រតីវិញ ប៉ុន្តែគាត់បានបាត់បង់លុយយ៉ាងច្រើន។

មករា៖ មករាបានចំណាយពេលជាច្រើនថ្ងៃគិតអំពីដំណោះ

ស្រាយចំពោះបញ្ហានេះ។ គាត់បានទាក់ទងអតិថិជនមួយ

ចំនួនដើម្បីសួរពួកគេថាតើពួកគេនៅត្រូវការបន្ថែមរបស់គាត់ឬអត់។ ទាំងអស់បានឆ្លើយថាបាទ ប៉ុន្តែវាពិបាកសម្រាប់ពួកគេក្នុងការធ្វើបន្ថែមទៀត។ គាត់បានបង្កើតគំនិតមួយ គាត់អាចប្រមូលផ្តុំក្រុម Telegram ជាមួយអតិថិជនរបស់គាត់ទាំងអស់ ហើយរៀបចំឱ្យពួកគេផ្ញើផ្លូវលើដោយផ្ទាល់នៅមុខផ្ទះរបស់ពួកគេ ជៀសវាងការទាក់ទងគ្នាដោយផ្ទាល់ជាមួយអតិថិជន ប៉ុន្តែនៅតែអាចលក់បាន។ នៅទីបំផុត អាជីវកម្មរបស់គាត់បានរីកចម្រើនក្នុងអំឡុងជំងឺកូវីដ គាត់ទទួលបានអតិថិជនច្រើនជាងមុន។ ឥឡូវនេះ ទោះបីជាទីផ្សារបើកម្តងទៀតក៏ដោយ គាត់នៅតែទទួលយកការបញ្ជាទិញតាមតេឡេក្រាម ហើយអាជីវកម្មរបស់គាត់កាន់តែរឹងមាំដែលអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ជួលជំនួយការម្នាក់។

សំណួរ៖ សូមអាន និងឆ្លើយដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវសំណួរទាំង៤ខាងក្រោម៖

១. តើ **មករា** បានធ្វើអ្វីដើម្បីប្រឈមមុខនឹងបញ្ហា ?

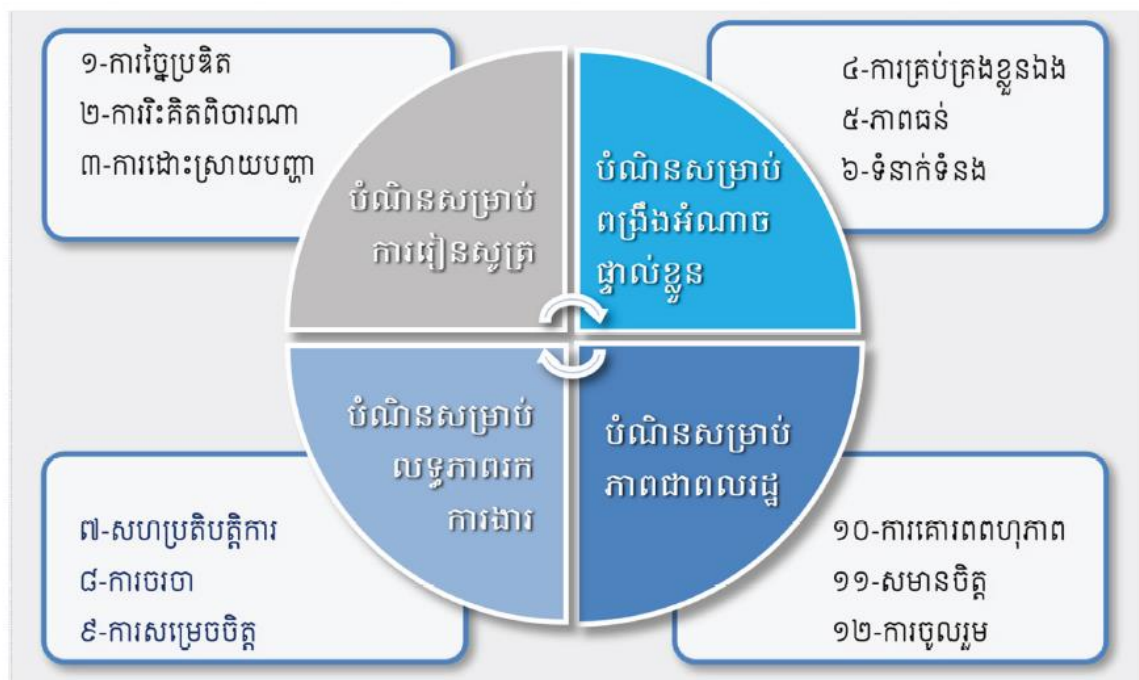
២. តើ **សម្បត្តិ** បានធ្វើអ្វីខ្លះ ?

៣. តើលទ្ធផលដូចម្តេច ?

៤. តើបំណិនអ្វីដែល **មករា** បានអនុវត្តដើម្បីព្យាយាមរកដំណោះស្រាយ ?

ឯកសារ ១.៣៖ បំណិនទន់ និងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

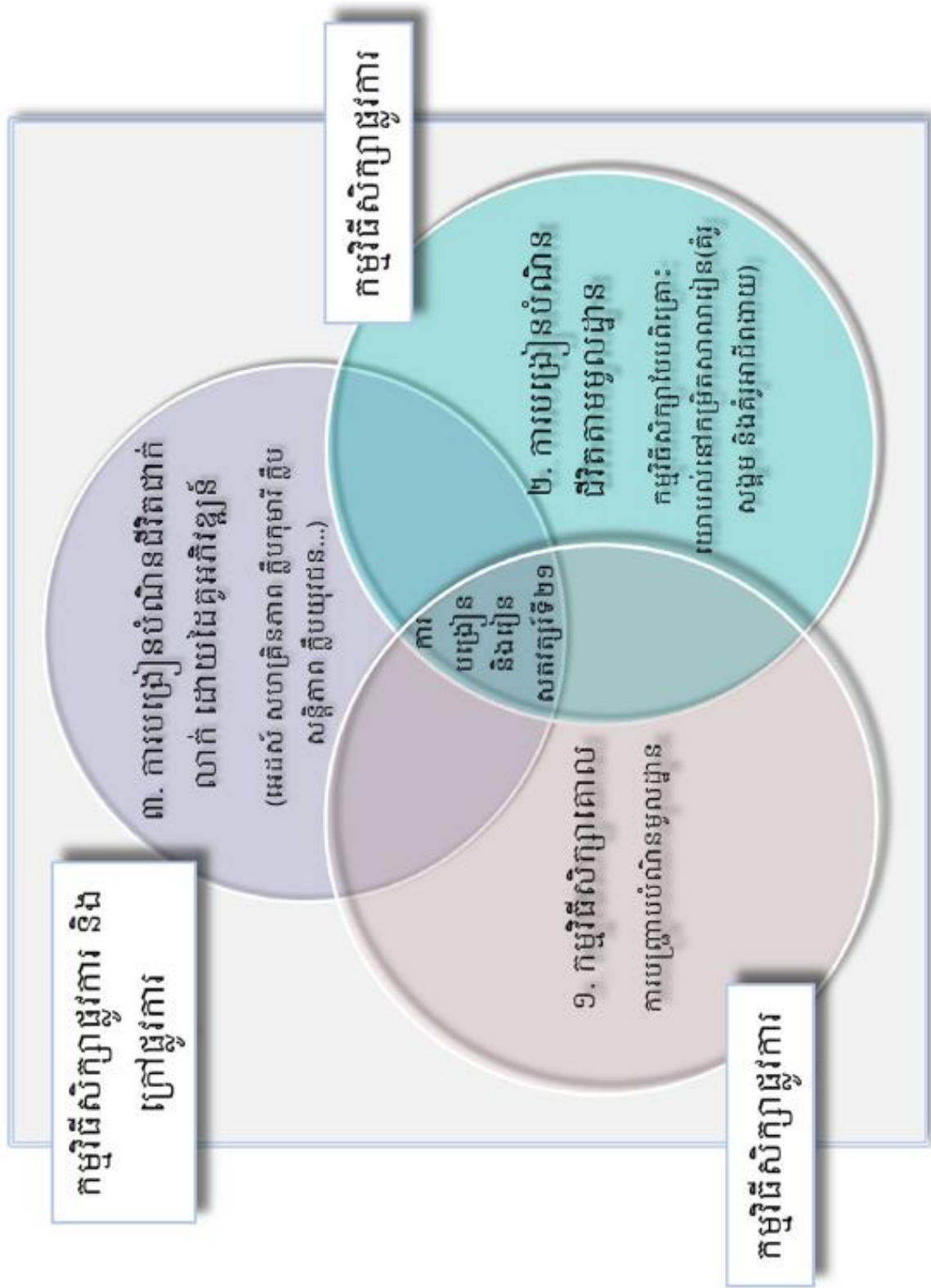
«បំណិនទន់ ជាផ្នែកមួយដែលត្រូវការដើម្បីសម្របខ្លួនទៅនឹងបរិបទជីវិតផ្សេងៗ ហើយមនុស្សអាចផ្ទេរប្រកបដោយសក្តានុពលទៅលើផ្នែកសង្គម វប្បធម៌ ឬការងារផ្សេងៗគ្នា។ បំណិនទន់រួមបញ្ចូលទាំងបំណិនការយល់ដឹង បំណិនសង្គម និងចិត្តអាមេណ៍ ដែលអាចឱ្យកុមារ និងក្មេងជំទង់បន្តការសិក្សាពេញមួយជីវិត និងក្លាយជាពលរដ្ឋសកម្ម និងប្រកបដោយផលិតភាព។ បំណិនទន់ ដំណើរការដោយសម្របសម្រួលជាមួយបំណិនផ្សេងទៀតរួមមាន (មូលដ្ឋានគ្រឹះការងារជាក់លាក់ និងបំណិនឌីជីថល) និងជួយពួកគេឱ្យមានទំនាក់ទំនង និងពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក» ។

ឯកសារ ១.៤៖ ការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា

ការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជាអាចត្រូវបានចែកចាយតាមទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា៖

១. ការអប់រំបំណិនជីវិត ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សាជាតិក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ វាត្រូវបានបង្រៀនជាផ្នែកនៃមុខវិជ្ជាផ្សេងៗដូចជា ការសិក្សាសង្គម ការអប់រំសុខភាព និងការអប់រំសីលធម៌ និងពលរដ្ឋវិជ្ជា។ កម្មវិធីសិក្សាផ្ដោតសំខាន់លើការអភិវឌ្ឍបំណិនជីវិតយ៉ាងទូលំទូលាយ រួមទាំងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ ការដោះស្រាយបញ្ហា ការសម្រេចចិត្ត ការយល់ចិត្ត ការយល់ឃើញពីខ្លួនឯង និងបំណិនអន្តរបុគ្គល។
២. វាក៏អាចត្រូវបានបង្រៀនក្រៅផ្លូវការបន្ថែមទៀត ដែលជាផ្នែកមួយនៃការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ឬសកម្មភាពក្រៅកម្មវិធីសិក្សាក្នុងទម្រង់ក្លឹបសិក្សា និងក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន។
៣. បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន គឺជាឧទាហរណ៍នៃការអប់រំបំណិនជីវិតនៅកម្ពុជា។ វាជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសិក្សាផ្លូវការ ប៉ុន្តែជារឿយៗត្រូវបានបង្រៀនតាមរយៈវិធីសាស្ត្រកូនកាត់ ដែលរួមបញ្ចូលការបង្រៀនក្នុងម៉ោងផ្លូវការ ក្រៅកម្មវិធីសិក្សា និងសកម្មភាពផ្សេងៗ។ វាត្រូវបានបំបែកនៅក្នុងដ្យាក្រាម ដោយសារតែការបង្រៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន មិនផ្អែកលើសៀវភៅសិក្សាគោលនោះទេ ដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាបទពិសោធតែមួយគត់នៃគំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សា នៅតាមសាលារៀន ដើម្បីលើកកម្ពស់ការសិក្សាបែបសកម្មរបស់សិស្ស និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍ក្នុងការងារអប់រំ។ វាទាមទារឱ្យមានភាពជាអ្នកដឹកនាំដ៏រឹងមាំរបស់នាយកសាលាដែលមានចក្ខុវិស័យច្បាស់លាស់ ដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាដឹងពីតួនាទីរបស់ពួកគេក្នុងការចូលរួមចំណែកធ្វើឱ្យសម្រេចតាមចក្ខុវិស័យរបស់សាលារៀន។

**ឯកសារ ២.១៖ កម្មវិធីសិក្សាបែបពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតសាលារៀន
សេចក្តីណែនាំ**

គំរូនៃការងារ៖ ជាដៃគូ

(១) ដែលបានពិគ្រោះយោបល់៖ +	
(២) នៅតាមសាលារៀន៖ +	
(៣) កម្មវិធីសិក្សា៖	
សរុបនិយមន័យ៖	

ឯកសារ ២.២៖ ការជ្រើសរើសប្រធានបទ (វីដេអូ)

សេចក្តីណែនាំ

គំរូនៃការងារ៖ ជាក្រុមតូច (៣-៤នាក់)

- **ជំហានទី១៖** សូមអានសំណួរខាងក្រោមមុនពេលមើលវីដេអូ វានឹងជួយអ្នកឱ្យយល់អំពីគោលគំនិតសំខាន់ៗដែលបានពន្យល់។
- **ជំហានទី២៖** មើលវីដេអូអំពីដំណើរការជ្រើសរើសប្រធានបទ។
- **ជំហានទី៣៖** ពិភាក្សាក្នុងក្រុម ហើយឆ្លើយសំណួរនៅក្នុងឯកសារចែកជូន។
- **ជំហានទី៤៖** ចែករំលែកចម្លើយរបស់អ្នកនៅក្នុងក្រុម។

សំណួរ

- តើនរណាខ្លះចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការនេះ?
- តើអ្វីជាសារៈសំខាន់នៃការចូលរួមរបស់តំណាងសហគមន៍ ឪពុកម្តាយ នាយកសាលា គ្រូបង្រៀន និងសិស្ស?
- តើអ្វីជាអត្ថប្រយោជន៍នៃការជ្រើសរើសប្រធានបទជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់នេះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាវាត្រឹមត្រូវ?
- តើអ្នកឃើញបញ្ហាប្រឈមណាមួយដែរឬទេ? តើអ្នកនឹងដោះស្រាយវាដោយរបៀបណា?

ឯកសារ ២.៣៖ ការកំណត់បញ្ហា

គំរូនៃការងារ៖ ជាក្រុម

រយៈពេល ៤៥នាទី

សេចក្តីណែនាំ

ទិសដៅ និងតួនាទី មនុស្សម្នាក់ក្នុងក្រុមដើរតួជានាយកសាលា។ មនុស្សម្នាក់ដើរតួតំណាងសហគមន៍ មនុស្ស២នាក់ដើរតួជាគ្រូបង្រៀន និងមួយនាក់ទៀតដើរតួជាសិស្ស។ នាយកសាលាមានតួនាទីដឹកនាំ ការសន្ទនា និងធានាថាបញ្ហាដែលបានស្នើឡើងអនុវត្តតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានផ្តល់ ហើយចុង ក្រោយកំណត់ការរួមចំណែកពីភាគីពាក់ព័ន្ធនីមួយៗ។

ដំណើរការ

ជំហានទី១៖ សមាជិកម្នាក់ៗត្រូវតែជ្រើសរើសប្រធានបទឱ្យបាន ១ទៅ២ ពាក់ព័ន្ធនឹងតួនាទីរបស់ ពួកគេ និងព្យាយាមតស៊ូមតិ។

ជំហានទី២៖ ចុះបញ្ជីប្រធានបទដែលបានកំណត់ និងវិភាគវាដោយប្រើប្រាស់តារាងលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យខាងក្រោម៖

- បញ្ហាកើតឡើងញឹកញាប់ (ញឹកញាប់)
- បញ្ហាកើតមានមួយរយៈ (រយៈពេល)
- បញ្ហាប៉ះពាល់ដល់មនុស្សជាច្រើន ជាពិសេសសិស្ស (វិសាលភាព ឬទំហំ)
- បញ្ហាគឺមានសុវត្ថិភាពសម្រាប់សិស្សក្នុងការអង្កេត (សុវត្ថិភាព)
- បញ្ហាត្រូវបានគេយល់ថាជាបញ្ហា (ការយល់ឃើញ)

ប្រធានបទ ដែលបានស្នើ	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ				
	តើវាកើត ឡើងញឹក ញាប់?	តើវាកើត មានមួយ រយៈយូរ ប៉ុណ្ណា?	តើវាប៉ះពាល់ ដល់មនុស្ស ច្រើន និងសិស្ស ច្រើនគ្នា?	តើមានសុវត្ថិ ភាពដើម្បី អង្កេត?	តើបញ្ហាត្រូវបាន កំណត់ថាជាបញ្ហា សម្រាប់ សហគមន៍ ឬ សិស្សដែរឬទេ?

- **ជំហានទី៣៖** បន្ទាប់ពីការវិភាគ សូមជ្រើសរើសបញ្ហាពីប្រធានបទដែលត្រូវនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលអ្នកគិតថាពាក់ព័ន្ធបំផុត។

ប្រធានបទចុងក្រោយ៖

.....

កំណត់ចំណាំ៖ ប្រធានបទចុងក្រោយត្រូវការបញ្ជាក់ថាពាក់ព័ន្ធនឹងសិស្សដោយភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។

ជំហានទី៤៖ គិតអំពីអ្នកដែលអាចមាននៅក្នុងសហគមន៍ ដែលអាចមានចំណេះដឹងលើប្រធានបទ និងរបៀបដែលពួកគេអាចចែករំលែកចំណេះដឹងជាមួយសិស្ស ឬជួយទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សដែលមានចំណេះដឹង តើករណីនេះកើតឡើងនៅពេលណា?

ល.រ	អ្នកឯកទេស (ឈ្មោះ ឬទំនាក់ទំនង)	តើពួកគេអាចគាំទ្រគម្រោងរបស់សិស្សបានដូចម្តេច?
១		
២		
៣		
៤		

ជំហានទី៥៖ សូមត្រៀមខ្លួនដើម្បីចែករំលែកប្រធានបទរបស់អ្នក ពន្យល់ពីអ្វី និងធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងចុងក្រោយជាមួយអ្នកសម្របសម្រួល។

ឯកសារ ២.៤៖ ប្រធានបទ និងការរំពឹងទុកនៃការសិក្សា

ជំហានទី១៖ ធ្វើការជាក្រុម ដើម្បីចុះបញ្ជីប្រធានបទយ៉ាងហោចណាស់ ៥ ដែលតាមគំនិតរបស់អ្នកជាផ្នែកមួយនៃប្រធានបទអាជីពងាយ និង៥ សម្រាប់ប្រធានបទសង្គម។

ប្រធានបទអាជីពងាយ	ប្រធានបទសង្គម

ជំហានទី២៖ ជ្រើសរើសអាជីពងាយ និងប្រធានបទសង្គមមួយពីប្រធានបទ ដែលអ្នកបានកំណត់ក្នុងជំហានទី១។ ដោយប្រើក្រដាសផ្ទាំងធំ ចាត់ចែងតារាងខាងក្រោម និងប្រើវាដើម្បីបញ្ជាក់លទ្ធផលសិក្សាដែលបានរំពឹងទុកនៅកម្រិតវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា។

- កម្រិតវិជ្ជាសម្បទា៖ តើចំណេះដឹងប្រភេទណាដែលពួកគេនឹងរៀន? បានមកពីអ្នកណា និងដោយរបៀបណា?
- កម្រិតបំណិនសម្បទា៖ តើបំណិនប្រភេទណាដែលអ្នកគិតថាសិស្សរបស់អ្នកនឹងប្រសើរឡើង? ហើយដោយរបៀបណា?
- កម្រិតចរិយាសម្បទា៖ តើតម្លៃមួយណាដែលអ្នករំពឹងថានឹងលើកកម្ពស់ ឬសម្រាប់សិស្សរបស់អ្នកក្នុងការរីកចម្រើន?

លទ្ធផលសិក្សារំពឹងទុក	ប្រធានបទអាជីពងាយដែលបានជ្រើសរើស(.....សូមបញ្ជាក់)	ប្រធានបទសង្គមដែលបានជ្រើសរើស(..... សូមបញ្ជាក់)
វិជ្ជាសម្បទា		
បំណិនសម្បទា		
ចរិយាសម្បទា		

ជំហានទី៣៖ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបង្ហាញខ្លឹមសារនៅក្នុងតារាងដល់ក្រុមទាំងអស់។

ឯកសារ ២.៥៖ បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន-ឧទាហរណ៍លើប្រធានបទ

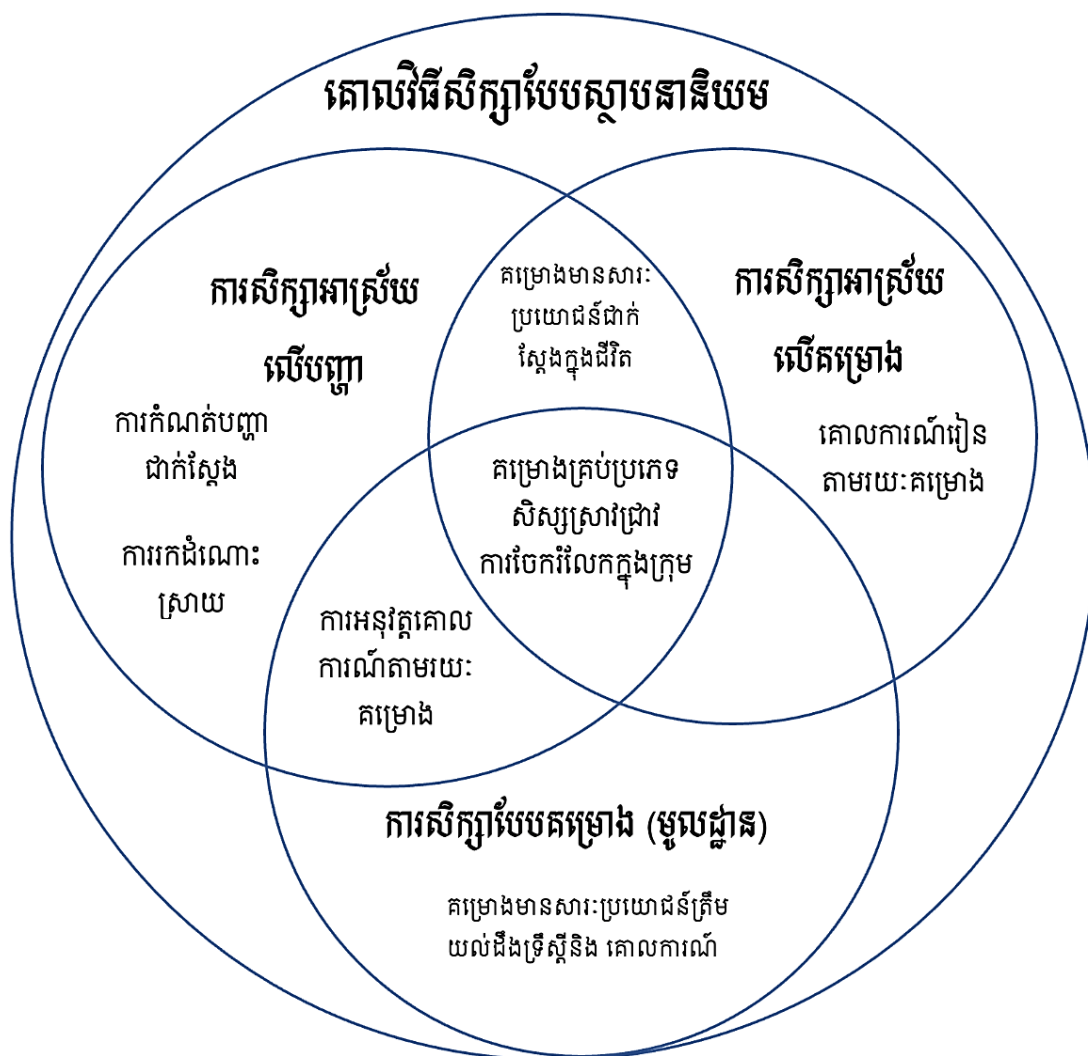
- កម្មវិធីលម្អិតបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្រិតបឋមសិក្សា៖ ទំព័រទី២៥-២៨
[កម្មវិធីសិក្សាលម្អិត មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសម្រាប់កម្រិតបឋមសិក្សា - សាលាឌីជីថល \(moeys.gov.kh\)](http://moeys.gov.kh)
- កម្មវិធីលម្អិតបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៅកម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ៖ ទំព័រទី២២-២៥
[កម្មវិធីសិក្សាលម្អិត មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានសម្រាប់កម្រិតមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ - សាលាឌីជីថល \(moeys.gov.kh\)](http://moeys.gov.kh)

Handout 2.5 LLS
Syllabus-topics exam ឯកសារភ្ជាប់សម្រាប់បោះពុម្ព

ឯកសារផ្នែកទី២៖ វិធីសាស្ត្រការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា សម្រាប់ការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

ឯកសារ ៣.១៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធការសិក្សាបែប
ស្ថាបនានិយម

ឯកសារ ៣.២៖ ឧទាហរណ៍នៃការងារគម្រោងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

ឧទាហរណ៍ទី១៖ សិស្សថ្នាក់ទី៩ នៅវិទ្យាល័យរំដួល ខេត្តស្វាយរៀង បានសម្រេចចិត្តអង្កេតបញ្ហានៃការបោះបង់ការសិក្សានៅសាលារៀនរបស់ពួកគេ។ តាមពិតទៅពេលចូលរៀនវិញសម្រាប់ឆ្នាំសិក្សាថ្មី មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេមួយចំនួនបានឈប់រៀនបន្ទាប់ពីត្រីមាសទីមួយ។ ពួកគេបានរៀនថា ប្រហែលពួកគេមិនបានមករៀនវិញទេ។

សេចក្តីបញ្ជាក់ពីបញ្ហា

ការបោះបង់ការសិក្សាមានកម្រិតខ្ពស់បន្ទាប់ពីត្រីមាសទី១

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ សិស្សក្នុងថ្នាក់បានសម្រេចចិត្តចាប់ផ្តើមស្វែងយល់ពីបញ្ហា និងមូលហេតុរបស់វាឱ្យកាន់តែច្បាស់។ ពួកគេបានចាប់ផ្តើមដោយការសម្ភាសជាមួយសិស្សដែលបោះបង់ការសិក្សាមួយចំនួន ប៉ុន្តែក៏មានសហគមន៍ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេចូលរួមផងដែរ។ ពួកគេបានវិភាគព័ត៌មាន និងបានចាប់ផ្តើមយល់ឃើញថា ការបោះបង់ការសិក្សាទាំងអស់មានលក្ខណៈមួយ ឬច្រើន៖ ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេម្នាក់ បានបាត់បង់ការងារនាពេលថ្មីៗនេះ។ ការសិក្សារបស់ពួកគេនៅសាលារៀនគឺខ្សោយណាស់ ពួកគេបានអវត្តមានច្រើនមុនពេលបោះបង់។ រួមគ្នាជាមួយសហគមន៍សិស្សានុសិស្សបានរៀបចំមូលនិធិមួយដើម្បីជួយដល់គ្រួសារនីមួយៗជារៀងរាល់ខែ តាមលក្ខខណ្ឌក្នុងការចុះឈ្មោះកូនរបស់ពួកគេឡើងវិញ។ ជាមួយគ្នានេះ មាននាយកសាលា ពួកគេបានរៀបចំប្រព័ន្ធមួយ ដើម្បីបង្កើតការគាំទ្រពីមិត្តភក្តិសម្រាប់សិស្សដែលជួបការលំបាកជាមួយមុខវិជ្ជាមួយចំនួន (ដើម្បីកែលម្អពិន្ទុរបស់ពួកគេឱ្យប្រសើរឡើង) និងតាមដានអវត្តមាន ដែលជាការរំលឹកអំពីហានិភ័យនៃការបោះបង់ការសិក្សា។ មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេភាគច្រើនបានត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញ ហើយសហគមន៍កំពុងជួយតាមដានថាពួកគេនៅបន្តការសិក្សា។

ករណីសិក្សានេះ គឺជាឧទាហរណ៍ដ៏ល្អនៃគម្រោងដែលមានការប្រើប្រាស់ជាក់ស្តែងបំផុតនៅក្នុងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន។ ក្នុងករណីនេះ សិស្សមួយក្រុមបានកំណត់បញ្ហាជាក់ស្តែងនៅក្នុងសាលារៀន ហើយបានប្រើប្រាស់ថ្នាក់បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីអង្កេតបញ្ហា និងស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់សាលារៀន ដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍ដែលនឹងបន្តរហូតបន្ទាប់ពីការបញ្ចប់ការអង្កេត។

ឧទាហរណ៍ទី២៖ សិស្សមួយក្រុមចាប់អារម្មណ៍នឹងការស្វែងយល់ស៊ីជម្រៅទៅលើគោលការណ៍នៃការស្រូបទឹករបស់រុក្ខជាតិ។ ដើម្បីបង្ហាញពីគោលការណ៍នេះ ក្រុមពួកគេបានដាក់ផ្កាកុលាបស និងបន្លែស្ពៃបូកគោមួយចំនួនទៅក្នុងកែវមានទឹកពណ៌ផ្សេងៗគ្នា។ ពួកគេអង្កេតពីការប្រែពណ៌នៃផ្កា និងបន្លែទាំងអស់នោះ។

សិស្សបង្ហាញពីគម្រោងមួយលើគោលការណ៍នៃការស្រូបទឹករបស់រុក្ខជាតិដោយប្រើប្រាស់សម្ភារៈងាយៗដូចជា លក្ខណៈ ផ្កា បន្លែ និងកែវទឹក។

ទោះជាគម្រោងនេះចប់ទៅ ហើយផលិតផលមិនត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់បានក៏ពិតមែន តែវាជួយសិស្សឱ្យយល់បានកាន់តែច្បាស់ពីគោលការណ៍សម្រូបទឹកនៃរុក្ខជាតិផ្សេងៗក្នុងមេរៀនជីវៈវិទ្យា។

ឧទាហរណ៍ទី៣៖ សុភា ជាសិស្សថ្នាក់ទី៩ នៃវិទ្យាល័យ ហ៊ុន សែន កំពង់ចាម ក្នុងក្រុងកំពង់ចាម។ សុភា និងក្រុមគាត់មានបញ្ហាមួយ ដែលជួបប្រទះក្នុងសួនជីវៈចម្រុះនៅសាលារៀនរបស់ពួកគេ។ នេះជាការបរិយាយបញ្ហារបស់គាត់៖

ល្អ៖បង្ហាញពីបញ្ហា

រុក្ខជាតិក្នុងសួនប្រែប្រួលរហូត ថ្ងៃខ្លះរលួយព្រោះស្រោចទឹកច្រើនពេក និងថ្ងៃខ្លះស្រពោនខ្លាំងពេលស្រោចទឹកតិចពេក។

ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ សុភា សម្រេចចិត្តបង្កើតឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិចមួយ ដើម្បីតាមដានកម្រិតទឹកត្រូវស្រោចស្រពក្នុងសួនដំណាំដោយប្រើចំណេះដឹងសរសេរកូដពីមុខវិជ្ជាកុំព្យូទ័រ និងចំណេះដឹងអេឡិចត្រូនិច បានពីការចូលរួមក្នុងក្លឹបអេឡិចត្រូនិច។ ផ្នែកសំខាន់នៃឧបករណ៍នេះគឺប្រព័ន្ធចាប់ស៊ីញ៉ាល់ (Sensing Device) សំណើមដីក្នុងការកំណត់កម្រិតបរិមាណទឹកឧបករណ៍ត្រូវបិទ ឬបើកបង្ហូរទឹកចូលក្នុងសួនដំណាំដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

ករណីសិក្សានេះ ជាឧទាហរណ៍ល្អមួយបង្ហាញពីការសិក្សាបែបគម្រោងបន្ទាល់ជាផលិតផលដោះស្រាយបញ្ហា ទោះជាគម្រោងនេះបានបញ្ចប់ក៏ដោយ។ ក្នុងករណីនេះ សិស្សត្រូវកំណត់បញ្ហាកើតឡើងជាក់ស្តែង និងប្រើប្រាស់ចំណេះដឹងដែលបានសិក្សាក្នុងថ្នាក់ និងក្នុងក្លឹបសិក្សា ដើម្បីបង្កើតជាដំណោះស្រាយលើបញ្ហាដែលបានកើតឡើងជាក់ស្តែង។

<https://www.facebook.com/NGSAction/videos/540970754473055>

សេចក្តីណែនាំ

១. សម្រាប់ឧទាហរណ៍នីមួយៗ សូមគូសលើវិធីសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធ អនុវត្ត (ក្រឡេងទី១)។

២. ពន្យល់ពីជម្រើសរបស់អ្នក តើអ្វីទៅជាធាតុដែលធ្វើឱ្យអ្នកឆ្លើយតប (ក្រឡេងទី២)។

	ក្រឡេងទី១	ក្រឡេងទី២
ឧទាហរណ៍ទី១	☐ ការងារគម្រោង (មូលដ្ឋាន) ☐ ការសិក្សាបែបគម្រោង ☐ ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា	ពន្យល់មូលហេតុ៖
ឧទាហរណ៍ទី២	☐ ការងារគម្រោង (មូលដ្ឋាន) ☐ ការសិក្សាបែបគម្រោង ☐ ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា	ពន្យល់មូលហេតុ៖
ឧទាហរណ៍ទី៣	☐ ការងារគម្រោង (មូលដ្ឋាន) ☐ ការសិក្សាបែបគម្រោង ☐ ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា	ពន្យល់មូលហេតុ៖

សំណួរចម្បង

- តើអ្វីជាភាពស្រដៀងគ្នា និងភាពខុសគ្នារវាងឧទាហរណ៍ទាំងបីនេះ? (សូមមើលក្រាហ្វិកនៃគោលវិធីការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម ព្រមទាំងការរួមបញ្ចូលគោលការណ៍សំខាន់ៗ)។

- តើមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ សម្រាប់សិស្សដើម្បីចូលរួមក្នុងការងារគម្រោង?

ឯកសារ ៣.៣៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការងារគម្រោង

ការណែនាំ នៅក្នុងឯកសារនេះ អ្នកនឹងអាននិយមន័យនៃបញ្ញត្តិសំខាន់ៗចំនួន២ ដែលទាក់ទងដោយផ្ទាល់ជាមួយបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សម្រាប់វិធីសាស្ត្រនៃការបង្រៀន និងរៀន។ សូមអាននិយមន័យ និងពិភាក្សាជាក្រុមតូចៗ តើអ្វីដែលអ្នកគិតថាជាទំនាក់ទំនងរវាងគំនិតទាំងពីរនេះ។

និយមន័យ៖ ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម

ការសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម ជាគោលវិធីសិក្សាដែលសិស្សសិក្សាយ៉ាងសកម្ម «សាងសង់» បង្កើតចំណេះដឹងដោយខ្លួនឯង និងពិសោធរបស់ពួកគេ។ សិស្សត្រូវធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងចំណេះដឹងឬបទពិសោធមានស្រាប់ ឬស្រាវជ្រាវជាក្រុមតាមរយៈការងារគ្រូជាក់ឲ្យ។ ចំណេះដឹងថ្មី ដែលសិស្សបង្កើតមានទម្រង់ជាច្រើនដូចជា ការងារគម្រោង ការធ្វើបទបង្ហាញ ឯកសារបោះពុម្ព របាយការណ៍ ការសម្តែង ឬផលិតផលច្នៃប្រឌិតណាមួយ។

គោលការណ៍សំខាន់ៗ

- ការសិក្សាគឺសកម្ម និងដឹកនាំដោយខ្លួនឯង។
- ការសិក្សាដែលបង្កើតលើចំណេះដឹង និងបទពិសោធពីមុន
- ការឆ្លុះបញ្ចាំងលើការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងបញ្ញត្តិដើម្បីបង្កើតបញ្ញត្តិថ្មីៗ។
- ការផ្លាស់ប្តូរគំនិតតាមរយៈការសហការជួយបង្កើនដំណើរការបង្កើតគំនិត។

និយមន័យការសិក្សាបែបគម្រោង

វិធីសាស្ត្រសិក្សាបែបគម្រោង គឺជាវិធីសាស្ត្រសហការគ្នាដែលសម្របសម្រួលដោយគ្រូបង្រៀនក្នុងដំណើរការសិក្សា ដែលសិស្សទទួលបាន និងអនុវត្តចំណេះដឹង ឬបំណិន ដើម្បីកំណត់ និងដោះស្រាយបញ្ហាជាក់ស្តែងដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ ឬរិះរក។ ការសិក្សាបែបគម្រោង ជាវិធីសាស្ត្រសិក្សាតាមគោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ដោយសិស្សអនុវត្តផ្ទាល់ទៅតាមស្តង់ដារ និងជំហានជាក់លាក់។

គោលការណ៍សំខាន់ៗ

ទោះបីជាមានប្រភេទផ្សេងៗនៃការសិក្សាបែបគម្រោងក៏ដោយ ក៏ពួកវាមានលក្ខណៈទូទៅមួយចំនួន៖

- ការសហការ
- ការសិក្សាអនុវត្ត
- ផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវ
- ផ្ដោតលើផលិតផលច្នៃប្រឌិត

សំណួរ

បើតាមទស្សនៈរបស់អ្នក តើអ្វីជាទំនាក់ទំនងរវាងគោលវិធីសិក្សាបែបស្ថាបនានិយម និងការងារបែបគម្រោង?

ឯកសារ ៣.៤៖ ការសិក្សាបែបគម្រោង និងអាស្រ័យលើបញ្ហា

ខណៈដែលការសិក្សាបែបគម្រោង (PrBL) និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា (PBL) មានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នាមួយចំនួន ពួកវាគឺជាវិធីសាស្ត្របង្រៀនផ្សេងគ្នាដោយផ្ដោតលើបច្ចេកទេសខុសៗគ្នា។ នេះជាភាពខុសគ្នាសំខាន់ៗរវាងការសិក្សាបែបគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា៖

	ការសិក្សាបែបគម្រោង	ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា
ការផ្ដោត និងចំណុចចាប់ផ្ដើម	ចាប់ផ្ដើមជាមួយនឹងគម្រោង ឬកិច្ចការសុគតស្មារតីដែលបម្រើជា ការភ្ជាប់សម្រាប់ការសិក្សា ។ ជាញឹកញយគម្រោងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមក្នុងពិភពពិត ឬបញ្ហាពិតប្រាកដ។	ចាប់ផ្ដើមជាមួយនឹងបញ្ហាជាក់លាក់ ឬសេណារីយ៉ូដែលបង្ហាញពីបញ្ហាប្រឈម ឬបញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ។ បញ្ហានេះជា កត្តាជំរុញដល់ការសិក្សា និងការសាកសួរ ។
ចរិតនៃកិច្ចការ	សិស្សចូលរួមនៅក្នុងគម្រោងស៊ីជម្រៅបន្ថែម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការស្រាវជ្រាវ ការធ្វើផែនការ ការរៀបចំ និងការបង្កើត ផលិតផលជាក់ស្តែង ។	សិស្សធ្វើការលើបញ្ហាដែលមិនមានរចនាសម្ព័ន្ធបើកចំហដែលទាមទារឱ្យមាន បំណិនដូចជាការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ ការវិភាគ និងបំណិនដោះស្រាយបញ្ហា។ ការផ្ដោតសំខាន់គឺលើការស្វែងរកដំណោះស្រាយ ឬដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហា។
រចនាសម្ព័ន្ធ និងដំណើរការ	ជាញឹកញយការអនុវត្តក្របខណ្ឌគម្រោងដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយនឹងដំណាក់កាល ឬជំហានដែលកំណត់ ដូចជាការអង្កេត ការធ្វើផែនការ ការបង្កើត និងការធ្វើបទបង្ហាញ។ ដំណើរការនេះជាធម្មតាដឹកនាំដោយគ្រូបង្រៀន ឬអ្នកសម្របសម្រួល។	សិស្សចូលរួមក្នុងការសាកសួរដឹកនាំដោយខ្លួនឯង ស្រាវជ្រាវ និងការសហការគ្នាដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ និងស្វែងរកដំណោះស្រាយប្រកបដោយសក្តានុពលចំពោះបញ្ហា។ ដំណើរការនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើឡើងវិញ និងការសម្របខ្លួនជាច្រើន។
ការសហការ និងការទំនាក់ទំនង	កិច្ចសហការត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ជាញឹកញាប់នៅពេលដែលសិស្សធ្វើការរួមគ្នាជាក្រុមដើម្បីបញ្ចប់គម្រោង និងបង្កើតផលិតផលចុងក្រោយ។	ការសហការគ្នាគឺចាំបាច់នៅពេលដែលសិស្សធ្វើការរួមគ្នាដោះស្រាយបញ្ហា ចែករំលែកគំនិតយោបល់ និងចូលរួមក្នុងការពិភាក្សា។ ការសង្កត់ធ្ងន់ភាគច្រើនលើការដោះស្រាយបញ្ហាបុគ្គល និងការដោះស្រាយបញ្ហាជាក្រុម ជាជាងការផលិតផលិតផលចុងក្រោយ។

សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង៖ តើអ្វីជាគោលការណ៍ជាក់លាក់នៃការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា ?

ឯកសារ ៣.៥៖ ដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាល

សេចក្តីណែនាំ

ដំណាក់កាលទី១៖ រៀបចំក្រុមដោយមានសមាជិក ៦នាក់ក្នុងមួយក្រុម។

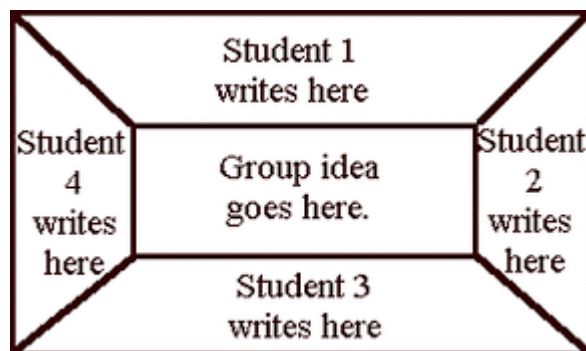
ដំណាក់កាលទី២៖ សមាជិកម្នាក់ៗនៃក្រុមនីមួយៗត្រូវទទួលខុសត្រូវលើ ១ដំណាក់កាលនៃដំណាក់កាលទាំង៦។

ដំណាក់កាលទី៣៖ សមាជិកក្រុមនីមួយៗមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការកត់ត្រាលើដំណាក់កាលដែលពួកគេទទួលខុសត្រូវ ខណៈពេលកំពុងមើលវីដេអូ ពួកគេត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជា "អ្នកជំនាញ" សម្រាប់ដំណាក់កាលនោះ។

សំណួរបំផុសអំឡុងពេលមើលវីដេអូសម្រាប់ដំណាក់កាលនីមួយៗ៖

- តើអ្វីជាវិសាលភាពនៃដំណាក់កាលនេះ?
- តើអ្នកណាខ្លះពាក់ព័ន្ធ?
- តើសកម្មភាពអ្វីខ្លះ ដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បីបញ្ចប់ដំណាក់កាលនេះ?
- តើឧបករណ៍មួយណា ដែលអ្នកអាចប្រើក្នុងដំណាក់កាលនេះ ប្រសិនបើមាន?

ដំណាក់កាលទី៤៖ បន្ទាប់ពីមើលវីដេអូរួច ឱ្យសិក្ខាកាមរៀបចំក្រុមឡើងវិញដោយផ្អែកលើដំណាក់កាលដែលពួកគេទទួលខុសត្រូវ (ក្រុមអ្នកជំនាញ)។ សុំឱ្យ «ក្រុមអ្នកជំនាញ» នីមួយៗបញ្ចូលគ្នាទៅកំណត់ត្រារបស់ពួកគេហើយយល់ព្រមលើព័ត៌មានសំខាន់បំផុតអំពីដំណាក់កាលដែលពួកគេទទួលខុសត្រូវ។ សម្រាប់ការធ្វើកិច្ចការនេះ ឱ្យសិក្ខាកាមបែងចែកសន្លឹកក្រដាស ឬទ្រនាប់បាន (Placemat) មួយផ្នែកដល់សិក្ខាកាម ដោយមានផ្ទៃនៅកណ្តាល និងតំបន់ដាច់ដោយឡែកគ្រប់គ្រាន់នៅជុំវិញខាងក្រៅ ដើម្បីផ្តល់ជូនសមាជិកក្នុងក្រុម ដូចដែលបានបង្ហាញខាងក្រោម។ សមាជិកនីមួយៗមានផ្នែកមួយសម្រាប់សរសេរកំណត់ត្រារបស់គាត់។

រូបភាពទី៦៖ ឧទាហរណ៍នៃរបៀបរៀបចំព័ត៌មាននៅក្នុងក្រុមអ្នកជំនាញដែលមានអ្នកជំនាញចំនួន៤នាក់។

- **ដំណាក់កាលទី៤ក៖** អ្នកជំនាញនីមួយៗកត់ត្រាការឆ្លើយតបនៅក្នុងចន្លោះដែលបានបែងចែករបស់ពួកគេនៅក្នុងផ្នែកមួយខាងក្រៅ។
- **ដំណាក់កាលទី៤ខ៖** ឱ្យក្រុមសម្រេចចិត្តជាសហគមន៍លើធាតុសំខាន់ៗ ឬវត្ថុសំខាន់ៗចំនួន៥ ឬការឆ្លើយតប និងកត់ត្រាវានៅចំណុចណាមួយក្នុងដាក់ ឬវាមានសារៈសំខាន់ដែលសមាជិកក្រុមទាំងអស់យល់ព្រមលើធាតុទាំង៥ ខាងលើ។

ដំណាក់កាលទី៥៖ សមាជិកម្នាក់ៗវិលត្រឡប់ទៅក្រុមដើមវិញ។ ឱ្យសមាជិកក្រុមនីមួយៗចែករំលែកនូវអ្វីដែលពួកគេបានរៀនបន្ទាប់ពីការពិភាក្សាជាមួយក្រុមអ្នកជំនាញ។

ដំណាក់កាលទី៦៖ ត្រៀមខ្លួនដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងជាមួយក្រុមដែលនៅសល់។

ឯកសារ ៣.៦៖ ផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍ដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល

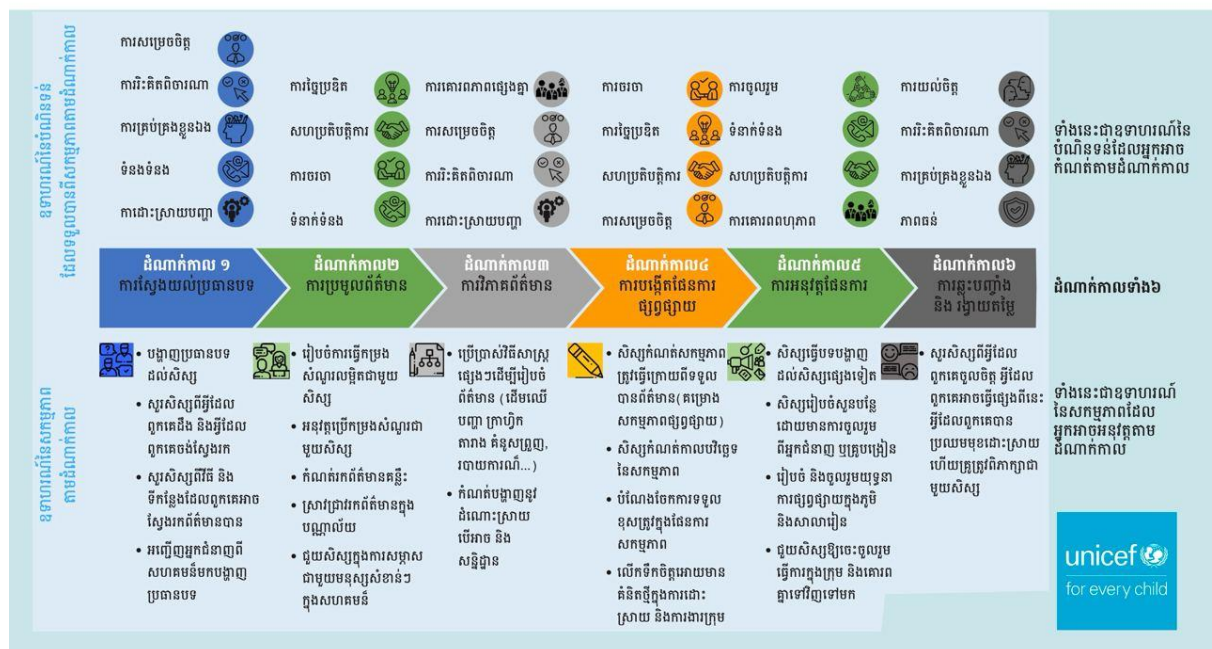
សេចក្តីណែនាំ

ផ្ទាំងប៉ុស្តិ៍នេះតំណាងឱ្យឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពដែលអាចកើតមាន និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលអ្នកអាចអភិវឌ្ឍដល់សិស្ស ខណៈពេលដែលកំពុងអនុវត្តគម្រោងមួយដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដោយអនុវត្តតាមដំណើរការទាំង ៦ ដំណាក់កាល។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ការរៀន និងបង្រៀនមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិត តាមមូលដ្ឋាន ៦ ដំណាក់កាល

អាចទាញយក៖ <https://sala.moeys.gov.kh/contents/65c31a14ac65e6f94cb134b1>

ឯកសារ ៣.៧៖ បំណិនទន់នៅក្នុងប៉ុស្តិ៍បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

បំណិនទន់ទាំង១២ ក្នុងកម្មវិធីសិក្សា មុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន (កម្មវិធីថ្មី)

អាចទាញយកពី៖ <https://sala.moeys.gov.kh/contents/65c3198aac65e6f94cb134b0>

ឯកសារ ៣.៨៖ ការយល់ដឹងអំពីបំណិនទន់

សេចក្តីណែនាំ៖ សិក្ខាកាមទាំងអស់ត្រូវបានរៀបចំជាក្រុម ២-៣នាក់។ ក្រុមនីមួយៗទទួលបានឯកសារមួយទាក់ទងនឹងបំណិនទន់ចំនួន១ ក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត ហើយមានឯកសារច្បាប់ចម្លងអំពីដំណើរការទាំង ៦ដំណាក់កាលនៅក្នុងដៃ។

ជំហានទី១៖ អានឯកសារទាក់ទងនឹងបំណិនទន់ដែលអ្នកទទួលខុសត្រូវ។

ជំហានទី២៖ ជ្រើសរើសដំណាក់កាលណាមួយនៅក្នុងដំណើរការដែលអ្នកចង់រៀបចំសកម្មភាពជាក់លាក់ដើម្បីជំរុញបំណិននោះដល់សិស្ស។

ជំហានទី៣៖ កំណត់សកម្មភាព ឬសកម្មភាពនានា ដែលអ្នកស្នើឱ្យអនុវត្តដែលត្រូវគ្នានឹងការអភិវឌ្ឍបំណិនបែបនេះ (ដោយប្រើឯកសារ និងព័ត៌មានដែលបានរាយបញ្ជីជាឧទាហរណ៍) បំពេញក្នុងតារាងខាងក្រោមដែលក្រុមនីមួយៗនឹងសរសេរក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំ។

ជំហានទី៤៖ ជ្រើសរើសវាគ្មិនពីក្រុមរបស់អ្នកដែលនឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការពន្យល់ដល់អ្នកដទៃ និងឆ្លើយសំណួរ។

ជំហានទី៥៖ ព្យួរក្រដាសផ្ទាំងធំនៅជញ្ជាំងបន្ទប់។ ឱ្យសិក្ខាកាមផ្លាស់ទីជុំវិញ អានពាក្យនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំ និងសរសេរសំណួរដែលពួកគេមាន។

បំណិនទន់គោលដៅ៖	
តើអ្នកជ្រើសរើសដំណាក់កាលមួយណា?	
ពន្យល់សកម្មភាព៖	
តើសកម្មភាព ឬសកម្មភាពនានា រួមចំណែកក្នុងការជំរុញបំណិនទន់បែបនេះដល់សិស្សរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?	

ឯកសារ ៤.១៖ ដើមឈើបញ្ហា និង ដើមឈើវត្ថុបំណង

សេចក្តីណែនាំ៖ ករណីសិក្សានេះស្វែងយល់ពីកម្មវិធីឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ហាដើម្បីវិភាគ និងដោះស្រាយបញ្ហាគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយ។ ឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ហា គឺជាបច្ចេកទេសដែលមើលឃើញ ដែលជួយកំណត់មូលហេតុឫសគល់នៃបញ្ហា និងបង្កើតដំណោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

សូមអានបញ្ហាដែលបានពិពណ៌នាខាងក្រោម និងរៀបចំព័ត៌មាននៅក្នុងទម្រង់មែកធាងបញ្ហារួមមាន៖

- មានបញ្ហាអ្វី?
- តើអ្វីជាមូលហេតុ?
- តើមានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះ?

សារបាន៖

ការសិក្សានេះផ្ដោតលើឃុំ/សង្កាត់ ដែលមានការកើនឡើងគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំកន្លងមក។ សិស្សានុសិស្សនៃវិទ្យាល័យរដ្ឋ បារម្ភពីសុវត្ថិភាពប្រជាពលរដ្ឋ និងចង់ស្វែងយល់ពីមូលហេតុនៃមូលដ្ឋាន ដើម្បីអនុវត្តវិធានការតាមគោលដៅក្នុងការបង្ការគ្រោះថ្នាក់។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហា៖

ជំហានដំបូងក្នុងការប្រើឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ហា គឺដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ហាស្នូល។ ក្នុងករណីនេះបញ្ហាគឺ "គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍"។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណមូលហេតុ៖

ក) ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធមិនគ្រប់គ្រាន់៖ តំបន់នេះអាចខ្វះហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ត្រឹមត្រូវ រួមទាំងផ្លាកសញ្ញា និងភ្លើងបំភ្លឺ។

ខ) ការថែទាំផ្លូវមិនបានល្អ៖ ការមិនអើពើថែទាំផ្លូវ អាចជាការចូលរួមចំណែកដល់គ្រោះថ្នាក់។

គ) ការបើកបរមិនប្រុងប្រយ័ត្ន៖ អ្នកបើកបរមួយចំនួននៅក្នុងតំបន់នេះ អាចបង្ហាញឥរិយាបថមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ដូចជាការបើកបរលើសល្បឿនកំណត់ បើកបរមិនគោរពភ្លើងចរាចរណ៍ ឬការបើកបរក្នុងស្ថានភាពងងុយគេងដែលបង្កើនលទ្ធភាពនៃគ្រោះថ្នាក់។

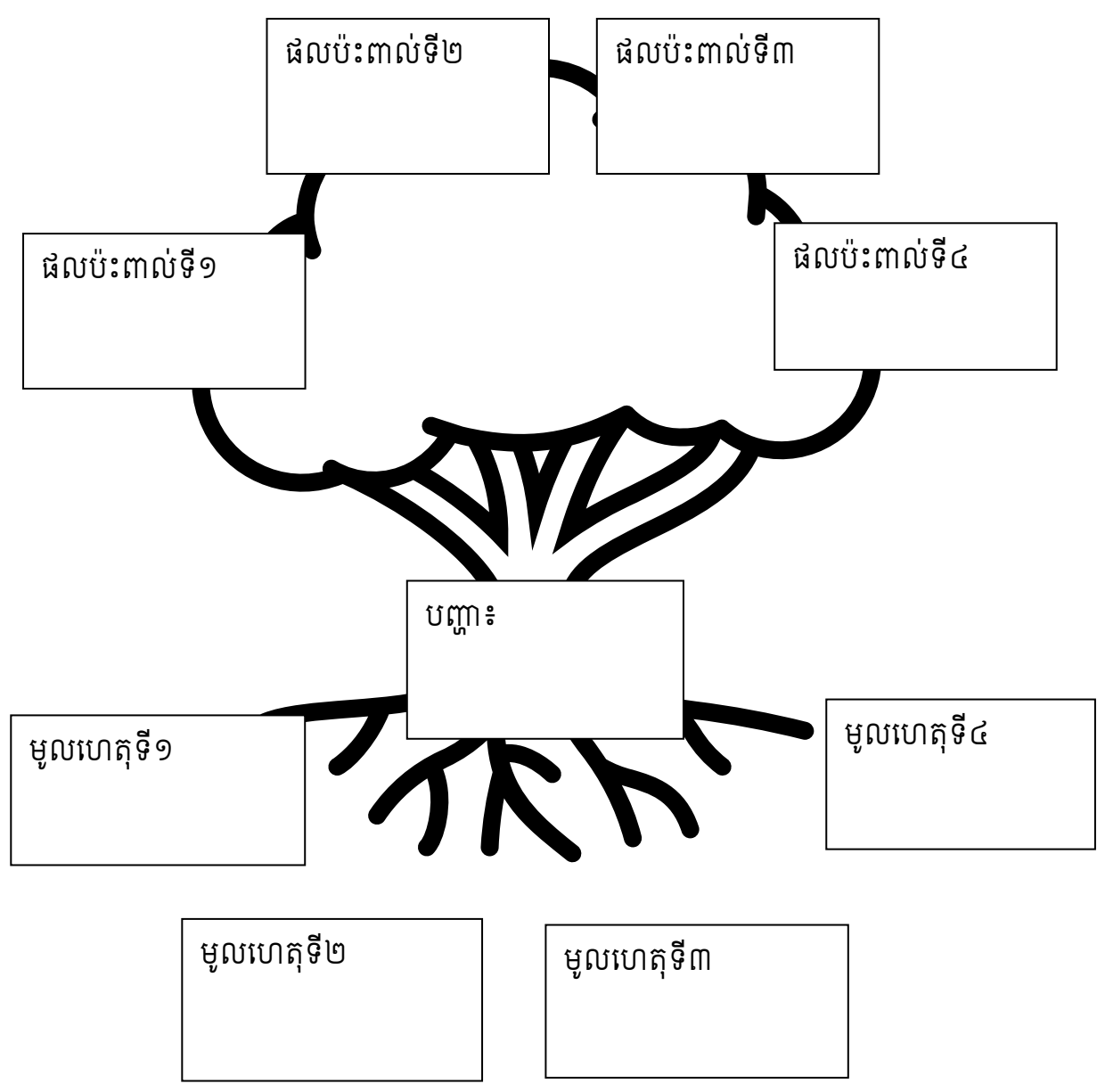
ឃ) ការយល់ដឹងរបស់សាធារណៈជននៅមានកម្រិត៖ ប្រជាពលរដ្ឋ និងអ្នកបើកបរអាចមិនមានការយល់ដឹងគ្រប់គ្រាន់អំពីច្បាប់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ដែលបណ្តាលឱ្យមានហានិភ័យខ្ពស់នៃគ្រោះថ្នាក់។

ការវិភាគទំនាក់ទំនងមូលហេតុផលប៉ះពាល់៖

នៅពេលដែលមូលហេតុត្រូវបានកំណត់ វិភាគទំនាក់ទំនងមូលហេតុ-ផលប៉ះពាល់។ ទំនាក់ទំនងនៃបុព្វហេតុនីមួយៗជាមួយបញ្ហាស្នូលត្រូវបានពិនិត្យ៖

- ក) ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់មិនគ្រប់គ្រាន់៖ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់មិនគ្រប់គ្រាន់ប៉ះពាល់ផ្ទាល់ដល់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់កាន់តែច្រើន។
- ខ) ការថែទាំផ្លូវមិនបានល្អ៖ ការមិនអើពើថែទាំផ្លូវថ្នល់អាចជាការចូលរួមចំណែកដល់គ្រោះថ្នាក់បង្កើនហានិភ័យនៃគ្រោះថ្នាក់។
- គ) ការបើកបរមិនប្រុងប្រយ័ត្ន៖ ឥរិយាបថបើកបរមិនទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់នាំទៅរកការកើនឡើងនៃចំនួនគ្រោះថ្នាក់។
- ឃ) ការយល់ដឹងរបស់សាធារណជននៅមានកម្រិត៖ ចំណេះដឹងមិនគ្រប់គ្រាន់នៃច្បាប់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ និងមិនមានការប្រុងប្រយ័ត្នអាចបណ្តាលឱ្យមានអត្រាគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់។

ជំហានទី១៖ ដើមឈើបញ្ជាក់ (សរសេរវាឱ្យធំនៅក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំ)៖ ដើម្បីបំពេញ

ជំហានទី២៖ ដើមឈើវត្ថុបំណង

ការចង្អុលបង្ហាញ៖

- អានដំណោះស្រាយដែលកំណត់ដោយសិស្ស (ក្នុងអត្ថបទខាងក្រោម)។ រួមបញ្ចូលក្នុងដើមឈើវត្ថុបំណង៖
 - ដំណោះស្រាយជាសកម្មភាព
 - ផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាពបែបនេះ
 - វត្ថុបំណងនៅក្នុងប្រអប់នៅកណ្តាល
- ឆ្លើយសំណួរចុងក្រោយខាងក្រោម។ ត្រៀមខ្លួនចែករំលែកការងាររបស់អ្នកជាមួយក្រុមដែលនៅសល់។

វត្ថុបំណងចុងក្រោយ៖ កាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ក្នុងសហគមន៍

ការអភិវឌ្ឍដំណោះស្រាយ៖ បន្ទាប់ពីស្វែងយល់ពីទំនាក់ទំនងផលប៉ះពាល់ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានអាចបង្កើតដំណោះស្រាយគោលដៅដើម្បីដោះស្រាយមូលហេតុដែលបានកំណត់។ ឧទាហរណ៍៖

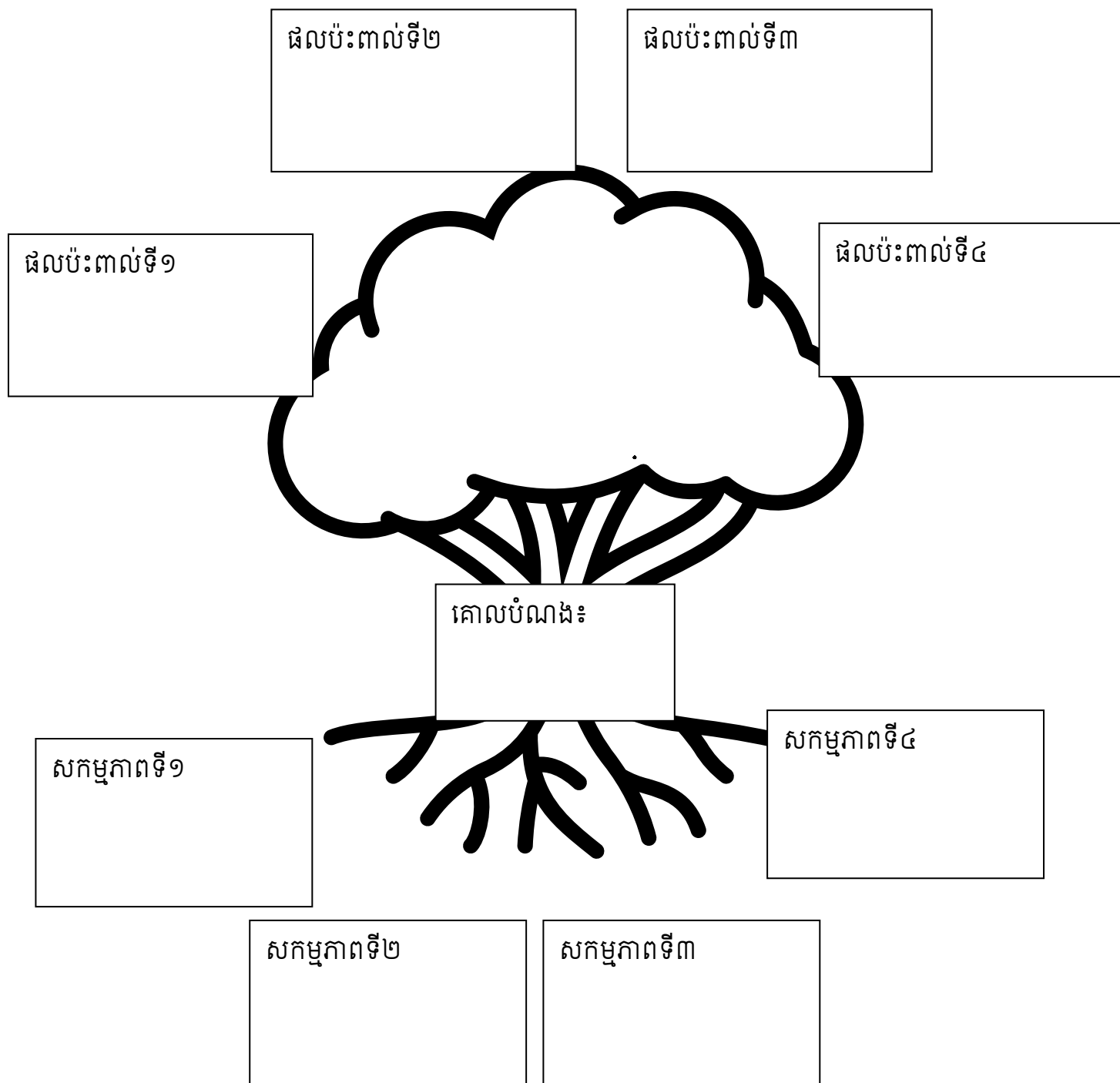
ក) កែលម្អហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ៖ ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ដំឡើងផ្លាកសញ្ញាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ រៀបចំភ្លើងបំភ្លឺ។

ខ) ពង្រឹងការថែទាំផ្លូវ៖ បែងចែកធនធានសម្រាប់ការថែទាំផ្លូវជាប្រចាំ ដោះស្រាយបញ្ហាគ្រលុក ជួសជុលផ្ទៃមិនស្មើគ្នា និងជួសជុលស្លាកសញ្ញាតាមផ្លូវដើម្បីធានាបាននូវស្ថានភាពបើកបរប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។

គ) ពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ចរាចរណ៍៖ បង្កើនវត្តមានប៉ូលិស ពង្រឹងច្បាប់ចរាចរណ៍ឱ្យបានហ្មត់ចត់ និងប្រើប្រាស់ការមើលថែទាំល្បឿន ដើម្បីទប់ស្កាត់ការបើកបរមិនប្រុងប្រយ័ត្ន។

ឃ) លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងរបស់សាធារណជន៖ ធ្វើយុទ្ធនាការសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ ចែកចាយសម្ភារៈអប់រំ និងរៀបចំសិក្ខាសាលា តាមសហគមន៍ ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងសាធារណៈអំពីច្បាប់សុវត្ថិភាពចរាចរណ៍។

ដើមឈើត្រូបិក (សរសេរវាឱ្យធំនៅក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំ) ដើម្បីបំពេញ

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖

ឧបករណ៍ដើមឈើបញ្ជា ផ្តល់នូវវិធីសាស្ត្ររចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណឫសគល់បញ្ជា
គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ និងបង្កើតបានដំណោះស្រាយគោលដៅសម្រាប់ការបង្ការគ្រោះថ្នាក់។ តាមរយៈ
ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះ សិស្សានុសិស្សអាចកំណត់បានពីអត្តសញ្ញាណមូលហេតុចម្បងៗដែលរួម
ចំណែកដល់អត្រាគ្រោះថ្នាក់ខ្ពស់នៅក្នុងតំបន់ជាក់លាក់ និងកំណត់សកម្មភាពដែលអាចអនុវត្តបាន
សម្រាប់ការកែលម្អសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ និងកាត់បន្ថយចំនួនគ្រោះថ្នាក់។

ឯកសារ ៤.២៖ ការកំណត់សកម្មភាព

សេចក្តីណែនាំ៖ សូមអានសកម្មភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងដើមឈើវត្ថុបំណង (សកម្មភាពឯកសារ ៤.១) ហើយឆ្លើយនឹងសំណួរដូចខាងក្រោម៖

សំណួរ

១. អ្នកត្រូវជ្រើសរើសសកម្មភាពមួយក្នុងចំណោមសកម្មភាពបន្ថែមទៀតសម្រាប់សិស្ស៖ តើសកម្មភាពអ្វីដែលអ្នកនឹងណែនាំសិស្សឱ្យអនុវត្ត? ជ្រើសរើសសកម្មភាពមួយសម្រាប់សិស្សបឋមសិក្សា និងសកម្មភាពមួយសម្រាប់សិស្សមធ្យមសិក្សា។

សកម្មភាពសិស្សបឋមសិក្សា៖

.....

.....

សកម្មភាពសិស្សមធ្យមសិក្សា៖

.....

.....

២. តើអ្នកជ្រើសរើសសកម្មភាពនេះ ដោយរបៀបណា? តើអ្នកនឹងអនុវត្តលក្ខខណ្ឌអ្វីខ្លះ? (ឧទាហរណ៍៖ ធនធាន វិសាលភាពនៃសកម្មភាព អាយុ។ល។)។ សូមរាយក្នុងបញ្ជីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ២-៣។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី១៖

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី២៖

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទី៣៖

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យផ្សេងៗ៖

.....

.....

៣. តើអ្នកអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណបញ្ជាប្រឈមណាមួយ ដែលសាលារៀនរបស់អ្នកអាចប្រឈមមុខក្នុងការអនុវត្តសកម្មភាពនេះដែរ ឬទេ (ប្រសិនបើមាន)?

ឯកសារ ៤.៣៖ ការបង្កើតក្រុមអនុវត្តការសិក្សាបែបគម្រោងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងតុល្យភាព

ភាពខុសគ្នារវាងក្រុម (Group) និងជ័រ (Team)

ក្នុងការសិក្សាបែបគម្រោង ផ្នែកសំខាន់មួយនៃការអនុវត្ត គឺការបង្កើតក្រុមធ្វើគម្រោង។ ហេតុអ្វីយើងត្រូវការសិស្សធ្វើការជាជ័រ ដែលមិនមែនធ្វើការជាក្រុមធម្មតា? ពិនិត្យមើលពីភាពដូចគ្នា និងខុសគ្នារវាងក្រុម និងជ័រ^៤។

	ក្រុម (Group)	ជ័រ (Team)
អាទិភាព	សមាជិកក្រុមម្នាក់ៗមានអាទិភាពការងារផ្សេងៗគ្នា តែធ្វើការជាមួយគ្នាបានបើមានបទពិសោធន៍ និងចំណាប់អារម្មណ៍ដូចគ្នា	សមាជិកក្រុមទាំងអស់មានអាទិភាពការងាររួមដូចគ្នា
គោលដៅ	សមាជិកម្នាក់ៗមានគោលដៅរៀងខ្លួន	សមាជិកទាំងអស់មានគោលដៅរួមដូចគ្នា
ការធ្វើការងារ	សមាជិកក្រុមធ្វើការរៀងៗខ្លួន	សមាជិកធ្វើការរួមគ្នា
គណនេយ្យភាព	មានគណនេយ្យភាពបុគ្គល (និងជាមួយគ្រូបង្រៀន)	មានគណនេយ្យភាពបុគ្គល និងសមាជិកទាំងអស់ (និងជាមួយគ្រូបង្រៀន)
ភាពជាអ្នកដឹកនាំ	ទូទៅមានអ្នកដឹកនាំម្នាក់ចាត់ចែងកិច្ចការក្រុម	អ្នកដឹកនាំម្នាក់ (ឬច្រើននាក់) ជាអ្នកសម្របសម្រួលជួយសមាជិកទាំងអស់ឱ្យធ្វើការសហការក្រុមដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរួម
ផលិតផល	សមាជិកម្នាក់ៗមានលទ្ធផលផ្សេងៗគ្នា	សមាជិកទាំងអស់បង្កើតបានលទ្ធផលរួមគ្នាមួយ

សិស្សដែលធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្នា ដោយមានគោលដៅរួមគ្នា និងបង្កើតផលិតផលតែមួយ វាទំនោរទៅរកការអភិវឌ្ឍបំណិនសំខាន់ៗក្នុងសតវត្សរ៍ទី២១ នេះ។

^៤ Herrity, J. (2022, December 23). *Group vs. Team: What's the Difference?* Retrieved February 1, 2023, from <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/group-vs-team>.

តួនាទីសមាជិកជីម

គ្រូបង្រៀន និងសិស្សទាំងអស់សុទ្ធតែមានបទពិសោធអនុវត្តគម្រោងអ្វីមួយដែលមានលទ្ធផលមិនគាប់ចិត្ត ឬបរាជ័យដោយសារតែសមាសភាពក្រុមមិនល្អ។ ប្រហែលជាអាចមកពីចំណុចទាំងអស់ខាងក្រោម៖

- សំបូរសមាជិកចូលចិត្តដើរខ្សែលើគេ ហើយក្រុមមិនអាចសម្រេចការងារបាន
- សំបូរសមាជិកយកចិត្តទុកដាក់ពីផ្នែកនីមួយៗល្អិតល្អន់ពេក តែមិនមានសមាជិកជា អ្នករៀបចំដើម្បីបញ្ចូលផ្នែកទាំងអស់ឱ្យរួមគ្នាបាន។
- បុគ្គលិកលក្ខណៈមិនត្រូវគ្នា ដែលធ្វើឱ្យសមាជិកទាំងអស់ពិបាកធ្វើការជាមួយគ្នា។

ហានិភ័យទាំងនេះអាចកាត់បន្ថយបាន ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនឆ្លុះបញ្ចាំងដោយយកចិត្តទុកដាក់លើបុគ្គលិក លក្ខណៈរបស់សិស្ស និងតួនាទីចាំបាច់សម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពជីម។

ទីប្រឹក្សាលើការស្រាវជ្រាវ និងគ្រប់គ្រង លោកវេជ្ជបណ្ឌិត មេរេឌីត បែលប៊ីន (Meredith Belbin) បានកំណត់តួនាទីចំនួន៩ ត្រូវការសម្រាប់ជីមមួយឱ្យដំណើរការល្អ^៥។ តួនាទីទាំងនេះត្រូវបានបំបែកជា ៣ក្រុម៖ អ្នកផ្ដោតលើសកម្មភាព អ្នកផ្ដោតលើគំនិត អ្នកផ្ដោតលើមនុស្ស^៦។ ក្រុមដែលមានប្រសិទ្ធភាពការងារល្អមានសមាសភាពនៃតួនាទីទាំងអស់នេះ។

^៥ Belbin, M. R. (2010). *Management Teams: Why They Succeed or Fail*. Butterworth-Heinemann.

^៦ Team Asana (2021, August 16). *Team roles: 9 types to create a balanced team*. Retrieved February 1, 2023, from <https://asana.com/resources/team-roles>.

អ្នកផ្ដោតលើសកម្មភាព

អ្នកផ្ដោតលើគំនិត

អ្នកផ្ដោតលើមនុស្ស

អ្នកអនុវត្ត

អនុវត្ត រក្សាសណ្ដាប់ធ្នាប់ ធ្វើឱ្យគំនិតលេចចេញជា លទ្ធផល មានវិន័យ

អ្នកពិនិត្យតាមដាន

មានយុទ្ធសាស្ត្រច្រើន មានចំណេះដឹងច្រើន

អ្នកអង្កេត

រកឱកាសថ្មីៗ មនុស្សចូល ចិត្តបង្កើតទំនាក់ទំនង

អ្នកជំរុញ

ជំរុញក្រុមឲ្យទៅមុខ ជា អ្នកដឹកនាំ និងជាអ្នករក ដំណោះស្រាយលឿន ពេលជួបបញ្ហា

អ្នកសាវ័ន្ត

មានគំនិតច្នៃប្រឌិត ពូកែ ប្រមូលគំនិត ហើយចែក រំលែក ទូទៅចូលចិត្តធ្វើ ការងារតែម្នាក់ឯង

អ្នកគាំទ្រផ្លូវ

ជាអ្នកគាំទ្រ អ្នកពូកែ ស្តាប់ ជាអ្នកបង្កើត សុខដុមក្រុម សម្រប ខ្លួនបាន

អ្នកបញ្ចប់

ជាអ្នកពិនិត្យពិប័យល្អិត ល្អន់ ផ្ដោតលើគុណភាព ខ្ពស់ ហើយជាទូទៅជា មនុស្សរៀនច្រើន

អ្នកមានឯកទេស

ស្គាល់ជំនាញលើផ្នែក ណាមួយ ហើយធ្វើការ ម្នាក់ឯងបានផលច្រើន ជាង

អ្នកសម្របសម្រួល

អ្នកពូកែទំនាក់ទំនង អ្នកលើកទឹកចិត្ត អ្នកសហការដ៏ល្អ អ្នកគួរឲ្យទុកចិត្តបាន

ភាពចម្រុះនៃតួនាទីក្រុម

ក្នុងសាលារៀនជាក់ស្ដែង តួនាទីក្រុមមានភាព ច្បាស់លាស់ ដោយក្រុមមួយកើតឡើងពីសមាជិក ដែលមានចំណង់ចំណូលចិត្តប្រហាក់ប្រហែលគ្នា និងចុះសម្រុងគ្នា តែលទ្ធផលអាចមិនល្អ។

ជាទូទៅ ការបែងចែកក្រុមដូចខាងក្រោមអាចបង្ក ជាបញ្ហាសម្រាប់សិស្សពេលអនុវត្តគម្រោង៖

- **មានសិស្សតែមួយប្រភេទ៖** ក្រុមមួយមានតែសមាជិកជាប្រភេទអ្នកផ្ដោតលើគំនិតតែម្យ៉ាង ដូចនេះពួកគេមិនអាចជំរុញគំនិតនោះទៅជាផលិតផលមានគុណភាពខ្ពស់បានទេ ហើយមួយ វិញទៀតពួកគេប្រហែលមិនសូវមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយគ្នា។
- **ការបាត់តួនាទីណាមួយ៖** ការខ្វះតួនាទីណាមួយក្នុងក្រុម អាចជាបញ្ហាបើក្រុមមួយមិនមាន សមាជិកណាម្នាក់ទទួលតួនាទីជាអ្នកបញ្ចប់នោះទេ ក្រុមនោះមិនអាចមានគំនិតបង្កើត ផលិតផលអស្ចារ្យណាមួយ ប៉ុន្តែផលិតផលផលិតមិនអាចនឹងមានគុណភាពខ្ពស់ ព្រោះមិន មានតួនាទីជាអ្នកបញ្ចប់ ត្រួតពិនិត្យគុណភាពផលិតផលសម្រេចនោះឡើងវិញ។

គ្រូបង្រៀនអាច៖

- រំលឹកយល់ឱ្យបានច្បាស់ពីភាពខ្លាំង ចំណាប់អារម្មណ៍ និងបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់សិស្ស។
- មានបច្ចេកទេសពេលបង្កើតក្រុមធ្វើការងារគម្រោង។
- ប្រាកដថាក្រុមនីមួយៗមានយ៉ាងហោចណាស់សិស្សម្នាក់អាចដើរតួនាទី ១ក្នុងចំណោមទាំង ៣ - អ្នកផ្ដោតលើសកម្មភាព អ្នកផ្ដោតលើគំនិត និងអ្នកផ្ដោតលើមនុស្ស។

គម្រោងបណ្តុះបំណិន

«សិស្សានុសិស្សអភិវឌ្ឍខ្លួនតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។ គ្រូបង្រៀនត្រូវទទួលស្គាល់ថា សិស្សម្នាក់ៗប្រហែលមិនមែនជាអ្នកអង្កេតដែលមានជំនាញ ពួកគេបង្ហាញពីទំនោរពីធម្មជាតិនៅក្នុងសង្គមជាក់ស្តែងដែលអាចក្លាយជាអ្នកបណ្តាញ។ សិស្សម្នាក់ទៀតប្រហែលមិនមានទំនុកចិត្តធ្វើជាអ្នកអនុវត្តដ៏ពូកែ ប៉ុន្តែគាត់មានបំណិនធ្វើផ្នែកនេះ

ខ្លះដែរ។ គ្រូត្រូវមានភាពឆ្លាតវៃក្នុងការតម្រង់ទិសសិស្សឱ្យត្រូវនឹងតួនាទីពួកគេ ដើម្បីជំរុញការលូតលាស់ បង្កើតការសិក្សាបែបគម្រោងបែបបណ្តុះបំណិន ជាឱកាសសម្រាប់ពួកគេអភិវឌ្ឍខ្លួន»។

ឯកសារ ៥.១៖ ការកសាងប្រអប់ឧបករណ៍ ICT របស់អ្នកស្វែងរកផ្នែកឧបករណ៍ប្លែកៗ

បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ (ICT) សំដៅលើឧបករណ៍ និងបច្ចេកវិទ្យាដែលប្រើដើម្បីបង្កើត រក្សាទុក បញ្ជូន និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានតាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។

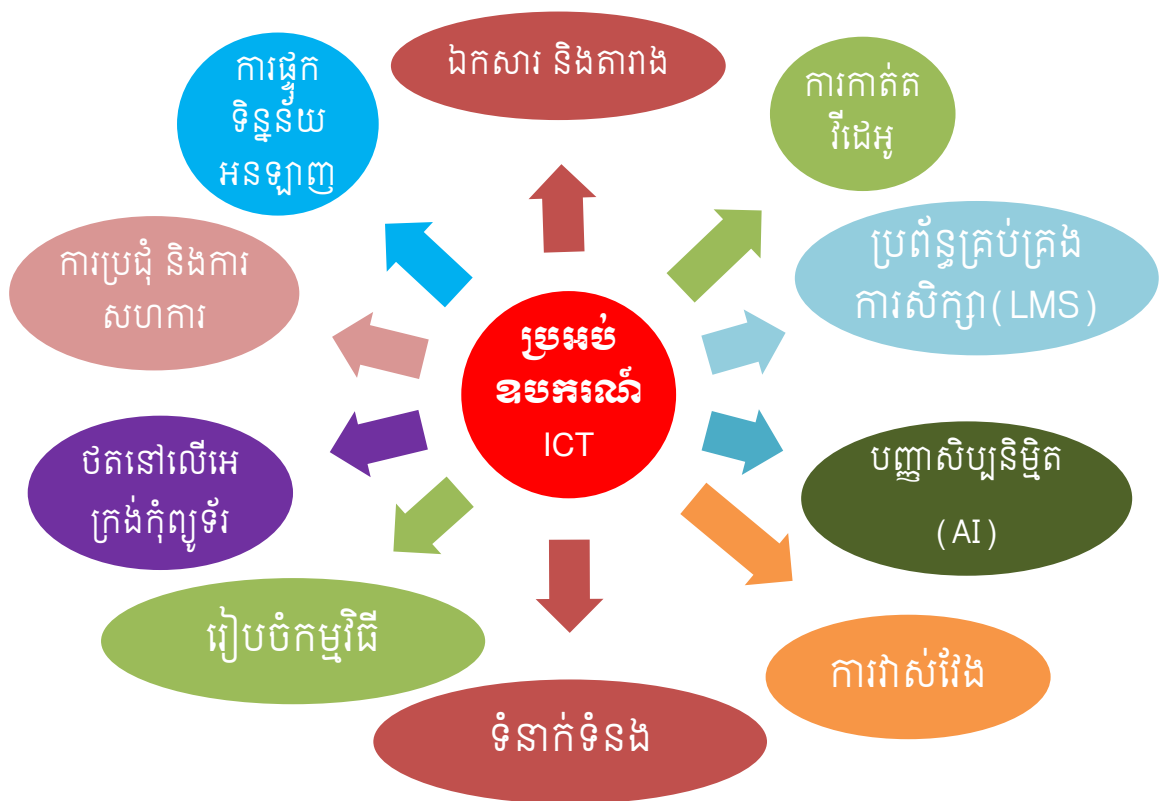
នៅក្នុងវិស័យអប់រំ ICT ដើរតួនាទីសំខាន់ដូចជា៖

- **ការកែលម្អការសិក្សា៖** ឧបករណ៍ ICT អាចធ្វើការសិក្សាមានភាពទាក់ទាញយ៉ាងខ្លាំង ចូលរួម និងការសិក្សាបែបសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល។
- **ការកែលម្អការចូលប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន៖** សិស្សអាចចូលប្រើប្រាស់ធនធានអប់រំ និងព័ត៌មានយ៉ាងច្រើននៅតាមអនឡាញ។
- **ការអភិវឌ្ឍបំណិនអក្ខរកម្មឌីជីថល៖** ការរួមបញ្ចូល ICT ផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវបំណិនសំខាន់ៗសម្រាប់យុគសម័យឌីជីថល ដូចជាការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ ការដោះស្រាយបញ្ហា និងព័ត៌មានសារគមនាគមន៍។
- **ការលើកកម្ពស់កិច្ចសហការ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា៖** ឧបករណ៍ ICT ជួយសម្រួលដល់ការទំនាក់ទំនង និងការសហការគ្នារវាងសិស្ស លោកគ្រូ-អ្នកគ្រូ និងឪពុកម្តាយ។
- **គាំទ្រការបង្រៀនតាមតម្រូវការសិស្ស៖** គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ICT ដើម្បីបំពេញតាមបែបបទ និងតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស។
- **លើកកម្ពស់ការអនុវត្តការវាយតម្លៃ៖** ឧបករណ៍ទាក់ទាញអាចផ្តល់នូវការវាយតម្លៃជាដំណាក់កាល និងការវាយតម្លៃបូកសរុប។

សិស្សប្រជុំជាមួយមិត្ត ភក្តិតាមរយៈកម្មវិធី Zoom

តាមរយៈការបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព អ្នកអប់រំអាចបង្កើតបរិយាកាសថាមវន្ត (Dynamic) និងការសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបន្ថែមទៀតដល់សិស្ស។ ឯកសារនេះណែនាំសិក្ខាកាមអំពីប្រភេទផ្សេងៗគ្នានៃឧបករណ៍ ICT ដែលអាចបញ្ចូលទៅក្នុងមេរៀនទូទៅដើម្បីបង្កើនការរៀនសូត្រ និងការចូលរួមរបស់សិស្ស។

ផ្នែក និងការបរិយាយសង្ខេប ឬឧបករណ៍ឧទាហរណ៍សម្រាប់ផ្នែកនីមួយៗ

ផ្នែក	ការបរិយាយសង្ខេប	ឧបករណ៍ឧទាហរណ៍	គេហទំព័រ ឬបញ្ជីកម្មវិធី
ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន	ជ្រើសរើសសិស្សសម្រាប់ការចូលរួមរៀបចំក្រុមនិងគ្រប់គ្រងពេលវេលាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងអំឡុងពេលធ្វើសកម្មភាពនិងធ្វើកិច្ចការ។	Online Random Name Pickers Picker Wheel Online Stopwatches and Timers	https://www.online-stopwatch.com/ , https://old.wheelofnames.com/ , https://wheelofnames.com/ , https://random.onl/ https://pickerwheel.com/ https://www.online-stopwatch.com/ , https://countingdownto.com/ , https://www.bigtimer.net/ , https://www.tickcounter.com/
ការបង្កើត និងការបំផុសគំនិត	រៀបចំគំនិតដោយមើលឃើញ បំផុសគំនិតប្រធានបទ និងបង្កើតគំនិត។ បង្កើត	Mind Mapping Tools (e.g., Miro, Coggle, XMind) Digital Whiteboards (e.g	https://miro.com/ , https://coggle.it/ , https://xmind.app/ https://jamboard.google.com/ , https://miro.com/) –

	ក្រុមប្រឹក្សាអនឡាញ ដែលសហការគ្នា សម្រាប់វគ្គបំផុស គំនិត បទបង្ហាញ និងការចែករំលែក គំនិតក្នុងពេលជាក់ ស្តែង។ រៀបចំ តំណាងនៃពាក្យ ឬ គំនិតឱ្យបានញឹក ញាប់ដែលលេច ឡើងក្នុងដំណើរការ បំផុសគំនិត	Google Jamboard, Miro) Word Cloud Generators (e.g. Wordart)	https://wordart.com/ , https://monkeylearn.com/word- cloud/ , https://stormboard.com/ , https://mural.co/ , https://www.ayoa.com/)
កម្មវិធីរចនា និង ការបង្កើត មាតិកា	ឧបករណ៍រចនា ដូច ជា Photoshop, Canva ជាដើម។ ល។ (សម្រាប់បង្កើត រូបភាព ការធ្វើបទ បង្ហាញ ក្រាហ្វិក)	Photoshop	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.photopea.com
		Canva	https://www.canva.com
		Illustrator	កម្មវិធី Windows
		GIMP	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.gimp.org
		Krita	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://krita.org
		Paint	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.microsoft.com/en- us/windows/paint
ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ការសិក្សា	ទម្រង់ដូចជា Moodle, Canvas, ។ល។ (សម្រាប់ គ្រប់គ្រងវគ្គសិក្សា តាមអនឡាញ ចែក រំលែកមាតិកា ការ វាយតម្លៃ)	Classroom	https://classroom.google.com
		Band	https://band.us
		Moodle	https://moodle.org
		Talent LMS	https://www.talentlms.com
		Weteka	https://weteka.org/kh
		Sala	https://sala.moeys.gov.kh/kh
		Canvas	https://www.instructure.com

ទំនាក់ទំនង	អ៊ីម៉ែល កម្មវិធីផ្ញើសារ (សម្រាប់ទំនាក់ទំនង រវាងសិស្ស គ្រូ បង្រៀន និងមាតា បិតាសិស្ស)	Email	https://mail.google.com
		Messenger	https://www.messenger.com
		WhatsApp	https://web.whatsapp.com
		WeChat	https://www.wechat.com/
		Band	https://band.us
		Line	https://line.me
		Telegram	https://telegram.org
ថតលើអេក្រង់	ឧបករណ៍សម្រាប់ ថតសកម្មភាពលើអេ ក្រង់ (សម្រាប់បង្កើត វីដេអូបង្រៀន បង្ហាញជាក់ស្តែង ធ្វើ បទបង្ហាញ)	Camtasia	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.techsmith.com/video-editor.html
		Filmora	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://filmora.wondershare.net
		Gilisoft,	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.gilisoft.com/product-video-recorder.htm
		Movavi	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.movavi.com
		OBS	https://obsproject.com
		PowerPoint	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖
កាត់ត វីដេអូ	ឧបករណ៍សម្រាប់ កាត់ត និងរៀបចំ ឈុតវីដេអូ (សម្រាប់ បង្កើតវីដេអូអប់រំ បទ បង្ហាញ)	Camtasia	https://www.techsmith.com/video-editor.html
		Sony Vegas	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.vegascreativesoftware.com
		Adobe Premiere	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.adobe.com/products/premiere.html
		Movavi Kine	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://www.movavi.com

		Master	កម្មវិធីលើទូរស័ព្ទ ថែបប្លែត ឬ Ipad ឬចូលមើល៖ https://kinemaster.com
		Filmora	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://filmora.wondershare.net
ការវាយតម្លៃ	ឧបករណ៍ដែលទាក់ទាញសម្រាប់ធ្វើតេស្ត ការស្ទង់មតិ និងការវាយតម្លៃជាដំណាក់ (សម្រាប់ការវាយតម្លៃជាដំណាក់ និងបូកសរុប)	Quizizz	https://quizizz.com
		Kahoot	https://kahoot.com
		Mentimeter	https://www.mentimeter.com
		Kobo	https://www.kobotoolbox.org
		Blooket	https://www.blooket.com
		Wordwall	https://wordwall.net
		Nearpod	https://nearpod.com
		Band	https://band.us
ឯកសារ និងតារាង	ដំណើរការសរសេរការធ្វើតារាង និងកម្មវិធីបទបង្ហាញ (សម្រាប់បង្កើតឯកសារ របាយការណ៍បទបង្ហាញ)	Ms. Word	កម្មវិធី Windows
		Ms. Excel	កម្មវិធី Windows
		Ms. PowerPoint	កម្មវិធី Windows
		Docs	https://docs.google.com
		Sheets	https://spreadsheets.google.com
		Slides	https://docs.google.com
		Canva	https://www.canva.com
ការប្រជុំ និងការសហការ	វេទិកាអនឡាញសម្រាប់ការប្រជុំ និងការងារសហការ (សម្រាប់ថ្នាក់អនឡាញ គម្រោងក្រុម)	Meet	https://meet.google.com
		Ms. Teams	កម្មវិធី Windows ឬចូលមើល៖ https://teamsdemo.office.com
		Jitsi Meet	https://meet.jit.si
		Zoom	https://zoom.us
កម្មវិធីខ្នោត	វេទិកាសម្រាប់រក្សាទុក និងចូលប្រើឯក	G. Drive	https://drive.google.com
		Drop-box	https://www.dropbox.com

	សារតាមអ៊ីនធឺណិត (សម្រាប់ការចែក រំលែកធនធានឯក សារ ការរក្សាទុក)	iCloud	https://www.icloud.com
		One Drive	https://onedrive.live.com
បញ្ហាសិប្បនិម្មិត (AI) ៖	AI អាចដោះស្រាយ បញ្ហាប្រឈមដ៏ធំ បំផុតមួយចំនួននៅ ក្នុងការអប់រំនាពេល បច្ចុប្បន្ននេះ បង្កើតថ្មី ការអនុវត្តការ បង្រៀន និងការរៀន និងការពន្លឿន ដំណើរការឆ្ពោះទៅ រកគោលដៅអប់រំ។ វា អាចកំណត់ការរៀន ដោយខ្លួនឯង ធ្វើចំ ណាត់ថ្នាក់ដោយ ស្វ័យប្រវត្តិ ផ្តល់ ព័ត៌មានត្រឡប់ និង អ្វីៗជាច្រើនទៀត។	Chat GPT	https://openai.com
		Bing Chat	https://www.bing.com/chat
		Bing Image	https://www.bing.com/images/create
		Gemini	https://gemini.google.com/

ឯកសារ ៥.២៖ ការបញ្ចូល ICT ទៅក្នុងដំណាក់កាលទាំង៦ នៃការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

ឯកសារនេះផ្តល់ទិដ្ឋភាពសង្ខេបនៃវិធីដែលឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍អាចត្រូវបានគេបញ្ចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗនៃដំណើរការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

ដំណាក់កាលទី១៖ ការស្វែងយល់ប្រធានបទ

- គោលដៅ៖ ណែនាំប្រធានបទបំណិនជីវិត និងវាស់វែងពីបុរេពុទ្ធិ។
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT ៖
 - ធ្វើតេស្តតាមអនឡាញ (ឧទាហរណ៍៖ Kahoot!, Quizizz) ដើម្បីវាស់វែងការយល់ដឹងមូលដ្ឋាន
 - វីដេអូអប់រំ និងគំនូរជីវចលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
 - សូហ្វ្វែរផែនទីគំនិត (ឧទាហរណ៍៖ Miro, Coggle) សម្រាប់ប្រមូលគំនិត និងរៀបចំចំណេះដឹង

ដំណាក់កាលទី២៖ ការប្រមូលព័ត៌មាន

- គោលដៅ៖ ប្រមូលទិន្នន័យ និងទិដ្ឋភាពផ្សេងៗពីសមាជិកសហគមន៍។
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT៖
 - ការស្ទង់មតិតាមអនឡាញ (ឧទាហរណ៍៖ Google Forms) ដើម្បីប្រមូលធាតុចូលពីសហគមន៍
 - ឧបករណ៍ថតបែបឌីជីថល ឬកម្មវិធីស្នាតហ្វូនសម្រាប់ការសម្ភាសន៍ជាសំឡេង ឬវីដេអូ
 - ឧបករណ៍បង្កើតឯកសារសហការ (ឧទាហរណ៍៖ Google Docs) សម្រាប់ការកត់ត្រាជាក្រុម និងការវិភាគទិន្នន័យ

ដំណាក់កាលទី៣៖ ការវិភាគព័ត៌មាន

- គោលដៅ៖ រៀបចំ និងវិភាគព័ត៌មានដែលប្រមូលបានដើម្បីកំណត់ឫសគល់បញ្ហា។
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT ៖
 - កម្មវិធីធ្វើបទបង្ហាញ (ឧទាហរណ៍៖ Google ស្លាយ) ដើម្បីបង្កើតដើមឈើបញ្ហា ច្បាស់ និងទាក់ទាញដោយមើលឃើញ។

- ឧបករណ៍រៀបចំផែនទីគំនិតតាមអ៊ីនធឺណិត (ឧទាហរណ៍៖ Miro, XMind) សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍមែកធាងបញ្ហារួមគ្នា។

ដំណាក់កាលទី៤៖ ការរៀបចំផែនការសកម្មភាព

- គោលដៅ៖ ធ្វើផែនការ និងរៀបចំសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT៖
 - ឧបករណ៍គ្រប់គ្រងគម្រោង (ឧទាហរណ៍៖ Trello, Asana) សម្រាប់ការបែងចែកភារកិច្ច និងតាមដានវឌ្ឍនភាព។
 - វេទិកាទំនាក់ទំនងតាមអ៊ីនធឺណិត (ឧទាហរណ៍៖ ក្រុម WhatsApp ក្រុមហ្វេសប៊ុក) សម្រាប់ការពិភាក្សាជាក្រុម និងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព។

ដំណាក់កាលទី៥៖ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព

- គោលដៅ៖ អនុវត្តសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយតាមផែនការនៅក្នុងសហគមន៍។
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT៖
- ហ្គេមអប់រំ (ឧទាហរណ៍៖ Kahoot!, Mentimeter) ដើម្បីធ្វើឱ្យការរៀនមានអន្តរកម្ម និងការចូលរួមក្នុងអំឡុងពេលសិក្ខាសាលា។
- ឧបករណ៍និទានរឿងឌីជីថល (ឧទាហរណ៍៖ Spark Adobe, Canva) សម្រាប់បង្កើតបទបង្ហាញ ឬព័ត៌មានក្រាហ្វិកសម្រាប់យុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយសហគមន៍។

សិស្សានុសិស្សធ្វើបទបង្ហាញលទ្ធផលនៃការសិក្សាបំណិនជីវិត តាម មូលដ្ឋានរបស់ពួកគេទៅសហគមន៍

ដំណាក់កាលទី៦៖ ការឆ្លុះបញ្ចាំង និងវាយតម្លៃ

- គោលដៅ៖ ឆ្លុះបញ្ចាំងស្តីពីដំណើរការ វាយតម្លៃផលជះ និងកំណត់កន្លែងសម្រាប់កែលម្អ។
- ឧទាហរណ៍នៃឧបករណ៍ ICT៖
 - វេទិកា អ៊ីនធឺណិត (ឧទាហរណ៍៖ ការពិភាក្សាតាម Google Classroom) សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងក្រុម និងចែករំលែកព័ត៌មានត្រឡប់

ឯកសារ ៥.៣៖ បំណិន និងគុណវុឌ្ឍិសម្រាប់អាជីព ICT នៅកម្ពុជា

នេះជាទិដ្ឋភាពសង្ខេបនៃបំណិន និងគុណវុឌ្ឍិដែលត្រូវការសម្រាប់អាជីព ICT មួយចំនួនដែលបានលើកឡើង៖

អាជីព	បំណិន	គុណវុឌ្ឍិ
១. អ្នកបង្កើតគេហទំព័រ និងអ្នករចនា	• បំណិនបច្ចេកទេស៖ HTML, CSS, JavaScript (ការអភិវឌ្ឍផ្នែកខាងមុខ) ភាសាដែលមានសក្តានុពលដូចជា (Python ឬ PHP) ។ • បំណិនរចនា៖ ចំណុចប្រទាក់អ្នកប្រើ (UI) និងបទពិសោធអ្នកប្រើប្រាស់ (UX) គោលការណ៍រចនា ការយល់ដឹងជាមូលដ្ឋាននៃគោលការណ៍រចនាក្រាហ្វិក។ • បំណិនទន់៖ ការដោះស្រាយបញ្ហា ការទំនាក់ទំនង ការសហការ ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព័ត៌មានលម្អិត។	បរិញ្ញាបត្រផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ ការអភិវឌ្ឍគេហទំព័រ ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ។ កម្រងស្នាដៃដែលបង្ហាញពីបំណិនអភិវឌ្ឍគេហទំព័រមានតម្លៃ។
២. អ្នកបង្កើតកម្មវិធី និងអ្នកសរសេរកម្មវិធី	• បំណិនបច្ចេកទេស៖ បំណិនភាសាសរសេរកម្មវិធី (ឧទាហរណ៍៖ Java, Python, C++) បំណិនដោះស្រាយបញ្ហា ការគិតវិភាគ សមត្ថភាពការសម្អាតនិងការសរសេរកូដឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ • បំណិនទន់៖ ការងារជាក្រុម ការទំនាក់ទំនង សមត្ថភាពក្នុងការធ្វើការដោយឯករាជ្យ ការគ្រប់គ្រងពេលវេលា។	បរិញ្ញាបត្រផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រកុំព្យូទ័រ វិស្វកម្មសូហ្វវែរ ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ។ កម្រងស្នាដៃដ៏រឹងមាំនៃគម្រោងសរសេរកូដអាចមានអត្ថប្រយោជន៍។
៣. អ្នកគ្រប់គ្រងបណ្តាញ និងអ្នកជំនួយការជំនាញផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា	• បំណិនបច្ចេកទេស៖ ការយល់ដឹងពីបណ្តាញកុំព្យូទ័រ ការដោះស្រាយបញ្ហាបណ្តាញ ចំណេះដឹងផ្នែករឹងនិងសូហ្វវែរជាមូលដ្ឋាន ខ្លាំងបំណិនដោះស្រាយបញ្ហា។	បរិញ្ញាបត្ររង ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈផ្នែកជំនួយផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា ឬការគ្រប់គ្រងបណ្តាញ។

	• បំណិនទំនាក់ទំនង និងអន្តរបុគ្គល សមត្ថភាពក្នុងការធ្វើការក្រោមសម្ពាធបំណិនសេវាកម្មអតិថិជន។	វិញ្ញាបនបត្រដូចជា CompTIA A+ ឬ Network+ អាចមានប្រយោជន៍។
៤. អ្នកចនាសម្រួលក្រាហ្វិក និងអ្នកឯកទេសពហុព័ត៌មាន	• បំណិនបច្ចេកទេស៖ ជំនាញផ្នែកកម្មវិធីរចនាក្រាហ្វិក (ឧទាហរណ៍៖ Adobe Photoshop, Illustrator) ចំណេះដឹងអំពីឧបករណ៍បង្កើតពហុព័ត៌មាន (ឧទាហរណ៍៖ កម្មវិធីកាត់តរីដេអូ)។ • បំណិនទំនាក់ទំនង៖ ភាពច្នៃប្រឌិត អារម្មណ៍មើលឃើញខ្លាំង បំណិនទាក់ទងល្អ សមត្ថភាពក្នុងការបំពេញតាមកាលកំណត់។	បរិញ្ញាបត្រផ្នែករចនាក្រាហ្វិក សិល្បៈពហុព័ត៌មាន ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ។ ផលប៉ះពាល់បង្ហាញពីបំណិនរចនាគឺសំខាន់ណាស់។
៥. អ្នកជំនាញផ្នែកទីផ្សារមាតិកា និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម	• បំណិនទីផ្សារឌីជីថល៖ ការយល់ដឹងអំពីវេទិកាប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម បំណិនបង្កើតមាតិកា (ការសរសេរ ការកាត់តរីដេអូ) ចំណេះដឹងនៃការវិភាគប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម។ • បំណិនទំនាក់ទំនង៖ បំណិនទាក់ទង និងការសរសេរជ័រល្អឥតខ្ចោះ ភាពច្នៃប្រឌិត ការគិតបែបគ្រឹះវិះ សមត្ថភាពក្នុងការរក្សាភាពទាន់សម័យជាមួយនឹងនិន្នាការប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម។	បរិញ្ញាបត្រផ្នែកទីផ្សារទំនាក់ទំនង ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ។ បទពិសោធជាមួយយុទ្ធនាការទីផ្សារប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គមមានតម្លៃ។
៦. អ្នកវិភាគទិន្នន័យ និងអ្នកឯកទេសសុវត្ថិភាពអ៊ីនធឺណិត	(អាជីពទាំងនេះទាមទារបំណិនកម្រិតខ្ពស់បន្ថែមទៀត) • វិភាគទិន្នន័យ៖ បំណិនវិភាគទិន្នន័យ ចំណេះដឹងនៃកម្មវិធីស្ថិតិសូហ្វ្វែរ (ឧទាហរណ៍៖ R, Python) សមត្ថភាពខ្លាំងលើការដោះស្រាយបញ្ហា និងការគិតវិភាគបែបស៊ីជម្រៅ	បរិញ្ញាបត្រផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រទិន្នន័យ សន្តិសុខព័ត៌មាន ឬផ្នែកដែលពាក់ព័ន្ធ។ វិញ្ញាបនបត្រដែលទាក់ទងនឹងឯកទេសជាក់លាក់ត្រូវបានពេញចិត្ត។

	• ឯកទេសសុវត្ថិភាពអ៊ីនធឺណិត៖ ស្វែងយល់ស៊ីជម្រៅអំពីប្រព័ន្ធ និងកម្មវិធីកំណត់សុវត្ថិភាពតាមអ៊ីនធឺណិត	
--	---	--

ចំណាំ៖ នេះមិនមែនជាបញ្ជីពេញលេញទេ ហើយតម្រូវការជាក់លាក់អាចប្រែប្រួលអាស្រ័យលើនិយោជិក និងមុខតំណែង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាផ្តល់នូវចំណុចចាប់ផ្តើមទូទៅសម្រាប់ការយល់ដឹងពីបំណិន និងគុណវុឌ្ឍិដែលត្រូវការសម្រាប់អាជីព ICT នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ឯកសារ ៥.៤៖ គន្លឹះខ្លះៗសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ដោយជោគជ័យនៅក្នុងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

សេចក្តីផ្តើម៖

ឯកសារនេះផ្តល់នូវការណែនាំជាក់ស្តែងសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ដើម្បីធានាបាននូវការបញ្ចូលឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងសារគមនាគមន៍ដោយជោគជ័យនៅក្នុងកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន។

គន្លឹះសំខាន់ៗ៖

- **ការធ្វើផែនការ និងការរៀបចំ៖**
 - ពិចារណាបរិបទរបស់អ្នក (ធនធាន បំណិនរបស់សិស្ស) នៅពេលជ្រើសរើសឧបករណ៍ ICT ។
 - បន្ស៊ីការបញ្ចូល ICT ជាមួយនឹងវត្ថុបំណងសិក្សា និងតម្រូវការកម្មវិធីសិក្សា។
 - រៀបចំផែនការសកម្មភាពចូលរួមដែលប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ICT ដែលបានជ្រើសរើសប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
 - សាកល្បង និងដោះស្រាយបញ្ហាឧបករណ៍ ICT ជាមុន ដើម្បីជៀសវាងការរំខានអំឡុងពេលសិក្សា។
- **ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពគ្រូបង្រៀន៖** បន្តអភិវឌ្ឍបំណិន ICT ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកដើម្បីបញ្ចូលវាទៅក្នុងមេរៀនប្រកបដោយទំនុកចិត្ត។
- **ការចូលរួមរបស់សិស្ស៖** ជ្រើសរើសឧបករណ៍ ICT ដែលសមស្របតាមអាយុ និងការចូលរួមសម្រាប់សិស្ស។
- **ការបង្រៀនតាមតម្រូវការសិស្ស៖** គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ ICT ដើម្បីបំពេញតាមបែបបទ និងតម្រូវការសិក្សារបស់សិស្ស។
- **ការវាយតម្លៃ៖** ឧបករណ៍ទាក់ទាញអាចផ្តល់នូវការវាយតម្លៃជាដំណាក់ និងបូកសរុប (ឧទាហរណ៍៖ កម្រងសំណួរតាមអ៊ីនធឺណិត ការស្ទង់មតិដែលទាក់ទាញ)។
- **ជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស៖** កំណត់បញ្ហាប្រឈមបច្ចេកទេសដែលអាចកើតមាន និងស្វែងរកដំណោះស្រាយ (ឧទាហរណ៍៖ ជំហានដោះស្រាយបញ្ហាជាមូលដ្ឋាន ធនធានផ្សេងៗ)។

- **កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ៖** សហការជាមួយសហសេរីក និងចែករំលែកឧត្តមានុវត្តសម្រាប់ការបញ្ចូល ICT ។
- **ស្វែងរកជំនួយ៖** ប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានដូចជា គោលការណ៍ណែនាំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សិក្ខាសាលា និងសហគមន៍អនឡាញ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន៖ ដោយធ្វើតាមគន្លឹះទាំងនេះ និងស្វែងរកការកែលម្អជាបន្តបន្ទាប់ អ្នកអាចបញ្ចូលឧបករណ៍ ICT ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅក្នុងមេរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់អ្នកដោយបង្កើនបទពិសោធន៍សិក្សាសម្រាប់សិស្សរបស់អ្នក។

ឯកសារ ៦.១៖ និយមន័យ

នៅក្រោមការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន សាលារៀនត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិអំណាចក្នុងការកំណត់ខ្លឹមសារនៃការសិក្សារបស់ពួកគេ និងស្វែងរក ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សេងៗទៀត។ ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀន និងគ្រូបង្រៀនត្រូវតែមានចំណេះដឹងអំពីបញ្ញត្តិ និងយន្តការទាំងនោះ និងយល់ពីការរៀបចំ និងវិសាលភាពរបស់ពួកគេ។

សេចក្តីណែនាំ៖ ដោយផ្អែកលើចំណេះដឹងរបស់អ្នក សូមផ្តល់លក្ខខណ្ឌដែលបានផ្តល់ឱ្យខាងក្រោម និងនិយមន័យសមស្រប ដែលមាននៅក្នុងតារាងខាងក្រោម។

ពាក្យគន្លឹះសំខាន់ៗ	
- SEAMEO - ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជន - ការជជែកដេញដោលក្នុងសាលារៀន	- ការជជែកដេញដោលយុវជនថ្នាក់ជាតិ - ការស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ - ក្លឹបជជែកដេញដោលសិស្ស

ពាក្យគន្លឹះ	និយមន័យ
.....	ការពិភាក្សា ឬសកម្មភាពអំណះអំណាងដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ ដែលសិស្សបង្ហាញពីទស្សនៈ និងអំណះអំណាងរបស់ពួកគេលើប្រធានបទ ឬបញ្ហាមួយជាក់លាក់។ ជាធម្មតាវាពាក់ព័ន្ធនឹងក្រុមពីរ ឬច្រើនដើម ឬបុគ្គលដែលឈរជាក្រុមបដិសេធ និងចូលរួមក្នុងការពិភាក្សាផ្លូវការ បង្ហាញពីអំណះអំណាង និងបដិសេធអំណះអំណាងរបស់គូប្រជែងរបស់ពួកគេ។ គោលបំណងនៃការជជែកដេញដោលរបស់សាលារៀន គឺដើម្បីបង្កើនការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ បំណិននិយាយជាសាធារណៈ និងសមត្ថភាពក្នុងការបង្កើតអំណះអំណាងដែលបញ្ចុះបញ្ចូល ខណៈពេលដែលលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការសន្ទនាប្រកបដោយការគោរព និងបែបស្ថាបនា។
.....	អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងតំបន់មួយ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៦៥ ក្នុងចំណោមរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសក្នុងតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ដើម្បីលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងតំបន់ក្នុងវិស័យអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ក្នុងតំបន់។
.....	រចនាសម្ព័ន្ធសិស្សបង្កើតឡើងនៅក្នុងសាលារៀន ដើម្បីពង្រឹងការចូលរួមរបស់កុមារ ឬយុវជននៅក្នុងសាលារៀន និងការយល់ដឹងពីពលរដ្ឋវិជ្ជា។

.....	រចនាសម្ព័ន្ធសិស្សដែលផ្តល់ជាវេទិកាសម្រាប់សិស្ស ចូលរួមក្នុងការជជែកដេញដោល អនុវត្តការនិយាយជាសាធារណៈ អភិវឌ្ឍបំណិនគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ និងចូលរួមក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ជជែកពិភាក្សាដែលមានការប្រកួតប្រជែង។
.....	ការប្រកួតប្រជែងមានកិត្យានុភាពដែលរៀបចំឡើងដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នៅគ្រប់ខេត្តក្រុងក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រុមត្រូវបានវិនិច្ឆ័យលើការរៀបចំ និងភាពច្បាស់លាស់ ការនិយាយជាសាធារណៈ ការប្រើអំណះអំណាង និងការប្រើប្រាស់ទម្រង់ការចោទសួរ និងរបៀបធ្វើបទបង្ហាញ។
.....	គឺជាកម្មវិធីជាតិដ៏ធំបំផុតសម្រាប់ការងារស្ម័គ្រចិត្ត និងការ កៀរគរសហគមន៍ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ វាជាកម្មវិធីរបស់នាយកដ្ឋានកម្មវិធីយុវជននៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។ កម្មវិធីនេះមានគោលបំណងបង្កើតឱកាសសម្រាប់យុវជនក្នុងមូលដ្ឋានដើម្បីស្វែងយល់ និងផ្តួចផ្តើមគំនិតថ្មីៗ ដោយចូលរួមក្នុងការកសាង និងអភិវឌ្ឍសហគមន៍ដែលពួកគេរស់នៅ។

ឯកសារ ៦.២៖ កម្រិតផ្សេងៗគ្នា – លទ្ធភាពផ្សេងៗគ្នា

ឯកសារនេះផ្តល់នូវបញ្ជីគំនិតផ្តួចផ្តើមនឹងអាចកើតមានដែលសាលាអាចពិចារណាបង្កើត ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយប្រធានបទបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលបានពិពណ៌នារួចហើយនៅក្នុងឯកសារ ៦.១។

ការវិច្ឆ័យ

១. បំពេញតារាងខាងក្រោមដោយសញ្ញាជីក (✓) នៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នកនៅលើសន្លឹកក្រដាសផ្ទាំងធំ និងត្រូវរៀបចំដើម្បីចែករំលែកការពិចារណារបស់អ្នកជាមួយក្រុមធំ។

ឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពដើម្បីបង្កើត ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា	តើសាលារៀនរបស់អ្នកធ្លាប់បានធ្វើសកម្មភាពបែបនេះដែរឬទេ?		តើនៅសាលារៀនរបស់អ្នកអាចកើតមានសកម្មភាពនេះដែរឬទេ?		តើអ្នកត្រូវការថវិកាដើម្បីធ្វើដែរឬទេ?		ជ្រើសរើសសកម្មភាព ២-៣ ដែលសាលារៀនរបស់អ្នកពិតជាអាចធ្វើបាន
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	
ក្រុមប្រឹក្សាកុមារ ឬយុវជនផ្តល់ការគាំទ្រដល់សកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន							
សិស្សានុសិស្សជជែកដេញដោលនៅក្នុងថ្នាក់រៀន							
រៀបចំឱ្យសិស្សចូលរួមការជជែកដេញដោលយុវជនថ្នាក់ជាតិ							
បញ្ចូលទំនាក់ទំនងជាមួយការស្ម័គ្រចិត្តសដើម្បីសហគមន៍ខ្ញុំ (VMC) និងស្វែងរកកិច្ចសហការដែលអាចធ្វើទៅបាន							

បង្កើតក្លឹបជំងឺកង្វែងដោយសិស្សនៅក្នុងសាលារៀន							
ចុះឈ្មោះសិស្ស ឬគម្រោងសាលារៀនដើម្បីទទួលបានពានរង្វាន់អន្តរជាតិ							
តស៊ូមតិ គ.ក.ន.ក ^៧ ឃុំ ស្រុកខេត្ត ដើម្បីផ្តល់មូលនិធិដល់គម្រោងសហគមន៍							
បញ្ចុះបញ្ចូលអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលឱ្យគាំទ្របំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនរបស់ក្មេងជំទង់ និង កៀរគរមនុស្សឱ្យចូលរួម							
រៀបចំសកម្មភាពអង្គការថវិកាដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សចូលរួមក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៅក្រៅសាលារៀនសម្រាប់គាំទ្រសកម្មភាពដែលដឹកនាំដោយសិស្ស							

១. ត្រៀមខ្លួនដើម្បីពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអ្នកជ្រើសរើសសកម្មភាពសក្តានុពល២ ដែលអ្នកបានធ្វើ។ តើអ្វីទាក់ទាញអ្នកឱ្យមានជម្រើសទាំងនេះ? តើអ្នកត្រូវការថវិកាដែរឬទេ? តើអ្វីអាចជាតំណភ្ជាប់ជាមួយនឹងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន?

២. ប្រសិនបើអ្នកឆ្លើយថា "ទេ" ចំពោះសំណួរទីពីរ "តើនៅសាលារៀនរបស់អ្នកអាចកើតមានសកម្មភាពនេះដែរឬទេ?" សូមត្រៀមខ្លួនដើម្បីពន្យល់។

^៧ គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារឃុំ សង្កាត់

ឯកសារ ៦.៣៖ វីដេអូ ស្រី ចិន និងសមិទ្ធផលរបស់នាង

សេចក្តីណែនាំ៖ បន្តចម្លើយនេះ អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមមើលវីដេអូអំពីសិស្សម្នាក់ឈ្មោះ **ស្រី ចិន**។ នាងជាសិស្សនៅអនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស។ អនុវិទ្យាល័យ ហ៊ុនសែន រលួស ជាសាលារៀនរដ្ឋមួយនៅខេត្តសៀមរាប ដែលបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០១៥-១៦។

ការកិច្ច

- មើលវីដេអូ រួចឆ្លើយសំណួរខាងក្រោមជាក្រុមតូចៗពី ៤ ទៅ ៥នាក់។
- ត្រៀមខ្លួនចែករំលែកគំនិតរបស់អ្នកជាមួយក្រុមផ្សេងៗទៀត។

សំណួរ

- តើមានគំនិតផ្តួចផ្តើមអ្វីទៀតដែល **ស្រី ចិន** បានចូលរួម?
- តើអ្វីជាអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់នាងក្នុងការចូលរួមក្នុងគំនិតផ្តួចផ្តើមបែបនេះ?
- តើសាលារៀនទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ? ហើយសម្រាប់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន?

ឯកសារ ៧.១៖ ផ្នែកសំខាន់ៗនៃរង្វាយតម្លៃបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន^៨

ការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលបាន ចំណេះដឹងច្រើនជាងមុន ប៉ុន្តែរួមបញ្ចូលទិដ្ឋភាពផ្សេងទៀតនៃ ការអភិវឌ្ឍចិត្តសាស្ត្ររបស់មនុស្ស។ ទិដ្ឋភាពទាំងនេះរួមបញ្ចូល មិនត្រឹមតែចំណេះដឹងប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងការអភិវឌ្ឍបំណិន និងឥរិយាបថដែលជួនកាលគេស្គាល់ថា KSA ផងដែរ។ ទិដ្ឋភាព នីមួយៗនៃការសិក្សាបន្ថែមត្រូវបានពន្យល់ដូចខាងក្រោម៖

- **ការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹង («អ្វី» យើងរៀន)៖** ប្រភេទនៃការសិក្សាដូចនេះផ្ដោតលើខ្លឹមសារមួយ ជាក់លាក់ដែលជួយអ្នកសិក្សាឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តបានត្រឹមត្រូវដោយផ្អែកលើព័ត៌មានដ៏ទូលំ ទូលាយលើប្រធានបទដែលត្រូវរៀន។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការរង្វាយតម្លៃនៃទិដ្ឋភាព ការ សិក្សានេះនឹងផ្ដោតលើចំណេះដឹងដែលទទួលបាននៅកម្រិតផ្ទាល់ខ្លួន គ្រួសារ និងសហគមន៍។
- **ការអភិវឌ្ឍបំណិន (ឧបករណ៍ដែលយើងប្រើដើម្បី «អនុវត្ត» អ្វីដែលយើងរៀន)៖** ការសិក្សា បែបនេះផ្ដោតលើការសិក្សាបំណិន ដោយយោងលើប្រធានបទ និងតម្រូវការរបស់សិស្ស។ បំណិ នជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ជាធម្មតាពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលបានសមត្ថភាពផ្លូវចិត្តសង្គម និងបំណិន អន្តរបុគ្គល ដែលជួយអ្នកសិក្សាធ្វើការសម្រេចចិត្តប្រកបដោយការយល់ដឹង ដោះស្រាយបញ្ហា គិត ប្រកបដោយភាពច្នៃប្រឌិត និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ទំនាក់ទំនងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព កសាងសុខភាពទំនាក់ទំនងឱ្យបានល្អ យល់ចិត្តអ្នកដទៃ និងដោះស្រាយជាមួយ ការគ្រប់គ្រង ជីវិតរបស់ពួកគេឱ្យមានសុខភាពល្អ និងប្រកបដោយផលិតភាព (យើងសំដៅលើភាពជាក់លាក់ ចំពោះគោលដៅទាំង១២ នៃបំណិនទំនាក់ទំនងក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន)។
- **ការអភិវឌ្ឍអាកប្បកិរិយា និងគុណតម្លៃ (នេះជាអ្វីដែលជំរុញយើងឱ្យប្រើអ្វីដែលយើងរៀន)៖** ការរៀនប្រភេទនេះគឺផ្ដោតលើអាកប្បកិរិយា និងជំនឿរបស់សិស្ស ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាម រយៈការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ដែលមានកម្មវិធីអនុវត្តជាក់ស្តែង និងឆ្លើយតបទៅនឹង ស្ថានភាពជាក់លាក់ដែលសិស្សត្រូវធ្វើការឆ្លុះបញ្ចាំងពីឥរិយាបថ និងផលប៉ះពាល់នៃសកម្មភាព របស់ពួកគេ។ ដំណើរការនេះរួមបញ្ចូលទាំងការអភិវឌ្ឍតម្លៃដូចជា ការយល់ចិត្ត ភាពស្មោះត្រង់ ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកដទៃ ការស្ម័គ្រចិត្តជាដើម។ ជាទូទៅ សំណួរដែលត្រូវសួរគឺ «ប្រសិនបើអ្នកជាគាត់ ឬនាង តើអ្នកគួរធ្វើដូចម្តេច? ជាពលរដ្ឋសកម្ម?»

^៨ ដកស្រង់ពី៖ Dept. of Curriculum Development (2018), *Local Life Skills Syllabus for Grades 4 to 6*, Phnom Penh: MoEYS.

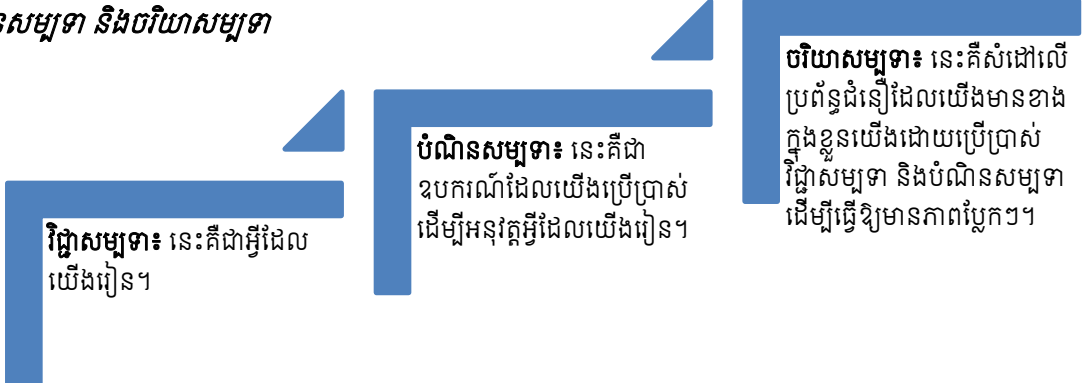
ការសង្ខេប

អំពីវិជ្ជាសម្បទា៖ វិជ្ជាសម្បទាសំដៅលើខ្លឹមសារពិតដែលយើងបានសិក្សា និងសមត្ថភាពរបស់យើងក្នុងការយល់ដឹងខ្លឹមសារនោះ។

អំពីបំណិនសម្បទា៖ ម្យ៉ាងវិញទៀត បំណិនសម្បទាសំដៅលើសមត្ថភាពក្នុងការអនុវត្តចំណេះដឹងរបស់មនុស្សម្នាក់ក្នុងបរិបទជាច្រើន។ សមត្ថភាពបែបនេះ (ឧទាហរណ៍៖ ការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅទំនាក់ទំនង ការសម្រេចចិត្ត។ល។) អាចមានភាពចម្រុះ និងអាចពង្រឹងឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឧទាហរណ៍ បំណិនការគិតពិចារណាស៊ីជម្រៅ អាចគាំទ្រការគិតបែប «ច្នៃប្រឌិត» ខណៈពេលដែលសមត្ថភាពទំនាក់ទំនងស៊ីជម្រៅ និងគំនិតច្នៃប្រឌិត ធ្វើឱ្យការគិតបែបនេះកាន់តែទូលំទូលាយ។

អំពីចរិយាសម្បទា៖ ជាចុងក្រោយ ការអភិវឌ្ឍចរិយាសម្បទា និងគុណតម្លៃ សំដៅលើឆន្ទៈរបស់បុគ្គលម្នាក់ក្នុងការរៀបចំការទទួលស្គាល់ថា ចំណេះដឹង និងបំណិនដែលយើងបានសិក្សាមានសារៈសំខាន់ណាស់ និងគួរតែអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើងម្នាក់ៗ។ ទោះបីជាមនុស្សម្នាក់អាច “យល់ដឹង” អ្វីមួយហើយមាន “សមត្ថភាពដើម្បីការអនុវត្ត” ការយល់ដឹងនោះនៅក្នុងការកំណត់ពិតប្រាកដក៏ដោយ យើងប្រហែលនៅតែមិនធ្វើដូច្នេះទេ ប្រសិនបើយើងមិនជឿថាវាសំខាន់។

ដូចក្រាមដែលមានប្រយោជន៍ដើម្បីពន្យល់អន្តរក្លាបរវាងវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា

សំណួរពិភាក្សា

១. តើអ្នកធ្លាប់ជួបសិស្សដែលហាក់ដូចជាយល់មេរៀនពីបញ្ហាសង្គមដ៏សំខាន់ ប៉ុន្តែមិនដែលអនុវត្តចំណេះដឹងរបស់ពួកគេទេ ? នៅពេលដែលការវាយតម្លៃរបស់អ្នកបង្ហាញថា សិស្សមិនបានរៀបចំអាកប្បកិរិយាសំខាន់ៗស្តីពីប្រធានបទទេ តើអ្នកអាចធ្វើអ្វីដើម្បីបង្វែរស្ថានភាពនេះ ?
២. នៅពេលពិចារណាអំពីការទទួលបានចំណេះដឹង និងការរៀបចំផ្ទៃក្នុងនៃឥរិយាបថ តើអ្នកគិតថា វាងាយស្រួលជាងក្នុងការសម្រេចបានសម្រាប់សិស្សដែរឬទេ ? ពន្យល់ចម្លើយរបស់អ្នក។

៣. ពីករណីសិក្សា យើងបានឃើញថា បំណិនគឺជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់មួយដែលសិស្សប្រើប្រាស់ ដើម្បីអនុវត្តចំណេះដឹងដែលខ្លួនបានសិក្សា។ តើអ្នកអាចកំណត់បានដោយរបៀបណា ថា តើ សិស្សកំពុងទទួលបានបំណិនជាក់លាក់ដែរឬទេ? តើអ្នកគិតថាការធ្វើតេស្តដោយប្រើក្រដាស និងខ្មៅដៃមានប្រយោជន៍សម្រាប់ការវាយតម្លៃបែបនេះទេ?

លំហាត់

សេចក្តីណែនាំ៖ លំហាត់បន្តបន្ទាប់ខាងក្រោមបង្ហាញករណីសិក្សាខ្លីៗមួយចំនួនដែលអ្នកត្រូវធ្វើការ វាស់ស្ទង់ជាបុគ្គល ឬនៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នក។ ព្យាយាមកំណត់ពីកម្រិតមួយណាជា វិជ្ជាសម្បទា បំណិន សម្បទា និងចរិយាសម្បទានៃប្រធានបទជាក់លាក់មួយដែលបានសិក្សាដោយនរណាម្នាក់ដែលករណី សិក្សាអាចអនុវត្តបាន។ សូមគូសដឹកក្នុងក្រឡេង «បាទ/ចាស» ប្រសិនបើ វិជ្ជាសម្បទា បំណិន សម្បទា និងចរិយាសម្បទា ត្រូវបានសិក្សាទទួលយក ឬ «ទេ» ប្រសិនបើមិនបានសិក្សាឬទទួលយក។ សូមត្រៀមពិភាក្សាចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយក្រុមជំនុំនៅពេលអ្នកបញ្ចប់។

ករណីសិក្សា	បានយល់ដឹងនូវវិជ្ជាសម្បទា		បានទទួលបំណិនសម្បទា		ចរិយាសម្បទាត្រូវបានទទួលយក	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
ប្រធានបទ៖ ការអប់រំសុខភាព ករណីសិក្សាទី១៖ វណ្ណៈ បានបញ្ចប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាល បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ស្តីពីការការពារគ្រោះថ្នាក់ដោយ ជំងឺក្នុងសហគមន៍ ដូចជាជំងឺគ្រុនចាញ់ ជំងឺគ្រុនឈាម និង ជំងឺរាករួស។ គាត់បានយល់ច្បាស់អំពីរោគសញ្ញានៃជំងឺ នីមួយៗ និងរបៀបដែលពួកគេទាក់ទងគ្នា។ ទោះជាយ៉ាង ណាក៏ដោយគាត់ខ្វះបំណិនទាក់ទងខ្លាំងដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ ព័ត៌មាននេះហើយមានអារម្មណ៍ថាការលេងបាល់ជាមួយមិត្ត ភក្តិគឺជារឿងអាទិភាពខ្ពស់ជាងការចំណាយពេលសិក្សាលើ ប្រធានបទនេះ។						
ករណីសិក្សាទី២៖ ជីតា បានចូលរៀនដូចគ្នានឹង វណ្ណៈ ដែរ។ នាងក៏មានការយល់ដឹងយ៉ាងខ្លាំងអំពីខ្លឹមសារនៃវគ្គសិក្សានេះ						

ករណីសិក្សា	បានយល់ដឹងនូវវិជ្ជាសម្បទា		បានទទួលបំណិនសម្បទា		ចិញ្ចឹមសម្បទាត្រូវបានទទួលយក	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
ដែរ (ឧទាហរណ៍៖ រោគសញ្ញាជំងឺ វិធីចម្លងមេរោគ)។ ជាអកុសល ជីតា មានបំណិនទាក់ទងខ្សោយណាស់ ហើយមិនអាចពន្យល់អ្នកដទៃបានល្អអំពីអ្វីដែលនាងបានសិក្សានោះទេ។						
ប្រធានបទ៖ តួនាទីពលរដ្ឋ ករណីសិក្សាទី៣៖ សុខា មានអាយុ ១៤ឆ្នាំ ពេលនាងបញ្ចប់វគ្គសិក្សាខ្លីស្តីពីតួនាទីពលរដ្ឋក្នុងពេលសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានរបស់នាង។ វគ្គនេះ ទាក់ទងនឹងសារៈសំខាន់នៃការតាមដានព័ត៌មាន ការព្យាយាមស្វែងយល់ពីបញ្ហាប្រចាំថ្ងៃ ការចុះឈ្មោះបោះឆ្នោតនៅពេលដល់អាយុ និងការបោះឆ្នោតពិតប្រាកដនៅពេលដល់ពេលកំណត់។ សុខា បានក្លាយជាអ្នកចេះដឹងខ្ពស់អំពីពលរដ្ឋ និងទទួលបានបំណិនពិចារណាស៊ីជម្រៅ ដូច្នេះនាងអាចមើលឃើញបញ្ហា ពីទស្សនៈផ្សេងៗជាច្រើន។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ពេលនេះដល់អាយុហើយនាងតែងតែទៅបោះឆ្នោតរាល់ពេលមានការបោះឆ្នោត ហើយជ្រើសរើសបេក្ខជនណាដែលតំណាងឱ្យទស្សនៈរបស់នាងបានល្អបំផុត។						
ករណីសិក្សាទី៤៖ សុភា បានបញ្ចប់វគ្គសិក្សាដូចគ្នានឹង សុខា ដែរ។ គាត់យល់ដឹងបានយ៉ាងច្បាស់អំពីបញ្ញត្តិនៃតួនាទីពលរដ្ឋ ហើយគាត់ក៏បានបង្ហាញពីសមត្ថភាពមួយចំនួនក្នុងការនិយាយយ៉ាងឆ្លាតវៃអំពីបញ្ហាផ្សេងៗ នៅពេលដែលគាត់បានអនុវត្តផ្ទាល់ដោយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែទោះបីជាជារឿយៗគាត់យល់អំពីបញ្ហា និងអាចវិភាគពីគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃទស្សនៈផ្សេងគ្នាក៏ដោយ គាត់យល់ឃើញថានយោបាយគួរ						

ករណីសិក្សា	បានយល់ដឹងនូវវិជ្ជាសង្គម		បានទទួលបំណិនសង្គម		ចរិយាសម្បទាត្រូវបានទទួលយក	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
ឱ្យធុញទ្រាន់ ហើយដូច្នេះមិនដែលប្រើសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការបោះឆ្នោត ឬអនុវត្តអ្វីដែលគាត់បានរៀនពីមុនមក ដើម្បីកែលម្អសហគមន៍របស់គាត់នៅក្នុងសាលារៀននោះទេ។						
ប្រធានបទ៖ ការងារ ករណីសិក្សាទី៥៖ វណ្ណារ៉ា ផ្ដោតខ្លាំងលើការសិក្សាលើជម្រើសអាជីពផ្សេងៗ ក្នុងមុខវិជ្ជាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដូច្នេះគាត់អាចធ្វើការសម្រេចចិត្តបានច្បាស់លាស់អំពីអ្វីដែលគាត់គួរធ្វើបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការសិក្សា។ គាត់មានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា ការសិក្សាជម្រើសអាជីពផ្សេងៗ មានសារៈសំខាន់ចំពោះសុភមង្គលនាពេលអនាគត ក្នុងការងាររបស់គាត់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ លោក វណ្ណារ៉ា យល់ឃើញថា ជម្រើសការងារជាច្រើនដែលលោកបានពិនិត្យទាំងអស់ហាក់ដូចជាស្រដៀងគ្នា ហើយលោកមិនអាចបែងចែកឱ្យបានច្បាស់ពីគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃជម្រើសអាជីពផ្សេងៗនោះបានទេ។ ដូច្នេះហើយ សមត្ថភាពក្នុងការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានថយចុះ ដោយសារតែគាត់មានការយល់ដឹងតិចតួចអំពីជម្រើសអាជីពនីមួយៗ និងមិនអាចប្រៀបធៀបអាជីពទាំងនោះដោយស៊ីជម្រៅបាន។ ដូច្នេះសមត្ថភាពធ្វើការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ត្រូវបានអន់ថយយ៉ាងខ្លាំង។ នៅទីបំផុតគាត់គ្រាន់តែធ្វើតាមជម្រើសអាជីពដែលឪពុកម្តាយរបស់គាត់ចង់ឱ្យគាត់ធ្វើប៉ុណ្ណោះ។						
ករណីសិក្សាទី៦៖ បូរ៉ា មិនមានចំណាប់អារម្មណ៍ច្រើនក្នុងការសិក្សាអំពីជម្រើសអាជីពទេ ដោយសារគាត់គ្រាន់តែគ្រោងនឹងធ្វើការនៅចំការរបស់ពូគាត់តែប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើ						

ករណីសិក្សា	បានយល់ដឹងនូវវិជ្ជាសង្គម		បានទទួលបំណិនសង្គម		ចិញ្ចឹមសង្គមត្រូវបានទទួលយក	
	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ	បាទ/ចាស	ទេ
តាមការចាប់អារម្មណ៍លើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានដែលហៅជម្រើសអាជីពព្រោះមិត្តស្រីរបស់គាត់ក៏នៅក្នុងថ្នាក់រៀនដែរ។ គាត់យល់ឃើញថា ប្រធានបទនៃវគ្គសិក្សានេះគួរឱ្យធុញទ្រាន់ ហើយបានអវត្តមានច្រើនក្នុងថ្នាក់ និងមិនដែលអានកិច្ចការដែលត្រូវបានដាក់ឱ្យណាមួយឡើយ។ គាត់មិនអាចប្រៀបធៀបការងារផ្សេងគ្នាបានដោយសារតែគាត់ខ្វះចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការធ្វើដូច្នេះ។						

ឯកសារ ៧.២៖ ការយល់ដឹងពីវិធីផ្សេងគ្នានៃរង្វាយតម្លៃ និងនិរន្តរភាពសម្រាប់ប្រភេទផ្សេងគ្នានៃការសិក្សាបំណិនជីវិត

ការប្រើប្រាស់រង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ និងបូកសរុបនៅក្នុងការអប់រំបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖

ក្នុងការវាយតម្លៃការសិក្សាបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន មានវិធីសាស្ត្រសំខាន់ចំនួនពីរដើម្បីសង្កេត៖

- **ការវាយតម្លៃជាដំណាក់** (ការអង្កេតរបស់គ្រូបង្រៀន ព័ត៌មានត្រឡប់ និងកម្រងសំណួរខ្លីៗ)៖ សំដៅលើដំណើរការនៃការវាយតម្លៃជាបន្តបន្ទាប់ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ផ្នែកសិក្សានីមួយៗ ដើម្បីតាមដានការសិក្សារបស់សិស្ស និងធ្វើសកម្មភាពត្រឹមត្រូវតាមតម្រូវការ (ឧទាហរណ៍៖ ការបង្រៀនឡើងវិញ)។ **លក្ខណៈសំខាន់ៗ**នៃការវាយតម្លៃជាដំណាក់រួមមាន៖

តេស្តដែលមានកម្រិតលម្អៀងខ្ពស់	សំណួរមានកម្រិតលំបាកទាប
សំណួរបើកផ្ដោតលើដំណើរការ	តេស្តគ្រប់ដណ្តប់លើខ្លឹមសារមួយចំនួន ឬខ្លី

- **ការវាយតម្លៃបូកសរុប** (ការសង្កេតរបស់គ្រូបង្រៀន មិត្តភក្តិ និងស្វ័យវាយតម្លៃ ការធ្វើតេស្តជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ)៖ សំដៅលើរង្វាយតម្លៃចុងក្រោយនៅចុងខែ ឬឆមាស ដោយមិនចាំបាច់មានការបង្រៀនឡើងវិញទេ។ **លក្ខណៈសំខាន់ៗ**នៃការវាយតម្លៃសង្ខេបរួមមាន៖

តេស្តមានកម្រិតលម្អៀងទាប	សំណួរមានកម្រិតលំបាកមធ្យម
សំណួរបិទផ្ដោតលើផលិតផល (សំណួរវត្ថុបំណង)	តេស្តគ្រប់ដណ្តប់ខ្លឹមសារច្រើន ឬវែង

គ្រូបង្រៀន និងគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាលារៀនគួរផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យបានច្បាស់លាស់ដល់សិស្ស និងមាតាបិតា ឬអាណាព្យាបាលអំពីលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់សិស្សក្នុងដំណាក់កាលនីមួយៗ។ សិស្សត្រូវទទួលបានព័ត៌មានច្បាស់លាស់អំពីចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ និងជំហាន ដែលពួកគេត្រូវអភិវឌ្ឍដើម្បីបង្កើនលទ្ធផលសិក្សារបស់ពួកគេ ក៏ដូចជាការអភិវឌ្ឍបំណិន និងឥរិយាបថ។ គ្រូបង្រៀនគួរបង្ហាញពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរង្វាយតម្លៃដល់សិស្សទាំងអស់នៅដើមឆ្នាំសិក្សា ដើម្បីឱ្យសិស្សបានដឹងពីអ្វីដែលនឹងត្រូវវាយតម្លៃ និងត្រៀមខ្លួនបានល្អប្រសើរ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ។

សំណួរពិភាក្សា

១. តើគ្រូបង្រៀនធ្វើអ្វីបន្ទាប់ពីរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់ ?
២. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថាការ ធ្វើរង្វាយតម្លៃជាដំណាក់គួរតែខ្លី ?
៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា សំណួរលើការវាយតម្លៃជាដំណាក់គួរតែងាយស្រួល ?
៤. តើការវាយតម្លៃជាដំណាក់ និងបូកសរុបមានគោលបំណងដូចគ្នាដែរឬទេ ?
៥. តើការធ្វើរង្វាយតម្លៃបូកសរុបគួរតែអនុវត្តដោយការបង្រៀនឡើងវិញដែរឬទេ ? សូមពន្យល់ចម្លើយរបស់អ្នក។

ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃ៖

មានឧបករណ៍ជាច្រើនប្រភេទដែលគ្រូបង្រៀន អាចប្រើដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យវាយតម្លៃលើការរៀនបំណិនជីវិតរបស់សិស្ស។ ឧបករណ៍ទាំងនេះមួយចំនួនអាចសមរម្យសម្រាប់ការប្រមូលទិន្នន័យវាយតម្លៃលើទិដ្ឋភាពមួយចំនួននៃក្របខណ្ឌវិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា និងចរិយាសម្បទា (KSA) ប៉ុន្តែមិនមែនសម្រាប់ផ្នែកផ្សេងទេ។ សូមអានតាមរយៈផ្នែកខ្លះនៃឧបករណ៍រង្វាយតម្លៃដែលប្រើជាទូទៅមួយចំនួនដែលមានរាយខាងក្រោម ហើយធ្វើការពិភាក្សាជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលអំពីប្រភេទនៃការសិក្សា (ឧទាហរណ៍ វិជ្ជាសម្បទា បំណិនសម្បទា ចរិយាសម្បទា) ដែលនីមួយៗអាចមានប្រយោជន៍។ តាមដានចម្លើយរបស់អ្នកនៅក្នុងតារាងលំហាត់ដែលបានផ្តល់ជូនខាងក្រោម។

- **តេស្តសរសេរ៖** ការធ្វើតេស្តសរសេរតម្រូវឱ្យសិស្សបង្ហាញការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីប្រធានបទមួយ ដោយសរសេរចម្លើយរបស់ពួកគេចំពោះសំណួរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជាជាងធ្វើអ្វីមួយដែលជាក់ស្តែង ឬផ្តល់ចម្លើយដោយនិយាយ។

- **ការសង្កេតរបស់គ្រូក្នុងអំឡុងពេលរៀនក្នុងថ្នាក់៖** រង្វាយតម្លៃបែបនេះពាក់ព័ន្ធនឹងការសង្កេតសិស្សនៅពេលពួកគេធ្វើការ ហើយបន្ទាប់មកទទួលយកកំណត់ត្រាពីតំណាងផ្ទាល់មាត់នៃការសង្កេត។ កំណត់ត្រាពីតំណាងផ្ទាល់មាត់ទាំងនេះរួមមានកំណត់ចំណាំដែលចុះកាលបរិច្ឆេទ និងកំណត់ចំណាំក្រៅផ្លូវការដែលពិពណ៌នាអំពីលទ្ធផលសិក្សា និងសមត្ថភាពរបស់សិស្សលើកិច្ចការជាក់លាក់។
- **ការអនុវត្តជាក់ស្តែង៖** នេះសំដៅលើគ្រប់ទម្រង់រង្វាយតម្លៃដែលតម្រូវឱ្យសិស្សបង្ហាញបំណិនជាក់ស្តែងនៅក្នុងន័យដែលអាចអនុវត្តបាន ដើម្បីកំណត់កម្រិតសមត្ថភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងបំណិននោះតាមរយៈការរៀបចំវត្ថុបំណងជាក់ស្តែង។
- **ការវាយតម្លៃជាដៃគូ ឬការវាយតម្លៃជាក្រុម៖** នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃការវាយតម្លៃបែបនេះសិស្សវាយតម្លៃសមាជិកក្រុមនីមួយៗ (រួមទាំងខ្លួនឯង) ទាក់ទងនឹងគុណភាពការងារ ទំនួលខុសត្រូវ បំណិនអន្តរបុគ្គល អាកប្បកិរិយា និងការចែករំលែក។
- **ស្វ័យវាយតម្លៃរបស់សិស្ស៖** ស្វ័យវាយតម្លៃផ្តល់ឱ្យសិស្សនូវឱកាសមួយដើម្បីធ្វើស្វ័យវាយតម្លៃ ឬធ្វើការវិនិច្ឆ័យអំពីដំណើរការសិក្សា និងលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់ពួកគេ ដោយផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលពួកគេបានយល់ព្រមជាមួយគ្រូបង្រៀនរបស់ពួកគេ។

លំហាត់

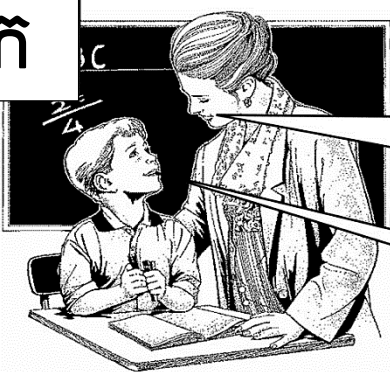
សេចក្តីណែនាំ៖ ពិចារណាអំពីនិយមន័យនៃទម្រង់នៃការវាយតម្លៃនីមួយៗដែលបានផ្តល់ជូនខាងលើ ហើយចង្អុលបង្ហាញថាតើការវាយតម្លៃប្រភេទនេះអាចត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការវាស់វែងចំណេះដឹង បំណិនទទួលបាន និងឥរិយាបថដែលប្រកាន់យកដោយគូសជីក (✓) នៅក្នុងក្រឡេងនៃតារាងខាងក្រោម។ បន្ថែមមតិយោបល់ណាមួយ ដើម្បីបង្ហាញពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការវិភាគរបស់អ្នកនៅក្នុងផ្នែកមតិយោបល់នៅក្នុងតារាង។

ទម្រង់នៃការវាយតម្លៃ	វិជ្ជាសម្បទា	បំណិនសម្បទា	ឥរិយាបថសម្បទា
តេស្តសរសេរ			
ការសង្កេតរបស់គ្រូបង្រៀនអំឡុងពេលបង្រៀន			
អនុវត្តជាក់ស្តែង			
ការវាយតម្លៃជាដៃគូ ឬជាក្រុម			
ស្វ័យវាស់វែងសិស្ស			

ឯកសារ ៧.៣៖ ភាពផ្ទុយគ្នានៃការវាយតម្លៃការសិក្សាបែបប្រពៃណី និងការសិក្សាបែបគម្រោង

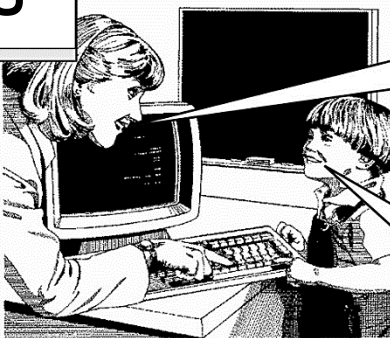
សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរអានការសន្ទនា និងចូលរួមពិភាក្សាជាក្រុមដើម្បីឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

ក

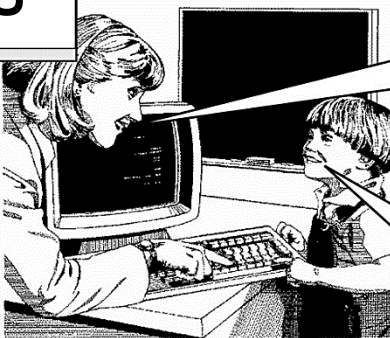
- អ្នកគ្រូនឹងប្រាប់ឯងនូវអ្វីៗដែលឯងត្រូវដឹង
- ឯងត្រូវទន្ទេញព័ត៌មានទាំងនោះ
- ឯងត្រូវប្រាប់ព័ត៌មាននោះឡើងវិញ

ខ

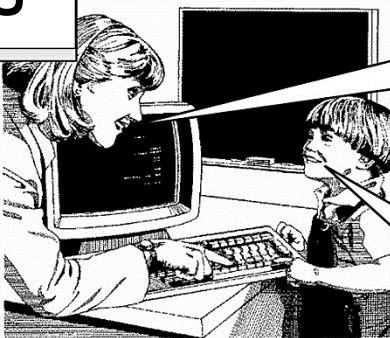
- ខ្ញុំនឹងស្តាប់ ហើយកត់ត្រាតាមអ្នកគ្រូ
- ខ្ញុំនឹងទន្ទេញព័ត៌មានទាំងនោះ
- ខ្ញុំនឹងប្រាប់ព័ត៌មាននោះឡើងវិញ

ខ

- អ្នកគ្រូចង់ដឹងអ្វីខ្លះដែលឯងដឹង
- អ្នកគ្រូចង់យល់ដឹងពីរបៀបដែលឯងរៀន
- អ្នកគ្រូនឹងជួយឯងអភិវឌ្ឍការយល់ដឹង

ខ

- ខ្ញុំនឹងពន្យល់អ្វីដែលខ្ញុំដឹង
- ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកគ្រូរបៀបខ្ញុំរៀន
- ខ្ញុំនឹងសួរអ្នកគ្រូដើម្បីយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរថែមទៀត

សំណួរពិភាក្សា

១. តើកម្រិតនៃការគិតមួយណា ដែលត្រូវនឹងការវាយតម្លៃក្នុងរូបភាព(ក) ? រូបភាព(ខ) ?
ចូរប្រើប្រាស់ទ្រឹស្តីប្តូរតាក់សូណូមីដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរនេះ។
២. រកគុណសម្បត្តិ និងគុណវិបត្តិនៃយុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃទាំងក្នុងរូបភាព(ក) និងរូបភាព(ខ)។
៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា គ្រូបង្រៀននៅកម្ពុជាមិនសូវប្រើយុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃក្នុងរូបភាព(ខ) ?

ឯកសារ ៧.៤៖ យុទ្ធសាស្ត្រវាយតម្លៃនៅក្នុងការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

គំនិតគន្លឹះខ្លះៗ៖

- អំឡុងពេលវាយតម្លៃ គ្រូបង្រៀនប្រើការសិក្សាបែបគម្រោង ចាប់អារម្មណ៍ពី របៀប សិស្សរកចម្លើយ ឬធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាជាងលើតែ ចម្លើយ។
- ដំណើរការសិក្សាមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នានឹងផលិតផលសិក្សាដែរ។
- ការវាយតម្លៃបែបប្រពៃណី និងតេស្តស្តង់ដារមិនសមស្របសម្រាប់វាយតម្លៃការសិក្សាបែបគម្រោងទេ។
- ខណៈពេលដែលសាលារៀនជាច្រើននៅអនុវត្តតាមបរិបទតេស្តផ្លូវការ គ្រូបង្រៀនត្រូវបង្កើតដោយសំយោគបច្ចេកទេសវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាសិស្សថ្មីៗបន្ថែមលើប្រព័ន្ធដែលមានស្រាប់។

បច្ចេកទេសមួយចំនួនសម្រាប់វាយតម្លៃការសិក្សាបែបគម្រោង និងការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហា

បច្ចេកទេសសម្រាប់វាយតម្លៃ^៩

អ្នកទ្រឹស្តីអប់រំបានផ្តល់នូវបច្ចេកទេស ៤ សម្រាប់វាយតម្លៃក្នុងបរិបទសិក្សាតាមរយៈការបង្កើតការងារគម្រោង។ បច្ចេកទេសទាំងនេះ អាចមានភាពជាន់គ្នាខ្លះ តែក៏មានចំណុចពិសេសរៀងៗខ្លួនដែរ។

- **ការវាយតម្លៃបែបឌីណាមិក៖** បច្ចេកទេសនេះណែនាំគ្រូបង្រៀនឱ្យបញ្ចូលការវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សាសិស្សទៅក្នុងដំណើរបង្រៀន និងរៀនតែម្តង។ បច្ចេកវិទ្យាមួយចំនួនអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ការវាយតម្លៃជាប្រចាំតាមបែបឌីណាមិកនេះដូចជាបណ្តាញទំនាក់ទំនងសង្គម អ៊ីម៉ែលជាដើម។ ការវាយតម្លៃអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាបទពិសោធសិក្សា និងមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងការសម្រេចចុងក្រោយទៅលើលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សនោះទេ។ ការវាយតម្លៃប្រភេទនេះ ត្រូវការគ្រូបង្រៀនមានអន្តរកម្មដោយផ្ទាល់ជាមួយសិស្សក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃ។
- **ការវាយតម្លៃផ្អែកលើកម្រងស្នាដៃសិស្ស៖** បច្ចេកទេសនេះ គ្រូបង្រៀនធ្វើការរិះគន់ និងពិភាក្សាពីផលិតផលសិក្សាកើតឡើង ក្នុងបរិបទជាក់ស្តែងរួមមាន កម្រងស្នាដៃសិស្ស ការងារគម្រោង ការសម្តែង ការតែងនិពន្ធ និងការធ្វើតេស្តនៅផ្ទះ។ ការប្រើប្រាស់ផលិតផលសិក្សាប្រភេទនេះ អាចបំពេញបន្ថែមនូវចន្លោះប្រហោងនៃការវាយតម្លៃបែបប្រពៃណីលើការសិក្សារបស់សិស្ស។
- **ការវាយតម្លៃបែបដំណើរការ៖** បច្ចេកទេសនេះ គ្រូបង្រៀនវាយតម្លៃលើដំណើរការ និងផលិតផលសិក្សា។ បច្ចេកទេសប្រភេទនេះ គ្រូបង្រៀនខ្លះអនុវត្តដោយប្រើប្រាស់ការសួរសំណួរ ការសម្ភាសន៍ ការពិភាក្សាក្រុម បញ្ជីត្រួតពិនិត្យ ការអង្កេតរួមគ្នា ការពិនិត្យលើសកម្មភាពដោះស្រាយបញ្ហាណាមួយជាដើម។
- **ការវាយតម្លៃបែបក្រៅផ្លូវការ៖** ការវាយតម្លៃបែបក្រៅផ្លូវការនេះ សំដៅលើការអង្កេតលើទំនាក់ទំនងតាមកែវភ្នែក ភាសាកាយវិការ ការសម្តែងទឹកមុខ និងរបៀបអនុវត្តការងារ។ ការសង្កេតបែបនេះអាចបំពេញបន្ថែមលើការវាយតម្លៃផ្លូវការផ្សេងៗដោយវាផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់គ្រូបង្រៀនក្នុងការកែលម្អការបង្រៀន។

តើវាយតម្លៃដោយរបៀបណា ?

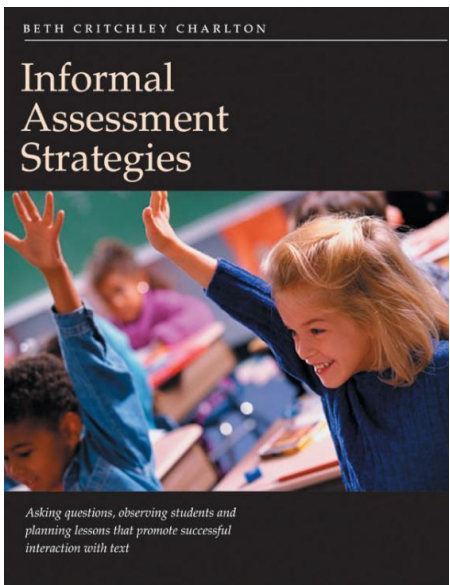
ស្ថាបនានិយម ទាមទារឲ្យមានការកាត់បន្ថយការដាក់ចំណាត់ថ្នាក់សិស្ស និងការប្រឡងដោយប្រើតេស្តស្តង់ដារ។

^៩ <https://etad.usask.ca/802papers/Skaalid/eval.html>

ឯកសារ ៧.៥៖ ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងពីបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃបែបស្ថាបនានិយម និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន

បច្ចេកទេសវាយតម្លៃ	ឧទាហរណ៍ និងសេចក្តីពន្យល់អំពីការអនុវត្តលើការបង្រៀន និង រៀនកម្មវិធីបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន
ការវាយតម្លៃបែបឌីណាមិក 	✚ ឧទាហរណ៍៖ ការរៀនបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន តាមរយៈដំណើរការ ៦ដំណាក់កាល ដែលសិស្សត្រូវរៀបចំសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីយល់ពីបញ្ហា និងស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលអាចធ្វើទៅបាន។ គ្រូបង្រៀនវាយតម្លៃដោយការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយសិស្សក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការដើម្បីវាយតម្លៃការងារជាក្រុម និងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។ ✚ គួនាទីគ្រូបង្រៀន៖ ○ ធ្វើអន្តរកម្មជាមួយសិស្សដើម្បីកំណត់ថាតើពួកគេធ្វើការជាមួយគ្នាជាដឹមបានល្អប៉ុណ្ណា? ○ កំណត់ថាតើសិស្សអាចអនុវត្តដំណាក់កាលនិងយល់ពីការណែនាំរបស់អ្នកនូវអ្វីដែលជាបញ្ហាប្រឈម (ការឆ្លុះបញ្ចាំងជាបន្តបន្ទាប់នៅចុងបញ្ចប់នៃដំណាក់កាលនីមួយៗ)។ ○ ឆ្លុះបញ្ចាំងជាមួយសិស្ស ដើម្បីកំណត់ពីរបៀបដែលពួកគេសម្រេចបាននូវផលិតផលចុងក្រោយ។ ○ អនុវត្តការវាយតម្លៃនៃរយៈពេលណាមួយជាមួយសិស្សអំពីរបៀបដែលពួកគេកំពុងអនុវត្តទាក់ទងនឹងបំណិន (ឧទាហរណ៍ ការវាយតម្លៃខ្លួនឯងជាប្រចាំសប្តាហ៍)។ ○ គ្រូបង្រៀនគួរកត់ចំណាំរាល់អន្តរកម្មទាំងអស់របស់សិស្សហើយប្រើលក្ខណៈទាំងអស់នេះដើម្បីជួយពួកគេនៅពេលក្រោយ។
ការវាយតម្លៃលើកម្រងស្នាដៃសិស្ស	✚ ឧទាហរណ៍៖ សិស្សម្នាក់ៗត្រូវនិពន្ធកំណាព្យជាភាសាខ្មែរដោយប្រើក្បួនតែងកាព្យផ្សេងៗ។ គ្រូបង្រៀនវាយតម្លៃដោយពិនិត្យមើលផលិតផល និងនិយាយជាមួយសិស្ស បន្ទាប់ពីផលិតផលកម្រងស្នាដៃពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់។ ✚ គួនាទីគ្រូបង្រៀន៖ ○ ផ្តល់សម្ភារៈដល់សិស្សរក្សាទុក ឬចងក្រងកំណាព្យ ○ អនុញ្ញាតឱ្យសិស្សធ្វើការសិក្សាបែបគម្រោងក្រៅថ្នាក់រៀន

	◦ ណែនាំសម្ភារៈផ្សេងៗ ដើម្បីជួយសិស្សធ្វើគម្រោង ◦ ពិនិត្យមើលផលិតផល និងសួរសំណួរពីរបៀបសិស្សកំណត់ខ្លឹមសារ ចំណុចងាយស្រួល ចំណុចលំបាកជាដើម។ ល។ ◦ កំណត់កម្រិតពិន្ទុដោយផ្អែកលើផលិតផល និងការសម្ភាសជាមួយសិស្ស។
ការវាយតម្លៃបែបដំណើរការ 	✚ ឧទាហរណ៍៖ សិស្សបង្កើតគម្រោងគណិតវិទ្យាមួយបង្ហាញពីគោលការណ៍ក្នុងជំពូកណាមួយ។ គម្រោងនេះនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅលើក្តារខៀនពិពណ៌ក្នុងថ្នាក់។ គ្រូបង្រៀនជួបសិស្សជាទៀងទាត់ដើម្បីពិភាក្សាពីគម្រោង និងធ្វើការវាយតម្លៃក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ។ ✚ តួនាទីគ្រូបង្រៀន៖ ◦ គ្រូបង្រៀនផ្តល់ប៉ារ៉ាម៉ែត្រគម្រោងដល់សិស្សប៉ុន្តែផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេកំណត់ពីទម្រង់ខ្លឹមសារត្រូវអនុវត្ត។ ◦ គ្រូបង្រៀនធ្វើការប្រជុំពិភាក្សាជាទៀងទាត់ជាមួយសិស្សដើម្បីមើលថាតើពួកគេមានការវិវត្តអ្វីខ្លះ អំឡុងពេលអនុវត្តគម្រោង? ◦ គ្រូបង្រៀនប្រើតារាងត្រួតពិនិត្យ (checklist) ដើម្បីត្រួតពិនិត្យការវិវត្ត និងបញ្ហាប្រឈម ហើយប្រើប្រាស់ការអង្កេតនេះសម្រាប់វាយតម្លៃគម្រោងចុងក្រោយ។
ការវាយតម្លៃក្រៅផ្លូវការ 	✚ ឧទាហរណ៍៖ គ្រូបង្រៀនឱ្យសិស្សធ្វើការជជែកដេញដោលជាភាសាអង់គ្លេសលើប្រធានបទណាមួយ។ បន្ថែមលើការសង្កេតមើលពីការតស៊ូការពារគំនិតរបស់ក្រុមនីមួយៗ គ្រូបង្រៀនធ្វើការសង្កេតទឹកមុខកម្រិតថាមពល និងការចូលរួមរបស់សិស្សផងដែរ។ ✚ តួនាទីគ្រូបង្រៀន៖ ◦ គ្រូបង្រៀនសង្កេតមើលការជជែកដេញដោល។ ◦ បន្ថែមលើបញ្ជីត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃលើបច្ចេកទេសជជែកដេញដោយរបស់សិស្ស គ្រូបង្រៀនក៏អាចសង្កេតពីទឹកមុខកម្រិតថាមពល និងការចូលរួមផងដែរ។ ◦ បន្ទាប់មក គ្រូបង្រៀនសង្កេតលើលទ្ធផលពីការអង្កេតក្រៅផ្លូវការ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យការវាយតម្លៃបែបដំណើរការ (ឧទាហរណ៍៖ ពិន្ទុបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់) ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃរួមពីលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។

ការពិភាក្សាជាក្រុមតូច

នៅក្នុងក្រុមតូចៗរបស់អ្នក សូមចូលរួមដល់ការពិភាក្សាពីភាពស្រដៀងគ្នា និងខុសគ្នារវាងយុទ្ធសាស្ត្រ វាយតម្លៃផ្សេងៗដែលបានពិពណ៌នាក្នុងតារាងខាងលើ។ បន្ទាប់មក សូមបំពេញតារាងដែលបានផ្តល់ ជូនខាងក្រោម ដែលសង្ខេបពីរបៀបដែលបច្ចេកទេសទាំងនេះស្រដៀងគ្នា និងរបៀបដែលវាខុសគ្នា។

កត្តា	ការវាយតម្លៃ បែបឌីណាមិច	ការវាយតម្លៃ បែបកម្រង ស្នាដៃសិស្ស	ការវាយតម្លៃ បែបដំណើរការ	ការវាយតម្លៃ បែបក្រៅផ្លូវការ
ពេលវេលា (ឧទាហរណ៍៖ មុនពេល អំឡុងពេល ក្រោយពេល បញ្ចប់កិច្ចការ ជាប្រចាំ)				
ការផ្តោតលើគុណភាព ផលិតផល (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)				
ការផ្តោតលើដំណើរការ (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)				
អន្តរកម្មជាមួយគ្រូបង្រៀន (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)				
ការប្រើប្រាស់ការវាយតម្លៃ បែបប្រពៃណី (ឧទាហរណ៍៖ ទាប មធ្យម ខ្ពស់)				

ឯកសារ ៧.៦៖ ដំណើរការវាស់វែងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាននៃអនុវិទ្យាល័យ អញ្ញរង្សី

សេចក្តីណែនាំ៖ សូមអានករណីសិក្សាខាងក្រោម និងចូលរួមក្នុងការពិភាក្សាជាមួយក្រុមរបស់អ្នក ដើម្បីឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖

ករណីសិក្សា អនុវិទ្យាល័យអញ្ញរង្សី

នៅពេលសម្ភាសន៍ គ្រូបង្រៀនដែលជានាយកសាលារៀនអញ្ញរង្សី អាចពន្យល់លម្អិតពី ដំណើរការរបស់ពួកគេ និងដកស្រង់កន្លែងដែលអាចស្វែងរកឧបករណ៍នៅក្នុងឯកសារណែនាំ អនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ឆ្នាំ២០១៩ ដែលបង្ហាញថាពួកគេបានប្រើប្រាស់ឯកសារ។ នេះជា អ្វីដែលពួកគាត់បានពន្យល់។

ការវាស់វែងធ្វើឡើងជាពីរដំណាក់កាល៖

- ១) ការវាស់វែងចំណេះដឹងជារៀងរាល់ខែ៖ គ្រូបង្រៀនគួរតែបង្កើតតេស្តដូចមុខ វិជ្ជាផ្សេងៗ ទៀត។ សំណួរទាក់ទងនឹងប្រធានបទ ក៏ដូចជាដំណើរការស៊ើបអង្កេត។
 - ២) ការវាស់វែងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន៖
 - ក. **ការសង្កេត** ផ្នែកលើឧបសម្ព័ន្ធ ៧.២.២ (ទំព័រទី៩៩-១០១ ឯកសារណែនាំអនុវត្ត បំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា (ឆ្នាំ២០១៩)។
 - ខ. ស្វ័យវង្វាយតម្លៃរបស់សិស្ស ឧបសម្ព័ន្ធ ៧.៤។ គ្រូបង្រៀនសង្កេតមើលសិស្សក្នុងអំឡុង ពេលសកម្មភាពដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការងារជាក្រុម កិច្ចសហការជាមួយសមាជិក ការ ប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ការច្នៃប្រឌិត និងជាទូទៅការអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋានផ្សេង ទៀតទាំងអស់ (សរុបចំនួន១២ ឬជ្រើសរើសដោយគ្រូបង្រៀនតាមអាទិភាពថ្នាក់រៀន)។ ឧបករណ៍ស្វ័យវង្វាយតម្លៃមាននៅទំព័រទី១០៣-១០៤ នៃឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិន ជីវិតតាមមូលដ្ឋាន របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា(ឆ្នាំ២០១៩)។
- ចុងក្រោយ រង្វាយតម្លៃជារួមរបស់សិស្ស (រួមបញ្ចូលគ្នាទាំងការធ្វើតេស្តចំណេះដឹង និងការ វាយតម្លៃលើបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន)៖ ដោយប្រើឧបករណ៍ «ឧបករណ៍រង្វាយតម្លៃការអនុវត្ត» ឧបសម្ព័ន្ធ ៧.១.១ ទំព័រទី៩៥ នៃឯកសារណែនាំអនុវត្តបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន ។

សំណួរបំផុស

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា សាលារៀនវាស់វែងទាំងចំណេះដឹង និងបំណិនជីវិតតាមមូលដ្ឋាន?

- តាមយោបល់របស់អ្នកដោយប្រើសេចក្តីណែនាំសង្កេត តើអ្វីជាគោលដៅនៃអំឡុងពេលការ សង្កេត?
- តើអ្វីជាគោលដៅនៃការសួរសិស្សឱ្យវាយតម្លៃខ្លួនឯង?
- តើអ្នកមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ក្នុងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទាំងនេះដែរឬទេ? បើមិនដូច្នោះទេ តើ អ្នកត្រូវយល់ដឹងដូចម្តេចមុននឹងអាចប្រើវាបាន?
- តើអ្វីជាអត្ថប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍បែបនេះ (ជាពិសេសឧបករណ៍សម្រាប់ រង្វាយតម្លៃបំណិន)? តើអ្វីអាចជាបញ្ហាប្រឈម?

ឯកសារ ៧.៧៖ ទម្រង់ការវាយតម្លៃការអនុវត្តរបស់សិស្សបឋមសិក្សា និងអនុវិទ្យាល័យ

សម្រាប់បឋមសិក្សា

ឧបករណ៍វាយតម្លៃបំណិនសម្បទារបស់សិស្ស(សម្រាប់គ្រូនៅកម្រិតបឋមសិក្សា)					
សិស្សឈ្មោះ: កែវ មករា ភេទ ប ថ្នាក់ទី ៦ ក ឆមាសទី ១ ឆ្នាំសិក្សា					
លរ	បំណិន		កម្រិតបំណិន		
			ចាប់ផ្តើម	កំពុងអភិវឌ្ឍ	អភិវឌ្ឍ
1	ទំនាក់ទំនង	សិស្សប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់ជាមួយអ្នកដទៃ។	1		
		សិស្សអាចស្តាប់អ្នកដទៃដោយយកចិត្តទុកដាក់ពេលសន្ទនា។		1	
2	ការចរចា	សិស្សសម្របសម្រួលជាមួយអ្នកដទៃដើម្បីជៀសវាងជម្លោះ។		1	
3	សហប្រតិបត្តិការ	សិស្សទទួលយកតួនាទីដែលក្រុម/គ្រូប្រគល់ឱ្យពួកគេ ហើយសហការជាមួយអ្នកដទៃ។		1	
4	ការចូលរួម	សិស្សចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងសកម្មភាពរបស់ក្រុម។ (ឧទាហរណ៍៖ ចូលរួមក្នុង ការពិភាក្សា/ការងារជាក្រុម)	1		

សម្រាប់អនុវិទ្យាល័យ

សិស្សឈ្មោះ:		ភេទ	ថ្នាក់	ឆមាសទី						ឆ្នាំសិក្សា						
បំណិន				គ្រូ កាសាខ្មែរ	គ្រូ គណិតវិទ្យា	គ្រូ ប្រវត្តិវិទ្យា	គ្រូ ភូមិវិទ្យា	គ្រូ គីមីវិទ្យា	គ្រូ រូបវិទ្យា	គ្រូ ផែនដីវិទ្យា	គ្រូ ជីវវិទ្យា	គ្រូ គេហវិទ្យា	គ្រូ កាសា	គ្រូបំណិន ដឹក	សរុប	លទ្ធផល
				ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ	ចាប់ផ្តើម កំពង់អភិវឌ្ឍ
ទំនាក់ទំនង	សិស្សប្រាស្រ័យទាក់ទងយ៉ាងច្បាស់ជាមួយអ្នកដទៃ។	1		1		1		1		1		1		1	5	5
	សិស្សអាចស្តាប់អ្នកដទៃដោយយកចិត្តទុកដាក់ពេលសន្ទនា។	1		1		1		1		1		1		1	4	3
ការចរចា	សិស្សសម្របសម្រួលជាមួយអ្នកដទៃដើម្បីជឿសរវាងជម្លោះ។	1		1		1		1		1		1		1	0	6
សហប្រតិបត្តិការ	សិស្សទទួលយកតួនាទីដែលក្រុម/គ្រូប្រគល់ឱ្យពួកគេ ហើយសហការជាមួយអ្នកដទៃ។	1		1		1		1		1		1		1	2	3
ការចូលរួម	សិស្សចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងសកម្មភាពរបស់ក្រុម។ (ឧ. ចូលរួមក្នុង ការពិភាក្សា/ការងារជាក្រុម)	1		1		1		1		1		1		1	4	5

សម្រាប់បឋមសិក្សា

តំណភ្ជាប់៖

<https://sala.moeys.gov.kh/kh/library/00007085>

សម្រាប់អនុវិទ្យាល័យ

តំណភ្ជាប់៖

<https://sala.moeys.gov.kh/kh/library/00007083>

ឯកសារផ្នែកទី៣៖ ការបង្កើតបរិយាកាសគាំទ្រនៅក្នុងសាលារៀន

ឯកសារ ៨.១៖ ក្រោយបណ្តុះបណ្តាល

សេចក្តីណែនាំ៖

១. គិតអំពីពេលវេលាចុងក្រោយដែលអ្នក ឬមិត្តរួមការងាររបស់អ្នកបានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ទាក់ទងនឹងការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក។
២. គិតអំពីអ្វីដែលបានរៀន និងអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅពេលត្រលប់ទៅសាលារៀនវិញ។
៣. ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរខាងក្រោម។
៤. ចែករំលែកចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយសិក្ខាកាមផ្សេងទៀត។

សំណួរបំផុស៖

អំឡុងពេលវគ្គបណ្តុះបណ្តាល៖

- តើអ្នកអាចរំលឹកពេលចុងក្រោយ ដែលអ្នកបានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីអ្វីមួយដែល ទាក់ទងនឹងការងាររបស់អ្នកបានដែរឬទេ ? ដើម្បីងាយស្រួលដល់អ្នក ចូរគិតអំពីមិត្តរួមការងារ ឬមិត្តភក្តិ។
- តើអ្នកមានឱកាសដើម្បីសាកល្បងអនុវត្តការរៀនសូត្រថ្មីអំឡុងពេលហ្វឹកហាត់ដែរឬទេ ?
- តើអ្នកមានពេលពិភាក្សា និងការឆ្លុះបញ្ចាំងដែរឬទេ ?

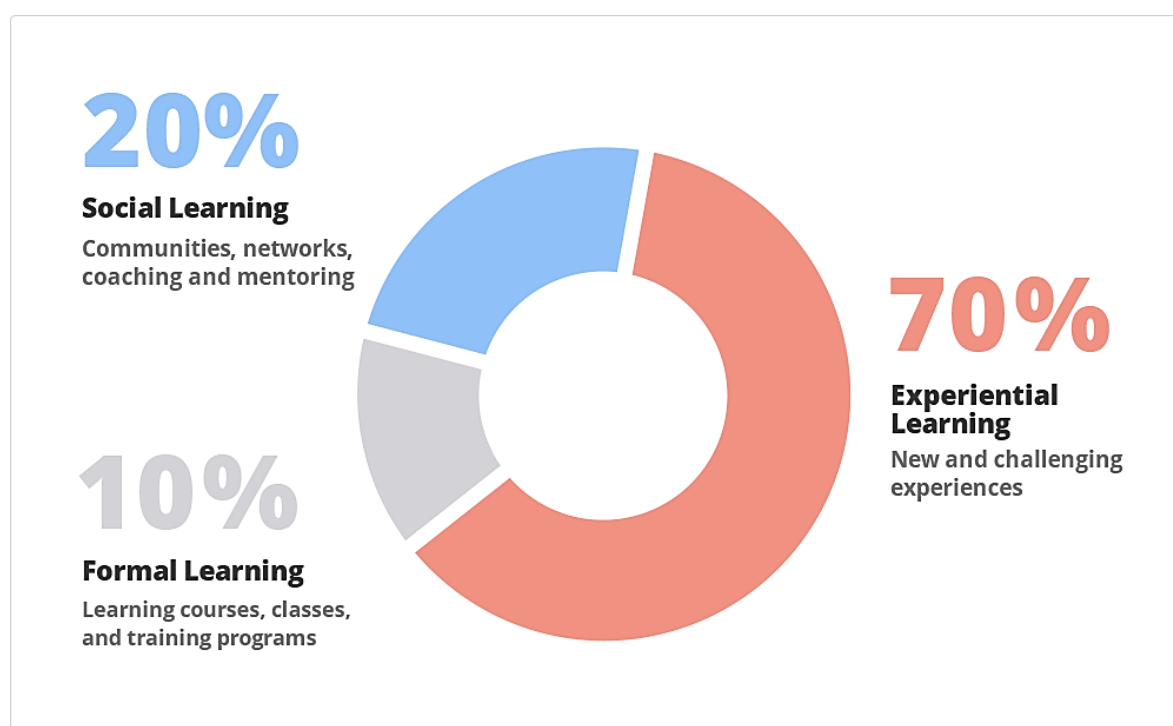
ត្រឡប់មកសាលារៀនវិញ

- តើអ្នកអាចអនុវត្តអ្វីដែលបានរៀននៅក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកដែរ ឬទេ ? បើមិនដូច្នោះទេ តើមានបញ្ហាប្រឈមអ្វីខ្លះ ?
- តើការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់អ្នកត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងផ្តល់តម្លៃដោយអ្នកគ្រប់គ្រងសាលា រៀនដែរឬទេ ?
- តើអ្នកបានទទួលការគាំទ្រណាមួយ ដើម្បីអនុវត្តការរៀនថ្មីដែរឬទេ ?
- តើអ្នកបានចែករំលែកការរៀនសូត្ររបស់អ្នកជាមួយអ្នកដទៃនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដែរ ឬទេ ? យ៉ាងដូចម្តេច ?

ឯកសារ ៨.២៖ គំរូសិក្សា ៧០-២០-១០

សេចក្តីណែនាំ៖

១. សូមមើលក្រាហ្វិកខាងក្រោម។ ប្រសិនបើអ្នកមិនច្បាស់លាស់ សូមសួរទៅកាន់អ្នកសម្របសម្រួល ឬទៅដៃគូរបស់អ្នក។
២. ឆ្លើយទៅនឹងសំណួរខាងក្រោម
៣. ត្រៀមខ្លួនដើម្បីចែករំលែកជាមួយក្រុម

សំណួរបំផុស៖

- តើអ្នកធ្លាប់បានឮអំពីគំរូសិក្សា ៧០-២០-១០ ទេ?
- តើក្រាហ្វិកនេះមានន័យអ្វី? តើអ្នកយល់ស្របជាមួយវាដែរឬទេ?
- តើការហ្វឹកហាត់តែម្នាក់ឯងមានប្រសិទ្ធភាពកម្រិតណា ដោយផ្អែកលើក្រាហ្វិកនេះ?
- តើមានធាតុអ្វីខ្លះដែលចាំបាច់ត្រូវមានដើម្បីធ្វើឱ្យការបណ្តុះបណ្តាលមានប្រសិទ្ធភាព?

ឯកសារ ៨.៣៖ សេណារីយ៉ូ៖ សុភា និងការសិក្សាថ្មីៗ

សេចក្តីណែនាំ

១. អានសេណារីយ៉ូខាងក្រោម
២. ឆ្លើយសំណួរ
៣. ត្រៀមចែករំលែកទៅក្រុម

សេណារីយ៉ូ៖ សុភា បានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីវិធីសាស្ត្របង្រៀនថ្មីកាលពីខែមុន។ គាត់បានទៅសាលារៀនវិញ ប៉ុន្តែបញ្ហាមិននឹកស្មានដល់មួយចំនួនបានកើតឡើង។ គាត់បានព្យាយាមណែនាំវិធីសាស្ត្ររៀនអាស្រ័យលើបញ្ហានៅក្នុងការបង្រៀន មានឈ្មោះថា បំណិនជីវិតតាមមជ្ឈមណ្ឌល ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចចាំបានទាំងអស់ដែលគាត់បានរៀនក្នុងអំឡុងពេលបណ្តុះបណ្តាលនោះទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងសាលារៀនរបស់គាត់ហាក់ដូចជាមានចំណេះដឹងច្រើនអំពីការសិក្សាបែបគម្រោង ដូច្នេះគាត់មិនដឹងថាត្រូវសុំជំនួយពីអ្នកណាទេ។ មិត្តរួមការងារផ្សេងទៀតតែងតែរស់នៅ និងប្រញាប់ប្រញាល់ត្រឡប់ទៅផ្ទះភ្លាមៗនៅពេលបង្រៀនចប់ហើយពិបាកមានពេលជួបពិភាក្សារឿងជាមួយគ្នា។

នាយកសាលាឈ្មោះលោកស្រី **ផល្លី** បានចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាមួយគាត់ផងដែរ ព្រោះគាត់ថ្មីទាំងអស់ ប៉ុន្តែគាត់ព្យាយាមជួយ។ គាត់បានបែងចែកថវិកាបន្ថែមមួយចំនួនសម្រាប់សកម្មភាពរបស់**សុភា** ដោយលើកទឹកចិត្តឱ្យគាត់ព្យាយាមអនុវត្ត ហើយនាយកសាលារៀបចំកាលវិភាគគ្រូបង្រៀនទាំងអស់ឡើងវិញ ដើម្បីបែងចែកពេលវេលាជាក់លាក់សម្រាប់កិច្ចប្រជុំ និងពិភាក្សាការអនុវត្តការបង្រៀន។ គាត់ក៏បានទាក់ទងទៅនាយកសាលាផ្សេងទៀត ដែលគាត់បានជួបនៅវគ្គបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីសុំយោបល់។ គាត់បានកំណត់គ្រូបង្រៀនដែលជាគ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យរបស់ **សុភា** សម្រាប់ឆ្នាំបច្ចុប្បន្ន និងជួយគាត់ក្នុងការងារជាគ្រូបង្រៀន ដើម្បីកែលម្អការណែនាំការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហានៅតាមថ្នាក់រៀន។

ក្រោយមក **សុភា** ចាប់ផ្តើមបំពេញការងារ និងអនុវត្ត! មិនតែប៉ុណ្ណោះ គាត់បានរកឃើញថាគ្រូបង្រៀនមួយចំនួននៅក្នុងសាលារៀនរបស់គាត់បានប្រើប្រាស់ការសិក្សាអាស្រ័យលើបញ្ហាដូចហើយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមិនមានពេលចែករំលែកពីមុនមក។ នាយកសាលាបានធ្វើការជាមួយគ្រូបង្រៀនទាំងអស់ ដើម្បីរៀបចំកាលវិភាគឡើងវិញ និងធានាថាពេលវេលាសម្រាប់គ្រូបង្រៀនជួបជុំគ្នាជារៀងរាល់សប្តាហ៍ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ កិច្ចប្រជុំបច្ចេកទេសជាផ្លូវការត្រូវធ្វើនៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។

សំណួរ

- តើអ្វីជាបញ្ហាចម្បងដែលសុភាជ្ជបបទៈនៅពេលគាត់ព្យាយាមណែនាំពីការរៀនបែបថ្មីនៅក្នុងសាលារៀន?
- តើអ្វីបានជួយគាត់ឱ្យផ្សព្វផ្សាយវិធីសាស្ត្របែបថ្មី?
- តើនាយកសាលាបានធ្វើអ្វី ដើម្បីជួយគាត់? តើអ្នកបានធ្វើអ្វីប្លែកពីនេះដែរឬទេ?
- តើអ្វីមិនដំណើរការ?
- ហេតុអ្វីបានជាគ្រូបង្រៀនផ្សេងទៀតមិនជួយ? តើមានអ្វីស្រដៀងគ្នានេះ កើតឡើងនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដែរឬទេ? តើធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីទប់ទល់នឹងការខ្វះខាតកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនេះ?

ឯកសារ ៨.៤៖ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកៅសល្យនៅតាមសាលារៀនរបស់អ្នក

សេចក្តីណែនាំ៖

- ជំហានទី១៖ គិតអំពីអ្វីដែលបានពិភាក្សានៅក្នុងសេណារីយ៉ូ ហើយរំលឹកឡើងវិញនូវធាតុដែលអាចគាំទ្រការងាររបស់គ្រូបង្រៀននៅតាមសាលារៀន។
- ជំហានទី២៖ គូររូបក្រាហ្វិកក្នុងក្រដាសផ្ទាំងធំ ហើយបញ្ចូលគំនិតរបស់អ្នកបន្ថែមរង្វង់ជុំវិញគំនិតគោលប្រសិនបើអ្នកត្រូវការដើម្បីបន្ថែមគំនិតរបស់អ្នក។
- ជំហានទី៣៖ ឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងក្រុម ប្រសិនបើអ្នកមានគំនិតបន្ថែមណាមួយនៃការគាំទ្រដែលអ្នកចង់មាននៅក្នុងសាលារៀនទាក់ទងនឹងសេវា ធនធាន ឬយន្តការគាំទ្រ។
- ជំហានទី៤៖ បង្ហាញរូបភាពក្រដាសផ្ទាំងធំនៅលើជញ្ជាំង។
- ជំហានទី៥៖ ស្នើសុំឱ្យសិស្សកាមមើលក្រដាសផ្ទាំងធំដែលបិទបង្ហាញដោយក្រុមផ្សេងទៀត ហើយមើលភាពខុសគ្នា និងភាពស្រដៀងគ្នាដែលអាចកើតមាន។

ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីកៅសល្យនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ខ្ញុំ

ឯកសារ ៨.៥៖ អ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ

សេចក្តីណែនាំ

១. សូមអានតារាងខាងក្រោមដែលរាយបញ្ជីពីលក្ខណៈនៃអ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ។
២. ជ្រើសរើសមួយណាសម្រាប់អ្នកដឹកនាំល្អ និងមួយណាសម្រាប់អ្នកដឹកនាំខ្សោយ
៣. ឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរខាងក្រោម
៤. ត្រៀមខ្លួនដើម្បីចែករំលែកជាមួយក្រុម

ក. សូមគូសជីក ប្រសិនបើអំណះអំណាងនេះសំដៅលើអ្នកដឹកនាំល្អ ឬអ្នកដឹកនាំខ្សោយ

អំណះអំណាង	អ្នកដឹកនាំល្អ	អ្នកដឹកនាំខ្សោយ
ពួកគេបើកចំហចំពោះគំនិតច្នៃប្រឌិត និងអ្វីដែលថ្មីៗ		
ពួកគេអាចមើលឃើញសក្តានុពលរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ		
ពួកគេគ្រប់គ្រងលម្អិត		
ពួកគេមិនចូលចិត្តការផ្លាស់ប្តូរ ហើយនឹងមិនទទួលយកហានិភ័យ		
ពួកគេរកតែកំហុសអ្នកដទៃ		
ពួកគេស្វាគមន៍ការទំនាក់ទំនងបើកចំហ		
ពួកគេមានភាពវិជ្ជមាន ហើយតែងតែលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃ		
ពួកគេដឹងថាពេលណាត្រូវធ្វើប្រតិភូកម្ម (ផ្ទេរសិទ្ធិការងារ)		
ពួកគេមានគំនិតអវិជ្ជមាន ហើយតែងតែបន្ទោសសមាជិកក្រុម		
ពួកគេមិនឱ្យតម្លៃលើតម្លាភាពទេ		
គេមិនខ្វល់ពីភាពរីកចម្រើនរបស់បុគ្គលទេ		

ខ. សំណួរឆ្លុះបញ្ចាំង៖

- តាមគំនិតរបស់អ្នក តើអ្វីជាភាពខុសគ្នាដ៏សំខាន់បំផុតរវាងអ្នកដឹកនាំល្អ និងអ្នកដឹកនាំខ្សោយ?

- តាមបទពិសោធរបស់អ្នក តើគំរូមួយណាដែលអ្នកបានឃើញសម្រាប់អ្នកដឹកនាំល្អ? តើលក្ខណៈអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានឃើញ?

- តាមបទពិសោធរបស់អ្នក តើគំរូមួយណាដែលអ្នកបានឃើញសម្រាប់អ្នកដឹកនាំខ្សោយ? តើលក្ខណៈអ្វីខ្លះដែលអ្នកបានឃើញ?

ឯកសារ ៨.៦៖ ករណីសិក្សានៅសាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់

សេចក្តីណែនាំ

- អានដោយប្រុងប្រយ័ត្ននូវករណីសិក្សាខាងក្រោម
- ឆ្លើយសំណួរ
- មេរៀន៖ ធ្វើការជាដៃគូ

មេរៀន៖ ការងារជាដៃគូ

ករណីសិក្សា

នៅសាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់ គ្រប់គ្រងធនធានរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីគាំទ្រដល់ការសិក្សារបស់សិស្ស។ នេះជារបៀប ដែលសាលារៀនបានអនុវត្ត៖

១. គូសផែនទីនូវអ្វីដែលសាលារៀនត្រូវការ ដោយសួរគ្រូបង្រៀន ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍។
២. បង្កើតថវិកាដោយផ្អែកលើតម្រូវការទាំងនោះ និងផ្តល់អាទិភាពដល់ធនធានដែលមានឥទ្ធិពលបំផុតលើការសិក្សារបស់សិស្ស។
៣. ចែកចាយធនធានដោយស្មើភាព ដោយគិតពីតម្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្ស។ ឧទាហរណ៍៖ សាលារៀនផ្តល់ជំនួយបន្ថែមសម្រាប់សិស្សដែលជួបការលំបាក និងបន្ថែមកិច្ចការលំបាកសម្រាប់សិស្សដែលរៀនពូកែ។
៤. ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យដូចជា ពិន្ទុតេស្ត និងការចូលរួម ដើម្បីសម្រេចថាតើធនធានណាដែលត្រូវការច្រើនបំផុត។ ចំណុចនេះ ជួយសាលារៀនកំណត់គោលដៅការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន។
៥. ធ្វើការជាមួយអាជីវករ និងអង្គការក្នុងស្រុកដើម្បីទទួលបានធនធាន និងជំនួយបន្ថែម។ ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិទ្យាមួយអាចបរិច្ចាគកុំព្យូទ័រ និងកម្មវិធី។
៦. ផ្តល់ឱកាសដល់គ្រូបង្រៀនដើម្បីរៀន និងរីកចម្រើនតាមរយៈវគ្គបណ្តុះបណ្តាល។ ចំណុចនេះ ជួយឱ្យសាលារៀនទទួលបានធនធានច្រើន ដែលអាចប្រើប្រាស់បាន។
៧. ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីសម្រួលការងារ ដូចជាការគ្រប់គ្រងកិច្ចការសាលារៀន និងជួយសិស្សឱ្យរៀន។
៨. ថែរក្សាអគារសិក្សា និងសម្ភារៈបរិក្ខារ ឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានសុវត្ថិភាព។
៩. តាមដានថាតើការគ្រប់គ្រងធនធានរបស់ពួកគេថាតើដំណើរការបានល្អប៉ុណ្ណា ហើយចាំបាច់ផ្លាស់ប្តូរដែរឬទេ។

តាមរយៈការធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ សាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់ យល់ថាពួកគេប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសសិក្សាល្អសម្រាប់សិស្ស។

សំណួរ៖

- តើសកម្មភាពសំខាន់ៗអ្វីខ្លះដែលសាលារៀនបឋមសិក្សាភ្នាក់បានធ្វើដើម្បីធានាឱ្យមានការប្រើប្រាស់ធនធានបានល្អ?
- ហេតុអ្វីបានជាសាលារៀនប្រើទិន្នន័យដូចជា ពិន្ទុតេស្ត និងការចូលរួម ដើម្បីសម្រេចថាតើធនធានណាដែលត្រូវការច្រើនបំផុត? ចំណុចនេះជួយសាលារៀនកំណត់គោលដៅការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន។ តើអ្នកធ្វើវានៅឯសាលារៀនរបស់អ្នកដែរឬទេ?
- តើអ្នកអាចតាមដានស្ថានភាពឧបករណ៍ និងអគារនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដោយរបៀបណា?
- ហេតុអ្វីបានជាសាលារៀនរួមបញ្ចូលសកម្មភាពជាក់លាក់មួយដើម្បីផ្តល់ឱកាសដល់គ្រូបង្រៀនដើម្បីរៀន និងរីកចម្រើនតាមរយៈវគ្គបណ្តុះបណ្តាល? តើវាទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានយ៉ាងដូចម្តេច?
- តើមានសកម្មភាពបន្ថែមណា ដែលអ្នកធ្វើនៅឯសាលារៀនរបស់អ្នក ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានសាលារៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដែរឬទេ?

ឯកសារ ៨.៧៖ បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងធនធាន

សេចក្តីណែនាំ

ដោយប្រើបញ្ជីត្រួតពិនិត្យនេះ សាលារៀនអាចធានាបាននូវការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃធនធានរបស់ពួកគេ ដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្រ និងសមិទ្ធផលការសិក្សារបស់សិស្ស។

តារាងត្រួតពិនិត្យ

ល.រ	បញ្ជីត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រងធនធាន	រួចរាល់	បន្ត	មិនទាន់ធ្វើ
១	ធ្វើការវាយតម្លៃតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រូបង្រៀន ឪពុកម្តាយ និងសហគមន៍៖			
	ចូលរួមជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងការកំណត់តម្រូវការធនធានជាក់លាក់របស់សាលារៀន។			
	ពិចារណាលើកត្តាមួយចំនួនដូចជា ចំនួនសិស្ស តម្រូវការកម្មវិធីសិក្សា ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ បច្ចេកវិទ្យា និងការអភិវឌ្ឍបុគ្គលិក។			
២	បង្កើតថវិកាដោយផ្អែកលើតម្រូវការដែលបានកំណត់ និងកំណត់អាទិភាពធនធានសម្រាប់ផលប៉ះពាល់ជាអតិបរមាលើការសិក្សារបស់សិស្ស៖			
	បង្កើតថវិកាជាក់ស្តែងស្របតាមតម្រូវការដែលបានកំណត់។			
	ចូលរួមជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការថវិកា។			
	ផ្តល់អាទិភាពដល់ធនធាន ដោយផ្អែកលើផលជះដ៏មានសក្តានុពលរបស់ពួកគេលើលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស។			
៣	បែងចែកធនធានដោយស្មើភាព គិតពីតម្រូវការផ្សេងៗគ្នារបស់សិស្ស ៖			
	ចែកចាយធនធានដោយសមធម៌ ដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការចម្រុះរបស់សិស្ស។			
	ផ្តល់ការគាំទ្របន្ថែមសម្រាប់សិស្សដែលជួបការលំបាក រួមទាំងអន្តរាគមន៍ និងជំនួយតាមគោលដៅ។			
	ផ្តល់ឱកាសបន្ថែមសម្រាប់សិស្សដែលទទួលបានជោគជ័យខ្ពស់ក្នុងការបន្តការសិក្សារបស់ពួកគេ។			
៤	ប្រើទិន្នន័យដូចជា ពិន្ទុតេស្ត និងការចូលរួម ដើម្បីកំណត់អាទិភាពនៃការបែងចែកធនធាន៖			

	វិភាគទិន្នន័យសមិទ្ធផលរបស់សិស្សឱ្យទៀងទាត់ និងរង្វាស់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។			
	កំណត់ផ្នែកដែលត្រូវការធនធានបន្ថែម ឬអន្តរាគមន៍។			
	ដឹកនាំធនធានទៅកាន់តំបន់ដែលមានតម្រូវការ និងសក្តានុពលបំផុតសម្រាប់ការកែលម្អ។			
៥	បង្កើតភាពជាដៃគូអាជីវកម្ម និងអង្គការក្នុងស្រុក ដើម្បីចូលប្រើធនធាន និងជំនួយបន្ថែម៖			
	សហការជាមួយអង្គការខាងក្រៅ អាជីវកម្ម និងអ្នកពាក់ព័ន្ធសហគមន៍។			
	ស្វែងរកការបរិច្ចាគ ជំនួយ ឬការឧបត្ថម្ភ ដើម្បីបង្កើនមូលដ្ឋានធនធានរបស់សាលារៀន។			
	ប្រើប្រាស់ធនធានសហគមន៍ ដើម្បីផ្តល់ឱកាសសិក្សាតែមួយគត់សម្រាប់សិស្ស។			
៦	ផ្តល់ឱកាសអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ដើម្បីបង្កើនជំនាញ និងបង្កើនការប្រើប្រាស់ធនធាន៖			
	ផ្តល់ជូនកម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈដែលកំពុងដំណើរការ ស្របតាមតម្រូវការដែលបានកំណត់។			
	ផ្ដោតលើការអនុវត្តការបង្រៀន ការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា និងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃការរីកចម្រើន។			
	ផ្តល់អំណាចដល់គ្រូបង្រៀន ក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានដែលមានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស។			
៧	ប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីសម្រួលការងាររដ្ឋបាល និងលើកកម្ពស់ការបង្រៀន និងរៀន៖			
	កំណត់ដំណោះស្រាយបច្ចេកវិទ្យា ដែលមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់ការងាររដ្ឋបាល។			
	ស្វែងរកឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យាអប់រំ ដើម្បីគាំទ្រការបង្រៀន និងស្វ័យសិក្សា។			
	ធានាថាគ្រូបង្រៀន និងសិស្សមានលទ្ធភាពទទួលបានធនធានបច្ចេកវិទ្យាសមស្រប។			
៨	អនុវត្តផែនការថែទាំយ៉ាងសកម្ម ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាព និងភាពជាប់បានយូរនៃហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងឧបករណ៍សាលារៀន៖			
	បង្កើតកាលវិភាគថែទាំសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យ ជួសជុល និងកែលម្អជាប្រចាំ។			
	ផ្តល់អាទិភាពដល់វិធានការសុវត្ថិភាពក្នុងការថែទាំហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ។			

	រក្សាឧបករណ៍ និងគ្រឿងបរិក្ខារមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ ដើម្បីជៀសវាងការរំខាន។			
៩	តាមដាន និងវាយតម្លៃជាប្រចាំនូវប្រសិទ្ធភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធាន និងធ្វើការកែតម្រូវតាមតម្រូវការ៖			
	បង្កើតប្រព័ន្ធគ្រូតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការបែងចែកធនធាន និងការប្រើប្រាស់។			
	ប្រមូលមតិកែលម្អពីគ្រូបង្រៀន សិស្សានុសិស្ស និងមាតាបិតាអំពីផលប៉ះពាល់នៃធនធាន។			
	ប្រើលទ្ធផលវាយតម្លៃដើម្បីជូនដំណឹងដល់ការសម្រេចចិត្ត និងធ្វើការកែតម្រូវចាំបាច់។			

ឯកសារ ៩.១៖ ការវាយតម្លៃចំណេះដឹងរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិ និងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ

សេចក្តីណែនាំ៖ ចូរអានសំណួរខាងក្រោម ដើម្បីទទួលបាននូវគំនិតអំពីទីតាំងរបស់អ្នក ដើម្បីវាស់ការយល់ដឹងរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិ និងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ។ ចូរដាក់ពិន្ទុសម្រាប់ការយល់ដឹងរបស់អ្នកដោយស្មោះត្រង់ ដើម្បីឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលអាចដឹងបានយ៉ាងល្អថា គាត់ត្រូវតែពន្យល់បកស្រាយយ៉ាងដូចម្តេច។ បន្ទាប់ពីបានឆ្លើយសំណួរ និងដាក់ពិន្ទុសំណួរនីមួយៗ ចូរវាយការណ៍ពិន្ទុសរុបរបស់អ្នកទៅកាន់ប្រធានក្រុមរបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យគាត់អាចកំណត់មធ្យមភាគវាជាមួយនឹងពិន្ទុរបស់សមាជិកក្រុមផ្សេងទៀត។

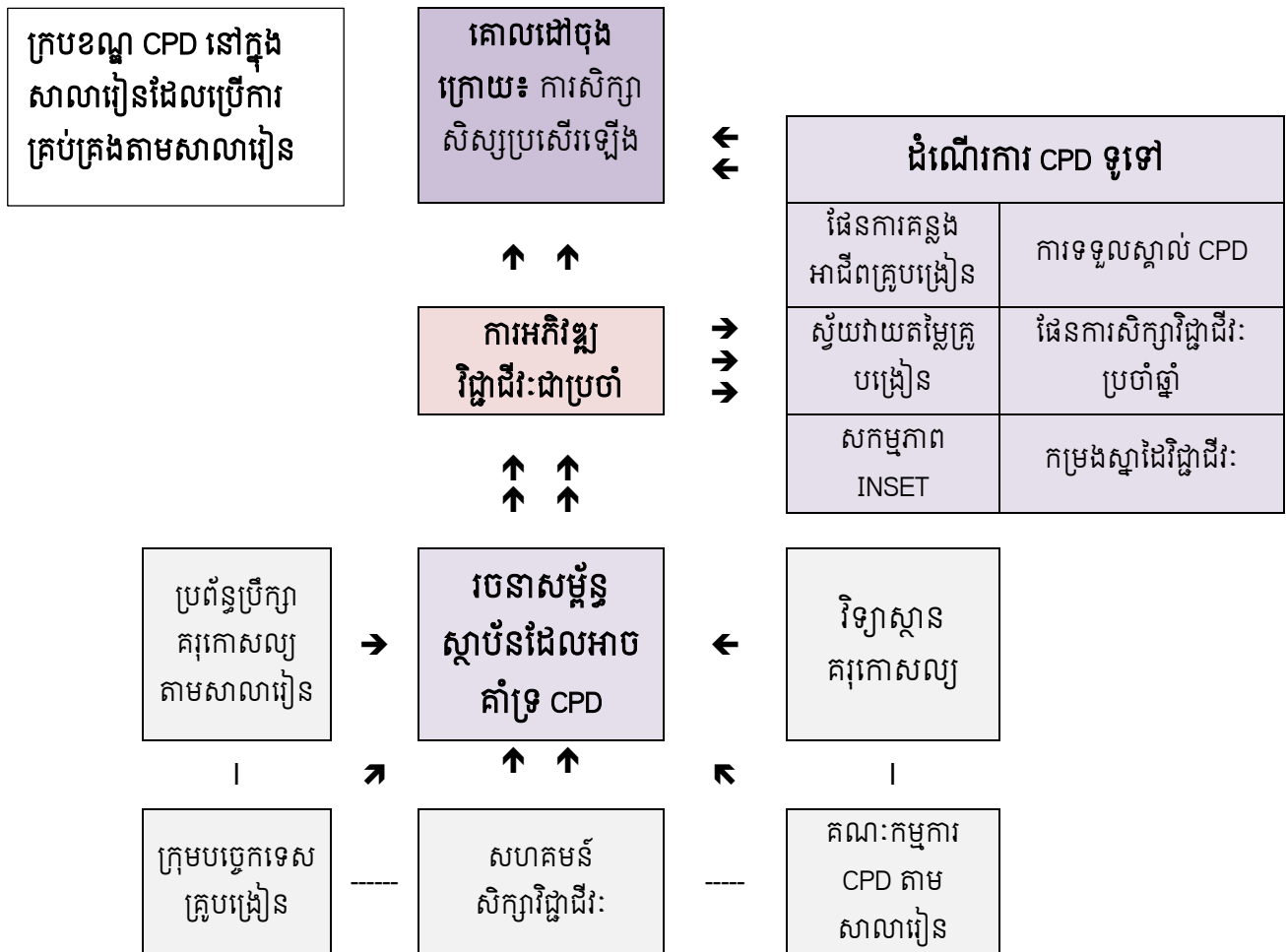
ល.រ	សំណួរ	ពិន្ទុ
១.	តើអ្នកពិពណ៌នាអំពីការយល់ដឹងទូទៅរបស់អ្នកអំពីបញ្ញត្តិនៃការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំយ៉ាងដូចម្តេច? ☐ ខ្លាំង (៣) ☐ មធ្យម (២) ☐ ខ្សោយ (១)	
២.	តើអ្នកពិពណ៌នាអំពីការអនុវត្តនូវការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅសាលារៀនឬខេត្តរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច? ☐ ខ្លាំង (៣) ☐ មធ្យម (២) ☐ ខ្សោយ (១)	
៣.	តើអ្នកបានឃើញ ឬអានឯកសារក្របខណ្ឌការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលបានអនុម័តដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាហើយឬនៅ? ☐ ខ្ញុំបានឃើញ និងបានអាន (២) ☐ ខ្ញុំបានឃើញ ប៉ុន្តែមិនបានអាន ទេ (១) ☐ ខ្ញុំពុំបានដឹងអំពីឯកសារនេះទេ (០)	
៤.	តើអ្នកពិពណ៌នាអំពីការយល់ដឹងរបស់អ្នកអំពីក្របខណ្ឌគន្លងអាជីពគ្រូបង្រៀនរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាយ៉ាងដូចម្តេច? ☐ ខ្លាំង (៣) ☐ មធ្យម (២) ☐ ខ្សោយ (១)	
៥.	តើអ្នកនឹងពិពណ៌នាអំពីទំនុកចិត្តរបស់អ្នកក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំនៅតាមសាលារៀន ឬខេត្តរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច? ☐ ខ្លាំង (៣) ☐ មធ្យម (២) ☐ ខ្សោយ (១)	
	ពិន្ទុសរុប	

ពិន្ទុខ្ពស់បំផុត៖ ១៤

ពិន្ទុមធ្យម៖ ៩

ពិន្ទុទាបបំផុត៖ ៤

ឯកសារ ៩.២៖ ក្របខណ្ឌការងារ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន

ឯកសារ ៩.៣៖ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដែលត្រូវពិចារណាសម្រាប់សាលារៀនរបស់អ្នក

ឯកសារនេះផ្តល់ជូននូវបញ្ជីសកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំចំនួន១៥ ដែលអ្នកអាចធ្វើទៅបាននៅសាលារៀនរបស់អ្នក។ ចូរពិនិត្យមើលបញ្ជីនេះជាមួយអ្នកសម្របសម្រួលរបស់អ្នក ដើម្បីស្វែងយល់ឱ្យបានកាន់តែប្រសើរនូវអ្វីដែលសកម្មភាពនីមួយៗតម្រូវ។ បញ្ជីសកម្មភាព CPD ដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយជាងនេះមាននៅក្នុង *ក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា* នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ជ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

លំហាត់ជាក្រុម៖ ក្រោយពីបានពិនិត្យមើលសកម្មភាពនីមួយៗរួចហើយ ចូរបំពេញតារាងខាងក្រោមជាមួយនឹងសញ្ញាជិត (✓) នៅក្នុងក្រុមរបស់អ្នកនៅលើសន្លឹកក្រដាសផ្ទាំងធំ ហើយត្រៀមខ្លួនចែករំលែកការពិចារណារបស់អ្នកជាមួយក្រុមធំ។

សូមត្រៀមខ្លួនពន្យល់ ហេតុអ្វីអ្នកជ្រើសរើសសម្មភាពមានសក្តានុពល ៥ ដែលអ្នកបានជ្រើសរើស។ អ្វីដែល ធ្វើឱ្យអ្នកចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការជ្រើសរើសសកម្មភាពទាំងនេះ? តើអ្នកមានធនធានបច្ចេកទេសក្នុងការអនុវត្ត ដែរឬទេ? តើអ្នកមានថវិកាដើម្បី គាំទ្រការអនុវត្តដែរឬទេ?

សកម្មភាពអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំទូទៅសម្រាប់កម្រិតសាលារៀន

១. ការស្រាវជ្រាវសកម្ម	គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួនជាទីតាំងស្រាវជ្រាវ។
២. សៀវភៅសិក្សា	គ្រូបង្រៀនជ្រើសរើសសៀវភៅមួយក្បាលដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាអប់រំដែលសំខាន់ រួចហើយអានរួមគ្នាដោយពិភាក្សាអំពីគំនិតទាំងនោះនៅក្នុងការប្រជុំតាមពេលគ្រោងទុក។
៣. ទស្សនកិច្ចផ្ទាល់	គ្រូបង្រៀនចុះទស្សនកិច្ចតាមថ្នាក់រៀនរបស់សហការី ឬសាលារៀនផ្សេងទៀត ដើម្បីពិនិត្យ និងពង្រីកគរុកោសល្យផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ។ ការចុះទស្សនកិច្ចគួរមានរចនាសម្ព័ន្ធនិងធាតុចេញច្បាស់លាស់។
៤. ការបង្វឹក	គ្រូបង្រៀនស្នើសុំ និងទទួលព័ត៌មានត្រឡប់អំពីការប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួនបន្ទាប់ពីបានសង្កេតដោយគ្រូបង្វឹកមួយរូប (ឧទាហរណ៍៖ សហការី ឬអ្នកសង្កេតដទៃទៀត ដូចជា គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនជាដើម ។ល។)។
៥. ធ្វើការជាមួយសហគមន៍	គ្រូបង្រៀនទទួលខុសត្រូវក្នុងការធ្វើការជាមួយអង្គការសហគមន៍ ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនជីកនាំរបស់ខ្លួន និងស្វែងយល់អំពីសហគមន៍មូលដ្ឋានបានកាន់តែប្រសើរថែមទៀត។

៦. ការធ្វើ កម្មវិធីសិក្សាលម្អិត	កម្មវិធីសិក្សាលម្អិត គឺជាឧបករណ៍រៀបចំការបង្រៀន។ តាមរយៈការធ្វើកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតតាមមុខវិជ្ជាដែលបានបង្រៀនជាក់ស្តែង និងពេលវេលាគ្រូបង្រៀនអាចកែសម្រួលការបង្រៀនរបស់ខ្លួនបាន។
៧. វិភាគទិន្នន័យសិស្ស	គ្រូបង្រៀនប្រើទិន្នន័យដើម្បីសម្រេចចិត្តបានកាន់តែប្រសើរអំពីអ្វីដែលត្រូវបង្រៀន របៀបកំណត់វត្ថុបំណងថាតើសិស្សយល់នូវអ្វីដែលបានបង្រៀនដែរឬទេ ។ល។ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើតេស្ត កម្រងស្នាដៃសិស្ស ឬការសង្កេតសម្រាប់គោលបំណងនេះ។
៨. ការទទួលគុណសិស្ស	ការទទួលគុណសិស្ស ជាក្របបង្រៀននៅក្នុងតួនាទីប្រឹក្សាគរុកោសល្យមួយ។ គ្រូប្រឹក្សាគរុកោសល្យរៀនសូត្របានកាន់តែច្រើនអំពីការប្រតិបត្តិផ្ទាល់ខ្លួនខណៈពេលពួកគេកំពុងធ្វើផង និងជួយដល់គ្រូបង្រៀនថ្មីផងក្នុងការអភិវឌ្ឍការប្រតិបត្តិរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។
៩. ការធ្វើផែនការកម្មវិធីសិក្សាបែបចម្រុះ	គ្រូបង្រៀនរៀបចំកម្មវិធីសិក្សាដើម្បីឱ្យបន្សំទៅនឹងវត្ថុបំណង ដោយនាំយកប្រធានបទនានាពីសហគមន៍ និងអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សផ្ដោតលើជំនាញសិក្សាបានទូលំទូលាយ។
១០. សៀវភៅកំណត់ត្រា	សៀវភៅកំណត់ត្រាគរុកោសល្យ គឺជាបច្ចេកទេសមួយសម្រាប់កត់ត្រាការសង្កេត និងការឆ្លុះបញ្ចាំងទៅលើការបង្រៀនរបស់គ្រូបង្រៀនណាម្នាក់ដែលរួមចំណែកដល់ការបង្រៀនបែបឆ្លុះបញ្ចាំង។
១១. បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយសង្គម	បណ្តាញបច្ចេកវិទ្យាអាចជួយដល់គ្រូបង្រៀនក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយក្រុមអ្នកអប់រំកាន់តែទូលំទូលាយ និងបែបចម្រុះ ដែលលើសពីសាលារៀនរបស់គ្រូបង្រៀនណាម្នាក់ ដើម្បីចែករំលែកគំនិត និងការប្រតិបត្តិថ្មីៗ។
១២. កម្មវិធី CPD តាមអនឡាញ	គ្រូបង្រៀនអាចទទួលបានក្រឡឹកពីអង្គការនានា ដែលផ្តល់កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអនឡាញ ដែលប្រើប្រាស់ការបង្រៀន និងកម្មវិធីជីកនាំខ្លួនឯង។
១៣. ការចូលរួមអង្គការវិជ្ជាជីវៈ	សមាគមសម្រាប់គ្រូបង្រៀនតាមមុខវិជ្ជា (ឧទាហរណ៍៖ សមាគមគណិតវិទ្យា) ផ្តល់នូវឱកាសដ៏ល្អមួយ សម្រាប់កែលម្អចំណេះដឹងវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រូបង្រៀន។
១៤. ការសិក្សាពេលវិស្សមកាល	គ្រូបង្រៀនក៏អាចចូលរួមវគ្គសិក្សាពិសេសៗ ដែលមានការគាំទ្រអាហារូបករណ៍ពីសាលារៀននៅវិទ្យាស្ថាន ឬសាកលវិទ្យាល័យនានាក្នុងស្រុកផងដែរ។
១៥. គម្រោងប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស	តួនាទីមួយរបស់ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស គឺជួយក្រុមគ្រូបង្រៀនកំណត់រកគម្រោងមួយ ដែលមានន័យពេញលេញចំពោះពួកគេ បន្ទាប់មកធ្វើការជាដំណាក់កាលៗដែលត្រូវការអនុវត្ត។

**ឯកសារ ៩.៤៖ ការបង្កើតប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំដ៏ជោគជ័យមួយ
ការដាក់ផែនការរួមគ្នាមួយដើម្បីដាក់ប្រព័ន្ធ CPD មួយតាមសាលារៀន**

គោលបំណងមួយក្នុងចំណោមគោលបំណងសំខាន់ៗនៃមេរៀននេះ គឺដើម្បីជួយឱ្យគណៈគ្រប់គ្រងសាលារៀនបានដឹងនូវអ្វីដែលពួកគេគួរតែធ្វើនៅពេល ត្រឡប់ទៅកាន់សាលារៀនវិញ ដើម្បីរៀបចំប្រព័ន្ធ CPD មួយតាមសាលារៀន។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាយោបល់មួយចំនួន៖

យោបល់ទី១៖ ប្រមូលឯកសារមានប្រយោជន៍មួយចំនួន ដើម្បីឱ្យអ្នកបានយល់ដឹងកាន់តែប្រសើរអំពីក្របខណ្ឌគោលនយោបាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាពីព្រោះវាពាក់ព័ន្ធនឹងប្រព័ន្ធ CPD ។ ឯកសារសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលត្រូវអានរួមមាន ៖

- ក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំសម្រាប់គ្រូបង្រៀន និងនាយកសាលា ឆ្នាំ២០១៩-២៣
- សៀវភៅណែនាំការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ
- សៀវភៅណែនាំសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ

ឯកសារទាំងនេះអាចរកបាននៅលើវេបសាយរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

(<https://www.moeys.gov.kh/index.php/kh/>)

យោបល់ទី២៖ ជួបជាមួយបុគ្គលិកបង្រៀនសំខាន់ៗនៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នកដូចជា (ឧទាហរណ៍៖ នាយករង ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស ។ល។) ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងរបស់ពួកគេអំពីបញ្ហា CPD ។ អ្នកអាចពិចារណាចម្លងតាមមេរៀននេះ ដោយប្រើឯកសារទាំងឡាយដែលបានផ្តល់ជូន។

យោបល់ទី៣៖ រៀបចំគណៈកម្មការ CPD តាមសាលារៀននៅក្នុងសាលារៀនរបស់អ្នក តាមគោលការណ៍ណែនាំនៅក្នុងឯកសារក្របខណ្ឌអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាដែលដាក់បញ្ចូលនូវអ្នកដឹកនាំសំខាន់ៗនៅក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀនរបស់អ្នក។ ព្យាយាមធានាឱ្យបានថា អ្នកដឹកនាំដែលមានឋានៈខ្ពស់ (ឌីណាមិក) បំផុតក្នុងសាលារៀន ដែលមានចំណេះដឹងល្អផ្នែកគរុកោសល្យស្ថិតនៅក្នុងតួនាទីជាថ្នាក់ដឹកនាំនៅក្នុងគណៈកម្មការនេះ។

យោបល់ទី៤៖ ធ្វើការវាយតម្លៃ ដើម្បីកំណត់នូវតម្រូវការសមត្ថភាពសំខាន់ៗបំផុតនៅសាលារៀនរបស់អ្នក តាមរយៈការស្ទង់មតិ សម្ភាសន៍ និងមធ្យោបាយផ្សេងៗ។

យោបល់ទី៥៖ លើកទឹកចិត្តឱ្យគ្រូបង្រៀនផ្លាស់ទីឆ្ពោះទៅរកការបង្កើតសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈមួយ។ នេះពុំមែនជាកិច្ចការងាយស្រួលនោះទេ ពីព្រោះសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈ (PLC) ពុំមែនជាគណៈកម្មការ ឬរចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវការមួយឡើយ ប៉ុន្តែជាបណ្តាញគ្រូបង្រៀនក្រៅផ្លូវការមួយដែលជួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងចែករំលែកអ្វីៗជាមួយគ្នា។ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់សាលារៀនអាចចាប់ផ្តើមដំណើរការដោយភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងគ្រូបង្រៀនជាមួយគ្នានៅក្នុងក្រុមបណ្តាញសង្គម ដែលគោលបំណងរបស់ពួកគេ គឺ

ចែករំលែកចំណេះដឹង និងបង្កើនការប្រាស្រ័យទាក់ទងក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀន។ ក្រុមរងផ្សេងៗទៀត អាចបង្កើតឡើងនៅពេលក្រោយ។ សូមអានសៀវភៅណែនាំសហគមន៍សិក្សាវិជ្ជាជីវៈរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីទទួលបានការណែនាំបន្ថែមអំពីការបង្កើតសហគមន៍នេះនៅសាលារៀនរបស់ អ្នក។

យោបល់ទី៦៖ កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកផ្តល់សេវា CPD មួយចំនួននៅក្នុងតំបន់របស់អ្នក ដែលអាច ផ្តល់នូវការគាំទ្រជាមួយនឹងវគ្គវិក្រឹតិការ (INSET) ឬវគ្គសិក្សាអនឡាញ (ឧទាហរណ៍៖ អង្គការក្រៅ រដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន។ល។) ។

យោបល់ទី៧៖ ធានាថា អ្នកបានដាក់បញ្ចូលថវិកាសម្រាប់សកម្មភាពគាំទ្រ CPD ទៅក្នុងផែនការកែ លម្អសាលារៀនរបស់អ្នក។

តើការស្រាវជ្រាវសាកលនិយាយដូចម្តេចអំពីការអនុវត្តប្រព័ន្ធ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន?

ប្រទេសផ្សេងៗជាច្រើនក្រៅពីកម្ពុជា កំពុងស្វែងរកការប្រើប្រាស់គោលវិធីគ្រប់គ្រងតាមសាលារៀន ដើម្បីកែលម្អការរៀបចំសាលារៀន ជាមធ្យោបាយក្នុងការរៀបចំប្រព័ន្ធ CPD នៅកម្រិតសាលារៀន។ ការស្រាវជ្រាវសាកលបញ្ជាក់ថា ប្រទេសជាច្រើនកំពុងតែបរាជ័យនៅក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងនេះ^{១០}។ ទាំងនេះគឺជាហេតុផលមួយចំនួន ដែលអ្នកស្រាវជ្រាវរាយការណ៍អំពីមូលហេតុដែលប្រព័ន្ធ CPD នៅ កម្រិតសាលារៀនតែងតែបរាជ័យ៖

១. **អាទិភាពទាប៖** គ្រូបង្រៀនផ្ដោតតែទៅលើថ្នាក់សិក្សាឯកជនរបស់ពួកគេ និងកិច្ចការផ្សេងៗតាម ទម្លាប់ ហើយផ្តល់អាទិភាពទាបទៅលើការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ។
២. **ខ្វះភាពជាអ្នកដឹកនាំ៖** ពុំមាននរណាម្នាក់នៅសាលារៀន ដែលមានជំនាញឯកទេសខ្ពស់ផ្នែក CPD ដើម្បីសម្របសម្រួលសកម្មភាព CPD ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដូច្នេះមានស្ថានភាពមួយហៅថា "អ្នកខ្វាក់ ដឹកនាំអ្នកខ្វាក់"។
៣. **ការជំរុញទឹកចិត្តទាប៖** គ្រូបង្រៀនបំពេញតែភារកិច្ច CPD តាមរបៀបជាយន្តការមួយដោយពុំអស់ ពីបេះដូងទៅលើកិច្ចការនោះឡើយ។ ដូច្នេះ មានផលជះតិចតួចទៅលើការប្រតិបត្តិជាក់ស្តែងនៅ ក្នុងថ្នាក់រៀន។
៤. **លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ពេលវេលានៅមានកម្រិត៖** ពេលវេលាដែលបានចាត់ចែងសម្រាប់សកម្មភាព CPD (ឧទាហរណ៍៖ ២ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍) ហាក់ដូចជាតិចតួចពេកដើម្បីធ្វើឱ្យមានផលជះពិត ប្រាកដទៅលើចំណេះដឹង និងបំណិនរបស់គ្រូបង្រៀន។

^{១០} ជាឧទាហរណ៍៖ Craft, A. (2000). *Continuing professional development: A practical guide for teachers and schools*. (2nd ed). London: Routledge Falmer.

៥. ភាពទាក់ទងមានកម្រិតទាប៖ គ្រូបង្រៀនពុំបានមើលឃើញជាក់ស្តែងថា សកម្មភាព CPD ពាក់ព័ន្ធ នឹងការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួន ឬបញ្ហាជាក់ស្តែងនៅសាលារៀនឡើយ។ វាគ្រាន់តែជាបន្ទុកការិយាល័យ ធិបតេយ្យបន្ថែមដែលពួកគេត្រូវតែធ្វើដោយពុំបានដឹងពីមូលហេតុប៉ុណ្ណោះ។

៦. ខ្វះធនធាន៖ ទោះពេលដែលសាលារៀនព្យាយាមបង្កើតនូវកិច្ចប្រឹងប្រែងមួយ ដើម្បីអនុវត្តគោល ការណ៍ CPD ក៏ដោយ ក៏ពុំមានធនធានសម្រាប់វគ្គសិក្ខាសាលា ទស្សនកិច្ចសិក្សា ការស្រាវជ្រាវ ប្រតិបត្តិឡើយ ។ល។

៧. ពិបាកផ្លាស់ទីពីការវាយតម្លៃទៅកាន់សកម្មភាព៖ បន្ទាប់ពីសាលារៀនបានធ្វើការវាយតម្លៃទៅលើ ស្ថានភាពនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេរួចហើយ មានភាពអសមត្ថភាពមួយក្នុងការផ្ទេរផ្តល់ទូ ផលជាមួយនឹងដំណោះស្រាយជាដុំកំភួនដែលអាចមានផលជះ។

៨. ខ្វះសម្ភារៈសិក្សា៖ សាលារៀនទទួលបានតិចតួចនូវសម្ភារៈសិក្សាដូចជាឯកសារជាភាសាជាតិជា ដើមក្នុងការ ជួយឱ្យពួកគេយល់បានកាន់តែប្រសើរថែមទៀតអំពីដំណើរការ CPD ។ ឯកសារដែល មានទាំងនោះសុទ្ធតែមានច្រើនទំព័រ និងពិបាកអាន។

ក្រុមពិភាក្សា៖ ចូរពិនិត្យមើលសំណួរខាងក្រោមតាមក្រុមតូចៗរបស់អ្នក ហើយស្វែងរកចម្លើយដោយ ផ្អែកលើបទពិសោធផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក និងបទពិសោធរបស់អ្នកដទៃ។ ត្រូវរៀបចំខ្លួន ដើម្បីពិភាក្សា ចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយក្រុមធំទាំងមូល។

សំណួរពិភាក្សា៖

- ១. តើមានបញ្ហាដែលបានដកស្រង់នៅខាងលើនេះចំនួនប៉ុន្មាន ដែលអ្នកយល់ថាពាក់ព័ន្ធនឹងប្រទេស កម្ពុជា ឧទាហរណ៍៖ បញ្ហាទាំងអស់? បញ្ហាភាគច្រើន? បញ្ហាខ្លះ? ។ល។?
- ២. ក្នុងចំណោមបញ្ហាទាំងអស់ ដែលបានដកស្រង់ខាងលើ តើមានបញ្ហា២ ឬ ៣ ណាខ្លះដែលអ្នក យល់ថាសំខាន់ជាងគេបំផុតនៅក្នុងបរិបទកម្ពុជា ហើយក៏ពិបាកដោះស្រាយជាងគេបំផុតផងដែរ?
- ៣. ចំពោះបញ្ហាចំនួន២ ឬ ៣ ដែលអ្នកបានដកស្រង់ថាមានអាទិភាពខ្ពស់ជាងគេ តើអ្នកនឹងព្យាយាម ដោះស្រាយវានៅសាលារៀនរបស់អ្នក ឬនៅក្នុង សហគមន៍របស់អ្នកដោយរបៀបណា ? ចូរព្យាយាមមានភាពជាក់លាក់ នៅពេលបរិយាយអំពីដំណោះស្រាយរបស់អ្នក។

ចម្លើយ៖

ឯកសារ ៩.៥៖ ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ

តើអ្នកណាជាអ្នកសម្របសម្រួលប្រព័ន្ធទទួលស្គាល់ CPD ?

CPDMO (ការិយាល័យគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈជាប្រចាំ) ។

តើអ្នកណាអាចផ្តល់សកម្មភាព CPD ដែលផ្តល់ជាក្រេឌីត ? ដោយអ្នកផ្តល់សេវា CPD ដែលមានការទទួលស្គាល់ (អង្គភាពទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា) ឧទាហរណ៍ គ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ឬដៃគូអភិវឌ្ឍ ឬនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសនៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សហការជាមួយគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនជាដើម។

តើអ្នកណាអាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ពីសកម្មភាព CPD ? គ្រូបង្រៀន នាយកសាលា អ្នកឯកទេសអប់រំ (រួមទាំងបុគ្គលិកក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡានៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ បុគ្គលិកគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន) ។

តើអ្វីជាឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាព CPD ? CPD មានគោលបំណងផ្តល់ឱកាសសិក្សាយ៉ាងទូលំទូលាយពីការសិក្សាផ្លូវការដល់ការសិក្សាក្រៅផ្លូវការ។ នៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នឹងពង្រីកការផ្តល់ជូននេះ ដែលសម្រាប់ពេលនេះត្រូវបានតំណាងដោយការសិក្សាទល់មុខផ្លូវការ និងឱកាសសិក្សាតាមបែបចម្រុះតែប៉ុណ្ណោះ។

តើខ្ញុំអាចស្វែងរកព័ត៌មានអំពីវគ្គសិក្សា CPD ដែលអាចរកបាននៅឯណា ? នៅលើគេហទំព័រ CPD ។

តើក្រេឌីត CPD ជាអ្វី ?

សិក្ខាកាមអាចសន្សំក្រេឌីត CPD ដែលអាចត្រូវបានប្រើក្នុងទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា រួមទាំងក្រេឌីតនៅក្នុងកម្រិតខ្ពស់ ឬវឌ្ឍនភាពអាជីពវិជ្ជាជីវៈ។ អ្នកផ្តល់សេវា CPD កត់ត្រាក្រេឌីតនៅក្នុងប្រព័ន្ធ HRMIS ដោយផ្ទាល់។

១ក្រេឌីត CPD គឺស្មើនឹង ១៥ម៉ោង រៀនផ្ទាល់ (F2F) និង ៣០ម៉ោងទៀតសម្រាប់ការអនុវត្ត និងការផ្តុះបញ្ចាំងខ្លួនឯង។

- **ជម្រើសផ្សេងទៀតនឹងមាននៅពេលអនាគត៖** ៤៥ម៉ោងនៃការអនុវត្តការបង្រៀនដែលមានការត្រួតពិនិត្យ ឬ ១៥ម៉ោង "បញ្ចូលធាតុចូល" ពីប្រភពដែលអាចទទួលយកបាន បូកថែម ៣០ម៉ោងស្វ័យសិក្សា (ការងារជាក់ស្តែង ការស្រាវជ្រាវ ការងារមន្ទីរពិសោធន៍ និងការអនុវត្ត

នៃធាតុចូល) ឬ ៤៥ម៉ោងនៃការសិក្សាដោយឯករាជ្យ ការពិសោធន៍ ឬការងារតាមមូលដ្ឋាន (លទ្ធផលដែលត្រូវបញ្ជាក់ដោយអ្នកគ្រប់គ្រង ឬគណៈគ្រប់គ្រងអង្គភាព)។

អ្នកត្រូវមានអត្តសញ្ញាណ HRMIS របស់អ្នក ដើម្បីកត់ត្រាការសិក្សា និងទទួលបានក្រេឌីត CPD ។

ពេលវេលាកំណត់សម្រាប់ CPD៖

ក្របខណ្ឌ CPD រួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចសម្រាប់គ្រូបង្រៀន ដើម្បីអនុវត្ត CPD ១០០ ម៉ោងក្នុងមួយឆ្នាំ។ នេះប្រហែលស្មើនឹង ៣ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍ក្នុងមួយឆ្នាំសិក្សា។

តើអ្នកអាចប្រើប្រាស់ក្រេឌីត CPD បានដោយរបៀបណា?

- សម្រាប់ការតម្លើងគុណវុឌ្ឍិគ្រូបង្រៀន (TQU)។
 - ឧទាហរណ៍៖ ការកែលម្អការអប់រំទៅកម្រិតបរិញ្ញាបត្រផ្នែកអប់រំ (B-Ed) ឬខ្ពស់ជាងនេះ។

ធនធានបន្ថែមស្តីពី CPD៖

- គេហទំព័រចម្បង (ភាសាខ្មែរ)៖ <http://cpd.moeys.gov.kh/blog>
- ធនធានដែលរកបាន៖ <http://cpd.moeys.gov.kh/resource>
- ទំព័រ Facebook នៃ CPDMO:
- វីដេអូ៖ <https://www.facebook.com/CPDMO.MoEYS/videos>
- វីដេអូ ស្តីពី ប្រព័ន្ធអ្នកប្រឹក្សា HRMIS៖
<https://www.facebook.com/CPDMO.MoEYS/videos/309758614791446>

